VINDECAREA,

DREPTUL ORICĂRUI CREȘTIN

"El suferinţele noastre le-a purtat şi durerile noastre le-a luat asupra Lui."

"Prin rănile Lui suntem tămăduiţi."

TIBERIU ANDREI IONESI

CUVÂNT-ÎNAINTE DE GABRIEL IONESI

TIBERIU ANDREI IONESI

VINDECAREA,

DREPTUL ORICĂRUI CREȘTIN

Dumnezeu te vrea sănătos! Cum să-ți primești vindecarea pe care Domnul a plătit-o deja cu prețul trupului Său? Ești dispus să lupți pentru ea?

2020

Aveți permisiunea să faceți copii ale acestei cărți, să copiați materialele, să le trimiteți prin e-mail prietenilor, să copiați și să lipiți în documente Word, să transmiteți învățătura bisericii dumneavoastră și să le încărcați pe internet pentru alții. Distribuiți aceste resurse ori de câte ori există o dorință după învățătura sănătoasă a Cuvântului lui Dumnezeu.

ISBN 978-606-9699-00-3 (pentru formatul PDF)

Editare: prof. dr. Bianca Tonț
Corectură: prof. dr. Bianca Tonț, Tiberiu Andrei Ionesi,
Viorel Ignătescu
Tehnoredactare: prof. dr. Bianca Tonț, Tiberiu Andrei Ionesi
Copertă: Nicu Mihai

Dedic această carte oricărui fiu al lui Dumnezeu care vrea să experimenteze puterea de vindecare și de eliberare a Duhului Sfânt în propria lui viață.

CUPRINS

MULȚUMIRI

Pentru că Biblia ne spune că se cuvine să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru frații a căror credință merge crescând și a căror dragoste unii față de alții se mărește tot mai mult, Îi mulțumesc și eu Dumnezeului cel Mare pentru toți oamenii minunați care au ajutat într-un fel sau altul la ridicarea mea și la scrierea acestei cărți.

Mulțumesc în primul rând Bisericii Penticostale *Betel* din Putna. A fost cetatea Abel-Bet-Maaca pentru mine: biserica în care am crescut, în care am primit și oferit dragoste, bucurie, slujire, colaborare, putere, creștere spirituală și, nu în ultimul rând, biserica în care L-am cunoscut pe Dumnezeu, biserica în care am fost botezat în apă, biserica pe care nu am cum să o uit vreodată.

Mulțumesc fraților din biserică pentru încrederea pe care mi-au oferit-o în slujire. Nu voi uita niciodată sutele, poate chiar miile de momente în care m-ați susținut! Binecuvântările Domnului să vă umple casele de bucurie și de pace pentru aceasta!

Mulțumesc familiei lărgite pentru susținerea pe care mi-a oferit-o în această lucrare pe care a pornit-o Dumnezeu între noi.

Mulțumesc Lidiei și lui Marcel Vișan pentru încurajările mari pe care ni le-au oferit.

Mulțumesc Magdalenei Ștefănescu pentru marele ajutor în calea credinței, un pion important folosit de Dumnezeu în această lucrare.

Mulțumesc lui Cristian David Ghiurău pentru încurajări și pentru susținerea pe care mi-a oferit-o de-a lungul anilor în

multe domenii. Între prietenii mei ești în top. Mulțumesc pentru tot!

Mulțumesc tuturor colaboratorilor de pe teren pe care v-am întâlnit în situații de criză sau de liniște.

Mulțumiri speciale către familia Mateș: Paul, Sarah, Melissa, Scarlett și Amza. Dumnezeu v-a folosit pentru ridicarea lucrării. A fost, este și va fi o onoare faptul că ne cunoaștem, parcă de o viață. Fiți binecuvântați de Domnul Slavei pentru susținerea voastră în această lucrare!

Mulțumiri deosebite susținătorilor din Bistrița: Otniel și Naomi Magda, Vlad și Daniela Bîrle, Filip și Daniela Trifan, Ovidiu și Ioana Bîgiu, Paul și Corina Muntean, Ovidiu și Anca Morar, Paul și Gina Marta, Samuel și Florina Magda, Răzvan și Iulia Rebegea, Cătălina Leu și Iulia Pătrașcu, Fineas Buhai, Adrian Cristurean, Ionatan Caspriac și ceilalți. Sunteți o echipă extraordinară. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi. Vă iubim fraților pentru tot!

Mulțumiri alese către Ilie Popa și soției lui, Lidia, pentru cele mai de ajutor și precise încurajări pe care le-am primit prin ei. Dumnezeu ne-a binecuvântat și cu voi. Suntem recunoscători pentru această onoare.

Aduc deosebită recunoștință și familiei Movilă Ștefan și Luisa pentru harul de a fi uniți prin Duhul Sfânt.

Gânduri de mulțumire îndrept către Nick Cozma, Noadia Capota, Mirela Doancă, Andrei și Alexandra Prodan, Octav și Ema Capota, Claudiu și Daria Ursache, Ovidiu și Silvia Părău, Tavi și Damaris Colu, Lili, Cristina și Melina Biholar, Sorina Teodora Cotrău și… oh, sunt atât de mulți care au fost puși în calea noastră de Dumnezeu ca să ne încurajeze în această lucrare la un moment dat. Vă mulțumesc tuturor, dragilor! Mulțumesc sutelor de persoane care ne-au susținut în această lucrare, dar al căror nume nu l-am cuprins aici. Fiți binecuvântați de Domnul Slavei!

Prețuire și mulțumire îi aduc și lui Claudiu Pop Buia pentru susținerea de la începuturile lucrării. Dumnezeu să te binecuvânteze pentru cuvintele de încurajare pe care ni le-ai oferit în tot acest timp și pentru onoarea de a sluji împreună și unul pentru celălalt.

Recunoștință am și față de Cristian Livadaru, un slujitor vrednic de o chemare înaltă. Susținerea lui a fost surprinzătoare.

Mulțumiri speciale către Paul și Raluca Moldovan pentru cea mai aleasă susținere. Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi, pentru toate experiențele ce le-am împărtășit împreună. Datorită vouă lucrarea a mers crescând. Fiți binecuvântați, dragilor, pentru tot ce ați făcut! Mă bucur nespus că vă cunosc personal!

Mulțumesc apoi alesei Mădălina Diana Paul pentru îndrumările, încurajările și direcțiile elaborate pe care mi le-a oferit. Mulțumesc Domnului pentru onoarea de a fi fratele ei în Hristos.

Deosebită mulțumire aduc alesului Samuel Petroi și soției lui, Ligia, pentru răbdarea pe care au avut-o cu toate întrebările în legătură cu publicarea acestei lucrări. Cred că Dumnezeu care a început această lucrare m-a îndrumat spre voi; îți mulțumesc din toată inima pentru toată pasiunea, răbdarea și timpul pe care le-ai investit în această carte și în procesele publicării. Ai fost un dar direct de la Domnul Hristos.

Mulțumesc părinților mei iubiți, Gică și Aurica Ionesi, pentru că au primit descoperirile Domnului cu bucurie în casa lor și au lăsat focul Duhului Sfânt să crească fără nicio limită. Vouă vă datorez cele mai multe mulțumiri în ceea ce privește susținerea în rugăciune, răbdarea în eșecuri și creșterea în frica Domnului.

Lui Beniamin Marțiș îi mulțumesc de asemenea pentru încurajările primite în legătură cu această lucrare. Ați apărut într-un punct greu din căutările noastre. Dumnezeu v-a trimis.

Mulțumiri către Flavius Heler pentru numeroasele sfaturi pe care le-am primit de la el, un adevărat om al lui Dumnezeu în care am găsit încredere, un frate scump în care mi-am găsit povestea vieții mele din viitor deja trăită.

Aduc mulțumiri nespuse alesului și scumpului Viorel Ignătescu pentru impactul pe care l-a lăsat în proiectul nostru. Este un frate drag nouă, plin de surprize și acte de devotament pentru Împărăția lui Dumnezeu, un prieten de suflet și, mai mult de atât, un ucenic al Celui Preaînalt, vrednic de chemarea pe care a primit-o.

Cu apreciere și mulțumire mă întorc către fratele meu Valentin Ionesi și către soția lui, Ema, pentru susținerea și colaborarea voastră în proiectele duhovnicești. Apreciez din toată inima! Susținerea voastră a contat enorm în zilele complicate! Vă iubesc!

Mulțumiri deosebite către Gabriel și Valerica Ionesi pentru cea mai aleasă susținere pe care am putut-o primi vreodată. Sunteți cei mai buni prieteni și colaboratori în orice direcție biblică am pornit. Dumnezeu să se îngrijească de toate nevoile voastre, după bogăția Sa. Gabi este fratele meu. El este *Filip* din proiectul nostru *Andrei și Filip*. Proiectul și „ministerul" care a crescut prin harul lui Dumnezeu.

Pentru felul în care arată coperta acestei cărți îi datorez mulțumiri lui Nicu Mihai. A depus ore întregi de muncă desenând și redesenând cu scopul de a realiza o copertă atât de sugestivă, așa cum mi-am dorit. Îți mulțumesc, Nicu, pentru răbdarea avută și pentru ceea ce a ieșit de sub creionul tău!

Iar acum iau un moment de liniște pentru a elogia o persoană deosebită pe care Dumnezeu a pregătit-o ca un mare ajutor în acest proiect valoros. Este vorba despre editoarea acestei lucrări, prof. dr. Bianca Tonț. Datorită ei, această lucrare pe care o ții acum în mână este atât de cizelată, aranjată și plăcută. Pe Bianca o consider o femeie-erou din multe puncte de vedere: este un cadru didactic de excepție, o soră-

slujitor cu potențial divin și o femeie extrem de răbdătoare cu toate cerințele și dorințele mele privitoare la editare, corectare și tehnoredactare, acestea materializându-se printr-o conversație de aproximativ zece mii de mesaje. Am avut acest har minunat de la Dumnezeu ca o femeie pasionată, talentată și creștin-practicantă precum Bianca să editeze și să îngrijească acest manuscris de nenumărate ori, după cum am dorit eu. Mulțumesc și soțului ei, Daniel, pentru susținerea pe care i-a oferit-o în acest proiect meticulos, precum și copiilor lor, Sofia și Cezar. Îți mulțumesc, Bianca, pentru tot ce ai făcut! Mulțumesc lui Dumnezeu pentru tine! Dumnezeu să îți răsplătească munca mult peste așteptările tale. Fii binecuvântată!

Iar, **mai presus de toate**, mulțumesc, în Numele lui Isus, *Tatălui* meu, Creatorul cerului și al pământului. În Tine îmi găsesc toată plăcerea mea, Tu ești viața mea prin Isus! Tu ești tot ce vreau din această lume! Pentru Tine am acceptat prețul acestei lucrări și pentru slava Ta vreau să-ți împlinesc dorințele! Te iubesc cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată puterea mea!

Mulțumesc, *Isuse*, că tu ești în mine permanent și că tu ești Cel care trăiește prin Mine! Mulțumesc pentru jertfa Ta și pentru tot ce ai plătit pentru noi. Te iubesc!

Mulțumesc, *Duhule Sfânt*, pentru călăuzirea Ta, pentru cuvintele Tale, pentru lumina Ta din Scripturi și pentru că îmi vorbești!

Dumnezeule, ești MINUNAT!

Cu drag, recunoștință și apreciere,
Tibi

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

10 Ianuarie 2020, ora 3 dimineața – acesta a fost momentul când te-am descoperit și nu îl voi uita niciodată. Începusem deja de câteva luni să îmi doresc să trăiesc viața din Faptele Apostolilor, dar parcă dincolo de cercul meu de prieteni și de familie nu vorbea nimeni despre realitatea Noului Testament și ne simțeam singuri pe o plută în mijlocul unui ocean de religie. Când am auzit primul mesaj **„Andrei și Filip”**[1] *m-am simțit de parcă m-am izbit de o altă plută și am strigat repede către ai mei: „Nu suntem singuri!” Am fost tare bucuros să descopăr lucrarea lui Dumnezeu în tine și nivelul de cunoștință și de descoperire. Mă rog ca această carte să trezească pe cât mai multă lume la adevărata viața pe care o avem în Isus! Și știi, de fapt, nu mă izbisem de o plută, ci de un ghețar – modest la suprafață, dar un titan în adânc. Acesta e doar începutul. Te iubim și ne rugăm pentru tine!*

producători, artiști și creatori de conținut **Paul și Sarah Mateș**, Codlea (Brașov)

Suntem bucuroși să recomandăm această carte plină de putere și de adevăr! Această carte demonstrează foarte clar că multe din practicile creștinilor nu au temei biblic, multe dintre ele fiind „inspirate” din tradiții dăunătoare vieții și creșterii creștine. Ea îți va deschide ochii să vezi adevărul și îți va revoluționa viața de creștin. Merită cumpărată, citită și urmată în mod practic.

fotografi, videografi, artiști și compozitori **Tavi și Damaris Colu**, Năvodari (Constanța)

[1] Poți vizita canalul de YouTube aici: youtube.com/c/andreisifilip.

Provocarea de a parcurge această carte în calitate de corector am acceptat-o fără să mă gândesc că avea să se întâmple exact invers, adică eu să fiu corectată în anumite privințe. Știam că Dumnezeu lucrează în diferite feluri, dar niciodată nu m-aș fi gândit la asta. Așadar, am început să parcurg cartea pagină cu pagină cu scopul de a vâna unele erori gramaticale ori de tehnoredactare, însă, cu fiecare pagină citită, am simțit tot mai profund că planul lui Dumnezeu era să trec dincolo de text și să ajung la miezul cuvintelor. Apoi, am ajuns să-l cunosc pe autorul acestei cărți, pe Tibi. După doar câteva zile aveam impresia că ne știm de o viață. Am înțeles imediat că Dumnezeu vrea să mă modeleze nu doar prin cuvintele ce treceau rânduri-rânduri prin fața mea, ci mai ales prin omul din spatele acestora, Tibi. L-am perceput ca pe un Pavel al zilelor noastre, omul căutat, omul după inima lui Dumnezeu.

Și astfel a început modelarea mea în multe domenii ale vieții de creștin. Sufletul gemea înăuntrul meu după o schimbare, dorința de a fi asemenea Lui era tot mai mare în inima mea... Și iată că ziua în care Dumnezeu a vrut să corecteze, să anuleze din mintea mea anumite învățături date de oameni fără a ține cont de Cuvântul vieții a sosit. După două zile am zis: „Tibi, de unde ai apărut tu cu cartea aceasta? Și de ce tocmai acum? De ce eu? Oare care este scopul lui Dumnezeu?”, iar Tibi mi-a răspuns cu atâta calm: „Vine trezirea prevestită de ani! Așa vine, radical, cu putere și rapid! Acum e timpul acela când Dumnezeu lucrează în tine”. Avea dreptate. Duhul Sfânt îi arătase cu exactitate ceea ce simțeam. Chiar sosise vremea ca eu să devin ucenic, să învăț, să cresc și apoi să rodesc. Mă temeam ca voi rămâne corigentă, dar Tibi mi-a tăiat vorba zicându-mi: „Chiar așa jignești profesorul?!” M-au străpuns până în adâncul inimii următoarele lui cuvinte: „Tu ai fost creată pentru o chemare. Până intri în chemarea ce o are Domnul pentru tine, inima ta nu se va simți împlinită niciodată!”

După ce am parcurs întreaga carte și după atâtea învățături primite prin gura lui Tibi (inclusiv prin canalul **„Andrei și Filip”***), pot să spun că am înțeles cu-adevărat Harul măreț și misiunea pe care o am! Îi mulțumesc lui Dumnezeu și apoi lui Tibi că a folosit unealta potrivită.*

Așadar, te avertizez să te pregătești, cititorule drag, pentru **schimbarea** *ce o va produce această carte în relația ta cu Dumnezeu, dar și în relația cu ceilalți!*

profesor de *Limba și literatura română*, doctor în Filologie și autor de cărți și articole gramaticale
Bianca Tonț, Oradea (Bihor)

Te-ai întrebat vreodată de ce pe la noi nu se poate, însă pe la alții da când vine vorba despre o viață de creștin în care Supranaturalul devine natural? Eu da, de multe ori! Răspunsul l-am aflat de curând și în mare măsură se datorează fraților ***Andrei și Filip*** *Ionesi care sub călăuzirea Duhului Sfânt te ajută să îți lămurești convingerile care te împiedică să trăiești o viață de creștin cu adevărat liber în Hristos, învingător și plin de credință vie. Poți fi sigur că ești pe mâini bune în ceea ce privește autorul, atât pentru faptul că are mii de ore de studiu biblic, cât și pentru faptul că în viața cotidiană are parte de experiențe supranaturale de nivel biblic.*

artist și om de afaceri **Otniel B. Magda**, Bistrița

Îl cunosc pe Ionesi Tiberiu Andrei de ceva vreme. Este un tânăr care face parte din generația care crede Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris. El însuși se definește pe sine prin câteva afirmații provocatoare pentru orice cititor:„Hai să ne întoarcem la Scriptură! Hai să căutăm ce vrea să spună Biblia despre vindecare și eliberare și să acționăm conform Cuvântului! […] Această carte nu se bazează pe două, zece sau câteva zeci de versete din Scriptură, ci mesajul ei se bazează pe sute și mii de versete care împreună formează un întreg ce aduce rezultate. […] Nu vreau să cobor Biblia la nivelul meu de experiență, ci vreau să lupt până voi aduce nivelul meu de experiență la cel al Bibliei".

Autorul nu abordează lucrarea de vindecare și de eliberare din punct de vedere teologic complex, căci el nu este un teolog erudit, ci abordează vindecarea și eliberarea biblică din punctul de vedere al credinciosului de rând care crede în mod radical ceea ce

este scris în Sfintele Scripturi. Merită să iei în mână această carte și să o citești. Vei găsi în cuprinsul ei un adevăr sută la sută biblic: voia Domnului este ca toți oamenii să fie vindecați și după ce-L vei descoperi viața ta nu va mai fi niciodată ca până în prezent.

pastor **Ilie Popa**, Biserica *Peniel*,
Viena (Austria)

Ai întrebări legate de vindecare, de eliberare, de identitatea ta *în Hristos? Nu știi cu ce putere fac unii oamenii vindecări în zilele de astăzi și ai anumite temeri când vine vorba să te rogi pentru eliberarea unei persoane? Cartea pe care o ai în mână este răspunsul la întrebările care te frământă. Această carte îți va pune o temelie biblică asupra lucrării de vindecare și de eliberare. Practicând aceste adevăruri biblice vei distruge lucrările celui rău și vei aduce Cerul pe Pământ. Revelația din ea îți va schimba viața!*

artist și doctor în Științe medicale **Vlad Bîrle**,
Bistrița

Cuvintele deseori sunt prea sărace pentru a transmite ceva, dar de cele mai multe ori sunt unicul mod de a o face.

„Iudeii au trimis din Ierusalim pe nişte preoţi şi leviţi la Ioan Botezătorul să-l întrebe: «Tu cine eşti? Eşti Ilie?» El a zis: «Nu sunt! Eşti prorocul?» Şi el a răspuns: «Nu!» Atunci *i-au zis: «Dar cine eşti? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-*au trimis. Ce zici tu despre *tine însuţi?» «Eu, a zis el, sunt glasul celui ce strigă în pustie: `Neteziţi calea Domnului!`»”*

Un alt glas, așa cum vestește prorocul Ioel, se aude după 2000 de ani – ***Vindecarea, dreptul oricărui creștin*** de Ionesi Tiberiu *Andrei, un glas care strigă în pustiul secolului XXI. E un glas care se identifică cu cel care l-a trimis, un glas cu un impact atât de puternic încât m-a provocat să-l ascult din nou și din nou, sperând să găsesc ceva ca să pot rămâne în gândirea mea construită în cincizeci de* ani, *dar s-a întâmplat contrariul, adică mi-a schimbat radical toată teologia. Eu cunoșteam un Dumnezeu care a fost puternic cândva, de la facerea lumii până la o vreme și care va fi din nou, în viitor, dar care acum se pare că e neutru la toate problemele lumii. Autorul*

cărții ne prezintă un Dumnezeu care este același Dumnezeu atotputernic și neschimbat. Autorul vorbește ca un mesager care-L cunoaște personal pe cel care l-a trimis.

Ce mi-a plăcut cel mai mult? Totul, nu găsesc nimic care să-mi fi plăcut mai puțin. Ce m-a mișcat cel mai mult? Faptul că autorul se identifică cu voia celui care l-a trimis. Spune deseori, în urma afirmațiilor: „Stai, stai! Nu lua încă piatra să mă lovești, adică poți să o faci, dar lasă-mă mai întâi să-ți spun totul”. Și a spus totul, demonstrând prin cuvinte și prin fapte că tot ce este scris în Biblie este adevărat și că Biblia este cuvântul lui Dumnezeu.

Mulțumesc Domnului și ție, Ionesi Tibi Andrei, pentru această carte!

Cu multă stimă, respect și binecuvântări,

ucenic, lucrător și filantrop **Viorel Ignătescu**,
Botoșani

Adevărurile din această carte vor ajuta pe fiecare credincios să înțeleagă voia lui Dumnezeu cu privire la vindecare și la autoritatea noastră ca ucenici ai lui Isus. Sunt foarte bucuros să văd aceste adevăruri expuse de un autor român. Recomand această carte, vei fi binecuvântat citind-o și te va ajuta să îți schimbi gândirea și să acționezi corect atunci când te vei confrunta cu o boală sau alte situații dificile!

om de afaceri și traducător **Paul Moldovan**,
Londra (Anglia)

Rareori ne este dat să citim o carte atât de inspirată, scrisă de un autor atât de tânăr ca Tibi, cu atât mai mult cu cât subiectul ce îl tratează este unul sensibil și controversat. Dar, dacă ar fi să elogiem pe cineva, acela ar fi Duhul Sfânt care l-a inspirat, neuitând însă să-l apreciem și pe Tibi pentru faptul că s-a lăsat, ba chiar s-a oferit să fie un scrib docil și meticulos.

antreprenor și consultant de investiții **Samuel Petroi**,
Oradea (Bihor)

Această carte reprezintă răspunsul lui Dumnezeu la strigătul disperat al României de a fi vindecată. Este o abordare comprehensivă a unei învățături autohtone, deci neimportate, cu aplicabilitate directă asupra Omului Român, oricare ar fi acesta.

Tibi Ionesi, autorul cărții, fiind inspirat, evident, divin, prezintă extrem de atractiv în manieră clară/simplă adevărurile puternice/vitale ale unei lumi care ne aparține, dar la care noi, încă, doar privim cu jind. Cutezând să doboare gardurile înalte ale prejudecăților religioase, „Temerarul de la Putna" invită curajosul cititor să-și asume gândirea Mentorului său pentru a produce rezultate palpabile în viața de zi cu zi.

Citește cartea! Asumă-ți învățătura și practic-o! Aceasta va face diferența!

consultant civic, formator de opinie și militant civic
Mădălina Diana Paul,
Cluj-Napoca & Londra (Anglia)

Prima conversație pe care am avut-o cu fratele Tibi a fost după un program de biserică în vara anului 2019. Ceea ce m-a impresionat la el a fost curiozitatea pe care și-a manifestat-o: „Spuneți-mi despre lucrarea lui Dumnezeu și ce experiențe ați avut cu Dumnezeu". Când am văzut că acești tinerii, Tibi și Gabi, sunt interesați de lucrarea lui Dumnezeu, mi-am dorit să îi am ca prieteni. Mă bucur foarte mult că, mai presus de faptul că suntem frați în Domnul, suntem și prieteni. Am rămas impresionat când a decis să lupte pentru a avea experiențe cu Dumnezeu. Am vorbit de multe ori și am aflat că predică pe stradă și, în plus, are harul să vadă cum Dumnezeu lucrează. Cu cât a trecut mai mult timp de când îi cunosc, cu atât am realizat că Dumnezeu vrea să facă o lucrare mare cu acești frați tineri.

Dumnezeu să vă țină în Harul Său!

evanghelist, învățător, profet, autor și om de afaceri **Flavius Heler**,
Phoenix (Arizona)

Când am aflat aceste adevăruri, adică în urmă cu cinci ani, viața mea s-a schimbat radical. ***Andrei și Filip*** *sunt ca un răspuns la*

rugăciunile mele ca Dumnezeu să ridice oameni destoinici pentru trezirea care va avea loc în aceste vremuri din urmă.

Dacă vrei să faci parte din trezire și să te întorci la învățătura lui Iisus și a apostolilor, citește această carte. Ea va schimba nu numai viața ta, dar și pe a celor din jurul tău dacă vei acționa conform învățăturilor biblice din ea. Împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere. Vei afla din această carte că dacă ești născut din nou, ai în tine aceeași putere pe care a avut-o Iisus. Vestea bună a mântuirii este însoțită de semne și minuni.

om de afaceri, evanghelist și creator de conținut la *Veghetor*[2]
Claudiu Pop Buia,
Bistrița & Londra (Anglia)

Căile Domnului sunt minunate și misterioase, imposibil de înțeles cu puterea înțelepciunii omenești. Prin măreția Lui, Dumnezeu a făcut să îi întâlnim pe frații noștri, Tibi și Gabi, la momentul potrivit. Prin rugăciunea lor pentru vindecarea unei afecțiuni din corpul meu am experimentat refacerea completă a unui mușchi atrofiat de la picior.

Aveam nevoie de revelații puternice și le-am primit prin Duhul Sfânt. Sunt sigur că și tu le vei descoperi în această carte. Trebuie doar să ai credință, să pășești, să-L testezi și astfel vei intra în promisiunile de a face lucruri pe care Iisus, omul și fiul lui Dumnezeu, le-a făcut prin Duhul Sfânt. Da, El le poate face prin tine!

Apreciez și încurajez răspândirea acestei cărți, o carte a unui ucenic de-al lui Hristos care a spart orice tipar religios potrivit căruia „nu se poate”. Prețuiesc foarte mult credința și râvna pe care le are Tibi în lucrarea și menirea descoperite prin Duhul Sfânt pentru el.

artist muzical **Octav Capota**,
București

[2] Vezi canalul de YouTube *Veghetor Semnele vremurilor*, https://www.youtube.com/channel/UCAVbRpklP0As7iy1KSPtiTw.

Am o vorbă: „Mai bine risc înspre a fi radical cu/pentru Dumnezeu decât în siguranță cu Satana”. Prima simțire în duh pe care am avut-o atunci când v-am întâlnit, Tibi și Gabi, și anume confirmarea că am dat de un soi de creștini, dacă îi pot numi așa, care nu doar cred că Dumnezeu există, ci Îl cred pe Cuvânt. Acest detaliu face diferența în a trăi sau nu chiar aici pe pământ ce este scris în Biblie. Mă rog ca această carte inspirată de Duhul lui Dumnezeu să-i ajute pe cititori să afle cât mai multe despre adevăratul caracter al lui Dumnezeu și, în același timp, să demonteze minciunile Diavolului care aduc atâta neputință printre credincioși. A sosit vremea ca biserica să scape de pete și zbârcituri! Amin.

producător și compozitor **Andrei Prodan,**
Codlea (Brașov)

CUVÂNT-ÎNAINTE

Multe momente în viață rămân omului de neuitat, multe evenimente marchează, uneori pozitiv, alteori negativ, străfundul inimii lui. Totuși, unele bucurii rămân așa de mult întipărite încât nu le poți uita. Ori de câte ori îmi aduc aminte, trăiesc momentele acelea când, sătui de atâta teorie, sătui de atâtea dogme și rânduieli slabe și sărăcăcioase, într-o zi, da, într-o zi, am zis: „Tibi, atâta am citit Biblia, atâtea promisiuni am găsit, atâtea garanții, dar când facem practică? Când trecem la treabă?"

Nu voi uita ziua aceea, ziua când am lăsat jos toată demnitatea, toată stima de sine și am hotărât să ne aruncăm în gol doar cu Biblia ca parașută. Așa că ne-am închis într-un atelier și am pus în practică Biblia. Și… ce credeți? Ceea ce a spus Isus în ultimul verset din Evanghelia după Matei s-a dovedit a fi adevărat și în generația noastră. Lui Tibi i-a crescut un picior cu aproximativ 13 mm la rugăciunea mea, iar mie mi-a crescut cu aproximativ 5 mm la rugăciunea lui; au crescut atât cât a fost nevoie pentru a fi la fel. Aceea a fost prima noastră experiență, primul lucru supranatural văzut cu ochii noștri. Mi-aduc aminte cum mă plimbam în cerc și lăudam pe Domnul care și azi face minuni.

După acea primă experiență au început să curgă altele și altele, dar, împreună cu ele, și prigoniri. Îmi amintesc cum în primele 11 luni, aproximativ, împreună cu familia noastră și cu

alte persoane experimentam multe minuni și vindecări; aria noastră de lucru se mărea tot mai mult, dar când încercam să spunem altora să creadă și să acționeze și ei în supranatural imediat ripostau. 11 luni nu am găsit pe nimeni să creadă ca noi. În perioada aceasta am trăit și foarte multe frustrări, temeri, amărăciuni; uneori îl găseam pe Tibi trântit jos, descurajat și dezorientat așa că îl ridicam ca mai apoi să fiu eu căzutul și să fiu ridicat de scumpa mea soție și de Tibi. Erau zile când amândoi eram la pământ cu moralul și cu credința, așa că era nevoie ca Valerica, soția mea, să ne ridice. Și uite așa am răzbit!

Apoi, după 11 luni, în sfârșit am mai găsit prieteni, frați care și ei credeau și practicau cuvântul așa cum scrie. Mulțumesc părinților noștri care în tot acest timp ne-au susținut din toate părțile chiar dacă uneori se confruntau și ei cu un amalgam de temeri. Au știut să reziste și să ne încurajeze ca să mergem înainte, de aceea vreau ca și în aceste rânduri să le mulțumesc. De asemenea, celuilalt frate al meu, Valentin, și cumnatei mele, Ema, le mulțumesc foarte mult pentru tot sprijinul acordat și le doresc multă sănătate.

Iubite cititor, te invit să îți iei o cană de ceai sau cafea, să te așezi confortabil undeva și să începi să citești. Dacă aș spune că am citit cartea ar fi puțin; eu am trăit cartea, am crescut împreună cu autorul ei, de altfel tot ce vei întâlni în această carte mă reprezintă și pe mine, subscriu la ele. Nu voi uita cum luam cu Tibi câte un verset sau text și stăteam împreună zile întregi până era deslușit, până răzbea lumina. Lăudat să fie Duhul Sfânt!

Dragul meu, dacă vei citi cartea pe care o ai în mână nu va fi doar o lectură, ci ea te va lua de mână, te va purta prin toată Biblia și îți va demonstra că și tu poți trăi în supranatural. Ea va face țăndări toată dogma și toate scuzele ieftine pe care le-ai crezut, pe care te-ai bazat, ele se vor topi sub focul Cuvântului lui Dumnezeu. Vei prinde curaj să te ridici împotriva oricărei boli din tine și din familia ta și să îți revendici dreptul de a fi sănătos. Prietene, fii curajos, alege să te încrezi în Domnul și lasă cartea aceasta să te învețe cum să aplici promisiunile Bibliei, în special vindecarea. Te asigur că nu vei regreta!

Cu mult drag,
evanghelist, învățător, cofondator al proiectului *Andrei și Filip*
Ionesi Gabriel (Filip)

CAPITOLUL 1

AFLĂ DESPRE CE VEI CITI

- IEȘI! AFARĂ CU TINE!
- Nu!
- Pleacă, acum!
- Nu!
- Ascultă-mă bine, vrăjmașule, ia-ți boala și pleacă odată pentru totdeauna, acum!
- Nu!
- Sunt copilul lui Dumnezeu, iar când eu îți vorbesc, tu asculți, nu spui „nu”!
- Nu! Nu, niciodată! Te rog să mă lași în pace! Ce am a face cu tine? Nu îi fac așa mult rău. Doar câteodată când am chef să o încerc mai tare, dar, în rest, sunt un drăcușor cuminte. Te rog, de ce mă chinui?
- Scriptura spune: *Noi nu avem de luptat cu sângele și carnea, ci împotriva duhurilor.* Dumnezeu ne-a trimis să vindecăm orice boală și orice neputință. Ce cauți aici? Dumnezeu a vindecat persoana aceasta acum două mii de ani. De ce i-ai furat vindecarea?
- Pentru că așa mi s-a ordonat. Stăpânul nostru ne-a trimis să chinuim oamenii cu diferite boli.
- Știu asta, dar până aici! Pe baza trimiterii din **Marcu 16**, îți ordon, duhule de boală, să o lași liberă pe această persoană, în Numele lui Isus, chiar acum! Cât despre tine, trupule, ești liber, în Numele lui Isus! Îți poruncesc să te vindeci chiar acum de orice boală și de orice

neputință! Fii liber, fii vindecat, în Numele lui Isus, chiar acum! Amin!

După un timp...

- ASCULTĂ-MĂ BINE! O să te prind odată și așa am să te bat până am să te usuc! Să îți fie învățătură de minte să nu te mai pui cu mine!
- Ba n-ai s-o faci, vrăjmașule! Amândoi știm asta... Nu îmi poți face rău. Nu mă poți vătăma!
- Trecutul ți-a arătat asta deja, experiențele din satul tău îți arată asta. Tu nu ai voie să te pui cu mine! Nu ai ascultat. Acum, într-adevăr, nu te pot atinge, dar va veni vremea când nu vei veghea, atunci te voi lovi cum nu ai fost niciodată lovit. O să arăt lumii ce se întâmplă dacă cineva începe să lupte împotriva mea.
- Lasă-mă să mănânc în liniște! Sunt sătul de minciunile tale. M-ai mințit toată viața, de ce fix acum ai spune adevărul? Ascultă bine, vrăjmașule, acesta este Cuvântul Domnului: *V-am dat putere peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va putea vătăma.* Chiar și tu știi că eu am primit o putere mai mare decât au primit acei ucenici. Fără niciun respect, dar eu sunt peste tine, iar eu îți spun ce să faci, nu tu mie. Dacă m-ai putea lovi după plac, de ce nu ai făcut-o deja? Nu vezi că încerci doar să mă intimidezi?! Dacă nu aș cunoaște cât ești de mincinos... Dar mi-a arătat Cuvântul că numai minciuni spui. M-ai mințit prea mult timp! Aleg să îl cred pe Tatăl meu, iar El mi-a spus că am primit putere și stăpânire peste voi toți. Așadar, oricând vreau să vă poruncesc să plecați, voi trebuie să executați. Așa că, atunci când eu spun unei boli să plece, tu trebuie să-ți iei boala și să pleci cu ea. Ai vreo Scriptură care contrazice asta?

După ce l-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la el, până la o vreme.

Așa arată câteva fragmente din luptele dese pe care le-am avut cu domniile și stăpânirile acestui veac, cu diavolul și cu

îngerii lui. Am trecut prin multe încercări și piedici, deoarece diavolul nu vrea ca acest mesaj să ajungă în mâinile tale. Este un mesaj extrem de important. Atât de important încât el a încercat pe toate căile posibile să oprească această lucrare. Și, ca de obicei, nu a reușit, dovadă că tu astăzi ții această carte în mână. Dacă vei întâmpina probleme la citit sau dacă vei adormi la fel de repede ca atunci când citești în Biblie, cred că îți vei da seama de faptul că el NU vrea să citești această lucrare.

În urma unor evenimente din familie, ogorul inimii mele a fost pregătit de Tatăl pentru o descoperire divină, care avea să schimbe radical mersul lucrării în privința supranaturalului, în privința puterii Duhului Sfânt și a semnelor Lui. Dumnezeu a început să-mi arate multe adevăruri cu privire la vindecare și la eliberare, toate fiind absolut șocante pentru cultura tradițională în care am crescut.

Totuși, după cum scrie că nu vom intra în Împărăția Cerurilor dacă nu ne vom face ca niște copilași, am decis și eu, în urma prorociilor făcute mai dinainte despre mine, să continui dorința lui Dumnezeu de a vindeca și de a elibera oamenii la fel sau chiar mai puternic decât a făcut-o El acum două mii de ani.

Aceasta nu este o carte despre mărturia mea sau despre cum ne-a revelat Domnul aceste lucrări din Scriptură, ci este o carte care îți va arăta cum să pășești în lumea Noului Testament pentru a urmări semnele și minunile Duhului Sfânt. Este o carte care te va pune pe jar, care nu va putea să te lase la fel; o carte care ori te va propulsa în lucrarea pe care Domnul de altfel ți-a poruncit să o faci, ori îți va aduce mari bătăi de cap din punct de vedere teologic.

Aceasta este o carte despre PRACTICĂ. Ea nu promovează vreo teorie adusă de undeva, nici o Evanghelie a prosperității și nici alte balivernele teologice care aduc doar înșelăciune atunci când le pui în practică.

Autorul, stând la dispoziția Creatorului, vrea să îți arate în propria ta Scriptură, în care poate ai citit ani la rând, lucruri pe

care nu le-ai observat niciodată. Biblia te va surprinde cum nu a mai făcut-o vreodată. Fii pregătit să ai parte de șocuri teologice! Pune-ți centura de siguranță a răbdării pentru că de multe ori s-ar putea să vrei să sfâșii cartea în bucăți mici, mici, mici. Pe asta poți să o rupi, dar, cu toate aceasta, în Biblia pe care o ai în biblioteca ta vei descoperi aceleași adevăruri.

Această carte vrea să te aducă înapoi la Scriptură în legătură cu subiectul *vindecarea și eliberarea* și vrea să te învețe cum să te lupți cu orice boală te confrunți tu sau altcineva și cum să o biruiești în Numele Mare al lui Isus. Este un instrument prin care vei învăța cum să recunoști dacă Dumnezeu vrea să te împotrivești bolii sau să o accepți cu mulțumire.

Nu trebuie să ai încredere în mine, ci în propria Scriptură. După ce vei citi această carte, recitește măcar Evangheliile, iar apoi Faptele Apostolilor, care prezintă standardul minim de trăire al unui ucenic legat de prezența semnelor și a minunilor între credincioși, apoi analizează lucrurile scrise în prezenta lucrare. Te vor năpădi, te vor copleși și, probabil, te vei întreba cum ai putut să treci cu vederea aceste pasaje clare atâția ani.

Așteptarea înfrângerii a luat sfârșit în Numele lui Isus! Rupe orice barieră denominațională sau tradițională și vino împreună cu mine într-o călătorie în lumea Bibliei cum nu ai mai făcut-o niciodată!

Pe parcursul cărții vei descoperi cum autorul discută foarte des cu un prieten numit Andrei (după cel de-al doilea prenume al autorului). Este foarte posibil ca și tu să te regăsești în unele întrebări pe care i le adresează. Acest prieten joacă rolul unui legalist tot mai nesigur pe ceea ce afirmă, însă Cuvântul Domnului încet-încet îi arată adevărul cu privire la boală și la vindecare. În primele capitole, el se arată revoltat de faptul că Biblia lui parcă dintr-odată s-a schimbat. Începe să se teamă că își va pierde dreptul de a fi bolnav, iar, pe de altă parte, este

indecis cu privire la modul de abordare a rugăciunii pentru bolnavi.

Din cauza realității, am lăsat foarte des să curgă ironii, conflicte, întrebări și raționamente impertinente între autor și prietenul lui pe care dorește să-l conștientizeze despre adevărurile Bibliei. Cu toate acestea, în cele din urmă, prietenul nostru este luminat de Duhul Sfânt și înțelege care este trimiterea lui dată de Domnul în privința vindecărilor în Numele lui Isus, a semnelor și a minunilor.

Mă rog ca Dumnezeu să îți lumineze inima, mintea și cugetul și ție, cel care citești aceste rânduri. Duhul Sfânt să te călăuzească în tot adevărul Scripturii și să îți deschidă și ție calea către lucrările lui minunate, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret! Amin!

Ești pregătit? Hai să începem!

CAPITOLUL 2

CUM AR FI DACĂ AR TREBUI SĂ VINDECI BOLNAVII?

- Tibi, stai că nu înțeleg! Adică ce e în neregulă cu vindecarea și cu bolile? De atâta timp în biserici se vindecă oamenii și se fac minuni o grămadă. Ce e în neregulă cu asta?
- Exact la asta mă gândeam și eu mai demult. Citeam în **Faptele Apostolilor**, în special în **capitolul 5**, că veneau oameni din orașele vecine și toți erau vindecați. Andrei, imaginează-ți un pic asta – cum ar fi ca Dumnezeu să lucreze atât de puternic încât toată localitatea noastră să fie vindecată? La cum aproximez eu, 90% sunt bolnavi, nu-i așa?
- Din păcate, ai dreptate. Copiii poate mai scapă, dar, în rest, este atât de multă boală la noi...
- Exact! Despre aceasta vreau să vorbim. De ce nu se vindecă toți bolnavii de la noi? De ce nu îi vindecă Dumnezeu pe toți? De ce atâta suferință?
- Păi, poate e ceva în neregulă cu noi. Poate Dumnezeu ar vrea să vindece, dar greșim noi undeva.
- Din păcate, da. Andrei, citind în Scriptură am constatat un adevăr formidabil! Vrei să îți arăt cum vrea Domnul să vindece?
- Tu crezi că nu știu ce scrie în Scriptură?!

Dumnezeu vrea să lucreze și astăzi cum a lucrat pe vremea Domnului Isus pe pământ. După ce vei termina de citit, cred din toată inima că viața ta nu va mai fi la fel pentru că Îl vei înțelege pe Dumnezeu într-un mod în care nu L-ai înțeles niciodată până acum.

Elimină barierele confesionale și denominaționale, lasă-ți inima și mintea condusă și luminată de Duhul Sfânt, dar, mai ales, cercetează cu Noul Testament ceea ce îți voi spune și vei constata cu o mare bucurie că este adevărat. Fie ca Domnul să îți schimbe radical viața în bine după ce vei citi această lucrare!

Pentru început, aș vrea să îți pun câteva întrebări care să ne deschidă mintea.

1. Este normal să avem liste de bolnavi?

Unde am găsit în Scriptură liste cu bolnavi pentru care creștinii să se roage duminică de duminică sau la fiecare întâlnire? Ai văzut pe cei care scriau epistole cum la urmă aveau o listă cu bolnavi sau frați greu încercați? Ai văzut undeva că cereau rugăciune pentru cineva care era bolnav, în sensul că se rugau în fiecare duminică pentru acel bolnav? Ai văzut în Faptele Apostolilor că stăruiau înaintea Domnului pentru bolnavi de luni sau ani de zile? De unde vine lista cu bolnavii? Din Biblie? Nicidecum! Creștinii trăiau în vindecarea Domnului pe care El a plătit-o cu rănile Lui. Creștinii dacă se îmbolnăveau erau vindecați în Numele Domnul Isus pentru că ei știau cum funcționează legea credinței.

Așadar, se pare că primii creștini nu aveau liste cu bolnavi pentru rugăciune prin simplul fapt că nu era normal să rămână oameni nevindecați pe vremea apostolilor.

De exemplu, uite câteva pasaje simple care arată că a fi bolnav în acea vreme nu era ceva normal sau de dorit. Într-un anume sens, era chiar un reproș.

a. Pavel le scrie Corintenilor ca și reproș în **1 Corinteni 11:30**: *Din pricina aceasta sunt între voi mulți*

neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm (*dorm* în sensul de morți fizic).

Andrei, vezi asta? Pavel nu le spune că dacă nu ar fi bolnavi în biserică ar fi o problemă, ci invers. Nu le spune cum zicem noi câteodată: „Apăi, frate drag, dacă peste tine nu vine încercarea și boala, e problemă cu tine. Ești fiu din curvie. Dumnezeu nu te iubește”. El nu arată asta. Observi cum din această scriere se observă că Pavel îi vede pe bolnavii din Corint ca un cusur și nu ca o binecuvântare?

b. Iacov scrie bisericilor pornind de la prezumția că nu ar fi bolnavi printre ei: *Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși”* – **Iacov 5:14-15**.

Dacă pe vremea lui Iacov era ceva normal să fie bolnavi în biserică, atunci de ce pune întrebarea: „Este printre voi cineva bolnav?” Atunci ar fi trebuit să scrie: „Cât despre bolnavul acela dintre voi care stă de un an în pat, duceți-vă la el și faceți-i ungerea, ca să se vindece. I-a venit timpul!” Dar, de fapt, el scrie ca și cum nu știe de vreun bolnav nevindecat de acolo. Însă, în caz că între timp cineva s-a îmbolnăvit, le dă soluția – pe loc, bolnavul să cheme pe cei experimentați (bătrâni) și să se roage pentru el, iar bolnavul va fi vindecat prin rugăciunea celor cu credință.

De notat că nu le scrie să îl aducă înaintea Domnului, ci spune: *Rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați.* Nu scrie că este posibil să fie vindecați. Cum să fie vindecat cineva? Prin rugăciunea altuia.

- *Dar Tibi, noi ne rugăm pentru bolnavi! De ce nu se vindecă?*
- *Înseamnă că ne rugăm rău. Trebuie să corectăm ceva.*
- *Ce anume?*
- *Despre asta vreau să vorbim în continuare. Dar ai văzut cât de clar se vede și aici că Iacov scria unor oameni pe care îi cunoștea bine, dar nu știa să fie bolnavi între ei? A scris soluția în caz că trebuie. Observi asta? Adică, imaginează-ți cum ar fi să vină cineva la biserica noastră și în timp ce predică să întrebe: „Este printre voi cineva bolnav?”*
- *Dar cine crezi că ar pune așa o întrebare de penibilă?*
- *Iacov! Iacov a pus-o.*
- *Stai puțin, acum mi-am dat seama! Vrei să spui că nu avea cunoștință de vreun bolnav din acele biserici?*
- *Păi nu?! Dacă ar pune cineva întrebarea asta astăzi în biserică ar fi luat drept un ciudat. – Dar tu unde trăiești, măi, de pui întrebări din astea? Unde ai mai auzit să nu fie niciun bolnav în biserică?*
- *Și, de fapt, Iacov știa că ultima dată când a fost acolo nu era niciun bolnav…*
- *Cam așa ceva.*
- *Niciodată nu am observat asta!*
- *Deci, dacă vrei să râdă lumea de tine, du-te în orice biserică cu cel puțin 100 de membri și pune întrebarea asta: „Este aici cineva bolnav?” Nu vor înțelege că, de fapt, tu citezi din Scriptura lor... Ar fi bine să le arăți asta.*

2. De ce ne rugăm Domnului ca El să vindece dacă El ne-a trimis pe noi să o facem?

Unde scrie în Noul Testament că vreun ucenic sau chiar Domnul Isus s-ar fi rugat Tatălui ca El să vindece? Cum ar arăta Biblia dacă Petru și Ioan s-ar fi rugat cum ne-am fi rugat noi pentru ologul de la poarta frumoasă? „Te vom purta în rugăciune... Chiar acum intrăm în Templu și ne vom ruga pentru tine. Vom trimite bilet la amvon ca să ne rugăm toată

adunarea pentru tine”. Sau cum ar suna Scriptura dacă Petru ar fi spus neamurilor Tabitei: „Te vom purta în rugăciune. Mă voi duce înapoi la frații mei și vom posti și ne vom ruga pentru Tabita ca Domnul să o învie din morți. Dacă Domnul va voi, El să lucreze cum știe. Domnul cu îndurarea...”? Ar mai fi înviat Tabita?

Observi că nu a făcut asta? Știu că poate este șocant deoarece și pentru mine a fost când am văzut asta, dar acesta este adevărul: noi trebuie să vindecăm bolnavii, nu Domnul!

- Poftim?!
- Hai să aducem Scriptura în mijloc, vrei?

Deci Domnul Isus când i-a trimis pe ucenici în lucrare le-a spus astfel:

Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară dracii – **Matei 10:8.**

Să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo – **Luca 10:9.**

Apoi i-a trimis să propovăduiască și să tămăduiască pe cei bolnavi – **Luca 9:2.**

- Vindecați pe bolnavi! Vindecați-i! Voi! Voi trebuie să vindecați bolnavii! Eu v-am dat putere, deci voi vindecați-i! Andrei, gândește-te puțin: de ce ne-ar trebui nouă putere dacă noi trebuie doar să-L rugăm pe Domnul să vindece bolnavii? Dacă noi trebuie doar să aducem bolnavii înaintea Domnului prin rugăciune și post, iar El ne va răspunde din cer vindecând bolnavul, de ce ne trimite să vindecăm noi bolnavii? La ce ne trimite să ne punem mâinile peste ei și pentru ce ne-a dat puterea Duhului Sfânt? De ce ne-a dat putere pentru semne și minuni? Ce să facem cu ea dacă nu trebuie să o folosim? Este scris că Isus le-a dat putere ucenicilor peste toate bolile. Ei de ce au primit putere dacă nu erau

responsabili să scoată afară orice boală și orice neputință?

- Păi da, dar ei erau ucenicii Domnului Isus. Noi suntem doar niște simpli păcătoși salvați prin har.
- Ei bine, și noi suntem ucenicii: *Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile... și învățați-i să păzească TOT ce v-am poruncit.* Așadar, ucenicii au făcut ucenici și i-au învățat să păzească tot ce le-a fost poruncit de Domnul, inclusiv trimiterea de a vindeca bolnavii. De exemplu, Pavel a fost un ucenic făcut de ucenicii dintâi. Acei ucenici făceau alți ucenici, care aveau la rândul lor responsabilitatea de a vindeca bolnavii, iar astfel ar fi trebuit ca lanțul uceniciei să ajungă până în zilele noastre. Ar fi trebuit să avem mentori care să continue trimiterea Domnului Isus de a vindeca bolnavii însă, din păcate, lucrurile au mers în rău.
- Mai vreau dovezi!
- Uite, este ca la evanghelizare! Dumnezeu ne-a trimis pe noi să evanghelizăm oamenii, iar dacă ei cred, vor fi mântuiți. Ce facem noi? Noi stăm în biserici și îi spunem Domnului: „Doamne, du-te Tu și adu oameni la pocăință!” Păi… stai puțin! Cine pe cine trimite?! La fel este și la vindecare: Domnul ne-a dat puterea și autoritatea Lui (din aceasta cauză folosim Numele lui Isus), dar ne-a trimis pe noi să vindecăm bolnavii, nu să stăm în biserici și să spunem: „Doamne, du-te Tu și vindecă bolnavii, treci Tu pe la paturile lor”. De unde am scos interpretarea aceasta din Biblie? Domnul ne-a trimis pe noi să vindecăm bolnavii, iar responsabilitatea cade pe noi sau pe bolnav sau pe alte împrejurări, dar nicidecum și niciodată pe Dumnezeu! El vrea întotdeauna ca bolnavii să fie vindecați, dar dacă noi nu folosim puterea cum trebuie, ea va fi fără efect, iar Duhul Sfânt nu poate lucra.
- Mmmm, mai vreau răspunsuri! Dacă Domnul vrea ca toți să fie vindecați, atunci de ce nu sunt vindecați? Dacă

Domnul ar vrea ca cineva să fie vindecat, cine îl poate opri?

- Poți asemăna aceasta cu mântuirea. Dumnezeu vrea ca o parte din oameni să fie mântuiți sau vrea ca toată lumea să fie mântuită?
- Este scris că Domnul dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.
- Bun! Deci Domnul vrea ca toți să fie mântuiți. Atunci de ce nu este toată lumea mântuită? Dacă Domnul ar vrea ca cineva să fie mântuit, cine îl poate opri?
- Ah, păi... aici poate e altă treabă. Aici Domnul nu trece peste voința omului. Dacă el nu vrea să creadă și să facă ce spune Biblia ca să fie mântuit, Dumnezeu nu îl va mântui cu forța.
- Exact! Domnul nu trece peste voința omului. Dacă el nu vrea să creadă și să facă ce spune Biblia ca să fie vindecat sau eliberat, Dumnezeu nu îl va vindeca cu forța.
- Stai puțin! Dar bolnavii cred în vindecare și, în plus, cer vindecarea!
- Da. La fel cum sunt atâtea milioane de creștini care merg la biserică regulat, dar nu sunt mântuiți. De ce nu sunt mântuiți?
- Pentru că nu lucrează după regulile Bibliei. Cred că înțeleg unde vrei să ajungi...

Dumnezeu ar vrea ca toată lumea să fie mântuită, dar cu toate acestea, nu toată lumea este mântuită. Aceasta nu se întâmplă deoarece nu vrea Domnul, ci pentru că cineva nu acționează conform Cuvântului. Ori ucenicii nu evanghelizează, ori păcătosul nu acceptă sau nu crede. Ori ucenicul nu vindecă, ori bolnavul nu caută vindecarea.

- Andrei, știi ce e ciudat? Dacă eu aș veni la tine după o zi de evanghelizare pe stradă să îți spun: „Astăzi am evanghelizat zece oameni”, tu ai fi bucuros de ceea ce a

făcut Domnul. Dar dacă ți-aș spune: „Astăzi am vindecat 10 oameni”, dintr-o dată ți-ai schimba culoarea. Oare de ce?

- Pentru că tu poți să evanghelizezi, dar nu poți să mântuiești. Tu ai fost doar un pion folosit de Dumnezeu pentru a mântui oamenii.
- Da, într-adevăr. Dar dacă eu nu mergeam să-i evanghelizez, ei mai erau mântuiți astăzi?
- Ăăă, nu.

Dacă tu evanghelizezi un om și el crede, iar apoi va fi mântuit, el va fi mântuit din cauza ta! Astfel scrie și la sfârșitul epistolei lui Iacov: *Cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui va mântui un suflet de la moarte,* fie că este nemântuit sau căzut din credință. Ai observat?

Nu înseamnă că noi mântuim oamenii în sensul că noi am murit pentru ei, că noi am plătit pentru ei sau altceva de acest fel. Dar, cu toate acestea, responsabilitatea cade pe noi, creștinii, dacă ei nu aud Cuvântul și nu este vinovat Dumnezeu că acele persoane nu sunt mântuite. La fel și în cazul vindecării și al eliberării, noi trebuie să vindecăm, nu să Îl punem pe Domnul să o facă!

Dacă o boală nu se vindecă, nu este din cauza că Domnul nu a intervenit, ci din alte cauze! Ori tu nu ai acționat conform Scripturii, ori este necredință, dar nicidecum nu înseamnă că Domnul nu vrea să vindece.

- Vreau dovezi din Scriptură pentru asta!
- Sigur! Privește cu milă spre cei 70 de ucenici cum primesc niște ordine complicate. Cum ar fi să-ți spună ție Domnul așa ceva: *Duceți-vă; iată că vă trimit ca pe niște oi în mijlocul lupilor. În orice casă veți intra, să ziceți întâi: Pacea să fie peste casa aceasta. Să rămâneți în casa aceea și să mâncați orice vi se va pune înainte. În orice cetate veți intrași unde vă vor primi oamenii, să*

> *mâncați ce vi se va pune înainte; să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să le ziceți: Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi* – **Luca 10:3-9**.

În orice cetate veți intra, să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo. Din acest enunț, care pare să fie procentul recomandat de reușite? Spre rușinea noastră, 100%. Li se spune să meargă să propovăduiască până la marginile pământului și li se mai spune să vindece pe bolnavii care vor fi acolo. În orice cetate vor intra, ei să-i vindece. Deci nu să se roage Domnului ca Domnul să îi vindece. Domnul Isus plasează responsabilitatea de a vindeca pe ucenici, nu pe Tatăl. Înțelegi?

Principiul pe care trebuie să-l înțelegem din acest capitol este foarte important, adevărat și biblic. Iar principiul este următorul: noi suntem responsabili să vindecăm bolnavii, nu Domnul!

- Cum adică noi? Cum noi? Nu înțeleg!
- O să-ți explic. La fel cum acceptăm să stăm la dispoziția Domnului pentru evanghelizare și folosirea promisiunilor biblice pentru mântuire, în același fel dacă acceptăm să stăm la dispoziția Domnului pentru vindecare și eliberare folosind promisiunile biblice pentru vindecare și eliberare vom vedea rezultate.
- Deci nu îi vindec prin puterea mea, dar la inițiativa și acțiunea mea sunt vindecați?
- Exact! Duhul Sfânt o face, dar numai atunci când înțelegi, accepți și împlinești chemarea pe care ți-a făcut-o Domnul cu privire la aceste lucrări.
- Dar de ce nu se mai vindecă astăzi toți bolnavii pentru care ne rugăm dacă este valabil ce spui tu?

Răspunsul este că religia a decăzut de-a lungul vremurilor, iar vindecările și eliberările au scăzut dramatic. Din această cauză, religia a căutat justificări pentru rezultatele slabe pe care

le avem. Așa a început să se predice că este voia Domului ca unii să fie bolnavi sau că unora încă nu le-a venit vremea să fie vindecați. Ce minciună! Unde scrie în Scriptură că a venit vreun bolnav la Domnul Isus ca să fie vindecat sau eliberat, iar Domnul Isus l-a refuzat, spunând că nu este voia Lui sau a Tatălui ca el să fie vindecat? Unde scrie că ar fi venit un bolnav la Domnul Isus, iar El i-a răspuns: „Încă nu s-au împlinit zilele. Trebuie să mai stai câteva luni în cuptor ca să termini de învățat lecția, ca să ți se curețe zgura de pe tine”. Unde scrie că ar fi venit vreun bolnav la Isus, iar El l-a acuzat de păcate pe bolnav cerându-i mărturisire? Unde scrie că Domnul Isus nu a vindecat un bolnav din cauză că el nu era tare pocăit sau că El aștepta mai multă rugăciune și post din partea bolnavului? Unde scrie?

- Într-adevăr, nu scrie. Pe vremea Domnului Isus, nu s-a întâmplat asta. Dar El era Isus. Era diferit de Tatăl. Tatăl poate cere astfel de lucruri. El este diferit. Doar ai văzut cum este în Vechiul Testament prezentat.
- Mă bucur că ai întrebat asta. Uite un lucru important pe care îl spune Domnul Isus despre lucrarea Lui:

Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis – **Ioan 5:30**.

Atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu – ***Ioan 8:28***.

Căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis – **Ioan 6:38**.

Adevărat vă spun, că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând – **Ioan 5:19**.

Domnul Isus nu a făcut nimic de la Sine, ci DOAR ce a văzut pe Tatăl făcând! Deci nici măcar Dumnezeu Tatăl nu îți va spune vreodată că încă nu ți-a venit timpul să fii vindecat! Pentru că exact cum este Tatăl așa a fost Fiul pe pământ. Dacă

vrei să vezi cu adevărat cum este inima Tatălui, privește în viața Domnului Isus pe pământ. El niciodată nu a îmbolnăvit pe cineva. El a vindecat pe toată lumea care venea la El, a iertat pe toată lumea. El nu a pedepsit pe nimeni, ci a fost iubitor, blând. A fost exact... ca Tatăl; pentru că este Isus, este și a fost una cu Tatăl.

În **Evrei 1:3** este scris: *Hristos este oglindirea Tatălui, este întipărirea Ființei Tatălui! Hristos a fost oglindirea exactă a Tatălui!* (parafrazat).

- Tu când te uiți în oglindă, pe cine vezi? Vezi ceva diferit? Vezi altă persoană? Vezi altă îmbrăcăminte?
- Cum să văd pe altcineva?! Dacă mă uit la mine, bineînțeles că tot pe cineva care arată exact ca mine voi vedea.
- Și ai observat că Domnul Isus când se uită în oglindă îl vede pe Tatăl și viceversa? Recitește versetul!

Tu când te uiți în oglindă vezi exact cine ești tu. Nimic diferit, nimic schimbat. Vezi o reflectare a ta. La fel și Domnul Isus este oglindirea Tatălui, exact la fel în natură, dorință, milă, iertare, bunătate sau vindecare.

De ce în Vechiul Testament era altfel? Vom vorbi despre aceasta în capitolele următoare. Așadar, ceea ce a făcut Domnul Isus pe pământ este exact ce dorește și vrea să facă și Tatăl! Și nu uita: El este același și ieri, și azi, și-n veci!

- Să zicem că Dumnezeu Tatăl vrea să vindece, la fel ca Isus. Dar poate nu vrea să îi vindece chiar pe toți, nici Tatăl, nici Fiul. Doar nu au fost vindecați toți bolnavii de pe vremea lui Isus!
- Hai să cercetăm! Gândește-te la următorul exemplu: dacă astăzi ar fi Domnul Isus pe pământ, iar tu ai fi bolnav, după cum probabil și cred că ești, deoarece 90-

98% din oameni sunt bolnavi în ziua de astăzi, ce crezi că s-ar întâmpla? Să spunem că tu ai merge la Domnul Isus și te-ai atinge de El pentru vindecare. Ce crezi, ai fi vindecat sau nu? Nu uita, este scris în **Luca 6:19** –*Tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe TOȚI!* Deci oricine ai fi tu, dacă Isus ar trăi astăzi pe pământ, iar tu te-ai atinge de El, tu ai fi vindecat instant, așa-i?

- Evident!

Dar de ce oare? Noi spunem că, de fapt, vom fi vindecați atunci când va vrea Domnul, că boala este o școală pentru noi și că trebuie să învățăm din ea sau că prin boală ne curățăm zgura de pe noi.

- Dragă Andrei, dacă te-ai vindeca de boala ta când te atingi de El, sistemul s-ar boicota singur pentru că în mod normal, boala trebuia să rămână în om pentru a-l învăța o lecție, pentru a împlini o pedeapsă sau a curăța mlădița. Nu-i așa? Care este adevărul atunci?
- Continuă, nu mă lăsa așa în ceață!
- Observi cum tu, de fapt, crezi că Domnul te-ar vindeca pe loc dacă ai fi lângă El chiar acum, dar nu mai crezi la fel când El nu este lângă tine și, deoarece nu te vindeci, cauți o justificare pentru boala ta?

Astfel ai ajuns să crezi fie că Domnul vrea să înveți ceva din asta, fie că ești pedepsit de Domnul ca să nu fii osândit odată cu lumea, fie mlădița ta trebuie curățată ca să aducă și mai mult rod.

- Bine, dar dacă nu este niciuna din acestea, atunci de ce mai sunt bolnav?

- Ajungem și acolo, dar mai întâi să rupem minciunile acestea. Vrei? Să nu mai căutăm justificări pentru falimentele noastre.
- Bine, te ascult!

Înțelegi acum că nu mai are rost să căutăm justificări pentru rezultatele noastre slabe? Hai să ne întoarcem la Scriptură! Hai să căutăm ce vrea să spună Biblia despre vindecare și eliberare și să acționăm conform Cuvântului. Să recunoaștem că rezultatele noastre sunt departe de Biblie și de biserica primară. Ei erau tot oameni, nu erau sfinții de pe icoane și totuși aveau rezultate imense.

- Te contrazic, ei chiar erau sfinții de pe icoane!
- Hai că ești comic!

Așadar, dacă ne vom întoarce la modalitatea biblică de a ne ruga pentru bolnavi, vom vedea rezultatele pe care le promite Biblia. Pentru asta trebuie să căutăm învățătura reală despre vindecare și eliberare, să o asimilăm, să o înțelegem și să o credem. Iar, după aceea, să începem să o practicăm. Când mă refer la rezultatele Bibliei, pe lângă umblarea în sănătate zi de zi sau vindecarea bolilor mai slabe și mici, mă refer și la ologi care să umble pe picioare, la orbi care să-și capete vederea, la morți care să învie, la surzi care să-și capete auzul, la ciungi care să-și recapete membrele lipsă. Da, ciungi! Este scris că Domnul a vindecat ciungii! Este ceva prea greu pentru puterea Domnului?

Poate nu vei începe din prima să învii morții (cu toate că sunt persoane care au început și cu asta), dar cu timpul vei face și aceasta, în Numele lui Isus. Au putut ucenicii, a putut Domnul Isus, putem și noi! Nu e o glumă. Uite ce frumos și limpede este scris în **Ioan 14:12** – *Cel ce crede în Mine va face*

și el lucrările pe care le fac Eu, ba încă altele și mai mari decât acestea.

Dar uite, cu toate că nu-mi propun să aduc toate argumentele Scripturii care sprijină principiul de bază din acest capitol, vreau să-ți mai aduc una dintre cele mai puternice dovezi că responsabilitatea de a vindeca este a noastră, a ucenicilor, nu a lui Dumnezeu. Hai să citim împreună textul din **Matei 17:14-20**: *Când au ajuns la norod, a venit un om care a căzut în genunchi înaintea lui Isus şi I-a zis: „Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic şi pătimeşte rău: de multe ori cade în foc şi de multe ori cade în apă. L-am adus la ucenicii Tăi şi n-au putut să-l vindece." „O, neam necredincios şi pornit la rău!", a răspuns Isus. „Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi? Aduceţi-l aici, la Mine." Isus a certat dracul, care a ieşit din el. Şi băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela. Atunci, ucenicii au venit la Isus şi I-au zis deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?" Din pricina puţinei voastre credinţe", le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice muntelui acestuia: 'Mută-te de aici colo' şi s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputinţă."*

Domnul Isus coboară cu trei ucenici de pe muntele schimbării la față, unde este întâmpinat de un norod încordat și acompaniat de șușoteli. Cauza era un eșec de-al ucenicilor de a-l tămădui pe un băiat de problema lui. Acum te rog să fii atent la reacția Domnului Isus către ucenici: *O, neam necredincios și pornit la rău!* Poftim?! De ce îi ceartă? Ce puteau ei să facă? Doar ei nu erau Dumnezeu ca să vindece prin puterea lor. De ce îi ceartă pentru faptul că băiatul nu a fost vindecat? Ei bine, Isus i-a mustrat pe ucenici deoarece El știa că este responsabilitatea lor să vindece și să elibereze. Chiar și oamenii necredincioși cunoșteau asta. Oriunde mergeau ucenicii, oamenii erau vindecați de orice boală ar fi avut. Acest tată și-a adus fiul la ucenici ca ei să-l vindece

pentru că au mai făcut asta de atâtea ori. Cu toate acestea, iată un caz în care au eșuat.

Foarte interesant este și următorul aspect. Ucenicii îl întreabă pe Domnul Isus: „Noi, noi, Doamne, de ce n-am putut să-l tămăduim?” Cu alte cuvinte, ucenicii știau că ei trebuiau să-l vindece. Ei nu au întrebat: „Doamne, dar de ce nu ai vrut să vindeci copilul acesta? Te-am rugat așa de mult, am plâns pentru el, am mijlocit cu lacrimi și suspine, de ce nu ai intervenit ca să-l eliberezi? Doamne, de ce nu ne-ai ajutat? Noi ce puteam face, decât să Te strigăm ca să ne vii în ajutor. Am strigat către Tine, de ce nu ai vindecat pe băiat?” Dar nu, nu au zis așa ceva! De ce? Pentru că ei cunoșteau bine principiul din legea credinței. Era treaba lor să vindece, nu a Domnului. Nu prin puterea omenească, ci în Numele lui Isus, prin puterea Duhului Sfânt care era în ei. Dar în esență, ei trebuiau să o facă.

Apoi, observați că Isus nu îi ceartă că *au luat-o înaintea Domnului* - cum mai spunem noi, că trebuie să aștepți mișcarea Domnului, să nu o iei înainte. Nici asta nu le spune. Ei pur și simplu nu au nicio scuză.

Iată un alt lucru! Domnul nu justifică nereușita lor spunându-le că, de fapt, nu era vremea pentru tămăduirea acelui bolnav. Nu a spus: „Stați liniștiți! Nici nu aveați cum să reușiți. Încă nu a venit vremea pentru el. Era scris din veșnicie ca Eu să-l vindec, nu voi. Stați liniștiți! Nu a fost voia Domnului ca băiatul să fie tămăduit atunci. Voiam să Îl învăț o lecție atât pe băiat, cât și pe tată prin așteptarea asta…”. Nu, n-a spus așa ceva! Domnul Isus știa că acum este momentul mântuirii, vindecării și eliberării.

- În concluzie?

La fel este și astăzi. Dumnezeu nu s-a schimbat. El nu vrea să te mai țină bolnav pentru cine știe ce lecție. Pe cine l-a ținut

bolnav din mulțime? Pe cine l-a trimis înapoi de unde a venit pentru că nu-i venise vremea să fie vindecat? Cum se face că i-a vindecat pe toți exact în momentul în care au venit la El și nu trei luni, patru ani sau 15 zile după aceea? S-au nimerit toți odată în calendar cu lecția învățată, cu mlădițele gata de curățat și cu pedepsele la zi? Acei patru sau cinci mii de oameni care au fost vindecați în aceeași zi, absolut toți s-au *nimerit* vrednici de vindecare în ziua aceea? Nu. De fapt, nici nu era nevoie să se nimerească ceva. Oricând un om voia să fie vindecat, dacă mergea la ucenici sau la Domnul Isus, era vindecat chiar atunci, pe loc. Nu își puneau mâinile peste el și ziceau: „Doamne, dacă vrei, vindecă-l...”, iar apoi ucenicii să-i spună bolnavului: „Frate, noi ne-am rugat, acum dacă Domnul vrea să se atingă de tine, bine, dacă nu, eu nu pot face nimic peste voia Lui”.

Acum este ziua vindecării tale. Acum, dacă vrei, El vrea. Vrei să lupți pentru sănătatea ta? El a primit bătăi crunte ca tu să fii sănătos. Prin rănile Lui, ai fost vindecat.

Dacă am fi noi astăzi acolo, să fim ucenicii din fața copilului îndrăcit, ce am face? Am striga la Domnul de lângă băncile adunării ca să vină El să facă ceva, iar câtă vreme nu se întâmplă ceva, spunem cu tărie că așa a îngăduit Domnul, că Domnul dacă ar vrea să facă o minune ar face-o, dar încât că nu o face înseamnă că nu este voia Lui. Asta este fals, fals! Dumnezeu vrea să facă minuni.

Vom dezvolta acest subiect pe parcurs. Argumentele și dovezile Bibliei pentru acest principiu sunt nenumărate. Sunt sigur că nu le pot scrie pe toate aici, pentru că sunt peste tot în Scriptură, dar după ce vei citi din nou în Biblie, vor ieși la suprafață de peste tot.

În capitolele următoare, vom fundamenta cu Scriptura învățătura despre vindecare și eliberare, vom explica pe ce bază biblică ne rugăm și poruncim vindecarea și de ce să poruncim muntelui să plece în loc să Îi spunem Domnului despre munte.

Cred din toată inima că după ce vei termina această carte, vei începe să trăiești o viață plină de biruințe, de vindecări și eliberări, bucurându-te de lucrările pe care Dumnezeu vrea să le experimentezi.

Așadar, primul principiu biblic cu privire la vindecarea bolnavilor, este următorul: **noi, ucenicii, suntem responsabili să vindecăm bolnavii și să eliberăm.**

- Până aici am înțeles, dar cum anume folosesc trimiterea asta ca să văd rezultate?
- Ei bine, aceasta este baza. Următorul principiu pe care îl vom vedea este vârful de lance pentru experimentarea puterii Duhului Sfânt în viața noastră. Ține-te bine, încet-încet piesele se vor uni atât de bine încât vei rămâne surprins de Scriptura pe care o citești. Vreau să-ți arăt că Dumnezeu vrea să fii vindecat, chiar acum.
- Dar cum să ajung acolo?
- Hai să mergem la următorul capitol pentru a discuta asta!

CAPITOLUL 3

VINDECAREA ARE LOC PRIN PORUNCIRE, NU PRIN IMPLORARE?

- Spune-mi o poveste!
- Bine, dar să nu adormi. Asta nu e să adormi, este să vezi în ea ceva extrem de puternic.
- Ascult...

Păstorul Moise este cu oile. Vede un foc, un rug aprins. Se apropie și Domnul îi răspunde din foc. Acolo Domnul îi pune la probă ascultarea. Îl pune să își arunce toiagul la pământ, iar acesta se transformă într-un șarpe. Acum Domnul îl pune la o probă puternică: „Prinde-l de coadă!" Domnul voia să vadă dacă riscă. Știi că șarpele ăla e veninos, constrictor sau cum o fi, dar să-l apuci de coadă e moarte sigură. Domnul vrea să vadă; riști?

Nu uita că Moise nu avea și următorul verset din Exod când a trecut prin proba aceasta. Până la urmă Moise a riscat, și-a pus viața în joc ca să Îl asculte pe Domnul și astfel a luat șarpele de coadă. Acesta s-a transformat înapoi într-un toiag, dar din acest moment nu a mai fost toiagul lui Moise, ci a devenit *Toiagul lui Dumnezeu*. Acesta nu mai era un toiag obișnuit. Cu toiagul acesta când a atins Marea Roșie, aceasta s-a despărțit în două. Când a ridicat toiagul acesta spre cer, a

căzut foc și pucioasă. Acesta nu mai era un toiag obișnuit, ci era Toiagul lui Dumnezeu. Aceasta însemna că autoritatea și puterea lui Dumnezeu puteau fi folosite de Moise.

Ei bine, timpul trece și Israel iese din Egipt, iar undeva prin pustiu, Domnul îi spune lui Moise că vrea să facă încă o minune. Îi spune lui Moise să ducă poporul într-un loc anumit, iar după aceea egiptenii vor veni împotriva lui Israel, iar Domnul va face din nou o minune mare pentru Israel, ca ei să vadă că Dumnezeu este un Dumnezeu adevărat și puternic.

Moise, plin de bucurie, conduce Israelul pe lângă Marea Roșie până la munți. Practic, l-a prins într-un loc fără scăpare: aici marea, dincoace doi munți. Moise începe să le spună ce minune mare va face Domnul în curând. Însă se aud tropote de cai și de oștire. Israeliții constată că erau egiptenii care veneau să îi nimicească și de asemenea constată că erau prinși în capcană. În stânga era Marea Roșie, în dreapta doi munți, iar din față vin egiptenii. Pentru evrei este de-ajuns. Ei încep să țipe, să plângă și să strige cât îi țin puterile împotriva Domnului și a lui Moise. Exact cum facem noi în boală. Cel mai probabil, a început și Moise să aibă puțină frică încât a început să strige și el către Dumnezeu ca să-i scape de egipteni. Dar Dumnezeu spune un lucru care m-a marcat. Dumnezeu ca răspuns al strigătelor evreilor îi spune lui Moise: *Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte. TU ridică-ți toiagul, întinde-ți mâna spre mare și despic-o; și copiii lui Israel vor trece prin mijlocul mării ca pe uscat* – **Exod 14:15-16**.

Cu alte cuvinte, Domnul le spune: „Ce rost au strigătele acestea? Ia-ți toiagul, autoritatea, puterea pe care ți-am dat-o și desparte TU marea! De ce strigați la mine ca și cum nu ți-am dat nicio putere să învingi?” Extraordinar! Deci evreii au făcut cum facem și noi astăzi cu bolnavii. Strigăm cu plânsete și disperare către Domnul ca El să ne scape, dar El, de fapt, vrea să ne spună: „Ce rost au strigătele acestea? Luați autoritatea pe

care v-am dat-o prin botezul cu Duhul Sfânt și vindecați VOI bolnavul! De ce strigați la mine? V-am cerut eu asta?”

- Andrei, aș vrea să îți ridic încă două probleme care să te facă să înțelegi că modul nostru tradițional de abordare a rugăciunii pentru bolnavi este nebiblic și împotriva naturii divine.

1. Avem câteodată rugăciuni precum: „Doamne, ai milă de cei bolnavi, fie-Ți milă, Doamne! Te rog, îndură-Te de cei bolnavi și vindecă-i”. Deci am ajuns noi, niște oameni, să întrecem mila lui Dumnezeu încât să Îi spunem noi Lui să-I fie milă. Hmm, merităm și vreun premiu pentru asta?!

- Dar ce e rău în a-L ruga pe Dumnezeu să aibă milă de bolnavi?
- Nu am spus că e rău, voiam să îți spun că nu își are locul o asemenea rugăciune. Adică, serios, am ajuns noi să avem milă pentru bolnavi mai mare decât are Domnul Isus?! Am ajuns noi să dorim ca ei să fie vindecați mai mult decât vrea Domnul ca ei să fie vindecați? Tu chiar crezi pentru o clipă acest lucru?
- Asta nu. Nu cred că îi putem întrece mila lui Dumnezeu ce o are pentru bolnavi, dar poate prin aceasta Îi ceri lui Dumnezeu să fie de acord cu cererea ta.
- Să zicem, dar știai că nimeni niciodată nu I-a cerut lui Dumnezeu ca El să ne dea un mântuitor și totuși El ni L-a trimis pe Fiul lui ca El să moară pentru noi, ca să fim salvați? Nimeni nu a cerut vreodată asta! Nimeni nu era vrednic să ceară așa un lucru de la Domnul! Cine crezi că ar fi ajuns la o neprihănire prin care dacă s-ar fi rugat Domnului să ne trimită un mântuitor, Domnul l-ar fi ascultat?

Ca să ai o mică idee despre cât de mari sunt dragostea, mila și îndurarea lui Dumnezeu pentru noi, adu-ți aminte că El și-a dat viața pentru noi, atunci când NIMENI, NIMENI nu a cerut asta!

- Ai dreptate, la asta nu m-am gândit. Nimeni nu s-a rugat pentru un Mesia. Pur și simplu Dumnezeu din propria inițiativă a avut milă de omenire și a făcut un sacrificiu atât de mare.
- Exact! Și noi am ajuns să credem că trebuie să-L convingem pe Dumnezeu să aibă milă de oameni.

Să te rogi Domnului în Noul Legământ ca El să aibă milă de cineva e ca și cum ai ruga soarele să te lumineze. El oricum o va face! El are milă de bolnavi, te rog să înțelegi asta! El vrea ca ei să fie vindecați, dar nu va trece peste noi și nu va lucra fără noi. El a lăsat voința liberă și el nu va încălca aceasta lege! El a vrut să lucreze prin oameni, El nu poate lucra peste voința noastră pentru că așa a decis că va face, iar El se ține de promisiune!

De aceea, pentru că și-a ținut promisiunea că va lucra prin om, El însuși a luat chip de om ca să salveze pe om. Ai observat acest aspect important? Privește: ca semn că Dumnezeu a ales să lucreze DOAR prin om, chiar și salvarea omenirii prin El însuși a fost făcută astfel; El s-a făcut *om* ca să poată salva omenirea! De ce nu s-a făcut înger? De ce nu a venit fără chip de om, ci ca ceva divin? Pentru că așa a ales El că prin om va lucra. Iar ca să poată lucra, s-a făcut pentru o vreme El însuși om, ca să arate mântuirea. Din această cauză Isus se prezintă cel mai mult ca fiind *Fiul Omului*.

- Măi, Tibi, cine crezi că este omul ca să poată sta împotriva Domnului? Omul nu poate sta împotriva

Domnului! Ce poate face omul dacă nu îi îngăduie Domnul să facă?

- Nu știu. Să păcătuiască poate? Sau să ucidă, să fure, să înșele, să înjure, să rostească blasfemii? Zic și eu. Ce crezi, Dumnezeu vrea ca noi să facem aceste lucruri?
- Evident că nu!
- Și atunci oamenii de ce le fac?
- Dumnezeu nu forțează. Dacă omul vrea să păcătuiască, Dumnezeu nu va trece peste voința lui.
- Da, dar nu ai spus adineauri că ce poate face omul dacă nu îi îngăduie Domnul să facă?
- Da, adică îi permite. Nu mă refeream la predestinare.
- A, corect. Într-adevăr!

Ca putere, omul nu poate sta împotriva Domnului. Însă El atunci când ne-a creat, ne-a lăsat libertatea de alegere, iar din această cauză, El nu va trece peste legea pe care a făcut-o. Din acest motiv Scriptura arată oameni care au stat împotriva Domnului. De exemplu, se spune despre farisei că *au zădărnicit planul lui Dumnezeu cu privire la ei*, *neprimind botezul* – **Luca 7:30**. Observi cum scrie? Niște oameni au zădărnicit planul lui Dumnezeu.

În consecință, dacă noi nu colaborăm cu legile lui Dumnezeu pentru vindecare și eliberare, acestea nu vor avea efectul promis de Biblie. Planul lui Dumnezeu pentru oameni este ca ei să fie mântuiți: *Pentru că dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.*

- Uite, iar te întreb: de ce nu vin toți la pocăință?
- Pentru că au ales ei să nu vină.
- Da, dar noi spunem că dacă Domnul vrea ceva, ar obliga pur și simplu un om să facă ce vrea El, pentru că îl iubește. Având în vedere că El vrea ca toți oamenii să vină la pocăință, după cum scrie **2 Petru 3:9**, atunci de ce nu îi forțează Dumnezeu? De ce nu își face voia

cumva? E simplu. Pentru că nu trece peste voința omului și nu va mântui omul decât dacă acesta va face ce spune Biblia că trebuie să facă. La fel este și la vindecare: Dumnezeu a fost rănit ca lumea să fie vindecată.

- Dacă Dumnezeu vrea să ne vindece, de ce nu o face?
- La fel de simplu: Dumnezeu nu trece peste voința omului și nici peste legea credinței pe care El a instaurat-o. Dacă nu se vindecă, nu înseamnă că Dumnezeu nu vrea să o facă, ci înseamnă că cineva nu face cum scrie în Biblie. Dacă nu se întâmplă vindecări la nivelul Bibliei înseamnă că ceea ce facem noi este nebiblic în privința bolnavilor. Are sens?

Dacă ai încercat un tratament pentru boală 30 de ani și nu merge, ce ar fi să-l schimbi? Frate, ai încercat atâta timp cu rugăciunea clasică pentru bolnavi și nu a mers? Înseamnă că nu e tratamentul bun, schimbă-l! În plus, tratamentul este scris în Scriptura pe care ai citit-o ani de-a rândul.

- Dar dacă mi-ai arăta cu ce să-l înlocuiesc…
- Asta vreau să fac. Hai să mergem mai departe. Fii încrezător!

2. Al doilea principiu din tradiția bătrânilor care este nebiblic în legătură cu rugăciunea pentru cei bolnavi este însăși *rugăciunea*.

- Cum adică?
- Unde ai găsit în Scriptură pe cineva care să se roage Domnului ca El să îl vindece pe X sau pe Y?

Să fi spus Pavel despre Eutih: „Fraților, hai să îl aducem înaintea Domnului pe Eutih. Hai să ne rugăm

Domnului ca El să îl învie din morți! Noi știm că Domnul poate orice. Hai să ne rugăm ca Domnul să lucreze și să îi dea viață!” Te întreb același lucru ca în capitolul precedent: dacă așa ar trebui să arate rugăciunea pentru cei bolnavi, de ce am mai primit putere? Ce să facem cu ea?

Fraților, modelul biblic de rugăciune pentru bolnavi și pentru cei demonizați este prin poruncire. Trebuie să poruncești problemei să plece.

- Tibi dragă, fii serios! Aici e vorba de altceva. Deci, ca să poți lucra în domeniul vindecărilor și al eliberărilor, tu ai nevoie de un dar special de la Domnul. Ai nevoie de darul vindecărilor și de darul minunilor. Dacă nu primești aceste daruri nu ai cum să lucrezi în vindecarea altora sau a ta.
- Andrei, tu ai primit deja puterea de a vindeca bolnavii și de a face minuni, la fel cum poți vorbi în alte limbi fără să ai darul vorbirii în felurite limbi. De fapt, hai să te întreb: tu simți că ai darul vorbirii în felurite limbi? Ai primit darul vorbirii în alte limbi?
- Nu cred.
- Nu?! Atunci cum vorbești în alte limbi?
- Simplu: am fost botezat cu Duhul Sfânt, iar semnul botezului cu Duhul Sfânt este să vorbești în alte limbi. Darul vorbirii în alte limbi este altă lucrare deoarece în **Marcu 16:17-18** spune clar și simplu: *Iată semnele ce vor însoți pe cei ce vor crede* (nu pe cei ce au daruri)*: <u>vor vorbi în limbi noi</u>.*
- Bun! Foarte bine. Deci la fel cum nu îți trebuie darul vorbirii în alte limbi pentru a vorbi în alte limbi, la fel nu ai nevoie de darul vindecărilor sau de darul minunilor pentru a vindeca sau a elibera în Numele lui Isus.
- Cum așa?
- Semnele din **Marcu 16** sunt pentru TOȚI creștinii, pe când darurile din **1 Corinteni 12** sunt lucrări deosebite. De exemplu, eu încă nu știu dacă am dar de vindecare

sau de a face minuni. Ce știu este simplu. Se întâmplă vindecări și eliberări în Numele lui Isus.
- Totuși, tot nu poate fi adevărat. Aceste lucrări de vindecare și de eliberare nu le poate face oricine. Trebuie să fii ordinat, trebuie să fii autorizat să faci aceste lucrări.
- Ohh! Nu putem să modificăm Scripturile – **Ioan 14:12** sau **Marcu 16:17-18** - care spun clar că aceste semne de vindecare și eliberare sunt pentru toți cei ce cred.

Este scris în **Marcu 11:23**: *Dacă va zice cineva muntelui acestuia...*, deci nu un prezbiter sau un păstor, CINEVA! Apoi, în **Romani 10:11-13** scrie: *Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit (sozo).* Cuvântul acesta, *sozo*, implică iertare, vindecare și eliberare. Deci oricine, oricine va chema Numele Domnului! Ești oricine? Da, dacă respiri te numești oricine! Și oricine ești, dacă vei chema Numele Domnului, vei fi mântuit, vindecat și eliberat! Dacă vindecarea este doar pentru prezbiteri, atunci înseamnă că și mântuirea, ceea ce este absurd.

Ioan 14:12 arată: *Adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.* Care lucrări? Semnele și minunile… *ba încă va face altele și mai mari decât acestea!*

- Hai să te mai întreb câteva lucruri. Este scris: *Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit*. Andrei, tu ai crezut?
- Evident!
- Te-ai botezat?
- Normal!
- Deci înseamnă că ești mântuit, așa-i?
- Bineînțeles.
- Înseamnă că ești printre cei care cred.
- Da, fratele meu!
- Așadar, ca semn că tu ești credincios, tu poți să faci lucrări precum a făcut Domnul Isus, adică să scoți afară

demonii sau să vindeci bolile. Deci, tu ești calificat de Scriptură pentru a face astfel de lucrări în Numele lui Isus. Nu-ți fie frică! Riscă! La fel cum i s-a spus lui Moise! Ia șarpele de coadă, ia în mână toiagul pe care l-ai primit!

- Bine, aici m-ai convins. Dar mai este ceva: pe Moise Dumnezeu l-a trimis în lucrare, pe ucenici Dumnezeu i-a trimis în lucrare, dar pe mine nu m-a trimis nimeni. Dumnezeu nu mi-a spus direct că vrea să vindec bolnavii în Numele Lui.
- Ba da! Te-a trimis! Și tu ești ucenic! Tu ești ucenic! Tu ești ucenic al lui Hristos! Ucenicul are semnele. Ucenicul este trimis de Hristos să vindece bolnavii și să scoată demonii oriunde îi găsește! *Duceți-vă și vindecați bolnavii!* De fapt, spune-mi sincer, când ți-a spus Domnul să te pocăiești?
- Cineva m-a conștientizat de nevoia de a fi mântuit, iar eu am crezut în Hristos, m-am pocăit și apoi am umblat cu El.
- Și de ce ai ales astfel? De ce nu ai așteptat ca Domnul să îți spună ție direct să te pocăiești?
- Dar mi-a spus, prin Scriptură.
- Exact la fel este și cu vindecarea. Dumnezeu în Scriptură te-a pus să te pocăiești, iar apoi să devii ucenic, iar apoi să mergi să vindeci bolnavii, să eliberezi oamenii și să propovăduiești evanghelia.

Uite un exemplu interesant. Imaginează-ți că tu ești tată și ai un copil de zece ani. Vrei să pleci de acasă pentru ceva timp, iar înainte de a pleca, scrii pe o bucată de hârtie următorul mesaj:

„Dragă fiule, eu mă duc de acasă. Până mă întorc, vreau să faci trei lucruri: vreau să hrănești câinele, vreau să îți faci temele și să faci curățenie în camera ta”.

Când te întorci acasă, ai o surpriză: câinele este flămând, temele sunt nefăcute, iar în camera copilului e dezastru.

Nedumerit, îl chemi pe copil și îl întrebi dacă a citit biletul, iar el spune:

- *Da, l-am citit.*
- *Bun, și atunci de ce nu ai făcut ce ți-am scris acolo?*
- *Aaa, păi m-am gândit că dacă într-adevăr m-ai pus să fac lucrurile alea, îmi vei da un telefon, să îmi mai spui odată.*

Sau e posibil și un alt răspuns: „Eu nu am crezut că tu chiar ai zis asta. Am zis că n-are cum. Am analizat contextul scrierii, am cercetat traduceri diferite și cel mai probabil nu se referea la mine. Dacă chiar ai fi vrut să fac astea, de ce nu m-ai sunat să îmi spui că vorbești serios? Eu nu am luat literal mesajul tău, am zis că trebuie interpretat cumva. Am căutat în comentariile scrisorii tale și într-adevăr am fost încurajat să nu iau literal ce mi-ai scris".

De multe ori așteptăm un telefon (prorocie) de la Domnul, pe când El deja ne-a scris o scrisoare, Biblia.

Ideea de bază a acestui exemplu este că tu nu ai nevoie de o trimitere directă sau specială pentru a face lucrările pe care Domnul deja te-a trimis și te-a împuternicit să le faci. Dumnezeu ți-a scris deja pe bilet care este responsabilitatea unui ucenic. Dacă tu aștepți un telefon sau mai știu eu ce vise sau mai știu ce vedenii care să îți confirme dacă e de la Domnul atunci tu nu prea ai încredere în Scriptură. Tu confirmi Scriptura prin prorocii sau prorociile prin Scriptură? În ce crezi mai mult? Nu spun că prorociile sunt rele. Nici pe departe! Dacă cineva vrea să se laude cu prorociile primite, eu și mai mult (zic și eu ca Pavel).

- Ai spus că modul nostru de rugăciune pentru bolnavi este nebiblic și că noi nu trebuie să ne rugăm Domnului să vindece bolnavii, ci să poruncim bolii să plece. Vreau să dovedești asta cu Scriptura!
- Ohoo, bine că mi-ai amintit! O să îți aduc atât de multe dovezi biblice pentru principiul că trebuie să poruncești

problemei să plece încât sunt curios cum vei reacționa după ce le vei citi pe toate. Ține-te bine!

Așadar, să fundamentăm învățătura biblică potrivit căreia tu trebuie să poruncești problemei să plece și să nu spui Domnului despre problemă ca și cum din cauza Lui nu se întâmplă minunea.

Marcu 11:22 – *Adevărat vă spun că dacă va spune cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare" și va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.* Deci se spune clar că trebuie să SPUI muntelui despre Dumnezeu, nu să îi spui lui Dumnezeu despre munte. Tu trebuie să vorbești direct muntelui ca el să se mute în mare, nu să te rogi Domnului ca El să ți-l mute în mare. Nu o faci prin puterea ta de om, o faci prin puterea Duhului Sfânt, în Numele lui Isus. Dar o faci TU!

Matei 17:20 – *Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici, colo" și s-ar muta; NIMIC nu v-ar fi cu neputință.* Același lucru: să spui Tu însuți muntelui să se mute, nu să te rogi la Dumnezeu să îți mute muntele. Și să știi că tu ai deja credință destulă să începi să faci asta. Vom vorbi despre asta mai târziu puțin.

Matei 21:21 – *Adevărat vă spun că dacă veți avea credință și nu vă veți îndoi, veți face* (voi) *nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia, ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare", se va face.*

Luca 17:6 – *Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: „Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare" și v-ar asculta.* Observați din nou cum se pune accentul pe a vorbi direct problemei prin credință.

Luca 9:54 – *Ucenicii au răspuns: „Doamne, vrei să poruncim să se coboare foc din cer și să-i mistuie?"* Acest text este atât de puternic încât nu știu dacă îl poți prinde din prima. Hai să-l analizăm puțin! Deci doi ucenici îi spun lui

Dumnezeu: „Doamne, vrei să poruncim? Noi? Noi, să poruncim?” Ei știau că au puterea și autoritatea să poruncească să se coboare foc din cer. Cea mai grozavă idee de aici este că însuși Domnul Isus știa că dacă îi va lăsa pe ucenici să poruncească, cu adevărat va veni foc din cer, iar din această cauză i-a oprit pe loc. Îți dai seama ce înseamnă asta? Însuși Domnul Isus știa că dacă ucenicii ar fi poruncit să se întâmple ceva, lucrul cerut și dorit de ei ar fi luat ființă chiar atunci, chiar dacă ar fi cerut ceva rău!

În continuare, să trecem cu mintea prin câteva vindecări sau eliberări făcute de Domnul Isus sau de ucenici și să vedem ce cuvinte au folosit:

Domnul Isus:

„Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși afară din copilul acesta și să nu mai intri în el!”

„Taci și ieși afară din omul acesta!”

„Duh necurat, ieși afară din omul acesta!”

„Fii tămăduită de boala ta!”

„Fii vindecat!”

„Întinde-ți mâna!”

„Scoală-te, ridică-ți patul și umblă!”

Ucenicii:

„Uită-te la noi! În Numele lui Isus, scoală-te și umblă!”

„Tabita, scoală-te îți spun!”

„Scoală-te drept în picioare!”

„În Numele lui Isus Hristos îți poruncesc să ieși din ea!”

- Tibi, dar este scris de multe ori în Scriptură că trebuie să ceri ca să ai. Nu ai pentru că nu ceri, nu pentru că nu poruncești.
- Exact, nu avem pentru că nu cerem! Privește chiar în textul celebru din **Marcu 11:23** în care se spune despre a-i vorbi muntelui că aceasta este numită și cerere: *Dacă va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.* Subliniez: lucrul cerut! Deci Biblia mai numește

poruncirea și *cerere*. Astfel, a cere un lucru (în acest caz) nu înseamnă să îl ceri de la Domnul ca El să ți-l dea, ci a cere să se îndeplinească pe baza legii credinței. Când vrei să ceri alocație pentru copil, nu vorbești cu președintele, ci scrii o *cerere* prin care *ceri* drepturile pe care le ai în lege. La fel și cu vindecarea – pe baza legii credinței, folosești promisiunile și poruncești problemei să plece. Tu vrei să dispară și ceri asta. Nu înseamnă că implori, ci vorbești să se rezolve. El a pregătit toate lucrurile ca tu să le poți avea. Le-a plătit, tu trebuie să le accesezi și să le primești. Așadar, poruncirea în acest caz este numită și *cerere.*

- Să zicem… Dar mai scrie că trebuie să te rogi pentru toți oamenii. Nu este inclusă aici și rugăciunea pentru cei bolnavi? Ce este rugăciunea, nu o comunicare cu Dumnezeu? Deci dacă trebuie să te rogi pentru toți oamenii înaintea lui Dumnezeu, atunci poate trebuie să ne rugăm Domnului și pentru bolnavi. Nu?
- Foarte bună observația. Din câte am observat, acest verset este cel mai des folosit verset care vrea să arate că pe undeva ar zice Scriptura să te rogi pentru bolnavi. Uite, chiar și în acest text din **Marcu 11**, pe lângă cerere, poruncirea este numită și rugăciune. Interesant, nu? Hai să vedem: *De aceea, vă spun că orice veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea.* Când se întâmplă aceasta? Când vă rugați. Iar mai sus scrie că dacă spui tu muntelui să se mute se va muta, nu dacă spui Domnului despre munte. Deci acest pasaj mai numește poruncirea și *rugăciune*.
- Haide, mă! Dar nu auzi cum sună? Cum adică poruncirea este rugăciune?
- Știu că poate sună comic, dar așa arată Biblia. Chiar poți să studiezi personal pasajul. Peste tot se vorbește acolo de a vorbi cu muntele, iar Domnul Isus vorbește despre acest principiu ca fiind atât *rugăciune,* cât și *cerere.*

Noul Testament prezintă poruncirea ca fiind parte din rugăciune sau rugăciunea însăși. Prin urmare, de multe ori atunci când în Biblie este scris despre rugăciune, se referă, de fapt, la acțiunea de a-ți folosi autoritatea pe care ai primit-o, de a folosi puterea pe care o ai și să vorbești, să poruncești problemei ce să facă în Numele lui Isus. Să îți iei autoritatea pe care ai primit-o și să poruncești problemei în Numele lui Isus să dispară, să poruncești duhurilor să plece, să poruncești bolii să plece, să poruncești oaselor să se pună la loc, să poruncești părții afectate să se vindece, să poruncești cancerului să dispară, să poruncești diabetului să plece, să poruncești trupului să se restaureze, să se repare. Aceasta numește Domnul Isus *cerere* și, de asemenea, *rugăciune*.

- Asta înseamnă că nu mai trebuie să mă rog Tatălui?
- Nu, nici vorbă! Mă refer aici strict la categoriile în care ți s-a delegat ție responsabilitatea să rezolvi problema. În aceste cazuri vreau să-ți arăt că rezolvarea problemei nu ține de Dumnezeu și că nu trebuie să mijlocești la El ca să dea drumul vindecării. El a oferit toată vindecarea de care este nevoie în urmă cu două mii de ani. Domnul ne-a poruncit nouă ucenicilor: *Scoateți afară dracii, înviați pe morți, vindecați pe bolnavi, curățați pe leproși.*

Nu spun că nu poți cere ceva de la Tatăl în Numele lui Isus. Este scris: *Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.* Este normal să aduci cereri Domnului, Tatălui tău. Noi vorbim acum de lucrarea de vindecare și eliberare. Dumnezeu deja a lucrat, deja a pregătit totul. Acum tu ești responsabil să poruncești problemei să plece. Iar acest tip de vorbire Biblia o numește și *cerere*, și *rugăciune*. Cererile și rugăciunile nu sunt formate doar din poruncire peste problemă. Ele conțin și comunicare cu Tatăl, ele conțin mijlocire și nu numai. Dar

această carte vrea să trateze doar partea de poruncire, cum să o folosești, de ce și când.

- Vreau o dovadă care să-mi arate că trebuie să vorbesc și cu Tatăl și să mă împotrivesc eu diavolului.
- Sigur, chiar aici: **Iacov 4:7** – *Supuneţi-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviţi-vă diavolului şi el va fugi de la voi.*
- Dar cum mă împotrivesc diavolului?
- Prin poruncire. Despre asta vreau să vorbim.

Pornind de la prezumția că boala ți-o trimite diavolul, împotrivește-te lui prin credință și prin sabie, adică prin Cuvânt! Prin cuvânt, prin cuvinte! *Moartea și viața sunt în puterea limbii!* – **Proverbe 18:21**. Știai că poți blestema pe alții? Ei bine, ce-ar fi să te împotrivești diavolului de astăzi înainte și să nu îi mai permiți să își bată joc de tine, de viața ta, de trupul tău, de sufletul tău, de familia ta, de locuința ta și de toate binecuvântările pe care vrea Dumnezeu să le primești? Uită-te ce frumos și clar este scris în **Efeseni 6:12** – *Noi nu avem de luptat împotriva cărnii și sângelui,* ci împotriva diavolului, împotriva duhurilor. Drept urmare, avem de luptat, nu de ascuns prin tranșee! Nu sta ascuns prin adăposturile doctrinelor de paie, spunând că Domnul este protecția ta! Dacă diavolul te lovește cu boli, cu necazuri, cu probleme de tot felul, cu stări care nu te lasă să fii eficient în lucrarea Domnului, nu sta ascuns! Ieși și împotrivește-te lui! Luptă! El este deja înfrânt, dar dacă îl lași să te bată, o va face fără regrete și fără pardon. Nu-l lăsa! Luptă! I-ați armătura, ieși și luptă împotriva lui, iar el va fugi de la tine!

Boala va fugi de la tine dacă i te împotrivești poruncindu-i să plece. Duhurile răutății vor pleca dacă le vei porunci să plece.

- Tibi, de acord, să zicem. Și totuși scrie acolo în Iuda că nici măcar îngerul Mihail nu a îndrăznit să-l certe pe diavolul, ci doar a zis „Domnul să te mustre!”. Cum aș putea eu, care sunt atât de slab în raport cu un înger, să îl cert pe diavolul?
- Acesta este un alt aspect pe care trebuie să-l corectăm. Să nu mai folosim expresii precum: „Domnul să te mustre!” deoarece o astfel de expresie a folosit-o un înger, nu un creștin.

Îngerii nu sunt născuți din nou, deci nu sunt fii ai lui Dumnezeu care să fie făcuți părtași firii, naturii dumnezeiești. Îngerii nu au primit autoritate peste toată oștirea vrăjmașului. Îngerii nu au botezul cu Duhul Sfânt, deci nu au putere, adică abilitatea noastră peste vrăjmași. Tu în calitate de creștin botezat cu Duhul Sfânt, nu numai că ai stăpânire peste ei, ci ai și putere, adică abilitatea să-i dovedești, să-i alungi și să-i scoți afară în Numele lui Isus. Dacă ești creștin, tu poți folosi Numele lui Isus și autoritatea Lui ca să exerciți această stăpânire și să poruncești peste vrăjmaș. Imaginează-ți o polițistă la 18 ani, care are toată autoritatea legii la îndemână. Dar dacă se întâlnește un vrăjmaș mai voinic decât ea și acesta începe să o amenințe, ea nu are abilitate, adică putere să îl lichideze. Ei bine, botezul cu Duhul Sfânt asta face. Stăpânirea o ai, dar primești o putere, o abilitate de neimaginat cu care te vei lupta împotriva vrăjmașilor. Din această cauză înainte de botezul cu Duhul Sfânt apostolii erau fricoși. Stăteau cu ușile încuiate. După aceea, ieșeau pe străzi și predicau în centrele marilor orașe. Pentru că este o putere supranaturală a Duhului Sfânt care te provoacă să fii extrem de curajos și doritor să împlinești lucrările Domnului. Îngerii, pe de altă parte, nu au cum să le poruncească demonilor ce să facă, pentru că ei nu au această putere pe care o avem noi. Poruncește tu însuți în Numele lui Isus ce vrei să se întâmple! Tu ești mult mai presus decât un înger! Tu vei judeca pe îngeri! Așadar, nu este

relevant să afirmăm că nu putem noi certa duhurile, pentru că nici măcar Mihail nu a avut curajul.

Dar hai să revenim la principiul exercitării autorității care îți spune că trebuie să vorbești problemei. Uite un exemplu:

„Ce vrei să-ți fac?”

„Să-mi capăt vederea.”

„Capătă-ți vederea!”

Nu a spus: „Bine, hai să te aducem înaintea Tatălui Ceresc”.

Ce vrei să primești? Ce vrei să se întâmple? Poruncește și va lua ființă! Ești și tu îndemnat cum a fost Moise altădată. Nu mai striga către Domnul ca și cum din cauza Lui nu se întâmplă vindecarea sau eliberarea. Nu mai striga la Domnul fără să acționezi după cum ți-a spus! Riscă, dacă putem spune așa, și poruncește tu în Numele lui Isus să se întâmple minunea! Iar apoi mulțumește Domnului pentru harul primit, pentru puterea primită, mulțumește-I! Adu-I laudă și închinare! Aceasta este voia Lui pentru tine! Să îi aduci mulțumire, laudă și închinare. Nu să strigi două ore cât de gravă îți este problema! Ooo, ce schimbare am experimenta dacă am înțelege aceste lucruri! Dacă vom folosi acele două ore pentru a lăuda Numele Domnului, ar fi de zece mii de ori mai potrivit.

- Tibi, de ce e rău în a plânge înaintea Domnului cu strigăte mari și cu lacrimi ca El să-ți rezolve problema?

Deoarece e ca și cum copilul tău s-ar pune în genunchi în fața ta și ar plânge cu strigăte mari și cu lacrimi ca tu să îi dai de mâncare. Timp de o oră, continuu, stă și strigă la tine după mâncare. Ce fel de copil sau ce fel de tată ar fi acesta? Sigur te-ai îngrijora dacă vreun copil de-al tău ar face așa ceva. Însă noi, creștinii, chiar așa facem! Dumnezeu a pregătit totul. A pregătit vindecarea, a pregătit iertarea și eliberarea la cruce, iar noi avem impresia că trebuie să stăm și să strigăm la El ore în șir,

luni sau ani la rând pentru vindecare, care este pâinea zilnică a copiilor!

- Andrei dragă, te rog să nu te superi pe mine că vorbesc așa direct, dar de atâția zeci de ani strigăm degeaba și rezultate nu apar. Oamenii mor de boli deoarece nu sunt vindecați. Oamenii intră în pământ plini de probleme sau își duc viața cu greu și este un calvar e pentru ei.
- Tibi, dar Domnul evident că vrea să lucreze cu semne și minuni. Problema noastră este reprezentată de lipsa sfințeniei. Nu este pocăința cum era altădată. Trebuie să ne apropiem mai mult de Domnul.
- Andrei, vrei să spui că în ultimii o sută de ani nu a fost nici măcar unul singur care să fi fost la fel de pocăit ca ucenicii de pe vremea bisericii primare?
- Dar nu am spus că nu a fost. Sigur a fost.
- Și atunci de ce nu s-au văzut semne și minuni de nivelul acela?
- Bănuiesc totuși că sfințenia noastră este la pământ. Nu poate Dumnezeu lucra dacă nu ne pocăim mai mult.

Gândește-te puțin la asta. Cu ce fel de semne și minuni ne lăudăm noi creștinii autentici care ne lăudăm că suntem cei mai sfinți din România sau din lume? Avem cele mai severe încredințări de pe fața pământului. Nu vreau să spun că Legea este ceva rău, dar din experiența mea, din experiențele altora și mai ales din Scriptură, Legea aduce înfrângere. Cu tot cu încredințările noastre scumpe și importante care se reiterează lunar, cu toate acestea, nici acum, nici în ultimele decenii nu s-a auzit întâmplându-se semne și minuni ca cele din biserica primară. Nu ar trebui să ne pună pe jar asta? Avem porunci omenești atât de grele încât nici apostolii nu le aveau și, cu toate acestea, cu toate că le împlinim, tot nu experimentăm puterea Duhului Sfânt ca pe vremea lor. Ce se întâmplă?

Privește la Biserica din Corint. Era cea mai păcătoasă biserică din vremea aceea. Exista curvie, exista păcat, exista neorânduială. Totul era un dezastru. Pavel spune că așa niște păcate nu a întâlnit nici măcar la păgâni. Încât Pavel spune așa ceva despre ei, asta arată cât de gravă era situația cu pocăința corintenilor. Și interesant lucru e că absolut toate darurile spirituale lucrau în acea biserică. Erau acolo apostoli care făceau semne și minuni. Erau proroci, erau făcători de minuni, erau oameni care aveau chiar și dar de vindecare. Semnele Duhului Sfânt erau acolo!

La noi de ce nu se văd? Suntem mai pocăiți decât corintenii. De ce la noi nu se văd semne și minuni? Ei bine, răspunsul e că nu este vinovată sfințenia, cu toate că sfințenia este ceva de neprețuit și de adorat. Biserica din Corint avea rezultate din cauză că lucra conform legii credinței. Știau cum funcționează. Aici vreau să ajungem. Autorul vrea să îți arate din Scripturi că și tu poți să ai rezultatele din biserica primară. Cum să faci și cum să lucrezi, vom învăța pe parcurs. Sper ca lumina ce Duhul Sfânt ne-o lasă prin aceste mesaje să miște inimile și să înțelegem importanța și realitatea lor.

În concluzie, rugăciunile și cererile sunt numite și porunciri cu autoritate în Numele lui Isus. Vindecarea și eliberarea au loc în Numele lui Isus la porunca TA! Vorbește bolii despre Dumnezeu și nu vorbi lui Dumnezeu despre boala ta ca El să ți-o vindece.

- Cum adică să nu-I spui lui Dumnezeu despre bolile tale?
- Nu am spus să nu arunci asupra lui îngrijorările tale. Voiam să-ți arăt cum arată cu adevărat rugăciunea care vindecă și eliberează. Uite o întrebare bună: ai văzut vreodată pe cineva în Noul Testament să se roage lui Dumnezeu Tatăl ca să vindece sau să elibereze?
- Știu asta. Că nu există nicăieri vreun caz în care cineva să se roage Tatălui pentru a obține vindecarea. M-am gândit la asta.

- Așa e. Mă bucur că ai observat asta.

El deja te-a vindecat acum 2000 de ani, însă diavolul ți-a furat vindecarea. Tu împotriva diavolului trebuie să te lupți! Împotrivește-te diavolului, bolii și problemelor, iar ele vor fugi de la tine, în Numele lui Isus.

- Stai puțin, dar de ce spui că diavolul dă boala? Este scris în Iov că *Domnul face rana și tot El o leagă.*
- Ești sigur? Hai să cercetăm în capitolul următor acest lucru.

CAPITOLUL 4

DE LA CINE PROVINE BOALA: DE LA DOMNUL SAU DE LA DIAVOLUL?

- Andrei, poate pare că mă depărtez de subiect un pic, dar trebuie să o luăm pe drumul acesta ca să atingem mai multe puncte importante în același timp. Hai să îți povestesc o întâmplare până atunci.
- E în regulă, te ascult.

Era odată într-o localitate un creștin ce dorea să își vândă locuința pentru a se muta într-una mai bună. Și-a pus în fața casei un semn care arăta oricui că locuința era de vânzare. Din păcate, timp de doi ani de zile acest om nu a putut vinde casa. După doi ani de zile, acesta se întâlnește cu un slujitor la o întâlnire cu frații și aude pentru prima dată în viață despre ceea ce voi scrie în capitolele următoare.

Printre altele, acel lucrător predica despre faptul că Dumnezeu te-a binecuvântat deja, te-a vindecat deja, te-a eliberat deja, te-a iertat deja acum două mii de ani. Dacă tu ai cerut asta și nu ai primit, este din cauză că diavolul îți fură binecuvântările, îți fură vindecarea, îți fură libertatea.

Astfel, dacă te-ai rugat Domnului ca El să îți ofere ceva și știi că ceea ce tu ceri este după voia Lui, dar tu nu primești înseamnă că diavolul este la mijloc și îți încurcă planurile. Responsabilitatea ta este să îl identifici și să i te împotrivești.

Acest om a înțeles că aceasta poate fi problema lui. Așa că în rugăciunea de încheiere s-a împotrivit diavolului prin proclamarea biruinței lui Hristos asupra domniilor și stăpânirilor. A poruncit în Numele lui Isus ca orice duh care se opune binecuvântărilor lui Dumnezeu să își înceteze manifestarea. Nu rețin cu exactitate care au fost cuvintele pe care le-a mai rostit împotriva diavolului, dar ideea de bază a rugăciunii lui era ca diavolul să-și ia mâinile de pe binecuvântările lui și să lase clienții să vină la casa lui. Omul are o surpriză mare. Exact a doua zi după rugăciune a venit un client cu toți banii în mână ca să îi cumpere casa. Fratele era topit de bunătatea lui Dumnezeu și de rezultatul unei simple porunciri. Totuși, curios fiind și dorind să știe dacă nu cumva a fost o coincidență, îl întreabă pe client cum de a vrut să îi cumpere casa. Răspunsul lui a fost unul care ar trebui să ne dea de gândit: „Domnule, eu am văzut semnul de vânzare din prima zi. Din prima zi am vrut să îți cumpăr casa. Mai aveam nevoie de câțiva bani și de doi ani mă chinui să îi strâng, dar nu puteam să reușesc și gata. Ceva supranatural și necurat m-a blocat. Nu am putut strânge banii și gata, nu știu ce s-a întâmplat. Dar acum două zile, cineva m-a sunat și s-a rezolvat. Astfel că ieri am încasat ceva mai consistent și am reușit. De-asta am și venit astăzi".

Învățătura din această întâmplare adevărată este că nu Dumnezeu este Cel ce se opune binecuvântării tale sau că El așteaptă să fie rugat de multe ori până să îți asculte rugăciunea. De fapt, diavolul este acela care se împotrivește, iar tu dacă nu faci nimic în privința aceasta, tu vei fi cel care pierde pentru că Dumnezeu deja te-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări.

- Haide, Tibi, de când se poate opune diavolul lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu ar vrea ca eu să fiu binecuvântat, vindecat sau eliberat, nimeni nu îl poate opri.

- Așteptam să mă întrebi asta. Ei bine, întrebarea ta naște alte două întrebări care sunt decisive pentru lucrarea de vindecare și eliberare, iar acestea sunt următoarele:
  1. Este Dumnezeu un Dumnezeu Suveran care controlează toate lucrurile?
  2. Cum poate diavolul să se pună între voia Domnului și împlinirea ei?

Să studiem puțin prima întrebare. Care este natura lui Dumnezeu în privința suveranității? Dar, înainte de toate, ce înseamnă *suveranitate*, ca să știm dacă Dumnezeu este Suveran sau nu? Conform www.dexonline.ro, *suveranitate* înseamnă care este deasupra tuturor, cu o mare autoritate, care are autoritate supremă, independent etc. Cu această definiție suntem de acord, însă mediul tradițional exprimă suveranitatea lui Dumnezeu astfel: „Dumnezeu controlează toate lucrurile. Nimic nu se întâmplă fără voia lui și orice se întâmplă pe pământ, de la cutremure și boli până la faptul că oamenii sunt demonizați, toate aceste lucruri sunt de la Domnul care, în înțelepciunea Sa peste măsura noastră de înțelegere, a îngăduit acestea spre binele nostru. Tot ce se întâmplă pe pământ se întâmplă doar dacă îngăduie Dumnezeu. Dacă se întâmplă să fie boală înseamnă că aceasta este voia Lui și dacă El nu ar vrea să fie boală, atunci nu ar permite boala pe pământ". Această definiție a suveranității nu mai este din dicționar.

- Voi încerca să vorbesc *finuț*, dar precis. Te rog să nu te superi că voi spune așa direct lucrurile, dar vreau să te conștientizez de niște lucruri. Fii atent în continuare, neapărat. Andrei, dacă tu crezi că Dumnezeu controlează toate lucrurile care se întâmplă și nimic nu se întâmplă fără voia Lui, asta înseamnă că atunci când cuplurile divorțează este pentru că Dumnezeu vrea ca acel divorț să lucreze spre binele creștinilor. Când familiile se

destramă, acea tragedie, de fapt, lucrează spre binele lor. Sau, mai profund, atunci când tu păcătuiești, tu nu păcătuiești pentru că ai vrut tu, ci pentru ca așa a vrut Dumnezeu, că dacă El ar fi vrut să nu păcătuiești, de ce a îngăduit ca tu să păcătuiești?

- Dar asta e absurd!
- Exact!

Dacă tu crezi că toate lucrurile sunt îngăduite de Dumnezeu înseamnă că și atunci când tu păcătuiești este din cauză că Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, a îngăduit să cazi în păcat pentru ca tu să înveți o lecție din ea. Sau poate Domnul vrea ca și păcatul să lucreze împreună cu celelalte lucruri spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.

- Sau... fii atent acum, fii foarte atent! Sper să înțelegi. Dacă Domnul controlează toate lucrurile și doar ce voiește El se întâmplă pe Pământ înseamnă că și boala pe care o ai este de la Domnul.
- Și nu e normal așa? Face diavolul ce vrea? Doar dacă Domnul îngăduie să fiu bolnav voi fi cu adevărat, dacă nu, nu. Prin urmare, cam așa cred. Boala este îngăduită de Domnul. Tibi, este scris: Domnul face rana și tot El o leagă!
- Bun… în regulă. Hai să analizăm această încredințare pe care o ai. Dacă ea va trece de probele pe care ți le voi da, atunci tu ai dreptate. Dacă afirmația ta se va autodistruge după următoarele probe, atunci vei dori să afli adevărul cu privire la acest subiect. Hai să ne judecăm! Deci ce vine de la diavolul, tu trebuie să respingi. Corect?
- Corect.
- Ce vine de la Domnul tu trebuie să primești, nu să respingi. Corect?
- Corect.
- Ai spus că boala vine peste tine deoarece o îngăduie Domnul.

- Exact.
- Deci dacă tu spui că Dumnezeu îți dă o boală ca să te pedepsească sau ca să înveți o lecție sau ca să ți se curețe mlădița sau ca să ți se curețe zgura de pe tine, atunci orice s-ar întâmpla în viața sau în trupul tău, tu nu ai voie să te împotrivești Domnului, bolii și necazului. De acord?
- Da... Aaa, ia stai!
- Stai, că nu-i gata! Andrei, dacă boala vine de la Domnul, iar tu spui că nu este voia Lui ca tu să fii vindecat acum, spune-mi, te rog, de ce mergi la doctori?
- Ăăă…
- De ce iei medicamente?
- Păi, nu... stai puțin…
- De ce iei calmante?
- Ăăă... păi…
- Dacă Dumnezeu ți-a dat o durere de cap pentru cine știe ce scopuri, de ce îi respingi voia? Dacă tu spui că a fost voia lui Dumnezeu ca tu să îți rupi o mână, scuză-mă, dar de ce mai mergi la doctor să ți-o pună în ghips? Nu tu spui că scrie în Biblie că El face rana și tot El o leagă?! Dacă tu crezi din toată inima că Domnul a îngăduit să îți rupi mâna, te rog să nu te duci la doctor să ți-o pună la loc! Stai așa cu ea și așteaptă izbăvirea Lui! Așa ai spus că scrie în Biblie, că El face rana și tot El o leagă. Haide, să fiu mai direct! După spusele tale și după cum înțeleg eu din interpretarea ta din Scriptură, Dumnezeu urmează cândva să îți pună mâna în ghips sau să îți pună cumva mâna la loc.
- La asta nu m-am gândit…
- Ia să îți mai pun câteva întrebări! Dacă tu dintr-odată te-ai îmbolnăvit de cine știe ce boală, de ce te duci la doctor ca ei să te vindece, să îți dea medicamente? Andrei, prietenul meu drag, adineauri ai afirmat cu multă seriozitate că Dumnezeu dă boala și tot El o ia.
- Și care ar fi întrebarea de bază?
- De ce ești așa sigur că Domnul dă boala, iar, când este vorba că El ți-o ia, tu fugi la doctori? Unde îți este

credința aia cu care spui că Domnul îți dă boala? De fapt, vreau să ți-o spun cât mai direct posibil. Vreau să vorbim pe față! Dacă tu crezi cu adevărat că Dumnezeu vrea să fii bolnav, de ce te mai rogi Domnului să te vindece? De ce anunți frații să se roage pentru tine? De ce trimiți bilete să te pună pe lista de bolnavi ca Domnul să te vindece? Dacă ești așa de încrezător de faptul că Dumnezeu îți dă boala sau duhul de boală pentru a împlini o pedeapsă sau pentru a te curăți, atunci tu ar trebui să taci, să rabzi și să aștepți îndurarea Domnului. Nu ai voie să mergi la doctor, nu ai voie să iei calmante, nu ai voie să iei tratament, nu ai voie să te rogi Domnului să îți ia boala, ci trebuie să aștepți în răbdare, în tăcere, ca El să îți lege rana!

- Aaaaaaah!!! Afirmația mea! Afirmația mea! Praful s-a ales de ea!
- Deci nu a rezistat probelor, așa-i?
- Dar nu am fost confruntat niciodată în acest mod… și chiar nu m-am gândit la așa ceva!
- Andrei, sunt nevoit să fac și eu ca Ieremia. Trebuie mai întâi să dau la o parte din drum orice concepție greșită cu privire la boală și vindecare. *Iată, pun Cuvintele Mele în gura ta. Iată, astăzi te pun peste neamuri și peste împărății, ca să smulgi și să tai, să dărâmi și să nimicești, să zidești și să sădești* – **Ieremia 1:9-10**.

Înainte de a sădi, înainte de a planta, înainte de a zidi, Ieremia a fost pus să taie, să smulgă și să nimicească ce era rău. La fel este și în domeniul vindecărilor. Sunt nevoit înainte de a zidi, să dărâm ce a construit vrăjmașul în ultimele decenii între creștini. Trebuie să iau mai întâi versetele ce le-a folosit fără rușine și le-a manevrat cum a vrut el, să explic de ce nu este așa cum se crede, ca apoi să arătăm adevăratele principii ale lui Dumnezeu cu privire la boală și vindecare. Așa că, pentru început vom distruge concepțiile greșite despre vindecare și eliberare. S-ar putea să fie dureros, dar dacă ne vor sta în minte

toate aceste lucruri slabe, nu vom putea să lăsăm adevărata lumină să ne pătrundă. Dacă te vei lăsa modelat de Cuvântul Domnului vei fi mulțumit de lucrările pe care le va face Dumnezeu cu tine.

Sunt așa de supărat pe învățătura care spune că Domnul dă boala încât atunci când cineva îmi spune din nou acest lucru, îl înțeleg tot mai mult pe Pavel care spunea că în vremurile din urmă tot mai mulți se vor alipi de învățăturile dracilor, iar una din învățăturile lor este aceasta: Domnul face rana și tot El o vindecă.

- Poftim?! Tibi dragă, dar așa spune Dumnezeu în Scriptură! Cum adică?
- Vei fi surprins, Andrei, deoarece vei observa cu ochii tăi că lucrul acela nu l-a spus Dumnezeu. Dar până să deschidem acolo, vreau să te întreb: știai că Biblia poruncește tăierea împrejur?
- Da.
- Te-ai tăiat împrejur?
- Glumești? Cum adică? Normal că nu!
- Nu te-ai tăiat? Cum așa? Doar este scris în Vechiul Testament să te tai împrejur! Ai uitat că toată Scriptura este insuflată și de folos ca să învețe?
- Mda, dar...
- Știai că mai scrie în Biblie că nu ai voie să mănânci carne de porc? Ai mâncat vreodată?
- Pe bune, Tibi?! Normal că am mâncat, toată lumea mănâncă!
- Poftim?! Ai mâncat carne de porc?! Măi, Andrei, tu când ai fost la mărturisire ultima dată?

Sper că ai înțeles ce vreau să spun – trebuie să vezi când, cui și cine a spus acele lucruri din Biblie. De exemplu, cartea Iov spune multe lucruri, printre care și: *Blestemă pe Dumnezeu și mori!* Ai curajul să spui că aceasta este voia lui Dumnezeu

revelată pentru învățătura noastră? Adică, vezi Doamne, scrie în Biblie să îl hulești pe Dumnezeu? Bine, de scris, scrie, dar nu Domnul ne spune asta, ci diavolul!

- Bineînțeles! Păi, ce să credem, că ne învață Dumnezeu să luptăm împotriva Lui?
- Bravo! Așadar care este motivul pentru care noi nu credem asta? Pentru că știm cine a spus acest lucru și știm că este împotriva naturii divine ceea ce a rostit.

De aceea, să vedem împreună cine a spus în **Iov 5:18** că *Dumnezeu face rana și tot El o leagă.* Dacă vrei, ar fi mult mai bine să citești tot pasajul următor ca să vezi exact cum scrie. Contextul este acesta. Elifaz începe să-i vorbească lui Iov, iar acum, îi povestește cum într-o noapte a avut o vedenie, iar în acea vedenie i-a apărut în față un duh care l-a învățat tot felul de lucruri. Îți recomand să citești aici ca să vezi cum ar fi să citești Biblia fără versete, fără tăieri și alineate. E mult mai ușor de înțeles.

Un cuvânt s-a furişat până la mine şi urechea mea i-a prins sunetele uşoare. În clipa când vedeniile de noapte frământă gândul, când oamenii sunt cufundaţi într-un somn adânc, m-a apucat groaza şi spaima şi toate oasele mi-au tremurat. ***Un duh*** *a trecut pe lângă mine… Tot părul mi s-a zbârlit ca ariciul…Un chip cu o înfăţişare necunoscută era înaintea ochilor mei. Şi am auzit un glas care şoptea încetişor:„Fi-va omul fără vină înaintea lui Dumnezeu? Fi-va el curat înaintea Celui ce l-a făcut? Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în slujitorii Săi, dacă găseşte El greşeli chiar la îngerii Săi, cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut, care îşi trag obârşia din ţărână şi pot fi zdrobiţi ca un vierme! De dimineaţă până seara sunt zdrobiţi, pier pentru totdeauna şi nimeni nu ţine seama de ei. Li se taie firul vieţii, mor şi tot n-au căpătat înţelepciunea! Strigă acum! Cine îţi va răspunde?*

Căruia dintre sfinţi îi vei vorbi? Nebunul piere ucis de mânia lui, prostul moare ucis de aprinderea lui. Am văzut pe un nebun prinzând rădăcină; apoi, deodată, i-am blestemat locuinţa. Fiii lui n-au noroc, sunt călcaţi în picioare la poartă şi nimeni nu-i scapă! Secerişul lui este mâncat de cei flămânzi, care vin să-l ia chiar şi din spini, şi averile lui sunt înghiţite de oameni însetaţi. Nenorocirea nu răsare din ţărână şi suferinţa nu încolţeşte din pământ. Omul se naşte ca să sufere după cum scânteia se naşte ca să zboare. Eu aş alerga la Dumnezeu, lui Dumnezeu I-aş spune necazul meu. El face lucruri mari şi nepătrunse, minuni fără număr. El varsă ploaia pe pământ şi trimite apă pe câmpii. El înalţă pe cei smeriţi şi izbăveşte pe cei necăjiţi. El nimiceşte planurile oamenilor vicleni şi mâinile lor nu pot să le împlinească. El prinde pe cei înţelepţi în viclenia lor şi planurile oamenilor înşelători sunt răsturnate: dau peste întuneric în mijlocul zilei, bâjbâie ziua-n amiaza mare ca noaptea. Astfel, Dumnezeu ocroteşte pe cel slab împotriva ameninţărilor lor şi-l scapă din mâna celor puternici, aşa încât nădejdea sprijină pe cel nenorocit, iar fărădelegea îşi închide gura. Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic. El face rana şi tot El o leagă; El răneşte şi mâna Lui tămăduieşte. De şase ori te va izbăvi din necaz şi de şapte ori nu te va atinge răul. El te va scăpa de moarte în vreme de foamete şi de loviturile sabiei în vreme de război. Vei fi la adăpost de biciul limbii, vei fi fără teamă când va veni pustiirea. Vei râde de pustiire, ca şi de foamete, şi nu vei avea să te temi de fiarele pământului. Căci vei face legământ până şi cu pietrele câmpului, şi fiarele pământului vor fi în pace cu tine. Vei avea fericire în cortul tău, îţi vei găsi turmele întregi, îţi vei vedea sământa crescându-ţi şi odraslele înmulţindu-se ca iarba de pe câmp. Vei intra în mormânt la bătrâneţe, ca snopul strâns la vremea lui. Iată ce am cercetat şi aşa este! Ascultă, că sunt spre folosul tău!” – **Iov 4:12-5:27**.

Așadar, Elifaz începe cuvântarea, iar după o introducere scurtă povestește despre o experiență pe care a avut-o într-o noapte. Atunci a avut o viziune. În momentul când el a avut vedenia, scrie în versetul 14: *m-a apucat groaza și spaima și toate oasele mi-au tremurat,* iar în versetul 15 spune clar cine provocase acea vedenie și acea groază lui Elifaz: *un duh, un duh, un duh... a trecut pe lângă mine. Tot părul mi s-a zbârlit ca ariciul. Un chip cu o înfățișare necunoscută era înaintea ochilor mei și am auzit un glas care-mi șoptea încetișor.* Aici sunt puse două puncte și se deschid ghilimelele, ceea ce înseamnă că de la **Iov 4:17** până la **Iov 5:27** vorbește **un duh**, un duh al întunericului. Dacă vă aduceți aminte, mai târziu, în **Iov 26:4**, Iov îl întreabă pe Bildad: *Al cui duh vorbește prin tine?* E dovada că de pe vremea lui Iov oamenii erau conștienți de realitatea demonilor.

Să continuăm textul nostru din Iov 4. După cum am spus, următoarele 32 de versete sunt vorbele UNUI DEMON. Te rog să reții asta!

- Nu am realizat niciodată asta!
- Cred. Acum, hai să vedem împreună cum se folosește diavolul de versetele din Biblie ca să înșele oamenii.

Iov 4:17 – *Fi-va omul fără vină înaintea lui Dumnezeu?* Observă, te rog, cum aduce condamnare omului credincios. Exact ceea ce face diavolul: acuză și condamnă.

Iov 4:18 – *Dacă găsește El greșeli chiar și în îngerii Săi…* În cine a găsit Dumnezeu greșeli? În diavolul!

Câteva versete mai jos, în **Iov 5:1**, el spune ceva și mai șocant: *Strigă acum, cine-ți va răspunde?* Aici aduce deznădejde: „Haide, strigă, cine crezi că te bagă în seamă?!” Dumnezeu ar spune așa ceva? Ar spune Domnul cuiva așa ceva în necazul lui? I-ar fi spus Domnul lui Iov: „Strigă acum, cine-

ți va răspunde!?” Niciodată! Acestea nu sunt cuvintele Domnului!

Iov 5:3 – *Am văzut pe un nebun prinzând rădăcină și i-am blestemat locuința.* Vezi cât este de clar? Un înger al întunericului, care își bătea joc de oameni și îi blestema. Este scris mai jos ce a pățit omul acela din cauza blestemelor acestui duh.

Iov 5:8 este un verset cheie pentru diavolul. Dacă noi credem versetul acesta pe cuvânt și nu ne abatem de la el, el va lucra fără probleme. Fii atent! Pe de o parte, Dumnezeu ne spune în **Iacov 4:7** *Supuneți-vă lui Dumnezeu, iar în al doilea rând, împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi.* Deci, ca diavolul să fugă de tine, trebuie să faci două lucruri, nu doar unul! Trebuie și să i te împotrivești, după cum am învățat în capitolul precedent, adică prin poruncire în Numele lui Isus. Pe de altă parte, diavolul, aici în **Iov 5:8,** spune astfel: *Eu aș alerga la Dumnezeu! Lui Dumnezeu i-aș spune necazul meu. El face lucruri mari și nepătrunse, minuni fără număr.* Cât e de viclean diavolul! El recomandă oamenilor să aducă toate problemele și necazurile înaintea Domnului, iar mai apoi să aștepte, să aștepte... Să nu i se împotrivească lui cumva! Să aștepte... că El face minuni fără număr, că El face lucruri mari! Dar să nu cumva să i te împotrivești lui că îi strici planurile…Oh, viclean ce ești, diavole, dar ți s-au dat pe față planurile!

În concluzie, asta vrea diavolul să faci: să îi spui Domnului necazul tău și să nu mai faci nimic altceva. Roagă-te, postește, mergi la adunare, fă ce vrei, dar să nu cumva să i te împotrivești sau să îi poruncești să plece din viața ta, din trupul tău sau din sufletul tău. Nici vorbă!

- Fără cuvinte, dar eu chiar așa gândeam!
- Așteaptă, încă nu am terminat! Acum vine textul cu pricina, care, de altfel, este un text adorat de cei care

afirmă că Dumnezeu dă boala. El se află mai jos, în versetul 17 și 18: *Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu! Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic! El face rana și tot El o leagă; El rănește și mâna Lui tămăduiește.* Andrei, iar vreau să te iau la întrebări. Te rog să îmi spui cine i-a dat boala lui Iov: Domnul sau Satana?

- Hmmm…
- Stai să-ți citesc **Iov 2:7** – *Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.* Te mai întreb o dată: pe baza Scripturii, cine l-a lovit pe Iov cu boala?
- Satana.
- Exact! Diavolul, nu Domnul! Adică diavolul l-a lovit cu boala și, când colo, tot el spune în **Iov 5:18** că, de fapt, Domnul face rana și Domnul rănește. Diavolul îi spune lui Iov că Domnul este Cel care l-a lovit cu boala. Ce mincinos!

Vezi cum minte diavolul? Parcă ar fi tatăl minciunii! Deci el l-a lovit pe Iov cu boala și tot el spune că, de fapt, Domnul i-a dat-o. Exact cum facem și noi astăzi. Diavolul ne dă câte o boală, iar noi spunem că este de la Domnul. Și dacă tot am ajuns la acest subiect, dă-mi voie să te întreb încă odată dacă tu crezi că boala este din partea Domnului ca să înveți o lecție, ca să-ți fie curățată mlădița sau zgura de pe tine sau dacă crezi că Domnul te pedepsește pentru ce rău ai făcut în trecut, ca și cum pedeapsa care a căzut peste Domnul Isus la Calvar nu a fost suficientă.

Imaginează-ți următorul scenariu…

- Sunt ochi și urechi.

Un creștin are un accident cu mașina, iar în urma accidentului el, care este șofer de tir, zboară prin geam câțiva

zeci de metri prin aer, căzând pe asfalt și rănindu-se destul de grav. Deci el acuma se poate numi o persoană *rănită*. Dacă noi spunem că Domnul face rana înseamnă că și acest creștin este rănit de Domnul pentru diferite scopuri pe care doar Domnul le cunoaște. Conform textului din **Iov 5:18**, acel creștin ar trebui să aștepte îndurarea Domnului, nu-i așa? Ar trebui ca el să aștepte acolo pe asfalt ca Domnul să îi lege rănile pe care le are. Nu așa se înțelege? Dacă cineva crede că Domnul face rana, trebuie neapărat să creadă și restul versetului. Corect? Dar acest creștin se împotrivește timpului lui Dumnezeu pentru a-i lega rănile chemând ambulanța ca să îl ducă la spital, ca doctorii să îi lege rănile, nu Domnul, așa cum este scris aparent în Scriptură.

- Tibi, totuși să nu uităm că Domnul lucrează și prin doctori. Dumnezeu i-a făcut pe medici.
- Unde scrie? Ai găsit undeva că Domnul lucrează și prin doctori? Știi cum sună asta, Andrei? E ca și cum dacă tu ai avea cancer și te-ai ruga Domnului să te vindece, ai spune că trebuie să ai și înțelepciune; deci ar trebui să mergi la un doctor să te trateze, pentru că dacă ai lăsa toată boala să ți-o vindece Domnul, El ar trebui să emită din cer o putere așa de mare încât s-ar putea stinge becurile din cer. Dacă ai vrea ca Domnul să îți vindece complet boala, fără doctori, ar fi nevoie de o putere așa de mare încât s-ar putea să sară siguranța din cer de la prea multă putere necesară. Nu ar rezista coloana la o așa putere și din cauza aceasta se folosește de doctori Dumnezeu, ca să împartă responsabilitatea în două...
- Ceea ce spui tu nu are niciun sens!
- Asta am și vrut să demonstrez. Vezi cât de absurd sună? Dumnezeu nu ar avea putere să vindece un amărât de cancer fără un doctor sau fără medicamente?
- Și ce să înțeleg eu de-aici?
- Vreau să îți arăt că dacă tu crezi că Domnul dă boala, tu crezi o învățătură a dracilor.

- Înțeleg…

Ca o paranteză, vreau să fac o declarație importantă. Nu sunt supărat pe medici, pe tratamente, pe doctori sau pe medicină în general. Dacă nu ar fi fost ei, milioane de creștini ar fi murit prematur. Slavă Domnului pentru doctori! Eu doar vreau să arăt că de la început nu a fost așa. Și vreau să ajungem din nou la acel nivel, în care pur și simplu să trăim pe promisiunile Domnului că am fost vindecați și să vedem rezultate în trupurile noastre pe baza rănilor Lui, nu pe baza medicinii. Dacă nu ai credință, fugi la doctori, fă ceva. Nu lăsa copiii să sufere din cauza necredinței tale. Dar totuși începe să înveți cum să lupți cu bolile și cu suferințele ca în Numele lui Isus să le învingi și să nu mai ai nevoie de ajutorul oamenilor. Să rămâi permanent conectat cu vindecarea lui Dumnezeu pentru că El este Vindecătorul tău. Domnul vrea și poate să vindece orice boală acum, dar pentru că noi ne-am îndepărtat de învățătura biblică despre cum funcționează vindecarea și eliberarea, iar din aceasta cauză rezultatele, adică minunile, au scăzut enorm în ultimele secole, am început să ne căutăm justificări bolilor noastre; și pentru că nu mai foloseam legea credinței cum trebuie, am ajuns nevoiți să mergem și noi la doctorii din lume. Astfel, noi, creștinii, cei care trebuia să fim spitale pentru societate, am ajuns să avem chiar noi nevoie de spital. De fapt, astăzi dacă ai fi acuzat că ești creștin, tu nu ești tare diferit față de cei din lume. Ei sunt bolnavi? Și tu ești. Ei sunt chinuiți sau influențați de duhuri? Și tu ești. Ei sunt condamnați de diavolul? Și tu te lași condamnat de diavolul. Efectiv nu prea există probe prin care să te recunoască dacă ești creștin. O, Doamne, luminează-ne!

- Dar, Tibi, poate boala este mustrarea Domnului. Din când în când, te mai și mustră.

- Bine că mi-ai adus aminte. Fii atent! Privește la o altă ramură importantă din **Iov 5:17**: *Ferice de omul pe care-L ceartă Dumnezeu. Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic.* Andrei, ai citit? Deci cum spune diavolul că te ceartă Dumnezeu?
- Contextul este boala lui Iov. Rezultă că textul vrea să spună că prin boală te ceartă Dumnezeu.
- Exact! Și este fals! Pentru că nu Dumnezeu i-a dat boala lui Iov! Nu-i așa că e un nerușinat diavolul? Adică uită-te și tu puțin. Dumnezeu nu îl ceartă pe Iov. Nu îi spune nimic. Însă, după ce diavolul îl lovește cu boala, îi spune că Domnul i-a dat-o ca să-l certe. „Asta este mustrarea Domnului". Uite la el ce minciuni spune! E ca și cum doi copii se ceartă între ei, iar atunci când unul îl pocnește pe celălalt și îl pocnește bine, el ar spune: „Asta este rana pe care ți-a făcut-o taică-tu! Mai ții minte când ai făcut prostia aia? Ei bine, pentru aia. El te-a certat și te-a mustrat bine. De atunci ai rănile astea. Nu eu le-am făcut. Nuuu, nu eu te-am bătut, ci taică-tu!"

Iată, deci încă o minciună pe care a folosit-o diavolul pe Iov. El spune că boala reprezintă mustrarea Domnului. Dacă te-ai îmbolnăvit înseamnă că Tatăl te mustră și te ceartă. Exact cum unii folosesc greșit pasajul din **Evrei 12**. În capitolele următoare îl vom discuta și pe acesta.

- Tibi, dar de ce a îngăduit Dumnezeu ca Iov să fie bolnav?
- Unul dintre răspunsuri este că pentru Iov nu era niciun mijlocitor. Asta o dovedește **Iov 9:33**: *Nici nu este vreun mijlocitor între noi, care să-și pună mâna peste noi amândoi*. Pentru noi, în schimb, este un astfel de mijlocitor, iar Numele Lui este Isus.

Nu este locul să explicăm acum, dar după ce vom studia pe parcursul acestei cărții, îți vei da seama de acest adevăr mare.

Niciodată, dar niciodată, nu se va întâmpla unui copil de-al lui Dumnezeu ce i s-a întâmplat lui Iov. Pentru Iov nu a murit nimeni ca să fie socotit neprihănit prin credință. Pentru Iov nu a plătit nimeni ca să fie vindecat fără plată. Pentru Iov nu s-a găsit un preț de răscumpărare. Pentru noi s-a găsit un preț de răscumpărare. Așadar, niciun copil al lui Dumnezeu nu va păți ce a pățit Iov pentru că Iov nu era în Legământ. Nu avea nicio acoperire. Noi prin Hristos avem promisiunile Lui nespus de mari și scumpe, iar una dintre ele este că prin rănile Lui am fost tămăduiți. Vom vedea pe parcurs aceasta.

- Andrei, ce vreau să înțelegi în urma acestei descoperiri puternice pe care ai primit-o în acest capitol este că acele cuvinte sunt cuvintele diavolului și nu ale lui Dumnezeu.

Drept susținere a acestei descoperiri, nu uita că însuși Pavel a prorocit că în vremurile din urmă oamenii se vor alipi de învățăturile dracilor. Și parcă acum, mai mult ca niciodată, se predică despre „Top argumente că boala vine de la Domnul".

- Cred că încep să înțeleg.
- Să te mai provoc o dată! Aceasta este întrebarea pe care ar trebui să ți-o pui permanent – dacă tu crezi că boala pe care o ai este de la Domnul, de ce mergi la doctor? De ce te împotrivești voii lui Dumnezeu cu privire la trupul tău? Dacă tu crezi că Domnul vrea să fii bolnav, stai bolnav și nu te mai plânge! Să nu cumva să te tratezi, pentru că astfel te împotrivești voii Lui cu privire la trupul tău! Ai încredere în El! El nu îți dă peste puteri!
- Sincer, începe să mă înspăimânte această înțelegere. Nu m-am gândit că baza mea este pe un verset pe care l-a rostit un drac.

- Nici eu nu știam până când nu mi-a descoperit cineva asta. Așadar, mulțumiri fie aduse Domnului că NU acesta este adevărul!

Înțelegi acum cât de fals ne purtăm câteodată? Afirmăm lucruri cu seriozitate, sinceritate și religiozitate, dar când suntem la limită, activăm parole în timp ce ne supunem crezului „că Domnul a îngăduit boala asta și știu că El nu dă peste puteri, dar nu mai pot… Nu mai pot suporta durerea. Trebuie neapărat să iau ceva pentru calmarea durerii”. Și uite așa, te-ai împotrivit voii lui Dumnezeu cu privire la nivelul durerii îngăduit pentru trupul tău. Nu ai avut încredere în El că nu îți dă peste puteri. Nu ai avut încredere în El că te va vindeca. Iar pentru că nu prea avem deloc încredere în Dumnezeu, mergem 100% încrezători spre doctori.

Am ajuns așa de departe încât avem mai mare încredere în niște doctori enervanți, în niște medici care te scutură de bani și care sunt nervoși pe tine permanent. Avem încredere în ei că ne vor face bine. Însă când vine vorba de Dumnezeu, Cel care din dragoste pentru tine a murit și a plătit pentru vindecarea ta pentru ca prin rănile Lui tu să fii vindecat, nu mai ai încredere în El. Ți se pare că El este dușmanul tău, cel care te-a lovit, cel care te-a uitat, cel care ți-a dat o boală ca să te înveți minte… un Dumnezeu pe care nu îl poți înțelege – ieri te-a iertat de toate păcatele și astăzi îți rupe gâtul, ieri era bun și iubitor și astăzi mă tem să mă duc să îi cer vindecare pentru că cel mai sigur îmi va spune: „Te trec prin cuptor ca să mă iubești mai mult. Te încerc prin boală ca să te cresc în credință. Te duc prin văi adânci și răcoroase ca să mă poți iubi mai mult după aceea. Deci, cu tot dragul, nu te pot vindeca pentru că este spre binele tău să rămâi bolnav”. În concluzie, degeaba te apropii de El. Știi dinainte că așa îți va spune. Ai mai mari șanse dacă te încrezi în doctori pentru vindecare decât în Dumnezeu.

Până unde s-a ajuns?! Unde scrie că ar fi spus Hristos așa ceva cuiva? Care tată ar face așa ceva? Să-l bată pe un copil sistematic, să-l bage în pat de durere sau în spital sau să îi ofere o boală terminală copilului, spunându-i cu drag „Tati te iubește. Asta este spre binele tău, ca să mă poți iubi mai mult, ca să poți sta mai aproape de mine, ca să poți fi mai ascultător...” Care tată ar spune astfel?

Am ajuns să ne temem de propriul nostru Tată care ne iubește enorm. Am ajuns să ne temem de El, ba chiar să ne lăudăm cu această frică, spunând că aceasta este frica de Domnul. Am ajuns într-un hal în care ne trădăm un tată pe care nu îl cunoaștem și să ne încredem mai degrabă în oameni. Nu ai curaj să spui asta public, dar în lăuntrul tău parcă de multe ori ți-ai pus încrederea în Dumnezeu și ai ratat ținta. Te-au ajuns așa multe încât ți-ai schimbat doctrina despre El. Acum îl vezi o Forță, o persoană necunoscută de undeva de departe care ți-a dat niște ordine și a plecat, care de fiecare dată când vei greși te va lovi de o sută de ori pentru prostia ta pentru că meriți. Ești un nimeni, un nimic pentru el. Așa ți se pare. Așa vezi lucrurile. Ai fost învățat să te simți un nimeni. Toată ziua să repeți despre tine că ești doar un păcătos, ești cel mai păcătos, că trebuie să te simți păcătos, pentru că dacă nu te simți, ești mândru și iar îți iei pedeapsa.

Pe de altă parte, dacă ești păcătos de-a dreptul, iar nu e bine. Așteaptă-te la curățiri groaznice. Trebuie să te pocăiești. Trebuie să fii curățat prin durere, prin boli, prin probleme. E mult de muncit la tine. Ești învățat să te aștepți la boli și pedepse. Dumnezeu este drept. Ți se repetă des, iar și iar. Este bun, dar între ghilimele; este bun doar când ești tu drept, iar cum tu nu poți fi drept, ești permanent în mânia lui Dumnezeu.

Ai crescut și realitatea de pe teren ți-a arătat că pur și simplu nu poți fi pe placul Domnului. Ai început să disperi, să cauți ajutor la frați, ai ajuns să te întrebi dacă într-adevăr există un Dumnezeu pe undeva, deoarece ți-ai dori să nu existe vreun

Dumnezeu așa greu de mulțumit și de sfânt pentru tine. Ai ajuns în colaps, nimic nu iese, nimic nu se leagă…

Ți s-a spus că L-a trimis pe Fiul Lui să moară pentru tine, dar nu prea înțelegi mare lucru din asta. Tot în Vechiul Legământ trăiești. Practic, Domnul Isus nu a făcut mare diferență pentru noi, de fapt, a adus o osândă mai mare peste noi. Harul, care trebuia să fie ușor, l-am transformat în ceva de o sută de ori mai greu ca Legea. Nu înțelegi; Biblia pare că te numește neprihănit și când colo tu nu ești. Biblia arată că Domnul Isus este bun, blând, iubitor, iertător, că a vindecat pe toată lumea și că nu a pedepsit pe nimeni.

Dar astăzi… El s-a schimbat, doar asta arată prorociile: Domnul este un foc mistuitor, Dumnezeu este mânios pe oameni, pe copii Săi, pe toată lumea, nu este nici măcar unul bun, toți sunt răi și nu știe ce să mai facă cu noi. Așa că în mânia Lui trimite urgii cât cuprinde, pedepsește prin boli pe toată lumea ca ei să se învețe să fie mai aproape de Domnul, să îl iubească mai mult și să îl slujească mai mult.

Frații mei, așa am crezut și eu, dar a venit un timp minunat în care Domnul mi-a arătat multe lucruri importante. Mi-a arătat cum este El cu adevărat. Toate lucrurile pe care mi le-a arătat în ultimul timp nu pot fi scrise într-o singură carte. În această lucrare nu voi scrie foarte mult despre har, neprihănire și identitate în Hristos. Aceasta este o carte despre cum să fii vindecat și eliberat. Doar un singur lucru vreau să reții din ce am scris în ultimele rânduri: Dumnezeu nu mai este supărat pe tine, Dumnezeu nu mai este mânios pe tine, Dumnezeu prin Isus Hristos te iubește enorm, El este dragoste, nu foc mistuitor!

Nu Dumnezeu este Cel care îți face rău! Nu Domnul este cel care te îmbolnăvește! Nu El te bagă în toate problemele! Nu El este cel care pune porunci și reguli peste tine ca să te nimicească! Dumnezeu vrea să te vindece, să te restaureze, vrea să te ajute. Totul pe gratis, în Numele lui Isus! Poți să ai

încredere în El, pentru că nu Domnul este autorul problemelor din viața ta! El vrea să te ajute să scapi de ele! El a murit pentru asta!

Diavolul este vinovat pentru tot răul ce se întâmplă în lume. Și vrem să învățăm cum să îl înfrângem. El este ucigașul și vrem să ne învețe Dumnezeu cum să îl ucidem. Doamne, învață-ne! Amin!

- Andrei, ți-o spun cu toată libertatea: omule, ești preaiubitul lui Dumnezeu! Isus te iubește nemaipomenit de mult. Fii binecuvântat!
- Amin, amin, amin! Ohh... așa sunt de prins în frica de pedeapsă încât nu mai pot trăi liber din cauza asta. Aș vrea să mă apropii de Domnul, dar niciodată nu ajung să mă simt vrednic.
- Tu ești vrednic, Andrei, permanent ești vrednic… prin Isus Hristos, prin neprihănirea Lui!
- Amin, slavă Domnului!
- Mai ai vreo întrebare?
- Da, mai am o întrebare. Am înțeles acest text și totuși mai sunt și alte texte care afirmă că Domnul dă boli, pedepse și chinuri cui vrea. Cum rămâne cu acelea?
- Așa… Așteptam să pui și problema aceasta. Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să înțelegem diferența dintre testamente. Despre aceasta vom vorbi în capitolul următor. Vom înțelege cum arată Biblia natura lui Dumnezeu în multe privințe. Ești pregătit să vezi că Dumnezeu chiar nu este mânios pe tine cum ar fi fost în Vechiul Legământ?
- Abia aștept. Doamne, răspunde-mi la întrebările vieții!
- Amin, Doamne! Mulțumim pentru răspunsurile tale!

Așadar, să continuăm…

CAPITOLUL 5

CARE ESTE DIFERENȚA DINTRE LEGE ȘI HAR ÎN PRIVINȚA VINDECĂRII?

- Bună ziua! Sunt plutonierul Mărguță. Vă rog să-mi prezentați actele dumneavoastră!
- Sigur… Imediat…

Cauți actele, le aranjezi și le prezinți ofițerului.

- Poftim!
- Știți de ce v-am oprit, nu?
- Nu, nu știu. Eu mergeam legal.
- Tocmai asta e. Din păcate, nu ați condus legal. Ați circulat cu 35 km pe oră, în zonă cu limita la 20. Conform legii, trebuie să fiți amendat.
- Poftim?! De 30 de ani conduc pe drumul ăsta spre casă. De 30 de ani limita de viteză este de 40 de km pe oră. Ce vrei să spui?
- Domnule, s-a schimbat Legea. Limita de 40 a fost până acum ceva timp, dar s-a schimbat la 20. Îmi pare rău! Pe baza legii care este în vigoare acum, sunt nevoit să vă amendez. S-a schimbat legea!
- Dar nu-i corect! Am mers mai încet decât limita precedentă!
- Îmi pare rău, limita aceea nu mai este valabilă.

Ideea de bază a acestui scenariu este că atunci când o lege se schimbă, cea veche nu mai are sens nici pentru civili, nici pentru ofițeri. Chiar dacă o viață întreagă legea a fost într-un anume fel, dacă legea se schimbă, cea veche nu mai are valoare. Degeaba te mai uiți la ea, ea nu este în vigoare și vei fi judecat după legea care este în vigoare acum.

La fel este și între testamente. Vechiul Legământ nu mai este valabil, de aceea, noi nu mai trebuie să ne uitam la cum părea că se prezintă Dumnezeu în Vechiul Testament pentru că a fost înlocuit cu unul NOU. Deci nu este un Testament îmbunătățit. Nu este un Legământ actualizat. Este unul complet NOU! Aici nu mă refer că acum poți face orice. Nu vorbesc despre păcate, ci vorbesc strict despre natura lui Dumnezeu. Despre neprihănire vom vorbi mai târziu puțin.

- Cum rămâne cu textele din Vechiul Testament care îl arată pe Dumnezeu ca fiind mânios?
- Îți pun și eu niște întrebări:
    - De ce nu te tai împrejur? Este scris în Vechiul Testament despre asta.
    - De ce nu ții sabatul? Este porunca a patra.
    - De ce nu mănânci lăcuste după cum îți este poruncit în **Levitic 11:22**?
    - De ce nu aducem jertfe animalice? Sunt atâtea zeci de pagini de explicații din partea Domnului cu privire la aceste lucrări.
    - De ce nu ținem Paștele Domnului, care era cea mai importantă sărbătoare pe vremea aceea, la fel ca în Biblie?
    - De ce nu ținem Purim?
    - De ce nu mergem la templu odată pe an?
    - De ce nu postim posturile din vremea vechiului testament? Știi cât de importante pentru Dumnezeu sunt acestea în Biblie?
    - De ce, de ce, de ce...?

E simplu: pentru că a avut loc o schimbare a legământului, o schimbare a modului prin care Dumnezeu ne vede.

În Vechiul Testament, omul era neprihănit înaintea lui Dumnezeu prin faptele pe care le făcea și prin faptul că ținea Legea.

În Noul Testament, omul nu mai este neprihănit prin faptele lui, ci prin faptul că Domnul Isus a împlinit Legea în locul nostru. Nu înseamnă că noi oferim licență păcatului. Noi urâm păcatul cu desăvârșire! Îl urâm, nu avem nicio treabă cu el. Prin har suntem depărtați de păcat.

În Vechiul Testament, omul era socotit neprihănit prin faptele și purtarea lui. Iar dacă el nu împlinea ceva din Lege, Dumnezeu a pus o lege care să pedepsească acel păcat. Din aceasta cauză, evreii când păcătuiau, exista o lege care automat oferea consecințe păcatului în om, în familie sau în întreaga națiune. Din această cauză s-au scris blestemele și binecuvântările din **Deuteronom 28**.

Era o lege, ca și legea gravitației. Legea gravitației nu este ținută permanent la comanda lui Dumnezeu, ca și cum de fiecare dată el trebuie să o pornească. Nu! El a conceput legea aceasta din eternitate, iar când a hotărât să creeze Pământul, legea a început să acționeze.

Tot așa, din eternitate, natura lui Dumnezeu are o lege a judecății păcatului, iar atunci când a venit Legea în ființă, adică la muntele Sinai, din acel moment legea a început să acționeze. Este ca și o plită încinsă. Dacă pui mâna pe ea, nu te frigi pentru că e supărată plita pe tine, ci te frigi pentru că așa este legea. Așa se întâmplă dacă tu pui mâna pe o plită încinsă. La fel este și legea judecății lui Dumnezeu – dacă păcătuiești, prin păcat diavolul prinde o portiță prin care să te atace și o va face fără rezerve însă nu Domnul este cel care o face!

El a spus în **Deuteronom 28**: „Hai să îți prezint natura Mea; dacă tu dacă vei face așa și așa, se va întâmpla așa și așa”.

Apropo, dacă tot suntem în **Deuteronom 28**, te poți uita în binecuvântări și vei vedea că nu apare niciodată boala sau necazul sau încercarea acolo. Deci Dumnezeu nu vede bolile, necazurile și încercările ca pe niște binecuvântări. Iar, în al doilea rând, toate bolile, toate necazurile și toate încercările, printre care se numără și lipsa copiilor din familie, sunt trecute în rândul blestemelor. ATENȚIE, a blestemelor, nu a binecuvântărilor! Așadar, oricine ai fi, dacă nu ai copii în familie, să știi că ești sub blestem, nu sub binecuvântare. Totuși am o veste extraordinară pentru tine: *Hristos s-a făcut blestem pentru noi, ca noi să fim răscumpărați de sub blestem* – **Galateni 3:13** (parafrazat). Dacă te vei împotrivi diavolului și te vei împotrivi blestemului de a nu avea copii, vei experimenta o victorie pe care nu o poți tăgădui. Dumnezeu te iubește, El vrea acum să te binecuvânteze. Atacă-l pe diavolul căci el este vinovatul. Prin cuvintele tale, atacă problema și poruncește-i să plece, în Numele lui Isus!

Poate vei spune că Domnul dădea blestemele în Vechiul Testament. Dacă El le dădea, atunci cum de s-a făcut El pe Sine blestem ca să ne elibereze pe noi de blestem? Înțelegi unde vreau să ajung? Deci dacă de la Dumnezeu vine blestemul, cum atunci? Te-a scos El singur din propria Sa mână? Trebuie să înțelegem că este diferență între testamente. Dumnezeu este 100% revelat în persoana Domnul Isus Hristos. Dacă vrei să vezi cum arată Dumnezeu, uită-te la Isus. El este reprezentarea exactă a Tatălui. Domnul Isus nu a mai blestemat pe nimeni. Nu a dat boală la nimeni. Acesta este Dumnezeu! Din cauza Legii, oamenii intrau sub blestem, dar nu asta era voia Domnului: *Acum noi am fost răscumpărați de sub blestemul legii. Pentru că este scris: Blestemat este oricine nu stăruie în TOATE lucrurile scrise în legea aceasta, ca să le facă* – **Galateni 3:10-11** (parafrazat).

Dumnezeu nu blestemă oameni ca după aceea să aibă de unde să-i scoată. Cu toate că mai sunt și din aceștia care cred că

dacă Domnul vreodată vrea să își proslăvească Numele, îți va da o boală, ca apoi să o ia înapoi și astfel Numele lui să fie Slăvit. E ca și cum tu ai vrea să arăți vecinilor că ești un tată puternic, iar pentru a arăta asta, îți iei copilul, îi rupi o mână, apoi îl duci la medici să se vindece ca prin asta vecinii tăi să se mire ce tată bun, iubitor și milos ești. Poftim?!

Ți-ai pus vreodată întrebarea dacă ce crezi despre boală și vindecare este adevărat? Observi cât de greșită este doctrina conform căreia Dumnezeu îți dă boala ca mai apoi să o vindece și prin asta El să fie slăvit? Doamne Isuse, până unde s-a ajuns! Și noi numim asta iubire?! E ca și cum ți-ai lua copilul, ți l-ai duce lângă o plită încinsă și vrei să îl înveți că focul arde. Îi iei mâinile cu forța și i le lipești de plită, spunând cu o voce calmă și iubitoare: „Ce fac eu tu nu înțelegi acum, dar vei înțelege odată... Eu vreau ca prin aceasta arsură pe care ți-o dau din înțelepciune, eu vreau să înțelegi cât de mult te iubesc și vreau să te învăț că focul te arde”. Și îi ții mâna în continuare pe plită până când în casă se simte miros de carne friptă. Astfel va crede copilul tău că îl iubești?! Astfel va deveni el mai puternic în viață? Astfel va avea el mai multă încredere în tine?

Culmea! Noi asta credem, că Dumnezeu, în iubirea lui nemărginită, te pune în pat de spital, te pune în cărucior, îți dă leucemie, îți dă cancer, îți dă durere, necaz, strâmtorare și așa mai departe, ca prin toate acestea tu să fii mai bun, să fii mai răbdător și, în cele din urmă, să aduci și mai mult rod. Mai mult rod...? E ca și cum dacă tu ai fi un patron și ai avea o sută de angajați, la toți o sută le vei rupe o mană ca să poată fi mai eficienți în lucrare.

Cum am putut crede că Domnul ne bagă în spital ca să fim mai roditori?! Cum am putut crede că Tatăl nostru din Ceruri ne lasă cu urme pe viață, cu amputări pe viață, ca să putem fi mai roditori?! Care tată își vrea copilul bolnav ca el să fie prin boală mai bun? Nu ar vrea să fie fără boală mai bun? Care patron ar vrea ca angajații lui să fie bolnavi? Pentru o eficiență

maximă în lucrare, tu trebuie să fii sănătos, nu bolnav! Și mai ales dacă prin boală se învață o lecție, ce se întâmplă cu cei care își pierd viața în timpul lecției? Ei ce lecție învață? Cum vor rodi mai mult? Doamne Isuse, arată-ne adevărul prin harul Tău!

Drept concluzie privind diferența dintre testamente, subliniem câteva aspecte. În Noul Testament, Dumnezeu nu te va pedepsi prin boală niciodată, pentru că toate bolile au fost purtate deja de Domnul Isus, la Calvar. Tot atunci ne-a iertat și toate păcatele. În schimb, în Vechiul Testament, adică sub Lege, nu exista iertare pentru toate păcatele și nici vindecare pentru toate bolile. Unele păcate nu puteau fi ispășite prin jertfirea unui animal și, de aceea, erai ucis cu pietre, nicidecum iertat. Da, în Noul Legământ avem iertare pentru toate păcatele și vindecare pentru toate bolile. Acest adevăr pentru Noul Legământ este profețit în **Psalmul 103:3-4**: *El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale, El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare.*

Dacă tu te îmbolnăvești, poți avea siguranța că este ori din cauza ta, ori de la diavolul. Astfel poți avea încredere 100% să i te împotrivești pentru că știi că voia Domnului este ca tu să fii vindecat. Tu dacă îți vezi copilul prin curte că a căzut și s-a lovit, nu stai liniștit câteva ore ca prin așteptarea ta el să învețe o lecție. Tu pe loc mergi la el ca să îl ajuți, să faci tot ce ține de tine să nu mai sufere.

La fel se comportă și Dumnezeu. Chiar dacă din pricina prostiei tale, chiar dacă din pricina păcatelor tale tu ai fost îmbolnăvit de diavolul sau poate din greșeala ta, El nu va aștepta câteva ore, zile, luni sau ani, ca tu să înveți să nu mai păcătuiești. Ba încă spune că: *Voi care sunteți răi știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru este bun!* Adică nu te va condamna pentru prostia ta. Nu-ți fie frică să mergi la Domnul, să i te supui ca să te poți împotrivi diavolului și bolii pe care ți-a dat-o cel rău prin păcat.

Dumnezeu te iubește! Dumnezeu nu este supărat pe tine, te rog să înțelegi acest lucru. El a plătit un preț enorm ca tu să fii vindecat. De ce îi refuzi cadoul spunând că nu îl meriți? Dacă e cadou, cine spune că trebuie să îl meriți? E cadou! E dar! Nu îl meriți! Asta e și ideea. Du-te la Dumnezeu, supune-te Lui, iar apoi împotrivește-te diavolului, împotrivește-te bolii și consecinței pe care o experimentezi acum. Scrie destul de clar: *Nu vezi tu că bunătatea Lui, BUNĂTATEA LUI te îndeamnă la pocăință?* Apropie-te de Domnul oriunde ești! Oriunde ai ajuns, Dumnezeu te vrea așa cum ești. Ridică-te și începe să lupți cu vrăjmașul în Numele lui Isus!

Nu uita: este diferență între testamente, iar noi trăim în cel Nou. Aici Dumnezeu nu te rănește. Legea judecății este anulată pentru tine din pricină că a fost imputată fizic și juridic Domnului Isus. Din pricina că El a purtat pedeapsa păcatului tău, din pricina că Domnul Isus a satisfăcut toată mânia lui Dumnezeu pentru păcatele trecute, prezente și viitoare. Dumnezeu nu mai este nevoit să te pedepsească, adică să te condamne și pe tine. Sau va pedepsi Dumnezeu același păcat de două ori? Domnul care este drept va pedepsi același păcat de două ori? Dacă tu trebuia să faci pușcărie trei ani pentru furt, dar cineva îți plătește eliberarea, tu mai trebuie să petreci acei trei ani într-o închisoare? Pentru ce a mai plătit el dacă tu oricum faci pușcărie? Se plătește aceeași faptă de două ori?

Poate vei spune ca aceasta îți va da voie sau te va încuraja să păcătuiești. Nimic mai fals! Biblia spune în **Romani 6:14** *Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu mai sunteți sub lege, ci sub har!* Deci mult har nu îți face rău după cum se spune, ci te îndepărtează de păcat. Când Dumnezeu ne-a descoperit acest lucru, am experimentat o schimbare radicală în propriile noastre vieți, iar apoi mi-a fost dat să văd și să aud mărturii de-ale altora care au fost transformați în niște adevărați copii ai lui Dumnezeu, care îl iubesc pe Domnul Isus, nu de frica pedepsei, a condamnării, a

osândei care nici nu există, ci datorită dragostei Lui! Dragul meu prieten, prin har tu te îndrăgostești de El atât de mult încât obții o victorie asupra păcatului cum nu îți poți imagina.

De asemenea, se spune clar că puterea păcatului este legea, nu harul. Cu cât vei avea legi mai multe, cu atât vei păcătui mai mult. De fapt, mă tem că vezi asta în propria ta viață. Dacă păcatul domnește peste tine și nu ai victorie asupra lui este din cauza a doi factori: ori un duh de-al celui rău te tulbură cu regularitate și trebuie să te ocupi de el ca să scapi de el, ori tu încă ești sub lege, nu în har.

- Tibi dragă, dar cum poți spune că Dumnezeu nu pedepsește păcatul în Noul Legământ? Cum rămâne cu Anania și Safira? Dumnezeu i-a ucis pe loc pentru o simplă minciună.
- O, da! Este interesantă întâmplarea din **Fapte 5**. Hai să vedem ce spune Scriptura despre ea și altele de acest fel. Sunt convins că după ce vei citi explicația din capitolul următor, vei rămâne extrem de surprins. Să îți vând un pont: nu Domnul i-a ucis. Să cercetăm acest caz, iar apoi să revenim la Suveranitatea lui Dumnezeu!

Să începem…

CAPITOLUL 6

CE ESTE SUVERANITATEA ȘI CUM ÎȚI FURĂ DIAVOLUL VINDECAREA?

A trebuit să facem un ocol mare de la subiectul nostru din capitolul trei pentru că aceste bariere puse de tradiție și de datina bătrânilor împiedicau ca învățătura lui Dumnezeu să meargă înainte.

Sper că ai înțeles destul de clar adevărul despre Iov. Ce a pățit Iov nimeni nu va păți în Noul Legământ pentru că Iov nu avea mijlocitor, pe când noi avem.

Dumnezeu nu este un șef care stă la birou, iar diavolul vine zilnic la el cu scrisori în care scrie:

„Acestuia vreau să îi dau o durere de cap, îmi dai voie?"

„Acestuia vreau să îi provoc un accident, îmi dai voie?"

„Acestuia vreau să îi dau foc la casă, îmi dai voie?"

Parcă Dumnezeu ar sta la birou ștampilând cererile diavolului… Niciodată, în Noul Legământ niciodată!

De fapt, să te întreb direct: unde ai văzut vreun creștin născut din nou în Noul Testament care a fost pedepsit pentru păcatele lui? Repet, când a fost un UCENIC pedepsit pentru păcatele lui? Despre Anania și Safira scrie clar că erau niște oameni, nu niște ucenici. Faptele Apostolilor prezintă creștinii cu apelativul *ucenic*: *un ucenic numit Anania, un ucenic Barnaba* etc. Dar în **Fapte 5:1** spune că un *om,* nu un *ucenic*.

Anania era un tip cum sunt pe la noi destui care se pocăiesc pentru că dacă se pocăiesc au o mulțime de beneficii, dar ei nu au nicio treabă cu pocăința. Așa era și Anania, așa era și Safira. Din cauza aceasta spune Petru despre Anania: *Cum ți-a UMPLUT Satana inima…?* Observi că Satana i-a umplut inima? Cum este posibil ca o inimă născută din nou, în care locuiește Duhul Sfânt și Dumnezeu, să fie umplută, adică plină de satana? Este imposibil! Anania și Safira nu erau creștini, erau niște profitori.

Personal am primit două variante de răspuns pentru acest caz. De ce Domnul a îngăduit ca ei să moară știind că Domnul nu mai pedepsește păcatul în oameni. Să le analizăm pe ambele.

1. Intervenția lui Dumnezeu pentru protecția copiilor Lui

Dumnezeu își apără copiii. De exemplu, știu un caz în care un jihadist s-a încărcat cu bombe și s-a dus spre o biserică imensă ca să o distrugă, împreună cu creștinii care se aflau în ea. Acest jihadist, înainte de a ajunge la biserică, a avut un accident în care s-a lovit la un picior. Asta s-a întâmplat la intrarea în biserică încât creștinii din biserică l-au văzut. Ei l-au băgat în biserică, s-au rugat pentru piciorul lui și a fost vindecat. Dumnezeu își protejează copiii! La fel a spus și despre popoarele străine în **Deuteronom 32:39**: *Să știți că eu sunt Domnul. Eu dau viață și eu omor, Eu rănesc și Eu tămăduiesc și nimeni nu poate scoate pe cineva din mâna Mea.* Acest text nu este adresat evreilor, ci vrăjmașilor poporului Israel, **versetul 41**: *Atât de adevărat este că mă voi răzbuna împotriva potrivnicilor Mei.* Într-o secvență întreagă Dumnezeu amenință popoarele străine ca nu cumva să se atingă de Israel. Cu atât mai mult în Noul Testament dacă se întâmplă cazuri prin care copiii lui Dumnezeu pot fi atacați, Dumnezeu îi va apăra. Dumnezeu se judecă cu cei care sunt

împotriva copiilor Lui pentru că ei nu au intrat în legământ, dar doar atunci când își apără copiii Lui.

2. Petru a rostit o sentință și s-a împlinit, dar nu aceasta a fost voia Domnului

Eu cred că a doua variantă este mai plauzibilă pentru acest caz și încă pentru unul. Să citim despre o întâmplare asemănătoare, dar pe vremea când era și Domnul Isus de față:

Luca 9:51-56 – *Când s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus Şi-a îndreptat faţa hotărât să meargă la Ierusalim. A trimis înainte nişte soli, care s-au dus şi au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit. Dar ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim. Ucenicii Săi, Iacov şi Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se coboare foc din cer şi să-i mistuie, cum a făcut Ilie?" Isus S-a întors spre ei, i-a certat şi le-a zis: „Nu ştiţi de ce duh sunteţi însufleţiţi! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască". Şi au plecat într-alt sat.*

Iată, deci un caz în care niște oameni l-au hulit pe Duhul Sfânt neprimind mărturia lui Isus. Deoarece păcatul împotriva Duhului Sfânt este acela de a-L respinge pe Domnul Isus. Scrie că *Duhul Sfânt va dovedi lumea vinovată în ceea ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ceea ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine.* Duhul Sfânt este Cel care dovedește lumea că are nevoie de Hristos, iar dacă Acesta vine la lume și lumea îl respinge pe Hristos, acesta este un păcat care nu poate fi iertat. Dacă respingi mărturia Duhului Sfânt, te faci vinovat de un păcat care pur și simplu nu poate fi iertat. Duhul Sfânt îți cere să îl accepți pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor și să crezi în Hristos. Dacă nu vrei să faci asta, dacă tu nu vrei să crezi în Hristos, tu ai respins mărturia Duhului Sfânt și nu ai cum să fii mântuit. Aceasta este hula împotriva Duhului Sfânt. De aceea le spune Domnul Isus fariseilor: dacă respingeți mărturia Duhului Sfânt cu privire la Mine, păcatul vostru

rămâne. Voi huliți Mesagerul și implicit Mă respingeți pe Mine. Dacă voi Mă respingeți, nu puteți fi mântuiți.

Acesta este singurul păcat care nu poate fi iertat, necredința în Isus Hristos. Dar tu, dacă ai avut un moment în viață în care ai crezut în El, L-ai chemat în viața ta și L-ai făcut Domn și Mântuitor al vieții tale, tu în teorie nu ai cum să-L hulești pe Duhul Sfânt. Să nu te păcălească diavolul că ai fi vinovat de hula împotriva Duhului Sfânt. Acum ești creștin. Ești născut din Tatăl.

Dar să revenim. Priviți un caz în care niște oameni L-au hulit pe Duhul Sfânt la fel cum au făcut-o Anania și Safira. Să ne uităm la reacția ucenicilor:

- În primul caz, cel din **Luca 9**, ucenicii, plini de *dreptate și judecată,* îi spun lui Dumnezeu: „Doamne, lasă că rezolvăm noi. Știm că Tu vrei să judeci cu dreptate acest popor, așa că noi vrem să ștergem de pe pământ astfel de oameni, care te-au necinstit în față. Poruncim noi să se coboare foc din cer și să-i mistuie. Apoi mânia Ta, Doamne, va fi împlinită”.
- În al doilea caz, cel din **Fapte 5**, tot un ucenic, Petru, tot plin de *dreptate și judecată,* rostește o sentință spre Anania și Safira fără să întrebe pe Domnul. Dacă ar fi întrebat pe Domnul, Domnul l-ar fi oprit să omoare oameni, la fel cum a făcut-o cu câțiva ani mai devreme. Dumnezeu nu judecă oamenii înainte de ziua de apoi. **Ioan 12:48** - *Pe cine Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.* Până în ziua de apoi, Dumnezeu (Tatăl, Fiul, Cuvântul, Duhul Sfânt) nu te va judeca!

Să întrebăm direct, deoarece până acum am mers pe ocolite. Să mai citim odată răspunsul lui Dumnezeu din **Luca**

9: Isus *S-a întors spre ei, i-a certat şi le-a zis: „Nu ştiţi de ce duh sunteţi însufleţiţi! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască”.* Pe baza acestui răspuns, dacă Domnul Isus ar fi fost lângă Petru atunci când a rostit sentința lui Safira, l-ar fi oprit? Sau l-ar fi lăsat să blesteme cu moartea? Prima dată a fost un blestem din intenție fără cuvinte precise, dar a doua oară spune destul de clar în **versetul 9** – *Iată, picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor lua și pe tine.* Nu scrie: „Așa vorbește Domnul: vei muri pentru că M-ai necinstit!”

Cât de necrezut pare, dar acesta este adevărul: pe baza vieții lui Dumnezeu pe pământ, ne dăm seama că Petru nu a lucrat după voia Domnului. Dacă Domnul Isus era de față, l-ar fi oprit pe Petru de la aceste ucideri.

- Atunci cum a avut putere să-i ucidă dacă Dumnezeu nu voia?

Răspunsul este următorul. Ucenicii au putere peste viață, dar și peste moarte. Domnul Isus a spus și lor, și nouă, ucenicilor Lui:

Matei 18:18 – *Adevărat vă spun că orice veţi lega pe pământ va fi legat în cer şi orice veţi dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.*

Matei 16:19 – *Îţi voi da cheile Împărăţiei cerurilor şi orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri şi orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.*

Ioan 20:23 – *Celor ce le veţi ierta păcatele vor fi iertate şi celor ce le veţi ţine vor fi ţinute.*

Ca să vezi cât de mare autoritate și putere ne-a încredințat Dumnezeu pentru a o folosi! Atât de mare autoritate și putere a primit Petru încât atunci când a rostit o sentință pe pământ, puterea Cerului a confirmat-o. Anania a fost *legat* și în cer. Legea credinței a lucrat, chiar dacă nu a fost voia Domnului.

De aceea, trebuie să fim atenți la vorbire. Pentru că moartea și viața sunt în puterea limbii. Chiar și Iacov ne îndeamnă la aceasta: *Cu aceeași gură să binecuvântăm și cu aceeași să blestemăm?* Poate credem că nu prea are importanță ce spunem cu gura sau că noi nu avem putere să blestemăm. Ei bine, iată un caz în care cineva nu a vegheat și au murit doi oameni. Dacă era Domnul Isus de față la fel cum a fost cu câțiva ani înainte, l-ar fi oprit pe Petru și i-ar fi dat același răspuns. L-ar fi certat și i-ar fi spus: „Nu știi de ce duh ești călăuzit. Eu nu vreau să pierdem sufletele oamenilor, ci vreau să le mântuim. Cum se vor mai pocăi acum acești oameni?" Să ne fie aceasta o lecție – să avem grijă ce spunem cu gura. Cu ea avem putere să vindecăm, dar tot cu ea avem putere să facem și rău. Ai grijă de ceea ce ți-a încredințat Dumnezeu și folosește cu înțelepciune!

Mai există un caz peste care vom trece rapid, cel din **Fapte 13:9-11**– *Atunci, Saul, care se mai numeşte şi Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, s-a uitat ţintă la el şi a zis: „Om plin de toată viclenia şi de toată răutatea, fiul dracului, vrăjmaş al oricărei neprihăniri, nu mai încetezi tu să strâmbi căile drepte ale Domnului? Acum, iată că mâna Domnului este împotriva ta: vei fi orb şi nu vei vedea soarele până la o vreme". Îndată a căzut peste el ceaţă şi întuneric şi căuta bâjbâind nişte oameni care să-l ducă de mână.*

Să analizăm puțin viața Domnului Isus. El a orbit vreodată pe cineva care merita? Nu, niciodată. Modelul nostru nu este Pavel, cu toate că Pavel a fost un om al lui Dumnezeu, modelul nostru de căpătâi este și trebuie să rămână Domnul Isus, iar El ni-cio-da-tă nu a dat vreo boală cuiva. Pavel, împins de supărare, a rostit din nou o sentință pentru că el cunoștea principiul credinței și al autorității. *Vei fi orb!* Și orb a fost. El ce nu a iertat pe pământ, a fost legat și în cer. Ca să îți dai seama ce autoritate ne-a fost încredințată și de câtă înțelepciune și răbdare avem nevoie pentru a o folosi…

Ce crezi, dacă era Domnul Isus acolo, l-ar fi orbit pe Elima? Pavel mai târziu rectifică acest aspect, iar în **Efeseni 6:12** spune: *Noi nu avem de luptat împotriva cărnii și sângelui,* ci împotriva demonilor din spatele lor (parafrazat). Cu toate acestea, a ieșit ceva bun de aici, un om a fost mântuit.

Uitându-ne în viața Domnului Isus, vedem că nu a făcut rău la nimeni. Nici măcar în propriul Templu când a fost supărat pe cei ce au pervertit Casa Domnului, nici măcar atunci nu a lovit pe nimeni cu boală. Nu a făcut rău nici fariseilor, nici celor ce L-au răstignit. Dimpotrivă, s-a rugat pentru ei. Acesta trebuie să ne fie modelul.

Oricât de tare te-ar supăra cineva și oricât s-ar împotrivi ție și Scripturii pe care o susții cu argumente, niciodată să nu rostești vreo sentință asupra celor ce te necăjesc. Nu osândi pe om. El nu este vinovat deloc. Dacă vrei să bați pe cineva, pocnește demonii care stau în spatele lucrării. Roagă-te pentru acei oameni și oprește manifestarea demonilor din spatele lor în Numele lui Isus. Pe aceștia leagă-i! Nu te folosi de cazuri precum acestea în care ucenicii au fost neveghetori și au făcut rău în loc să facă bine. Știu că ai putere să faci asta, dar modelul este Isus. El nu a blestemat pe nimeni.

Sper că s-a înțeles adevărul despre Anania și Safira. Iar dacă se pare că mai sunt texte în Biblie care par să spună ceva împotriva majorității, trebuie să analizăm cu sinceritate. Totuși, nu putem da întreaga viață a Domnului Isus la o parte doar pe baza câtorva versete din Noul Testament care par să spună altfel. *Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și El cum a trăit Isus,* iar Domnul Isus nu a îmbolnăvit pe nimeni.

În capitolul IV vorbeam despre care este adevărul în legătură cu suveranitatea lui Dumnezeu. Adevărul este următorul: Dumnezeu a pus legile naturii lui în funcțiune și nu va trece peste ele, nu le va călca.

Una dintre legile pe care le-a lăsat este *libertatea de alegere*. El a lăsat pe toți oamenii să poată alege între bine și

rău. Din această cauză, diavolul a putut să se răzvrătească. Din această cauză a putut omul să păcătuiască. O ființă are voință liberă doar atunci când poate alege între bine și rău. Dacă o ființă nu poate alege între bine și rău, ea nu se mai numește ființă liberă, ci se numește robot. Ea poate face doar ce este programată să facă. Ea nu poate face decât bine sau rău. Cum se poate numi *dragoste* iubirea sau afecțiunea pe care o manifești fără să vrei? Dragostea adevărată este posibilă doar când ai avea posibilitatea să faci și răul, dar pentru că alegi să nu îi faci rău unei persoanei, pentru că alegi să nu o urăști, ci alegi tu singur să îi faci bine, să o iubești, abia aceasta se poate numi dragoste adevărată. Noi nu Îl puteam iubi pe Dumnezeu dacă nu aveam posibilitatea să facem și răul. Dragostea adevărată este posibilă doar atunci când ai posibilitatea să faci și ceva rău. Din cauza aceasta a fost pus în Eden pomul acela interzis, pentru că trebuia să existe minimum o posibilitate de a alege greșit.

Dumnezeu nu a dorit să creeze roboți, ci a vrut să creeze ființe sociale, de sine stătătoare, cu voință liberă. Din această cauză, lumea a ajuns în starea de astăzi. Nu din cauza că așa a vrut Dumnezeu, ci din cauza alegerilor oamenilor și a îngerilor. Dacă omul alege să dea foc la o pădure, vinovat este omul, nu Dumnezeu. Din cauza omenirii sau din cauza diavolului există atâtea probleme în lume.

Dacă Dumnezeu ar controla toate lucrurile și tot ce s-ar întâmpla ar fi după voia Lui, atunci pământul ar fi fost un Rai. Nimeni nu mai era bolnav, nimeni nu mai putea păcătui, nimeni nu făcea nimic rău pentru că Domnul nu vrea să fii bolnav sau să păcătuiești. Deci dacă Domnul ar vrea să instaureze voia Lui pe pământ, nimeni nu ar fi bolnav și nimeni nu ar fi păcătos. Totuși, Dumnezeu încă ne-a lăsat libertatea de alegere și nu va interveni până la vremea hotărâtă pentru judecată, adică Ziua de Apoi.

În concluzie, Dumnezeu vrea ca tu să fii vindecat și sfânt, dar dacă tu alegi să te rănești sau să păcătuiești, El *va îngădui* asta, adică *va permite* să se întâmple asta în viața ta, dar nu pentru că asta e voia Lui pentru tine, ci pentru că asta înseamnă să ai libertate în alegeri. Poți alege ce vrei, iar din această cauză Dumnezeu nu poate interveni în alegerea ta. Dacă tu sari de la etajul patru pe geam, Dumnezeu nu va opri legea gravitației pentru tine, nici nu te va proteja. Dacă tu alegi să sari, cu toate ca El urăște să sari de la etajul patru pe geam, poți muri, te vei răni groaznic… El nu vrea să te rănești, dar dacă tu alegi să sari, El nici nu te va opri, nici nu va interveni. El a lăsat legea voinței libere și nu o va încălca. Nu te va proteja, ci îți vei suporta consecințele alegerii tale.

Mai precis, Dumnezeu *îngăduie*, permite boala, dar nu te direcționează spre boală, nici nu ți-o dă. El permite să se întâmple ce se întâmplă, însă nu dorește asta. Voia lui Dumnezeu nu vine automat în ființă, ci doar dacă vei colabora cu El și cu legile Lui. Dumnezeu urăște boala la fel de mult cum urăște păcatul. Dumnezeu nu vrea să fii bolnav. Din această cauză a acceptat să fie rănit, ca prin rănile Lui tu să fii vindecat de TOATE bolile tale – vezi **Psalmul 103:3**. Iar dacă undeva, de cineva s-a lipit o boală, indiferent că și-a făcut-o cu mâna lui sau că un duh de boală i-a provocat-o, acea boală nu este acolo pentru că a vrut Dumnezeu. Dat fiind acest fapt, te poți împotrivi bolii cu toată puterea și autoritatea lui Isus. Tatăl abia așteaptă să faci asta!

În final, suveranitatea lui Dumnezeu în privința bolilor și problemelor este aceasta conform realității și conform Adevărului. Când cineva este bolnav sau apăsat de diavolul, nu este pentru că așa a vrut Dumnezeu, deci nu e voia Domnului ca persoana să fie bolnavă. Dumnezeu a îngăduit, adică a permis să se întâmple asta, dar nu a vrut să se întâmple asta. Chiar dacă e din vina ta sau din vina vrăjmașului, începe să îl ataci cu toată puterea în Numele lui Isus.

Așadar, nu trebuie să înțelegem *suveranitatea* în sensul de control absolut. Dacă Domnul ar controla toate lucrurile, ar exista predestinare absolută și atunci și păcatele ce se înfăptuiesc nu se comit pentru că așa a vrut omul, ci pentru că așa a îngăduit Dumnezeu, ceea ce este absurd. Cum să spui că Dumnezeu a îngăduit să păcătuiesc, deci asta e voia Lui pentru mine?! O fi și păcatul un lucru care lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu?

A doua întrebare pe care am pus-o în capitolul IV este următoarea: poate diavolul să se pună între planul lui Dumnezeu și împlinirea lui?

Haide să mergem la **Daniel 9**. Aici Daniel începe să se roage. Se roagă aproximativ trei minute, să spunem, iar după trei minute, în versetul 21, spune: *Pe când încă vorbeam eu, încă în rugăciunea mea, a venit în zbor iute Gavril. El mi-a spus: Daniele, de când ai început tu să te rogi! Când ai început! Acum trei minute de când ai început să te rogi, deja a ieșit cuvântul și am venit să ți-l vestesc* (parafrazat). Daniel se roagă ca Dumnezeu să îi dea niște răspunsuri cu privire la cele 70 de săptămâni, iar Biblia spune că din primul cuvânt al rugăciunii, adică de când a început să se roage, Dumnezeu deja i-a răspuns la rugăciune și l-a trimis pe îngerul Gavril să îl lumineze. La fel cum și noi de multe ori când ne-am rugat pentru bolnavi rezultatul a fost instant.

Să mergem în capitolul următor, **Daniel 10**. Daniel se roagă și postește, însă timp de trei săptămâni nu se întâmplă nimic. În cele din urmă, vine îngerul Gavril la el și îi spune în versetul 12: *Daniele, nu te teme, căci cuvintele tale, au fost ascultate din prima zi! Din prima zi!* Deci Domnul i-a ascultat rugăciunea din prima zi și a trimis rezolvarea către Daniel. Însă ceva s-a întâmplat. Scrie că: *Acea căpetenie (demonul responsabil) a împărăției Persiei mi-a stat împotrivă timp ...* Cât timp? – *timp de 21 de zile.* Asta înseamnă exact trei săptămâni. Domnul i-a ascultat rugăciunea din prima, dar

răspunsul a venit abia după trei săptămâni. Cum s-a întâmplat asta? Despre acest lucru dorim să scriem în continuare.

Trebuie să fim conștienți că suntem într-un război spiritual, iar noi avem de luptat împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor și împotriva căpeteniilor acestui veac, la fel ca și Daniel. Avem de luptat împotriva demonilor. Așadar, dacă tu te-ai rugat Domnului să ți se rezolve problema și știi că este după voia lui Dumnezeu ceea ce ceri, dar tu nu ai primit înseamnă că acolo este o căpetenie sau un duh care se împotrivește. El îți ține binecuvântarea. Din acest motiv ea nu poate să ajungă la tine.

Observi diferența? Prima dată răspunsul a venit după trei minute, iar a doua oară după trei săptămâni, cu toate că Domnul i-a trimis răspuns de la începutul ambelor rugăciuni. Observați că noi nu avem de a ne lupta împotriva cărnii și a sângelui, ci împotriva căpeteniilor și a duhurilor răutății.

Dacă te rogi pentru boala ta, dacă te rogi pentru problema ta, dacă te rogi pentru eliberarea ta sau a altuia și nu se manifestă vindecarea sau eliberarea, nu te opri din luptă. Sunt lupte spirituale care trebuie date ca prin acele lupte să dobori pe vrăjmașii care îți opresc manifestarea vindecării. Din cauza aceasta unele boli se vindecă instant, iar unele mai greu. Din cauza diavolului care se o opune să o primești.

Poate te întrebi cum e posibil ca diavolul să împiedice lucrarea Domnului. Este aceeași treabă: liberul arbitru și al nostru, și al lor. În al doilea rând, acesta este un antrenament pentru ceea ce va urma. Despre acest subiect cred că vom vorbi mai pe larg într-o carte viitoare.

Mai sunt exemple de cazuri în care diavolul s-a pus între voia Domnului și împlinirea ei. Iată un exemplu.

1 Tesaloniceni 2:18: *Odată, chiar de două ori am voit să vin la voi, dar ne-a împiedicat Satana.* Iată cum a putut diavolul să-l împiedice pe Pavel ca dorința lui Dumnezeu de a-și încuraja frații să se împlinească.

- Dar de ce a îngăduit Domnul ca îngerul acela să fie oprit de diavolul timp de trei săptămâni? De ce nu a făcut ceva?
- Întreabă-l pe Daniel asta. Întreabă-l: Daniele, dar de ce nu a intervenit Dumnezeu ca să îi poruncească căpeteniei perșilor să îl lase pe Gavril în pace?

Nu am toate răspunsurile, dar acest răspuns a dat de multe ori înțeles la întrebări precum: de ce binecuvântarea, vindecarea și eliberarea nu se manifestă? Din cauză că diavolul s-a pus între planul lui Dumnezeu pentru tine și manifestarea binecuvântării în viața ta. Responsabilitatea ta este să îți ridici autoritatea și puterea pe care le-ai primit, să identifici dușmanul și să-l ataci. Dă-l la o parte! Poruncește-i să se dea la o parte din calea binecuvântării tale. Nu uita: tu ești mult mai puternic decât un înger! În duhul tău îl ai pe Duhul Sfânt, care este Atotputernic. Folosind și chemând Numele Domnului, începe să lupți împotriva diavolului și dă-l la o parte din calea binecuvântărilor lui Dumnezeu pe care le-a pregătit pentru tine. Cum să o faci? Prin poruncire împotriva lui, la persoana a doua.

În concluzie, dacă te rogi și poruncești ca o boală din trupul tău să plece, dar ea aparent refuză, nu te opri. Dacă Daniel nu ar fi continuat acele trei săptămâni să se lupte în rugăciune, nu știu ce ar fi făcut Gavril. Continuă să lupți, continuă să ataci, continuă să poruncești, continuă să-i dai la o parte pe vrăjmași.

Nu uita, tu te afli într-un război spiritual mare, dar tu ești deja victorios prin Isus Hristos. Dacă nu vezi victoria în viața ta, în trupul tău, în familia ta, nu înseamnă că Dumnezeu vrea să fii așa. Asta înseamnă, de fapt, că este cineva care se opune binecuvântărilor tale și ți le fură. Ghici cine este hoțul, ghici cine este cel ce fură, înjunghie și nimicește! Ai dreptate, diavolul. El fură binecuvântările, el fură vindecarea, el fură eliberarea. El nimicește trupul, el înjunghie trupul și sufletul cu

dureri, chin și suferință. Trebuie să îl oprești, iar tu ai puterea necesară să începi să faci asta. Vei învinge cu siguranță în Numele lui Isus. Cine crede în El nu va fi dat de rușine. Diavolul este inamicul. Identifică-l, atacă-l și distruge-l! Poruncește, proclamă puterea și Numele lui Isus, apoi vei vedea victoria pe care Domnul vrea să o ai cât mai repede posibil. Așteaptă-te la rezultate instant, dar dacă nu se întâmplă, continuă să lupți! Rămâi într-o stare de credincioșie. Ai încredere că ceea ce Dumnezeu a pus în tine este real.

Din copilărie am avut o boală la buze, iar o dată la câteva săptămâni acea boală recidiva. Am încercat foarte multe soluții, însă doar una mergea. Era un antibiotic ce mi-a creat dependența de Kanamicină, iar de fiecare dată când apărea boala, nimic în afară de Kanamicină nu rezolva problema. Dacă aș fi stat două săptămâni fără să folosesc antibiotic, nu se vindeca natural. Din ce în ce mai des am avut astfel de manifestări inestetice, dar și foarte dureroase. Atunci când Domnul mi-a descoperit adevărul cu privire la vindecare, am început să mă rog pentru buzele mele. Am început să vorbesc peste ele viață și vindecare în Numele lui Isus. Aveam foarte multe strugurele, creme, unguente și toate fleacurile, pentru că trebuia să întrețin oarecum buzele chiar și atunci când erau mai sănătoase.

Am început să mă rog. Am început să vorbesc peste buze. Am început să mă bazez pe promisiunile Domnului; pe baza Cuvântului și a autorității primite, am început să poruncesc bolii să plece și buzelor să se vindece. Ei bine, a devenit din ce în ce mai rău, atât de rău că abia puteam vorbi. Dacă mișcam buzele prea mult, durea mai puternic și sângeram. Eu știam că voi fi vindecat, dar nimic bine nu se întâmpla.

Totuși, după câteva zile sau săptămâni de luptă (nu mai știu exact cât a durat, pentru că eu eram obișnuit acum), după aproximativ paisprezece ani de la prima îmbolnăvire, buzele s-au refăcut complet, atât de bine încât nu știu să le fi avut așa

sănătoase până acum. Ce face puterea lui Dumnezeu în trupul oamenilor! Și eu m-am rugat ani la rând Domnului să îmi vindece buzele, dar nimic nu s-a întâmplat. Însă din momentul în care am început să poruncesc bolii să plece, din momentul când am început să poruncesc vindecarea, aceasta a început să lucreze. Zi de zi luptând și împotrivindu-mă bolii, după câteva zile a devenit și mai gravă situația. Totuși, am continuat să mă împotrivesc. Nu se mai poate! Paisprezece ani de chin, trebuia să se sfârșească odată… Slavă fie adusă Domnului Isus care m-a vindecat, Puterea Lui m-a vindecat. El a acceptat să vindece de acum două mii de ani. Domnul să fie Slăvit!

Eu m-am rugat ani la rând ca Domnul să mă vindece, iar eu am crezut că nu vrea, că nu merit, că e prea mică situația, că una, că alta. Adevărul este că eu nu m-am luptat după rânduieli. Dumnezeu a instituit legea credinței. Dacă o folosești după reguli, funcționează. Dacă nu mergem după reguli, ci continuăm de patru ori pe săptămână să strigăm către Dumnezeu ca El să vindece trupul și sufletul, rezultatele vor fi la fel ca cele de la scăldătoarea din Betesda, adică rare, foarte rare. Dumnezeu nu vrea să facă minuni rar, ci des. Zilnic. Așa a făcut pe vremea apostolilor – în fiecare zi. Așa vrea și astăzi.

În concluzie, chiar dacă te rogi, în sensul că te împotrivești diavolului, dar nu se întâmplă vindecarea și eliberarea, continuă să te supui Domnului și să i te împotrivești lui. Biblia îți promite că el va fugi de la tine. Deci dacă Biblia spune așa, sigur e așa. Domnul să ne ajute să înțelegem asta!

- Oh, Doamne, mulțumim pentru lumina minunată pe care ne-o dai! Mulțumim pentru descoperirile pe care ni le-ai făcut din Scriptură și mulțumim pentru faptul că știm acum că tu nu ne vrei răul și că tu nu ne îmbolnăvești, nici nu trimiți demoni în noi ca noi să fim chinuiți. Mulțumim pentru jertfa Fiului Tău și mulțumim pentru faptul că toată pedeapsa păcatului nostru a căzut peste El, pentru ca plata păcatului să fie complet achitată de El la cruce.

Mulțumim pentru faptul că iubirea ta ne relevă vindecare, iertare și eliberare. În Numele lui Isus îți mulțumim! Amin.

Multe întrebări deja și-au găsit răspuns, dar mai sunt multe care așteaptă. Le vom lua pe rând ca să nu rămână nicio îndoială că acesta este cu adevărat Cuvântul Domnului. Această carte nu se bazează pe două, zece sau câteva zeci de versete din Scriptură, ci mesajul ei se bazează pe sute și mii de versete care împreună formează un întreg care aduce rezultate. Mai exact, vindecarea tuturor bolnavilor este voia revelată de Dumnezeu pe parcursul întregii Scripturi, și a Vechiului Testament, și a Noului Testament.

- Se ivește o întrebare mare, mare, mare… complicată și sfioasă: are voie o femeie să poruncească bolii să plece? Are voie o fată sau o adolescentă sau o bătrână să își pună mâinile peste bolnavi?
- Da, are voie, dar să vedem ce spune Scriptura despre aceasta.

Să trecem la capitolul următor.

CAPITOLUL 7

AU VOIE FEMEILE SĂ-ȘI PUNĂ MÂINILE PESTE BOLNAVI?

- Andrei, câți proroci sunt în adunarea voastră?
- În jur de doisprezece.
- Și câți dintre ei sunt bărbați?
- Nu sunt bărbați... Toate douăsprezece sunt femei.
- Poftim? Chiar niciun bărbat proroc?
- Nu. Sunt femei... și tinere, și bătrâne. Dar se folosește Dumnezeu de ele grozav. Sunt lucrări curate.

Eu sunt din Bucovina. Nu știu de unde ești tu, dragă cititor, dar ia-ți un timp să te gândești la următorul lucru. În jurul tău, în biserica ta sau în bisericile din jurul tău, cu dar sau slujbă de prorocie sunt mai mult femei sau bărbați? Depinde unde te afli, dar, în mod normal, sunt mai multe prorocițe decât proroci. Interesant, nu? Acum haide să ne gândim… Este biblic să fie mai mulți proroci de parte femeiască decât de parte bărbătească? Unde scrie în Biblie că trebuie să fie mai mulți bărbați proroci decât femei? Sau să o luăm altfel – în Biblie sunt mai mulți proroci decât prorocițe. Ce facem atunci? Trebuie să micșorăm numărul de prorocițe din România oprindu-le din a proroci? Trebuie să ne aliniem raportului din

Biblic în această privință? Ce răspuns ai da dacă ar depinde de tine așa o decizie?

Câteodată când ne rugăm pentru bolnavi, dorim ca și ceilalți să își pună mâinile peste cei apăsați de diavolul, ca și prin ei să curgă vindecarea lui Dumnezeu în trupurile și sufletele acestora. Însă de cele mai multe ori, ei ezită, având diferite motive: fie că nu au putere, fie că nu au experiență, fie că se simt nevrednici, fie că nu sunt ordinați, fie că nu au credință, fie că sunt prea tineri, dar mai ales, dacă sunt fete sau soții, se tem să-și pună mâinile peste bolnavi, crezând că dacă sunt femei nu au voie să facă asta.

De unde vine învățătura conform căreia femeile nu au voie să se roage cu punerea mâinilor? Poate vei spune că nicăieri în Scriptură nu a făcut vreo femeie așa ceva. Atunci îți pot spune sigur că nicăieri în Scriptură nu vei găsi o femeie să vorbească în alte limbi. Nicăieri!

De fapt, aparent, în **1 Corinteni 14**, Pavel vrea să spună că o femeie nici măcar nu are voie să prorocească sau să vorbească în alte limbi. Nu spune ca femeia să tacă în adunări? În ce context este scris? În contextul prorociei și al vorbirii în limbi.

Dogma Bisericii Ortodoxe în această privință afirmă că este inadmisibil ca o femeie să vorbească în alte limbi.

Să punem o întrebare: de ce scrie că femeia să tacă în adunări pe când femeile VORBESC în alte limbi? De ce ne spune Pavel că ar dori ca toți să vorbească în alte limbi, dacă el dorea ca doar bărbații să vorbească în alte limbi? Să repetăm întrebarea: de ce are voie o femeie să vorbească în alte limbi în biserică sau ei înșiși, ba chiar să fie și tălmăcită? De ce are voie o femeie să prorocească în biserică dacă Pavel îi spune clar în contextul prorociei să tacă în adunări? De ce are voie o femeie să recite poezii dacă femeii nu îi este permis să învețe în adunări? În poezii există învățătură. De ce femeia poate face

toate aceste lucrări, în schimb, nu poate să își pună mâinile peste bolnavi, care este un semn pentru toți credincioșii?

Nu este locul aici să explicam de ce spun asta însă nici nu cred că este necesar. Deci orice femeie botezată cu Duhul Sfânt poate vorbi în alte limbi și în biserică, și în privat. Poate să capete sau să ofere tălmăcirea limbilor; de asemenea, poate proroci în biserică, poate recita poezii ce conțin învățătură, se poate ruga și poate face orice lucrare care ține de semnele oricărui creștin. Ea poate vorbi în alte limbi când ia decizia să facă asta, pentru că Pavel a spus că dorește ca toată lumea – adică bărbați și femei, tineri și bătrâni, toată lumea – să vorbească în alte limbi și să prorocească. În consecință, femeia, la fel cum poate vorbi în alte limbi când ia decizia să facă asta, la fel își poate pune mâinile peste bolnavi când ia decizia să facă asta.

În **Marcu 16** spune destul de clar: *Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit.* Sunt incluse și femeile aici sau doar bărbații?

- Și femeile...

Deci și femei, și bărbați, și tineri, și bătrâni, adică toată lumea. Mai bine spus: *Cine crede și se botează, va fi mântuit*, fie că este femeie, fie că este bărbat. *Și iată semnele ce vor însoți pe acești credincioși.* Pe cine? Pe cei de mai sus, care au crezut, adică și femei, și bărbați. *În Numele Meu vor scoate draci*. Cine? Dintr-o dată se schimbă și se referă doar la frații ordinați, doar la bătrâni cu experiență, doar la bărbați? Dacă lucrarea de eliberare era așa de limitată, crezi că o mai punea Marcu în lista semnelor pentru toți credincioșii? Dar el știa că este pentru toată lumea.

Să reluăm: *Iată semnele ce vor însoți pe cei credincioși: în Numele Meu vor scoate draci,* asta însemnând și bărbați, și...

FEMEI. Deci și femeile pot scoate draci. Stai, stai! Nu arunca și nici nu rupe cartea! Încă puțin...

- Băi, ereticule, dar unde ai găsit tu în Biblie că o femeie ar fi scos vreun demon?
- Hai să mergem la al doilea semn:*În Numele meu vor vorbi în limbi noi.* O să îți pun aceeași întrebare, *e r e t i c u l e*, tu unde ai găsit în Biblie că o femeie ar fi vorbit în alte limbi? Cum răspunzi la asta? *Vor vorbi în limbi noi.* Aici cine are dreptul: doar bărbații sau au voie și femeile să vorbească în alte limbi?
- Sigur că au voie și ele.
- Pe ce bază?

Unde ai găsit undeva în Biblie că o femeie ar fi vorbit în alte limbi? Și după cum am scris, aparent, deci aparent, Pavel le spune femeilor să tacă. Nu să vorbească, să tacă! Haideți, bărbaților, acesta e unul din versetele voastre preferate: *femeia să tacă.* De ce nu îl aplicați la vorbirea în limbi? De ce?

Este logic faptul că și o femeie poate vorbi în alte limbi, CHIAR dacă nu este scris în mod specific despre o femeie că ar fi vorbit în alte limbi. Iar pe baza versetelor ce enunță principii, credem că și femeile pot și au dreptul să vorbească în alte limbi: *Iată semnele ce vor însoți pe cei ce vor crede: vor vorbi în limbi noi* – bărbați și femei. Sau: *Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi* – bărbați și femei.

Astfel, după cum am învățat, la fel cum orice femeie poate vorbi în alte limbi când aceasta decide să o facă, la fel orice femeie poate porunci duhurilor să plece. Ea nu a primit o ediție *lite* de putere. Femeia primește același Duh Sfânt, nu primește o versiune *lite*, iar bărbatul primește o versiune *premium*. Scrie destul de clar în **Galateni 3:28**: *În Hristos, nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască.* Sunt egali. Da, sunt egali! Au același Duh Sfânt. Au primit aceeași putere și aceeași

autoritate în Hristos! Chiar și acest motiv a stat la baza pornirii prigoanei din primul secol. Faptul că ucenicii socoteau femeia egală cu bărbatul, ceea ce până atunci nu mai existase.

Principiul autorității în familie rămâne valabil, dar este greșit și nebiblic să spunem că femeia nu are dreptul să elibereze pe oameni de stări care sunt provocate de duhuri de boală, doar prin faptul că nu este scris nicăieri în Scriptură despre o femeie care ar fi făcut asta. De fapt, în Biblie nu scrie nicăieri să facem stăruințe după botezul cu Duhul Sfânt. Asta înseamnă că nu trebuie să facem? Evident că trebuie să cerem botezul cu Duhul Sfânt!

Nicăieri în Noul Testament nu scrie că femeia are dreptul la răpire. Ce să credem acum? Să aibă frică femeile că nu vor fi răpite la cer doar pentru faptul că nu scrie specific, negru pe alb, literal despre vreo femeie răpită la cer până acum? Nicăieri nu scrie că o femeie are dreptul să ia parte la Cina Domnului. Dar pe baza principiilor valabile pentru toți cei născuți din nou, au dreptul. Nicăieri în Biblie nu scrie că o femeie are dreptul să aleagă diaconi, prezbiteri, păstori sau comitet. Ce facem acum? Le scoatem pe femei și de la alegeri? Nicăieri în Biblie nu scrie că o femeie are dreptul să slujească ca învățător la școlile duminicale. Ce facem acum? Concediem toate liderele de la studiul biblic pe motiv că nu scrie negru pe alb că au dreptul să facă asta? Nicăieri în Biblie nu scrie că o femeie are dreptul să fie lider peste copiii din biserică. Nicăieri nu găsești scris așa ceva. Ce facem acum? Expulzăm din funcția de lider pe cei poate 60-80% din liderii copiilor din biserici pe motiv că nu este scris despre o femeie care ar fi făcut asta?

Nicăieri în Biblie nu scrie exact despre o femeie că are dreptul să facă semne și minuni. Asta înseamnă că nu are voie? Asta înseamnă că Dumnezeu i-a interzis? Pe de altă parte, unde scrie în Biblie că o femeie NU are voie să facă semne și minuni? Unde scrie în Biblie că nu are voie să-și pună mâinile

peste bolnavi? Sper că s-a înțeles ideea, chiar dacă a fost așa de repetată.

În concluzie, femeia, ca și bărbatul, are dreptul și poate să facă cel puțin lucrări precum:

- să scoată demoni în Numele lui Isus;
- să vorbească în alte limbi;
- să își pună mâinile peste bolnavi;
- să proorocească, acasă sau în biserică*.

* Acel text care spune *femeia să tacă în adunări* face referire la autoritate. Femeia să nu treacă peste autoritatea bărbatului în biserică. Nu că i-ar fi interzis să i se audă gura. Practic o femeie nu prea are ce face în adunări dacă nu are voie să-și folosească gura. Noi cu gura putem să-L lăudăm pe Domnul.

Să dăm acum niște exemple de femei care au fost folosite puternic de Domnul în Biblie.

Debora, ea fost general de armată. Debora a fost judecător în Israel pe vremea judecătorilor. Îți imaginezi ce înseamnă asta? Debora era, atenție, judecător! Era numărul unu în Israel! Oamenii veneau la ea ca să fie judecați. De asemenea, era prorociță. În Vechiul Testament, era un profet puternic deși era FEMEIE! Degeaba spun unii că nu Debora era șeful de armată, pentru că Barac a fost căpetenia oștirii. Pe vremea lui David, nu David era cel ce mergea cu oștirea la lupta, ci Ioab. Asta înseamnă că David era mai mic în autoritate sau grad decât Ioab? Nicidecum! Tot David avea autoritatea absolută, chiar și peste Ioab. Deci vă dați seama puțin ce înseamnă asta? Debora era primul om în Israel. Avea autoritate absolută peste Israel, după Dumnezeu.

Iael, care a fost folosită de Domnul să scape pe Israel de vrăjmași. Poți spune că a făcut o minune.

Ana, soția lui Elcana. Aceasta nu putea avea copii, dar avea credință. Și credința ei a făcut o minune! Iată o femeie în Vechiul Testament care a făcut o minune prin rugăciunea și credința ei! În Noul Testament este diferită raportarea la boală deoarece acum este prin Hristos. Cei din vechime, pentru că nu îl aveau pe Hristos în ei și pentru că Domnul Isus nu a purtat bolile și blestemele noastre, nu puteau fi răscumpărați așa ușor ca noi. Dar… să nu ne depărtăm de subiect.

A patra femeie pe care vreau să o pomenim este cea din **2 Samuel 20:16**. După ce Amasa a fost omorât, Ioab îl urmărește pe Șeba, fiul lui Bicri. Când au ajuns la Abel-Bet-Maaca, au început să surpe zidul ca să scoată pe Șeba de acolo. Și cine credeți că a venit să salveze situația cetății? O femeie, o femeie înțeleaptă, care a început să negocieze cu Ioab. Iar în versetul 22 scrie că femeia a înduplecat tot norodul cu înțelepciunea ei, împlinind dorința lui Ioab. Observăm că o femeie, a decis soarta unei cetăți întregi. Ce avea să facă femeia? Să întrebe pe Domnul dacă este voia Lui ca ea să salveze cetatea Abel? Era normal că o poate face!

Și mai sunt atâtea femei, precum **Abigail**, femeia înțeleaptă, **Estera,** femeia care a hotărât soarta unei națiuni întregi prin credința ei. Dacă ea nu ar fi avut credință, nu ar fi mers la împărat. Sau **Ana**, fata lui Fanuel, care nu se depărta de Templu. Ea era și prorociță, dar mai mult de atât, spune că vorbea în templu tuturor despre mântuirea lui Israel. Și cele **patru fete** prorocițe ale lui Filip. Erau și tinerele, și fete, și proroceau. Cine are experiență știe că este mai greu să prorocești decât să îți pui mâinile peste bolnavi. Să nu uităm de **Fivi**, care era diaconiță, ori Rut. Și multe altele care au făcut schimbări mari în istorie.

Imaginează-ți în Noul Testament ce drepturi au femeile dacă în Vechiul Testament aveau așa multe. Biblia spune clar: *În Hristos nu mai este nici femeie, nici bărbat, ci toți sunt una.* Copii, bătrâni, bărbați, femei, toți avem același Duh Sfânt,

aceeași putere, aceeași credință pentru început, aceeași cunoaștere. Trebuie doar să o accesăm și să o folosim cât mai des și cât mai mult.

Dacă nu se manifestă puterea lui Dumnezeu prin tine la nivelul Bibliei, nu este pentru că nu ai putere, ci pentru că nu ai folosit-o. Puterea Duhului Sfânt în tine este ca și cum ai avea în spatele casei o gradină plină cu aur. Tu în fapt ai tot aurul la dispoziție, dar nu-l poți folosi pe tot. Tu trebuie să sapi și să scoți tot mai mult, tot mai mult. Important este că îl ai pe tot la dispoziție. Tu nu ai nevoie de mai mult. Nu ai nevoie de o ungere specială pentru a începe să te rogi pentru bolnavi, căci tu ai deja ungerea din partea Celui Sfânt (**1 Ioan 3: 20, 27**). Despre acest subiect cred că vom vorbi în capitolele următoare.

Drept încheiere a acestui subiect, și anume dacă pot și femeile să elibereze oameni sau să își pună mâinile peste bolnavi, răspunsul este că DA. Ele pot face asta fără nicio temere că Domnul nu le dă voie. Biblia spune că Filip era doar diacon, iar el scotea demoni și vindeca bolnavi în Samaria, cu sutele. De asemenea, Biblia ne spune și despre o diaconiță. Credeți că avea același grad și ea nu ajuta oamenii să scape de apăsarea diavolului?

- Tibi, dacă este adevărat ce spui tu și susții că femeile au dreptul să scoată demoni sau să-și pună mâinile peste bolnavi, de ce nu a lăsat Dumnezeu scris mai clar despre asta?
- Excelentă întrebare! Mă bucur enorm că ai întrebat asta. Îmi dai voie mai întâi să-ți pun și eu câteva întrebări?
- Sigur.
- Este important botezul cu Duhul Sfânt?
- Evident!
- Este important și necesar să stăruim după botezul cu Duhul Sfânt?
- Sigur că da!

- Și atunci de ce nu a lăsat Dumnezeu mai multe detalii despre această lucrare? Nicăieri în Scriptură nu scrie că ai nevoie de Botezul cu Duhul Sfânt. Nicăieri în Scriptură nu scrie să stăruiești după botezul cu Duhul Sfânt și, cu toate acestea, noi stăruim. Nicăieri nu scrie CUM să primim botezul cu Duhul Sfânt și, cu toate acestea, frații au ajuns la diferite metode prin care creștinii să fie botezați cu Duhul Sfânt. De ce se repetă același cuvânt de multe ori? Pe ce bază face asta? Nu scrie nicăieri așa ceva. Nu te-ai întrebat vreodată de ce Dumnezeu nu a lăsat scris mai multe detalii despre botezul cu Duhul Sfânt și despre cum să îl primești? Cum ar fi noi să spunem: „Frate, apăi nu prea scrie despre botezul cu Duhul Sfânt, nici nu scrie că trebuie stăruință, dacă ar fi fost important, Dumnezeu ne-ar fi scris mai explicit despre el".
- Și atunci?
- Adevărul este că Dumnezeu ne-a scris cât era necesar și despre botezul cu Duhul Sfânt, chiar dacă nu prea avem versete care să explice cum îl primești concret. Nu avem motiv să ne plângem. Ne bucurăm că Dumnezeu botează cu Duhul Sfânt și astăzi.
- Dar în legătură cu femeile?
- Ei bine, același principiu este valabil și în cazul acesta. Nu eu am scris Biblia, iar, pe de altă parte, dacă Dumnezeu ne-ar fi scris despre fiecare aspect clar și limpede cât să fim mulțumiți și să nu mai avem interpretări diferite, Biblia poate ar fi avut 100000 de pagini. Avem destul. Cel mai important e să mulțumim lui Dumnezeu că El încă îngăduie să se facă semne și minuni și prin femei.
- Deci, în teorie, dacă Dumnezeu îngăduie să se facă semne și minuni și prin femei înseamnă că este voia Lui?
- Exact.

În concluzie, dacă ești femeie sau tânără și dorești să ajuți oamenii, dacă dorești să te rogi pentru bolnavi sau dorești să te

rogi pentru tine însăți sau să te rogi pentru boala ta, vreau să îți spun că tu ai dreptul să o faci. Tu ești calificată pentru a face asta. Cea mai mare vrednicie de care are nevoie un om este pentru mântuire. Dacă te califici pentru mântuire, ești calificată și pentru lucrările acestea. Mai ales că o femeie poate sluji mult mai ușor la o altă femeie. Nu lăsa femeile să se chinuie. Cere Domnului să îți dea curaj și începe să te rogi pentru bolnavi și pentru bolnave, dar roagă-te pentru ei așa cum scrie în Biblie, adică să poruncești duhului de boală să plece. Poruncește-i bolii să plece și să părăsească trupul și sufletul. Proclamă faptul că acea persoană este templul Duhului Sfânt. Proclamă faptul că boala sau apăsarea este un hoț, un intrus și nu are dreptul să stea în trup sau în suflet, ci trebuie să plece.

Cu cât vei continua să practici această lucrare, cu atât vei deveni mai experimentată. De exemplu, îți aduci aminte de ziua când ai vorbit în limbi pentru prima dată, cât de simplu a fost și ce cuvinte neintonate ai pronunțat. Acum însă, după câțiva ani de experiență, vorbirea ta a ajuns la un nivel în care este imposibil să nu observi că este o limbă străină. Dar nu ai putut vorbi din prima astfel, cu toate că tu din prima ai primit plinătatea Duhului Sfânt.

Deci nu te lăsa, chiar dacă ai eșecuri, nu te lăsa! Mergi înainte. Roagă-te și ajută-i pe alții. Domnul Isus când era obosit de se ruga pentru bolnavi s-a uitat peste mulțimea aceea mare și a spus: *Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii…* Și astăzi sunt puțini lucrători în domeniul vindecării, iar, pe de altă parte, sunt atât de mulți bolnavi, iar noi stăm pe bănci și îl trimitem pe Domnul să vindece, pe când El ne-a trimis pe noi să o facem.

Ascultă, tânără, care citești acest mesaj! Nu vorbesc eu, ci vorbește Cuvântul lui Dumnezeu. Mergi și vindecă bolnavii! Mergi și ajută oamenii! Mergi și roagă-te pentru bolnavi cu punerea mâinilor! Pune mâna fără frică pentru că nu se ia nimic

de tine! Nicăieri în Biblie nu scrie că se ia ceva de tine dacă pui mâna!

- Frate, dar nu scrie că fiii lui Sceva s-au apucat și ei să scoată draci și au făcut o prostie? Trebuie să ai chemare specială pentru asta.
- Dacă tot ai adus în discuție pe fii lui Sceva, hai să îi studiem și pe aceștia.

Fapte 19:13 – *Niște exorciști iudei, care umblau din loc în loc...* În primul rând, aceștia nu erau creștini. Noi nu ne comparăm cu ei. Ei nu erau născuți din nou, deci ei nu au primit autoritatea lui Hristos în ei peste toată puterea vrăjmașului, pe când tu ai primit-o la nașterea din nou.

Fapte 19:15 – *Pe Isus îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi cine sunteți?* Cât de clar este scris că dracii nu îi cunoșteau pe acești oameni. Nu voia să spună că nu îl cunoștea ca persoană, ci nu îl cunoștea ca având autoritate peste el. E ca și cum tu ai fi închis în temniță și începi să poruncești gardianului ce să facă. Ce răspuns vei primi? „Cine ești tu, mă? Cine te crezi aici?" Era normal să facă așa. Dar Slăvit să fie Dumnezeu că până și un copil de zece ani care este născut din nou are autoritate peste toată oștirea de demoni la un loc. Chiar și o fată născută din nou are autoritate deplină peste toată oștirea vrăjmașilor. Asta nu o spun eu, ci o spune însuși Dumnezeu, în **Luca 10:19** – *Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului: şi nimic nu vă va putea vătăma.*

Aceasta este puterea pe care a dat-o Dumnezeu celor 70 de ucenici, iar apoi tuturor celor care voiau să devină ucenici, prin botezul cu Duhul Sfânt.

Chiar și nepoțelul meu de doar 4 ani s-a rugat pentru alții și au fost vindecați. S-a rugat pentru dureri, iar durerile au trecut instant. Copilul a văzut cum se face, iar pentru că el face

parte dintr-o familie de creștini, are și el autoritate peste boli. A poruncit după cum a auzit, și-a pus mâinile peste câțiva și ei au fost vindecați. Mai comic a fost când pentru un bolnav pentru care m-am rugat eu un timp și nu am văzut mari rezultate, l-am chemat și pe el, mai în glumă, mai în serios, l-am pus să își pună mâinile peste bolnav și l-am pus să repete după mine. După ce a repetat, am constatat cu uimire că rezultatul următor a fost mult mai mare decât al rugăciunilor mele dinainte. Ca să vă dați seama, un copil de 4 ani, dar care avea credință.

Altădată, am mers cu fratele meu și ne-am rugat pentru o femeie. Femeia a fost vindecată în Numele lui Isus, iar cu credința și încurajarea enormă ce a primit-o, câteva zile mai târziu s-a rugat pentru o prietenă, care avea dureri la stomac. Și-a pus mâinile peste ea și a poruncit durerii să plece în Numele lui Isus. Ce credeți? Femeia, care, culmea, era nemântuită, surprinsă a replicat: „Tu știi că nu mă mai doare?" O femeie, a fost vindecată de o altă femeie. Ce credeți? Dacă Domnul nu ar fi lăsat semnele și minunile și la îndemâna femeilor sau fetelor, ar putea ele să vadă minuni și vindecări prin mâinile lor?

Cunosc personal femei, soții, care au ascultat învățăturile noastre chiar și cu privire la autoritatea peste vremea de afară, care au început să poruncească ploii să se oprească și aceasta s-a oprit. Știu foarte bine femei care au poruncit vântului în ce direcție să meargă și vântul le-a ascultat. Sau au poruncit vântului să se oprească, iar vântul le-a ascultat. Nu a început vântul să spună: „Aaa, o femeie să-mi spună mie ce să fac…?"

Este la fel ca în Poliție, fie că este polițist, fie că este polițistă. Dacă stă în drum și îți face semn să oprești, poți conduce și un tir cu remorcă, trebuie să oprești chiar dacă e o polițistă. Contează autorizarea pe care a primit-o. Ea în numele legii, în numele poliției, are dreptul să te oprească din drum, iar tu ai obligația să asculți.

Așa lucrează principiul autorității. Ești născut din nou? Tu ai autoritate peste toată puterea vrăjmașului și gata. Fie că ești bărbat de 40 de ani, fie că ești femeie de 40 de ani, fie că ești băiat de 15 ani, fie că ești fată de 15 ani, fie că ești în vârstă de 80 de ani. Odată ce ai primit autoritatea lui Isus Hristos la nașterea din nou, toată autoritatea lui Hristos este pentru tine când vine vorba de vrăjmași.

Fie că ești femeie, fie că ești bărbat, fie că ești tânăr, fie că ești bătrân, dacă ești născut din nou, tu ai primit autoritate peste toată puterea vrăjmașului.

- Bine, frate, dar scrie în Biblie să nu-ți pui mâinile în grabă ca să nu te faci părtaș păcatelor.
- Excelentă întrebare! Bine că mi-ai adus aminte. Să răspundem scurt la asta.

Lui Timotei i s-a spus să nu ordineze prezbiteri cu punerea mâinilor în grabă! Nu i-a spus să nu se roage pentru bolnavi în grabă. Nici nu este vorba de bolnavi acolo, ci este vorba de ordinări de diaconi, episcopi, iar aici, de prezbiteri. Aici este vorba de alegerea prezbiterilor, aceasta să nu fie făcută în grabă. În caz că se alege un prezbiter care va face probleme, Timotei se va face părtaș, adică va fi responsabil de prostiile ce sunt făcute de acea biserică sau de acel prezbiter. Ai văzut undeva că Domnul Isus sau apostolii cercetau bolnavii înainte să se roage pentru ei? Petru se ruga pentru cetăți întregi de bolnavi doar trecând pe lângă ei cu umbra. Crezi că îi lua la întrebări ca nu cumva *să-și pună mâinile în grabă*? Nu te teme să îți pui mâinile peste bolnavi! Nicăieri în Biblie nu îți spune că poți păți ceva rău de la asta! Dimpotrivă, scrie că: *Nimic nu vă va putea vătăma* - **Luca 10:19**.

Dacă ești femeie sau tânără, întărește-te! Dumnezeu vrea să te folosească puternic! Începe să înveți cum să o faci și începe să acționezi. Și dacă Domnul a spus *ucenicilor* să

meargă să vindece bolnavii înseamnă că e valabil și pentru tine pentru că și tu ești ucenic sau ucenită. În Biblie au fost ucenițe.

Iar dacă ești mamă, fii atentă la aceste cuvinte. Când copiii tăi se îmbolnăvesc, roagă-te pentru ei cu punerea mâinilor. Chiar dacă ești mamă, tu ai primit Duhul Sfânt și poți porunci bolii să plece. Nu lăsa copilul să sufere! E bine că te rogi Domnului să intervină, dar El o va face mult mai puternic prin tine, deoarece El lucrează prin oameni.

Țin minte că odată un copil a căzut cu capul de pavaj și a început să țipe de durere, iar cineva l-a trimis la mine ca să mă rog pentru el. După ce mi-am pus mâinile peste căpșorul lui, am spus: „Doamne, mulțumesc că tu ai purtat durerile noastre pe cruce, ca noi să nu le mai purtăm și, de aceea, durere, ție îți poruncesc să pleci din copilul acesta, acum!” Pentru că atunci când te rogi, de multe ori discerni ce se întâmplă în lumea spirituală, atât eu, cât și tatăl meu care era la depărtare, dar auzea cum mă rog, am auzit cu vrăjmașul mi-a spus: „A căzut cu capul pe pavaj, e normal să-l doară!” Însă pentru noi argumentele diavolului sunt mincinoase, pentru că el asta face – minte. Așa că nu l-am băgat în seamă, ci am continuat să cred și să țin mâinile pe copil, repetând: „Durere, îți poruncesc în Numele lui Isus să pleci din copilul acesta, acum!” Băiețelul s-a calmat pe loc, iar după câteva secunde, vreo 10-15 secunde, să zicem, l-am întrebat: „Te mai doare?” Și chiar am rămas mirat de răspuns. Cu toate că atât de tare s-a lovit încât i s-a făcut un semn în frunte și a venit la mine plângând, după acele 15 secunde de folosire a puterii de vindecare pe care ne-a dat-o Dumnezeu fiecăruia, dintr-odată băiatul a început să zâmbească și a spus că nu îl mai doare deloc, apoi a plecat. Slavă lui Isus care a făcut acest lucru!

În familia noastră miracolele au ajuns atât de proeminente încât până și copiilor li se pare ca fiind ceva normal să fii vindecat instant în Numele lui Isus. Deci tu care ești mamă, când copiii tăi încep să sufere de diferite boli, de dureri, de

neputințe, începe să te rogi pentru ei! Fii o mamă în Israel. Pune-te lângă copil, roagă-te lui Dumnezeu să îți dea cuvinte potrivite, apoi începe să poruncești ce vrei să se întâmple în Numele lui Isus, cum ți-am explicat în capitolul 3.

Are febră? „Febră, îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pleacă din copilul meu!” Iar în momentul când rostești un cuvânt cu autoritate, pune-ți atunci mâna peste copil. E posibil chiar să și simți că se eliberează din tine puterea de vindecare a Duhului Sfânt. Ascultă! Dumnezeu nu vrea ca niște copii să sufere! Dumnezeu este milos, este iubitor, El vrea să vindece, dar o va face prin oameni, te rog înțelege asta... Din aceasta cauză, însuși Dumnezeu a trebuit să se facă om ca să poată ajuta omenirea. Dumnezeu lucrează prin oameni! Copilul tău suferă de o boală? Poruncește-i trupului să se vindece în Numele lui Isus! Cât de mică sau mare ar fi problema, nu te uita la ea. Nu te uita la val, uită-te la Isus! La El toate sunt cu putință. Însă El lucrează prin persoane ca tine, chiar dacă ești femeie.

Domnul Isus s-a rugat pentru un orb de două ori. Deci dacă vrei să te rogi de mai multe ori, nu înseamnă că este un gest al necredinței. Ai voie să te rogi de mai multe ori. Nu te șablona! Doar roagă-te! Poruncește! Alungă boala! Alungă neputința din tine și din copiii tăi! Nu-i lăsa să sufere! Astăzi ai aflat că tu ai putere să îi ajuți.

Apoi, chiar dacă tu sau copilul nu simțiți nimic deosebit nu înseamnă că nu s-a întâmplat nimic. Nu este numaidecât să simți. E prin credință. Ai încredere că Dumnezeu este de partea ta și luptă împotriva bolii.

Tu nu ai de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci ai de luptat cu duhul de boală care îți chinuie sau îți apasă familia. Luptă-te cu el și împotrivește-te lui. Orice boală ar fi. Chiar dacă este diabet, chiar dacă este insuficiență renală, chiar dacă este alergie, chiar dacă este doar o răceală, fie că este otită, fie că este rujeolă, fie că este o mână ruptă, fie că este un os sărit

de la locul lui, fie că este durere; orice ar fi! Roagă-te și scapă de boala aceea. Luptă și vei birui în Numele lui Isus!

Odată am avut un caz când un copil a fost lovit de o boală ce în mod normal dura poate chiar 2 săptămâni să fie vindecată. Boala se agravase, astfel încât medicul a cerut părinților să revină pentru analize pentru că era suspect de meningită. Ne-am rugat pentru el, am certat boala aceea, pentru că nu are ce căuta într-un copil, iar copilul a fost vindecat complet în doar câteva zile. Chiar dacă s-a răcit copilul și răceala va trece într-o săptămână, totuși atacă și boala aia. Vindecarea se va face mult mai rapid.

În cele din urmă, chiar dacă ești bărbat tânăr sau bătrân, lasă-te condus de Duhul Sfânt și roagă-te pentru bolnavi. Te rog, înțelege asta! Tu ai puterea să ajuți oamenii, Domnul ți-a dat-o în dar. Te rog ajută oamenii! Nu-i lăsa să sufere în dureri. Știu că e greu să te apuci. Știu că este atât de greu să-ți pui mâinile având frica unui eșec sau teama că nu se întâmplă nimic, dar nu te teme. Nici apostolii nu au reușit întotdeauna să biruiască problema, dar asta nu înseamnă că nu e voia Domnului ca persoana să fie vindecată. Vom detalia această experiență în capitolele următoare.

Până atunci, te încurajăm să împlinești dorința Domnului și să folosești ce a pus în tine. Iar atunci când întâlnești un bolnav, roagă-te pentru el punându-ți mâinile peste el.

- Înțeles-am...
- Deci în legătură cu drepturile femeilor în aceste lucrări ai înțeles adevărul?
- Da, are sens acum... Nu știu de ce s-a limitat în acest sens lucrarea lor. E bine că știu acum că ele se pot lupta împotriva bolilor.
- Așa este. Aici este limpede. Ce întrebare mai ai?
- Uite... Recent a fost o prorocie pentru un om că Domnul vrea să îl mai țină în cuptor pentru o vreme. Iar pentru altul a fost că Dumnezeu vrea să îl ia acasă. Dacă Domnul

vrea să îl vindece, atunci de ce spune prin proroci că vrea să îl mai țină sau chiar că îl ia acasă?

Despre asta vom discuta în capitolul următor. Cum să cercetăm și cum să judecăm prorociile care par că spun altfel față de Biblie. Vei fi surprins!

CAPITOLUL 8

DE CE UNELE PROROCII SPUN ALTFEL?

- Tibi, a fost la noi o prorocie despre o persoană care era bolnavă grav că Domnul o îmbracă cu o haină albă și o ia acasă. Cum era eu să mă duc să mă rog pentru bolnavul acela, când Domnul a spus clar că voia Lui este să îl ia acasă? Ce să înțeleg, a greșit prorocul? Prorocia era falsă?
- Bună întrebare și aceasta! La fel ca mai înainte, hai să îți răspund cu un caz din Biblie. Domnul îi spune lui Iona: *Du-te și spune așa oamenilor din Ninive: „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi nimicită!”* Acum te întreb, prorocia a fost de la Domnul sau nu?
- Evident că a fost de la Domnul.
- Bun, a fost de la Domnul. S-a împlinit prorocia?
- Oarecum nu...
- Nu, nu s-a împlinit.
- Dar cum este posibil ca Domnul să spună ceva și să nu se întâmple? Domnul a rostit sentința fără să dea loc de pocăință. Nu le-a mai dat nicio șansă. Clar și răspicat: în patruzeci de zile, Ninive va fi nimicită și punct. Ce putem spune acum? Era Iona un proroc fals? A fost prorocia falsă? Atunci de ce nu s-a împlinit Cuvântul Domnului?

Să notăm câteva lucruri despre această prorocie:

1. Cuvântul Domnului s-a rostit prin gura lui Iona;
2. Iona a fost un proroc al Domnului;
3. Prorocia lui Iona a fost de la Domnul;
4. Cu toate acestea, prorocia nu s-a împlinit.

Din această întâmplare reies câteva controverse:

1. Dacă Dumnezeu știe viitorul și știa că Ninive se va pocăi, de ce a rostit o sentință fără loc de pocăință cum o făcea pentru poporul Israel?
2. Cum a putut Dumnezeu să promită că se va întâmpla ceva și nu s-a ținut de cuvânt?
3. Oare de ce a rostit Dumnezeu prin Iona o sentință asupra unui popor dacă știa mai dinainte că oricum nu va face ce spune?

Cu toate că te-am făcut curios să afli aceste răspunsuri, în această carte nu vom răspunde la ele (probabil în cele viitoare).

Fără explicație, voiam doar să îți prezint acest caz unde Domnul rostește o prorocie prin cineva, dar, de fapt, nu aceasta este cu adevărat voia Lui cu privire la cel sau la cei la care se referă. Să formulăm și altfel: Dumnezeu câteodată își prezintă *voia* Lui cu privire la cineva, însă nu aceea este cu adevărat voia Lui cu privire la respectiva persoană.

Mai luăm câteva exemple din Scriptură. Trebuie să urmărești cu atenție. Ce vreau să spun este că Dumnezeu te pune câteodată la probă prin cuvintele Lui, iar tu trebuie să îi cunoști voia Lui reală, iar apoi să lucrezi după voia Lui reală. Este un test al Lui, pe care l-a folosit de multe ori în Scriptură. Vei rămâne uimit de ceea ce îți voi arăta.

Numeri 14:10-20 – *Domnul a zis lui Moise: „Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui? De aceea îl voi lovi cu ciumă şi-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare şi mai puternic decât el.” <u>Moise a zis Domnului</u>: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. Şi vor spune*

locuitorilor ţării aceleia. Ei ştiau că Tu, Domnul, eşti în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într-un stâlp de nor şi noaptea într-un stâlp de foc. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile care au auzit vorbindu-se de Tine vor zice: 'Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în ţara pe care jurase că i-o va da, de aceea l-a omorât în pustie!' Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus când ai zis: 'Domnul este încet la mânie şi bogat în bunătate, iartă fărădelegea şi răzvrătirea, dar nu ţine pe cel vinovat drept nevinovat şi pedepseşte fărădelegea părinţilor în copii până la al treilea şi la al patrulea neam.' Iartă dar fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici". Şi Domnul a spus: „Iert, cum ai cerut".

A fost o probă pentru Moise, iar el a trecut-o cu bine. Moise și-a adus aminte de adevărata natură a lui Dumnezeu. Dumnezeu însuși a spus despre Sine că este *încet la mânie şi bogat în bunătate, iartă fărădelegea şi răzvrătirea*. Moise, pentru că știa aceasta, și-a dat seama că voia lui Dumnezeu nu este să ucidă, să nimicească, să prăpădească, ci să ierte. Și iată cum l-a pus la probă pe Moise. A venit la el și i-a spus în față: *îmi pare rău pe poporul acesta, îl voi lovi cu ciumă şi-l voi nimici* – cum a spus și despre niniveni. Gata! Nu mai este scăpare pentru el. Îi voi șterge de pe fața pământului. Moise a priceput proba și pe baza cunoașterii pe care o avea despre Dumnezeu, i-a adus *aminte*: „Doamne... Tu nu ești așa. Adu-ți aminte că ai spus adineauri că tu ierți fărădelegea și răzvrătirea. Fă să se împlinească acest Cuvânt al Tău despre Tine. Eu te cunosc. Eu știu că Tu nu vrei să-i nimicești. Eu știu că, de fapt, îi iubești. Iartă-i după cum ai promis". Iar Domnul a răspuns: „Iert, așa cum ai cerut".

Iată un caz în care Dumnezeu a vorbit ceva ce știa dinainte că nu va împlini, pentru că nu ceea ce a vorbit atunci era voia

Lui cu-adevărat. Era doar un test. El a promis prin Iacov că din seminția lui Iuda va ieși Hristosul. Dacă seminția lui Iuda era distrusă, nu se mai împlinea acea veche promisiune. Moise era din Levi, deci nu putea să se nască Hristosul din Moise (Ce lucru interesant că Moise nu face parte din linia genealogică a Domnului Isus!).

Acum să urmărim un alt caz asemănător, dar despre cineva care a eșuat în acest test. Întâmplarea este scrisă în **2 Împărați 9**. Prorocul Elisei deleagă un alt proroc să meargă să-l ungă împărat pe Iehu. În **versetul 6**, scrie: *Iehu s-a sculat şi a intrat în casă şi tânărul i-a turnat untdelemnul pe cap, zicându-i: „Aşa zice Domnul Dumnezeul lui Israel: 'Te ung împărat al lui Israel, al poporului Domnului. Să nimiceşti casa stăpânului tău Ahab şi voi răzbuna asupra Izabelei sângele robilor Mei, prorocii, şi sângele tuturor slujitorilor Domnului. Toată casa lui Ahab va pieri; voi nimici pe oricine ţine de Ahab, fie rob, fie slobod în Israel, şi voi face casa lui Ahab asemenea casei lui Ieroboam, fiul lui Nebat, şi casei lui Baeşa, fiul lui Ahia. Câinii vor mânca pe Izabela în ogorul din Izreel şi nu va fi cine s-o îngroape'". Apoi tânărul a deschis uşa şi a fugit.*

Să recapitulăm… Domnul l-a uns împărat pe Iehu și l-a delegat să nimicească familia lui Ahab și a Izabelei. Iar un indiciu important al prorociei este următorul: aceste ucideri vor avea loc în localitatea numită *Izreel*. Iehu împlinește această delegare. Ucide toată casa lui Ahab, iar pe Izabela o aruncă prin alți oameni pe o fereastră. Iar în **2 Împărați 10:11** scrie că toate acestea au avut loc la *Izreel*. Domnul pare că îl laudă pe Iehu pentru ce a făcut. Dar acum să vedem și un aspect interesant care a fost scris în **Osea 1:4-5**: *Osea s-a dus şi a luat pe Gomera, fiica lui Diblaim. Ea a zămislit şi i-a născut un fiu. Şi Domnul i-a zis: „Pune-i numele Izreel, căci, peste puţină vreme, voi pedepsi casa lui Iehu pentru sângele vărsat la Izreel şi voi pune capăt domniei lui peste casa lui Israel. În ziua aceea, voi sfărâma arcul lui Israel în valea Izreel".*

Ce s-a întâmplat? Nu Domnul l-a pus pe Iehu să ucidă casa lui Ahab? Nu Domnul a vorbit prin acel tânăr proroc că Izabela va muri în Izreel? De ce acum Domnul îl pedepsește pentru că i-a ucis? Doar nu Domnul i-a cerut asta? Ei bine, asta era o probă. Natura esențială a lui Dumnezeu este dragostea, oricât de permisiv ar suna. Oricât de ușuratic sau nepoliticos ni s-ar părea, Dumnezeu este dragoste, nu este mânie. Se pare că Iehu nu trebuia să omoare casa lui Ahab, ci să îl lase pe Domnul să o facă. Răzbunarea este a Domnului. A fost un test. Moise l-a trecut cu bine, iar Iehu l-a picat.

Nu te-ai întrebat vreodată de ce David a fost un om după inima lui Dumnezeu? Doar știi ce prostii gogonate a făcut el. De ce era om după inima lui Dumnezeu? Pentru că la fel ca Domnul, era un om iertător. Ierta. A fugit de Saul o grămadă de ani, dar ori de câte ori a avut ocazia să-i facă rău, nu a făcut-o. L-a iertat pe Saul, care era inamicul principal al vieții lui până atunci. L-a iertat pe Șimei. L-a iertat pe Adonia. L-a iertat pe Absalom. Așa este Dumnezeu. Un Dumnezeu plin de îndurare și bunătate, care iartă fărădelegea și răzvrătirea.

La sfârșitul vieții totuși pentru că era și el un om, și-a adus aminte de păcatele unora. L-a pus pe Solomon să aibă grijă de Șimei și Ioab. Din păcate, l-a costat. Fără să vrea, a intrat sub blestem, iar prin asta s-a îmbolnăvit de friguri, care sunt trecute la blesteme în **Deuteronom 28**. Dar, în general, David a fost un om care a iertat pe cei care îi făceau rău. Din această motiv a fost numit om după inima lui Dumnezeu. Aveau aceeași inimă *– plăcerea de a ierta.*

Inima lui Dumnezeu bate pentru iertare. De aceea, din dragoste, nu din mânie, l-a lăsat pe singurul lui Fiu ca să fie pedepsit pentru păcatele noastre și să fie rănit pentru bolile noastre. Pentru că ne iubea și dorea să ne poată ierta continuu. Ce eliberare aduce aceasta dragoste a Tatălui! Până nu o experimentezi la valoarea ei, până nu experimentezi harul așa

cum trebuie, nu vei experimenta biruință asupra păcatului și nu-ți vei putea iubi aproapele așa cum scrie în Scriptură.

Câteodată, când noi predicăm harul, sunt oameni care spun pe un ton sobru și religios: „Adică ce, vrei să spui că poți face orice și Dumnezeu te iartă? Dumnezeu urăște păcatul cu desăvârșire. Ca să fii pe placul Domnului, trebuie să predici păcatul cât mai des. Trebuie să învățăm ce este bine și ce este rău”. Abia aștept să scriu o lucrare despre har, despre neprihănirea care se capătă prin credință, despre identitatea prin Hristos. O să aducă multă eliberare în trupul lui Hristos.

Mă gândeam cu ani în urmă, oare cum aș putea să fiu conștient de Dumnezeu 24 de ore din 24? Să mă gândesc la Cuvântul lui, la lucrările lui permanent? Nu credeam că este posibil. De când am descoperit harul așa cum este el, trăiesc pentru Dumnezeu. Isus este viața mea. El trăiește permanent prin mine oricând, la orice oră. Mă gândesc întruna la cele de sus. Este atât de glorios harul așa cum e el! Și apoi biruința asupra păcatului, nici nu mai vorbesc! Nu am crezut că este posibil să ajung la așa un nivel. Oh, dacă ați ști câtă eliberare de probleme, de păcate mici sau mari, de boli, de eșecuri se află în Har, ați da tot ce aveți pentru a-l descoperi așa cum este el. Harul lui Dumnezeu a fost arătat.

Am crezut că sfințenia mea din religie este mare. Eu care posteam și câte șapte zile la rând, eu care mă rugam cu orele, eu care o dată am studiat și citit întreaga Biblie în doar zece zile consecutive. Am crezut că am ajuns la culmile sfințeniei cu toate regulile mele. Dar de când am descoperit harul, trăiesc pentru Dumnezeu cum nu am făcut-o niciodată. Își arată Dumnezeu lucrările lui în fiecare zi. Ador să îl cunosc așa cum este El.

Cu ceva timp în urmă, printre multele prorocii pe care le-am primit din partea Domnului, una suna cam așa: „Vreau să-ți dăruiesc înțelepciune duhovnicească să înțelegi Scripturile în totalitate. Îl vei cunoaște pe Domnul mai mult, îl vei înțelege

mai bine și vei avea experiențe cu Domnul". Iar eu mă gândeam: „Doamne, cum e posibil ca eu să înțeleg Scripturile în totalitate? Cine a ajuns până aici?" Până atunci studiam materiale teologice în prostie. Citeam și studiam mii și mii de pagini. Avem în casă trei biblioteci. Studiam Cuvântul lui Dumnezeu câte 15 ore pe zi. Studiam cu grămada! Am ajuns să studiez și mai mult de atât prin harul lui Hristos. Eram foarte *învățat* în Scripturi. Am fost în stare să fac față în discuții teologice complicate împotriva a zeci de slujitori. Nu mă temeam de nimeni, făceam de rușine teologii. Eram și eu ca apostolul Pavel, un cărturar. Până în ziua când Dumnezeu mi-a arătat harul. Cu toată teologia mea, a trebuit să cedez. Iar în urma experiențelor, treptat Dumnezeu m-a crescut, mi-a descoperit mai multe, apoi mai multe și m-a ajutat să practic ce mi-a arătat. Astfel, am văzut că funcționează.

Dumnezeu mi-a descoperit la început în mod special adevărurile cu privire la eliberare, le-am practicat și au funcționat. Apoi mi-a descoperit adevărurile despre vindecare, le-am practicat și au început să funcționeze. După aceea, Domnul m-a învățat că dacă vreau să îmi arate mai multe, trebuie să dau și la alții ce m-a învățat deja. Dacă dau și la alții, sunt un râu de apă vie. Dacă nu dau, sunt un lac. Iar un lac dacă rămâne lac miroase urât.

Se spune că întâi trebuie să studiezi o viață, să practici o viață, abia apoi să înveți. Cum este posibil așa ceva? Cum poți merge pe bicicletă mai bine dacă nu începi să mergi deja? Cum ar fi ca profesorii mai întâi să dea examenul și abia după aceea să se predea materia? Cum ar fi ca în prima zi de școală, profesorul să îți pună examenul final în față, apoi să spună: „Uite, vreau să văd dacă ești vrednic să înveți asta. Dacă răspunzi corect la toate problemele, te voi învăța tot restul anului cum se rezolvă. Dacă nu poți, îmi pare rău". Înveți atunci când pui în practică. E bună și teoria, dar ucenicii mai mult din practică învățau cum să lucreze.

Ce am primit până acum, aceea vă dau. Ce scriu în această carte despre vindecare nu este tot ce cunosc despre această temă, dar nu vreau să fie prea mare ca apoi să devină greu de lecturat. Încerc să comprim cât mai atent lucrurile, astfel încât, după ce o vei citi, să nu rămână vreun pasaj important sau vreo problemă mare din Biblie care să rămână ca o piedică în calea lucrării lui Dumnezeu pe care vrea să o facă prin tine.

Ne întoarcem la subiectul nostru din capitolul de față, cel despre cum prorociile care par să spună că Domnul dă boala, care par să spună că planul Domnului este ca persoana să fie luată acasă la Domnul sau că Dumnezeu vrea să pedepsească prin boală pe cineva și așa mai departe.

Să analizăm două versete din 1 Ioan:

1 Ioan 2:20-21,27 – *Dar voi aţi primit ungerea din partea Celui Sfânt şi ştiţi <u>orice</u> lucru. V-am scris nu că n-aţi cunoaşte adevărul, <u>ci pentru că îl cunoaşteţi</u> şi ştiţi că nicio minciună nu vine din adevăr. Cât despre voi, ungerea pe care aţi primit-o de la El rămâne în voi şi n-aveţi trebuinţă să vă înveţe cineva; ci, după cum ungerea Lui <u>vă învaţă</u> despre <u>toate</u> lucrurile şi este adevărată şi nu este o minciună, rămâneţi în El, după cum v-a învăţat ea.*

Vedem că Sfânta Scriptură este cea care ne învață despre toate lucrurile. N-avem trebuință să ne învețe cineva. S-ar putea să avem trebuință de cineva ca să ne dărâme întăriturile diavolului în legătură cu concepțiile greșite despre vindecare și eliberare, dar Dumnezeu a promis că Duhul Sfânt care este în noi, ungerea Duhului Sfânt, ne va învăța despre toate lucrurile.

- Bun... Și-atunci noi de ce nu știm toate lucrurile?
- Pentru că nu îl lăsăm să ne învețe. Pentru că nu ne înnoim mintea după cum scrie în **Romani 12.**

Baza este cunoașterea lui Dumnezeu și a naturii Lui. După ce îl cunoaștem pe El, oricine și oricând ne-ar spune ceva să

facem sau să credem, trebuie neapărat să trece prin filtrul Scripturii.

Îți spune o persoană cu *experiență* că poți minți? Tu trebuie să Îl cunoști pe Dumnezeu. Natura lui Dumnezeu adoră minciuna? NU. Cu tot respectul pentru acea persoană, tu nu poți împlini ce mi-a spus.

Să citim un verset de bază pentru ceea ce urmează să scriu, **2 Tesaloniceni 5:20-21**: *Nu disprețuiți prorociile. Ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*

Este limpede că nu avem voie să disprețuim prorociile, și mai ales pe proroci, chiar dacă mai comit și câte o greșeală. În Biblie sunt proroci care au greșit câteodată. De exemplu, Agab din Faptele Apostolilor a început să interpreteze el vedenia după cum a crezut. Pavel însă a cercetat prorocia și a constatat că nu aceasta este voia Domnului. El a mers în continuare. Să nu disprețuim prorociile, fie că sunt bune, fie că sunt rele. Să le cercetăm cu Scriptura, iar orice este dumnezeiesc trebuie să păstrăm. Ceea ce nu este, cu tot respectul, dar Dumnezeu ne spune să păstrăm doar ce este bun. Să ne lămurim prin câteva exemple:

I. Dacă o persoană îți spune că are din partea Domnului să îți spună că Domnul nu te mai poate ierta, că ești lepădat dinaintea Domnului și că este cu neputință să mai fii mântuit. Cum răspunzi (nu prorocului sau altuia, ci ție sau Domnului. Prorocul nu e vinovat. Ori nu a vegheat, ori Domnul te pune la un test. Scrie clar: nu disprețuiți prorociile, ci păstrați ce este bun.)?

Răspunzi limpede pe baza cunoașterii lui Dumnezeu. Tu știi că Dumnezeu *îți iartă toate greșelile tale:*

- *Le voi ierta nelegiuirile și nu-Mi voi aduce aminte de păcatele lor și fărădelegile lor.*
- *Acum nu mai este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos.*

- *Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără Lege.*
- *Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Dumnezeu?*
- *Și nimeni nu-i va smulge din mâna Mea.*
- *Îndurarea Lui ține în veci și bunătatea lui n-a ajuns la capăt.*
- *Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.*
- *Sângele Lui ne spală de orice păcat.*

Lista cu versete potrivite acestui context poate continua, dar acestea sunt dovezi suficiente. Textele din **Evrei 6** sau **10** nicidecum nu afirmă că există un punct în care nu se mai poate face nimic. Singurul moment în care chiar nu se mai poate face nimic este după ce persoana moare. Până atunci, Dumnezeu are milă chiar și pentru unul ca Hitler.

II. Dacă un om spune sau o prorocie afirmă că Dumnezeu este supărat pe cineva și nu îl mai poate ierta, iar din această cauză îl va trece prin boli și suferințe pentru a-și ispăși pedeapsa, cum răspunzi?

Răspunzi pe baza cunoașterii naturii lui Domnului Isus conform Noului Legământ. A spus Domnul Isus cuiva așa ceva? A spus lui Petru după ce s-a lepădat de Domnul de trei ori la rând că nu poate trece cu vederea așa o prostie și că trebuie pedepsit? Ce boli a avut Petru prin care l-a iertat Dumnezeu de păcatele lui? Nu a avut, pentru că Petru a fost iertat pe baza jertfei lui Isus Hristos.

Dacă tu trebuie să plătești la primărie o amendă de 3000 de lei, iar apoi vine un prieten de-al tău pe care l-ai înjosit de multe ori și, cu toate acestea, decide ca el să plătească toată amenda în locul tău, de ce mai crezi că ar mai trebui să plătești și tu amenda? El pentru ce a plătit-o?

De ce a fost Isus omorât? De ce scrie că *Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El* dacă și tu trebuie să fii pedepsit? Studiază Scriptura cu atenție în această privință. Dacă vrei, Dumnezeu te va lumina, iar ungerea te va învăța. Studiază cărțile Romani, Galateni și Evrei. Sunt aur curat în privința harului.

Purtând oricât respect pentru proroc, nu este biblică o asemenea afirmație. Domnul Isus nu a trecut prin boli pe nimeni în Noul Legământ. Nu a pedepsit pe nimeni. I-a certat, i-a disciplinat prin educație, dar niciodată nu a zis cuiva, fie că era din mulțime sau dintre ucenicii Lui: „M-am săturat. Trebuie să te învăț minte. Pentru asta o să stai tu vreo trei săptămâni în pat, ca să înveți să nu mai păcătuiești și să nu Mă mai necinstești în halul ăsta".

Nu te-ai întrebat vreodată de ce nu scrie nicăieri despre ucenici sau despre Domnul Isus că ar fi fost bolnavi? Noi spunem că pe un adevărat ucenic îl cunoști după cât de încercat prin boli este. Interesant este faptul că ucenicii nu au fost bolnavi și, cu toate acestea, au fost cei mai puternici apostoli de pe vremea lor. Au avut ei boli terminale? Au fost câțiva ani în care au stat la pat ca să crească în credință? Nici vorbă! Dumnezeu nu a îmbolnăvit pe niciunul dintre ei.

Deci prorocia care astăzi afirmă că Domnul vrea să îmbolnăvească pe cineva sau să pedepsească pe cineva nu corespunde cu natura lui Dumnezeu revelată în Noul Legământ. Cu toate acestea, fii atent la prorocie. Poate ascunde detalii importante. Este posibil ca prorocul să nu-și fi înnoit încă mintea până în măsura în care mesajul lui să fie complet divin. Din cauză că în Noul Testament prorocia trece din duh în suflet și sufletul o afirmă, dacă sufletul nu este aliniat bine cu Scriptura, este posibil să se strecoare și ceva de la fire. Dar nu este problemă. A fi proroc este un lucru extrem de greu. Pavel nu le spune prorocilor din Tesalonic să se oprească din prorocie

până va fi totul bine. Nu! Trebuie să crească și ei în cunoștință și credință.

Să nu cumva să disprețuiești prorocul! Până nu experimentezi și tu cum este să primești lucrări de la Domnul, chiar îți recomand să nu le explici lor cum se face. Crede-mă, e foarte greu să lucrezi în profetic. Din experiență spun asta.

Eu vreau să îți arăt cum să lucrezi când prorocia este pentru tine. O înregistrezi bine și pe baza cunoașterii lui Dumnezeu o analizezi. Dacă totuși ești anunțat despre un foc, despre o încercare, despre un necaz, despre o boală, despre un cuptor, etc., nu arunca la gunoi. De cele mai multe ori, dacă nu de fiecare dată, este adevărat. Domnul tocmai ți-a arătat ce vrea diavolul să facă cu tine. Vrea să te atace. Și ți-a dat de veste să te pregătești sau, mai exact, să înfrângi în Numele lui Isus planul vrăjmașului ce îl are cu privire la tine. Dacă descoperirea pare să spună că, de fapt, Domnul te trece prin boală, aceasta este din cauză că prorocul așa crede. Nu este grav. Dar tu pentru că știi ce te învață Scriptura cu privire la boală și știi că în **Fapte 10:38** scrie că *Isus vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul* (nu de Dumnezeu), înțelegi corect că Dumnezeu te anunță de un plan pe care l-a făcut cel rău cu privire la tine. Nu te-a anunțat că Dumnezeu vrea să te atace, deci fii pregătit să lupți împotriva diavolului.

Țin minte o prorocie foarte interesantă care a fost pentru cineva pe care îl cunosc. Prorocul a vorbit cam așa: „Așa vorbește Domnul: vine încercarea, vine necazul. Ia-ți armătura ca să poți lupta în ziua necazului. Dacă te va prinde fără armătură, îți va fi foarte greu”. Acum să analizăm prorocia. Dacă presupunem că încercarea este îngăduită de Domnul și este voia Domnului ca persoana să fie în necaz, atunci de ce îi mai spune să se lupte împotriva ei? Asta ar însemna că Domnul i-a spus: „Omule, vezi că Eu vin să te încerc. Atunci când vin, să ai pregătită armătura și să-ți iei sabia să lupți împotriva Mea, ca să Mă biruiești”. Cum sună asta? Pe cale dreaptă, conform

Scripturii, Domnul a anunțat că diavolul are în plan un atac, iar omul să fie pregătit să îl atace ca să nu fie afectat de Acesta. De aceea îți reamintesc cât de des pot: boala este apăsarea diavolului, iar Domnul abia așteaptă să lupți împotriva ei în Numele lui Isus, pe baza promisiunilor din Scriptură.

Revenind la prorocia care să spunem că a fost pentru tine cu privire la faptul că Domnul vrea să te treacă printr-un cuptor, boală, necaz etc. Tu ai fost anunțat despre ceea ce ți se va întâmpla. Dacă boala chiar ar veni de la Domnul, de ce te-ar mai pune să te împotrivești? Pentru că ai fost anunțat, ai un avantaj mare. În Numele lui Isus poruncește ca planul celui rău să fie distrus: „Dumnezeu m-a anunțat că tu vrei să-mi faci rău, mie și familiei. Ești prins, diavole! În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, îți distrug planul pe care îl ai cu privire la noi. Nimic nu ne poate vătăma prin Hristos, așa că nu ai dreptul să mă înjunghii sau să furi ceva de la noi. Îți interzic în Numele lui Isus să te atingi de noi! Tată ceresc, îți mulțumesc că m-ai anunțat! În Numele Tău pun chiar acum protecția Sângelui Tău peste mine, peste copiii mei, peste soția mea, peste soțul meu și știu că în Numele Tău nimic nu mă poate vătăma, iar diavolul nu are acces să îmi facă rău. În Numele lui Isus m-am rugat, Amin”.

III. Dacă o persoană sau o prorocie afirmă despre un bolnav că voia Lui pentru El este ca să fie luat acasă, cum răspunzi? Această întrebare m-a provocat să scriu despre subiectul prorociilor. Mai mult pentru întrebarea aceasta am scris atât de mult la început despre prorociile, din Vechiul sau Noul Testament, care aparent nu au arătat care este cu adevărat voia lui Dumnezeu. Totuși, de ce Dumnezeu vorbește astăzi că planul Lui pentru unul sau altul este ca să îl ia acasă? În acest caz sunt mai multe posibilități.

1. Preștiința. Domnul cunoaște dinainte că nimeni nu se va ruga pentru bolnavul acela așa cum scrie în Biblie, adică să poruncească bolii să plece, să-și pună mâinile peste bolnav și

să se lupte împotriva bolii până când bolnavul va fi vindecat. Domnul, pentru că știe deja asta, poate pentru a încuraja familia sau biserica, spune: „Așa vorbește Domnul: „Cât despre bolnavul pentru care vă rugați, planul Meu este să îl iau acasă. În scurtă vreme îl voi îmbrăca cu o haină albă și îl voi strânge ca snopul strâns la vremea lui.” Amin.”– Un astfel de caz s-a întâmplat într-o localitate învecinată. Bolnavul a murit la aproximativ două săptămâni, ceea ce arată că prorocia nu era falsă. Era de la Domnul; Domnul a anunțat viitorul, dar NU aceasta era voia Lui principală.

La fel cum a spus lui Iehu să ucidă, dar El nu a voit asta. La fel cum a spus lui Moise că va nimici pe Israel, dar El nu a vrut asta. La fel cum a spus ninivenilor că nu mai este nicio scăpare pentru ei, ci în 40 de zile vor fi nimiciți. Dumnezeu a vorbit așa, dar El nu a vrut să se întâmple asta!

Voia lui pentru bolnavi este ca ei să fie vindecați. Poți căuta în zecile de mii de cazuri de vindecări în Scriptura Noului Testament. Găsești vreun bolnav care a venit la Domnul, iar Dumnezeu i-a zis că boala aceasta nu este spre vindecare, ci planul este ca el să fie luat acasă?

În plus, dacă persoana a murit nemântuită, cum poți afirma că Domnul a îngăduit să moară nemântuit și că așa a fost planul Lui cu privire la acea persoană? Poftim?! Nu scrie limpede în multe locuri că: *Dumnezeu NU dorește* <u>*moartea*</u> *păcătosului, ci dorește ca toți să vină la pocăință”*? Cum putem spune că Domnul a vrut în înțelepciunea lui nemărginită să moară un păcătos, pe când scrie clar că D*umnezeu NU dorește moartea păcătosului*?

2. Testul. De ce spune Dumnezeu despre unii bolnavi că boala lor nu este spre vindecare sau că nu le-a venit timpul să fie vindecați? Mai poate fi o probă. Să vadă dacă are cineva curajul să ridice Cuvântul Noului legământ și să spună ca Moise altădată:

„Doamne, Tu nu vrei ca oamenii să fie bolnavi. Știu asta, pentru că ai spus în Isaia că durerile noastre, bolile noastre, neputințele noastre, suferințele noastre le-a luat asupra Lui, iar noi prin rănile Lui suntem tămăduiți. Tu dacă ai fi vrut ca persoana aceasta să fie bolnavă și să moară bolnavă, nu ai fi purtat și bolile ei. Dar Tu le-ai purtat pentru ca el să nu le mai poarte. Pe baza Cuvântului care spune că orice vom cere în Numele Tău ne va fi dat, pe baza promisiunilor din Psalmul 103:3 că Tu ierți toate păcatele noastre și vindeci toate bolile noastre, știm că și această boală este inclusă în acel *toate*. Astfel, pentru că și noi avem semnul care este valabil pentru toți credincioșii, în Numele Tău venim împotriva acestei boli, pentru că Tu nu vrei ca trupul nostru să fie bolnav. Ne-ai poruncit, Doamne, ca până la venirea Ta să ne păstrăm și trupul întreg și fără prihană. Această boală este o prihană, Doamne! Suntem conștienți de faptul că acest bolnav dacă s-ar afla acum două mii de ani în fața Domnului Isus, El l-ar vindeca pe loc. Tu rămâi același și ieri, și azi, și-n veci. Te credem pe cuvânt că Tu vrei viața oamenilor, nu moartea. De aceea, venim împotriva bolii acesteia în Numele Tău”. Aceasta ar fi o a doua posibilitate.

Vreau să mai scriem încă una care nu intră între cele de mai sus.

3. Descoperirea nu e de la Domnul. Din păcate, este foarte posibil ca descoperirea să nu fie de la Domnul. Pur și simplu, uneori fără să se vrea chiar. De multe ori unii prooroci rostesc cuvinte în fața cărora pun *așa vorbește Domnul* și ei, fără să își dea seama, spun cuvintele lor. Nu trebuie judecați nici aceștia. Trebuie judecată prorocia, nu prorocul. După cercetare, dacă este biblică, e de luat, dacă nu, fără supărare, lăsăm la o parte orice este rău. Scrie în **Corinteni 14**: *Să prorocească și ceilalți să judece.*

Nu te-ai întrebat vreodată de ce trebuie să judeci sau să cercetezi o prorocie odată ce o rostește Domnul printr-un om

cuvânt cu cuvânt? Din această cauză. Pentru că este foarte ușor să se strecoare firea. Dar nu-i problemă, se crește; Dumnezeu nu oprește astfel de proroci.

Ideea noastră era că dacă vreun proroc spune că Domnul este mânios pe cineva și în mânia Lui va arunca în paturi de suferință oameni, cu tot respectul, după judecata prorociei nu avem cum să rămânem la concluzia că aceasta este voia Domnului Isus. Domnul Isus nu a aruncat în paturi de suferință pe nimeni! Chiar de se rostește o astfel de prorocie, trebuie luate în seamă linia și detaliile din ea. Este foarte posibil ca Domnul să ne fi descoperit ce vrea diavolul să facă. Vrăjmașul este cel ce apasă, cel ce chinuiește, cel ce fură, înjunghie sau prăpădește, nu Domnul.

Am pornit de la întrebarea: „Dacă Domnul chiar vrea ca toți să fie vindecați, de ce unele prorocii spun invers, și anume că Domnul pe acesta vrea să-l ia acasă sau că celălalt încă mai are de stat în cuptor o vreme?” Am adus în discuție câteva cazuri din Scriptură în care am văzut că Domnul a spus un lucru, dar nu ceea ce a spus atunci a fost în realitate voia Lui cu-adevărat. Dumnezeu a spus ca nimicește ninivenii, cu toate că nu asta voia. El voia să îi ierte. Prin aceste cazuri am înțeles că Dumnezeu câteodată ne pune la probă cunoașterea naturii Lui, iar noi trebuie să fim atenți să lucrăm după voia Lui, nu după ce ni se pare că ne-ar cere să facem. Dacă ne-ar cere să facem dreptate, să ucidem oamenii pentru că păcatele lor au ajuns până la cer, aceea este o probă. Să nu cumva să ucizi oameni sau să faci tu dreptate! Cel ce judecă este Domnul. Tu trebuie să te asemeni cu inima lui Dumnezeu; trebuie să ierți, trebuie să iubești. Dacă vei face așa, vei fi numit și tu ca David om după inima lui Dumnezeu.

Mai apoi am vorbit că trebuie să cunoaștem foarte bine natura lui Dumnezeu ca să putem deosebi bine voia Lui. Trebuie să ne înnoim mintea zi de zi și să îl cunoaștem pe Dumnezeu așa cum este El. Prin cunoașterea Lui, putem

cerceta și judeca prorociile, iar astfel putem să păstrăm doar ce este bun. Am amintit câteva exemple de prorocii, cum să le judeci și cum să le cercetezi în lumina Scripturii ca să păstrezi ce este Biblic.

În cele din urmă, am oferit câteva lămuriri. De ce pare că Dumnezeu astăzi vorbește invers. De ce vorbește că El îngăduie boala, că aruncă în paturi de suferință etc. Prima este *preștiința*. Adică Dumnezeu știe dinainte că nu se va ruga nimeni pentru el, iar din această cauză anunță ce se va întâmpla. A doua este *proba* lui Dumnezeu. La fel ca în cazul lui Moise, a spus că nimicește Israelul, cu toate că nici nu ar fi făcut asta. Promisiunea despre Isus era făcută seminței lui Iuda. Dacă Iuda murea, cum se mai împlinea cealaltă profeție cu privire la Mesia? Deci Dumnezeu poate vorbi ceva care nu este, de fapt, voia Lui. O altă posibilitate a prorociilor care par că sună împotriva vieții lui Isus pe pământ este că *prorocia nu este de la Domnul*.

- Of, Tibi! Dar oare de ce nu vorbește Domnul prin proroci să ne punem mâinile peste bolnavi sau să poruncim bolii să plece?

Pentru această întrebare, avem cel puțin două explicații:

1. Prorocul nu ar da curs unei asemenea lucrări nici să-l împuști deoarece religia l-a învățat să nu se bage în aceste lucrări. Despre vedenii sau cuvinte de cunoștință nici nu mai spunem. Dar chiar dacă este o prorocie, îi va schimba cursul pe loc. Un proroc atunci când vorbește, de regulă cunoaște ori deloc, ori numai cuvântul următor ce îl va rosti, cel mult două sau trei cuvinte. Mai este posibilitatea să cunoască vag ideea pe care o va dezvolta, dar subliniez că prorocul cunoaște de cele mai multe ori numai cuvântul următor pe care-l va rosti. După ce îl rostește pe acela, va veni următorul și tot așa. Dar dacă cuvântul este prea de tot în mintea lui neînnoită, de cele mai

multe ori pur și simplu va forța și va schimba traseul prorociei. Se și vede de multe ori cum vorbirea se duce pe alt traseu, pentru că acel frate sau acea soră, din cauza tradiției și a religiei în care a trăit, nu are curajul să spună ceva împotriva crezului de acolo. Cine este proroc știe bine despre ce scriu aici. Nu te panica! Dumnezeu te iubește!

2. A doua explicație este că Însuși Dumnezeu nu ne vorbește direct, pentru că noi nici nu vom crede, nici nu vom asculta. De câte ori ne vorbește Domnul să ne pocăim și să ne întoarcem la El, ce facem, ascultăm cu drag? Iar apoi chiar dacă ne-ar vorbi și să spunem că prorocul rostește cuvânt cu cuvânt ce i se dă – adică un mesaj de tipul „Ascultați Cuvântul Domnului! Așa vorbește Domnul către tine, poporule: Ți-am scris în **Marcu 16:17-18** că ai dreptul să-ți pui mâinile peste bolnavi, de ce nu le pui? De ce lași oamenii să sufere? Așa vorbește Domnul: Pune-ți mâinile peste bolnavii din biserica ta! Ieși pe drumuri și propovăduiește Evanghelia după cum ți-am poruncit! Mergi și scoate demonii din cei ce suferă!" –, ce ai face? Ai asculta? Eu mă tem că ai pune o bulină neagră și mare pe prorocul respectiv. Iar la cât de prețuiți sunt prorocii, asta le-ar mai lipsi…

Zic slăvit să fie Domnul pentru faptul că ne-a mai lăsat proroci care să vorbească după Scriptură. Mulțumim, Tată, că nu ne-ai lăsat! Fie binecuvântat Numele Domnului!

- Bine, bine, dar poate totuși sunt bolnavi care pur și simplu nu sunt pentru vindecare. De ce Dumnezeu nu i-a vindecat pe toți dacă e vorba de așa?
- E o întrebare bună. Hai să vedem ce spune Scriptura despre asta! După Biblie, care este procentul celor care se vrea a fi vindecați?

O să fii inundat de Scriptură. Copleșit! Poate chiar vei căuta personal și în Biblia ta, ca să vezi dacă într-adevăr scrie

așa. O să vedem în capitolul următor pe ce ne bazăm când spunem că voia Domnului este ca **toată** lumea să fie vindecată.

Să începem!

CAPITOLUL 9

VOIA DOMNULUI ESTE CA TOȚI SĂ FIE VINDECAȚI?

- Pace, frate! Sunt așa bolnav! Așa de mult vreau să mă vindece Domnul! Nu ai vrea să te rogi pentru mine să fiu vindecat chiar acum?
- O, frate, sigur. De rugat mă rog, dar nu știu sigur dacă te vei vindeca, pentru că nu știu ce plan are Dumnezeu cu tine. Eu mă rog și îmi fac partea. Dacă Dumnezeu vrea să te vindece acum, bine, dacă nu, îmi pare rău.

Ce răspuns penibil, nu-i așa? Să presupunem că cineva te întreabă folosind aceste cuvinte. Cum răspunzi? Vreau să învățăm în acest capitol pe ce bază afirmăm că Dumnezeu vrea să vindece absolut **toți** bolnavii chiar în acest moment și cum putem avea credința deplină să ne rugăm ca boala să se vindece chiar acum.

În **Psalmul 103:3** scrie astfel: *El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă* ***toate bolile*** *tale.* De ce a spus David că Dumnezeu îți vindecă toate bolile dacă Dumnezeu nu ar vindeca de fiecare dată? Cum a putut scrie el o astfel de afirmație exagerată despre voia lui Dumnezeu? David însă știa ce spune. Voia lui Dumnezeu este ca **toți** bolnavii să fie vindecați.

De exemplu, dacă ne uităm în poporul Israel, spune Biblia că în momentul în care ei au ieșit din Egipt, nu exista nici măcar un bolnav între cei aproximativ trei milioane de evrei. În **Psalmul 105:37** este scris: *A scos pe poporul Său cu argint și aur și niciunul n-a șovăit dintre semințiile lui.* Cornilescu traduce același text câțiva ani mai târziu corect: *și nu era niciunul slab în semințiile sale*. În traduceri precum cea catolică scrie: *și nu se afla niciun infirm în triburile lor.*

- Dar de ce erau toți sănătoși? Când i-a vindecat Dumnezeu pe toți?

Nu avem timp să explicăm în acest capitol, însă aceasta s-a întâmplat la primul Paște. Atunci când aceștia au serbat primul Paște, când au mâncat mielul de paște, atunci au fost vindecați. Pentru că Paștele era umbra lucrării care astăzi se numește Cina Domnului. Astăzi, pâinea care se frânge la Cină este cea care oferă vindecarea. Deci în momentul când aceștia au mâncat din mielul de paște toți au fost vindecați. Din această cauză spune psalmistul că *nu era niciun infirm* printre evreii de-atunci. Iată încă un timp în care Dumnezeu a arătat că El vrea să îi vindece pe toți.

Să mai aducem la lumină câteva texte din Scriptură care arată că Domnul Isus i-a vindecat pe toți oamenii care au venit la El pentru vindecare:

Matei 4:24 – *Aduceau la El pe **<u>toți</u>** bolnavii și <u>El îi vindeca</u>.*

Matei 8:16 – *Au adus la Isus pe mulți... și a <u>tămăduit pe toți bolnavii</u>.*

Matei 9:35 – *Isus străbătea toate cetăţile şi satele, propovăduind şi <u>vindecând orice fel de boală şi orice fel de neputinţă care era în norod</u>.*

Matei 12:15 – *După El au mers multe noroade. El a <u>tămăduit pe **toți** bolnavii</u>.*

Matei 14:35-36 – *Au adus la El pe **toți** bolnavii și **toți** câți s-au atins de El **s-au vindecat**.*

Matei 15:30-31 – *Atunci au venit la El multe noroade având cu ei șchiopi, orbi, muți, ciungi și mulți alți bolnavi și El i-a tămăduit, așa că noroadele slăveau pe Dumnezeu.*

Deci Dumnezeu era proslăvit prin vindecarea bolnavilor, nu prin îmbolnăvirea credincioșilor și nici prin răbdarea pe care o arată în suferință așa cum spunem noi astăzi. Numele Domnului este slăvit atunci când se vindecă bolnavii, nu când aceștia rabdă boala!

Marcu 1:34 – *Au adus la EL pe toți bolnavii*... Oare a plecat cineva nevindecat acasă? Citește continuarea versetului în **Marcu 1:39**: *Și s-a dus să propovăduiască în toată Galileea, scoțând dracii.*

În **Marcu 6:56** este prezentată viața și lucrarea lui Isus Hristos pe pământ: *Oriunde intra El, în sate, în cetăţi sau în cătune, puneau pe bolnavi în pieţe şi-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Şi toţi câţi se atingeau de El erau tămăduiţi.*

Domnul Isus spune: „Eu nu fac nimic de la Mine, ci fac doar ce văd pe Tatăl făcând”. Înseamnă că asta face Tatăl, îi vindecă pe **toți** bolnavii pe care îi întâlnește și vor vindecare.

Scrie în **Evrei 1:3** că Fiul este perfect asemănător Tatălui în dorințe, voie, natură, principii sau decizii. Fiul este exact ca Tatăl. Dacă Fiul, Domnul Isus, i-a vindecat pe toți, pe toți, pe **toți** bolnavii pe care îi întâlnea și care voiau vindecare, asta înseamnă că și Tatăl dorește exact același lucru. El face doar ce a văzut pe Tatăl făcând. Nu face nimic de la sine. Prin urmare, și Tatăl vrea ca **toți** bolnavii să fie vindecați.

Domnul Isus afirmă ceva șocant pentru o minte religioasă. El spune că a terminat lucrarea pe care I-a dat-o Tatăl să o facă. Apoi spune: „Acum duceți-vă voi și continuați să faceți voia Tatălui, adică să vindecați orice boală și orice neputință”.

Ucenicii chiar au făcut asta. Au vindecat orice boală și orice neputință. Vom vedea mai târziu. Să continuăm cu textele.

Marcu 16:18 – *Își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor însănătoși*. Nu scrie „să se roage Domnului, iar dacă va fi cu voia Domnului ei se vor vindeca". Aici este notat un principiu general valabil. Peste oricare bolnav vrei să îți pui mâinile, el trebuie să se vindece.

Luca 4:40-41 – *Toți cei ce aveau bolnavi, îi aduceau la El. El, Domnul Isus, își punea mâinile peste fiecare dintre ei și îi vindeca.*

Observi? El își punea mâinile peste fiecare dintre ei, fără să îi caute, fără să îi cerceteze, fără să îi cheme la mărturisire, fără să le analizeze trecutul câteva ore, fără să-i pună să postească cu o zi înainte, fără să îl pună să promită pocăință, fără nimic. Acesta este Domnul Isus. Vindecă pe toată lumea și nu cere nimic în schimb Extraordinar este Domnul! Glorie Lui!! Îi vindecă pe toți, fără nicio pretenție! Și tu crezi astăzi că El așteaptă ca tu să îi dai ceva ca El să te vindece? El a rămas același!

Continuarea versetului spune: *din mulți ieșeau și draci.* Când ieșeau draci? Când Domnul Isus își punea mâinile peste ei. Deci chiar dacă oamenii sunt chinuiți de duhuri, tu poți să-ți pui mâinile peste ei fără nicio grijă.

Luca 6:19 – *Și tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieșea o putere care-i vindeca pe toți!*

Luca 9:1-2 – *Isus a chemat ucenicii și le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece bolile.* Apoi, i-a trimis să facă două lucruri simple: să propovăduiască și să tămăduiască bolnavii. Adică pe toți! Extraordinar! De fiecare dată lucrarea Domnului Isus era la pachet cu vindecarea tuturor bolnavilor! De fiecare dată! De ce nu este și astăzi așa? S-a schimbat Dumnezeu?

Versetul 6 spune: *Ei au plecat și au mers din sat în sat, săvârșind pretutindeni tămăduiri.* De capul lor! Ucenicii când

ajungeau înaintea unui bolnav, nu îl întrebau pe Dumnezeu: „Doamne, pot să mă rog pentru acest bolnav?” Nu! Deoarece ucenicii au înțeles faptul că vindecarea este pentru toată lumea, fie credincios, fie necredincios!

Luca 9:11 – *Noroadele au mers după Isus. Isus le-a primit bine!* Nu rău! Isus s-a bucurat că ei vin după vindecare! *Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăția lui Dumnezeu și vindeca pe cei ce aveau trebuință de vindecare.* E extraordinar cum de fiecare dată, El vindeca, vindeca și iar vindeca pe oricine avea nevoie de vindecare. Tu ai nevoie de vindecare?

Luca 10:8 – Domnul Isus spune celor 70 de ucenici: *În orice cetate veți intra…*, deci în orice cetate veți intra, prima dată, prima dată, *să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo.* Extraordinar! Aici Dumnezeu pune vindecarea înaintea evanghelizării! Oare cât de întunecați am fost încât am stat cu zecile de versete despre vindecarea tuturor oamenilor, iar noi am trecut peste ele ca și cum nu ar fi existat? Domnul Isus i-a trimis să vindece și pe ucenicii aceia care nu erau sinceri și s-au lepădat la prima predică directă. Da! Și pe ei i-a trimis să vindece orice bolnav pe care îl întâlnește, iar ei au făcut-o! Pe când noi, care într-o anume măsură dorim și ne străduim, stăm bolnavi noi și lăsăm și pe alții să rămână bolnavi, căutând top zece motive de ce ești bolnav. Doamne, Isuse! Până unde s-a ajuns!

Iată un verset care ar trebui memorat. Ar trebui pus la intrare în biserici. Și să nu uităm că ce au primit ucenicii aici este mic lucru în comparație cu ce am primit noi atunci când am fost botezați cu Duhul Sfânt. **Luca 10:19** – *Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpioni şi peste toată, <u>toată</u> puterea vrăjmaşului: şi <u>nimic</u> nu vă va putea vătăma.* Citește din nou și din nou. Să dăm un exemplu. E ca și cum o firmă ți-ar oferi o macara capabilă să ridice 500 de tone, iar tu ești responsabil să o mânuiești. Te sui în cabină, dar nu ai experiența să folosești macaraua la puterea și abilitățile ei din prima. Cu toate acesta, asta nu înseamnă că nu ai o putere la

dispoziție! Noi dacă ne rugăm pentru un bolnav, doi și nu se vindecă, spunem: „Gata… E clar... eu nu am nimic… nu am dar, nu am ungere specială, nu am putere… Nu e pentru mine!” Nu renunța! Capătă experiență prin practică și începe să utilizezi ce a pus Dumnezeu în tine!

Fapte 10:38 (atenție mare la acest pasaj deoarece explică multe lucruri) – *Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de diavolul!*

Din acest text aflăm lucruri extrem de importante:

1. *Dumnezeu L-a uns cu Duhul Sfânt,* iar din această cauză El a putut face vindecări. Nu pentru că a primit darul de vindecare. Atunci și noi, și tu care ai fost botezat cu Duhul Sfânt am fost unși în momentul botezului cu Duhul Sfânt. Conform textelor precum **1 Ioan 2:20, 27** care spun *Noi am primit ungerea din partea Celui Sfânt*, și tu ești uns cu Duhul Sfânt la fel ca Domnul Isus!
2. *Umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți!* Deci îi vindeca pe toți, nu doar pe trei sferturi dintre ei. Nu pe unii îi mai lăsa trei luni sau doi ani în cuptor ca să se curețe sau să învețe o lecție sau ca să capete răbdare sau mai știu eu ce minciuni spunem noi astăzi doar ca să ne scăpăm pielea și să ne justificăm faptul că nu prea se vindecă oamenii. Domnul Isus i-a vindecat pe toți cei care au venit la El. Deci tu dacă vii la Isus, El și astăzi vrea ca să fii vindecat. Acum! Nu peste trei luni!
3. Cel mai important aspect al versetului este cel din urmă: *Domnul Isus îi vindeca pe toți cei ce erau apăsați de*…? De către cine? De diavolul, nu de Domnul! Fii și tu atent cât de clar Dumnezeu a numit pe toți acei zeci de mii de bolnavi care au fost

vindecați de Domnul Isus, *apăsați de diavolul*, nu de Domnul! Ce descoperire!

Până și acel bolnav despre care scrie că s-a născut așa ca să se arate în el gloria lui Dumnezeu, chiar și acel om era apăsat de diavolul! Nu a proiectat Dumnezeu ca acel om să fie bolnav, ca prin acea vindecare Domnul să fie Slăvit. Dumnezeu nu dă boli ca după aceea să fie glorificat. Dumnezeu nu apasă ca apoi să dea drumul. Dumnezeu, datorită lui Isus Hristos, acum este un Dumnezeu îndurător, plin de bunătate, care vindecă și vindecă pe toată lumea.

Te rog să nu treci așa ușor peste pasajele de până acum. Tocmai ai auzit tu însuți cum Dumnezeu i-a vindecat pe toți cei ce erau apăsați de diavolul. Vedem că pe orice bolnav Dumnezeu îl numește *apăsat de diavolul*. Să nu uităm că Hristos a venit să vestească robilor de război slobozenia. A venit să elibereze captivii de sub apăsarea diavolului. Pretutindeni unde mergea, El scotea oamenii de sub apăsarea întunericului, vindecând boala și eliberând persoana de orice duh necurat. Acesta este Dumnezeu. El eliberează, nu leagă. El dă drumul captivilor, nu îi apasă. Dumnezeu iubește, nu urăște copiii. Dumnezeu vindecă, nu îmbolnăvește. Domnul Isus nu a luat niciodată pe nimeni din norod ca să îi dea o boală! Niciodată!

- Normal că Domnul Isus i-a vindecat pe toți, dar pe El nu îl poți pune în ecuație. El era Dumnezeu. Noi suntem oameni.
- Da… Aceasta este o altă mentalitate cu rol de piedică pusă de oameni în calea vindecărilor.

În primul rând, Domnul Isus a trăit ca oricare om. El când a trăit pe pământ, pe lângă scopul lui de la cruce, a vrut să ne arate cum să trăim noi. Iar El cel mai mult asta a făcut: a predicat, a scos dracii și a vindecat.

În al doilea rând, și ucenicii au vindecat pe **toți** bolnavii, chiar și atunci când Domnul Isus nu mai era cu ei, ci se înălțase la cer. În **Fapte 5:12-16** este notat ceva extraordinar. S-a ajuns la un punct în care se *puneau pe bolnavi pe paturi și pe așternuturi, pentru ca atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul dintre ei.* Mai mult de atât, din orașele dimprejur oamenii aduceau pe cei bolnavi la Ierusalim unde erau apostolii și toți, toți, chiar toți se vindecau! Asta se întâmpla deci pe vremea când Domnul Isus nu era pe pământ. De ce? Pentru că ucenicii au înțeles acest principiu și această regulă: Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți, eliberați și vindecați, acum.

Să punem capăt odată pentru totdeauna concepției care afirmă că Dumnezeu nu vrea să vindece pe toată lumea. Să fim raționali: de ce nu ar vrea Dumnezeu să vindece dacă El a plătit vindecarea? A fost sângele Lui îndeajuns pentru toate păcatele sau doar pentru o parte din păcate? Au fost rănile Lui îndeajuns pentru toate bolile sau doar pentru o parte din boli? Scrie negru pe alb că *Domnul îți vindecă <u>toate bolile</u> tale.* Boala mică sau mare pe care o ai acum, ea nu intră în acel *toate*? Domnul Isus prin rănile Lui a plătit deja minunea de care tu ai nevoie acum. Vindecarea pe care o aștepți deja este plătită de Isus!

Spre exemplu, dacă tu alegi să cumperi o ciocolată și o plătești, după ce ai plătit-o, nu mai poți alege să nu o cumperi. Tu deja ai cumpărat-o! Deja ai plătit-o! La fel este și cu vindecarea. Odată ce a fost plătită, tu nu trebuie să îți cumperi sau să îți meriți vindecarea! Ea a fost deja plătită la cruce! Este deja cumpărată și plătită pentru tine, doar trebuie să pui mâna pe ea. La fel cum ai primit mântuirea! Tu nu ai cumpărat mântuirea. Ea a fost plătită deja, acum două mii de ani.

Să luăm un alt exemplu. Iată o parafrazare a textului din **Marcu 11:23-24**: *atunci când vorbești muntelui să se mute, să ai credință că el deja s-a mutat și vei avea lucrul cerut.* Și dacă sunt unele boli pe care Domnul nu vrea să le vindece, cum pot

eu să am credință că acea minune deja s-a întâmplat dacă Domnul, de fapt, nu vrea să o facă? Cum pot să cred din toată inima că se va întâmpla dacă sunt unele excepții? Și apoi, dacă nu se întâmplă, cum va mai fi valabil textul din **Marcu 11**? Ar trebuie să scrie *când vorbești muntelui, să aștepți răspunsul Domnului. Dacă va fi voia Lui se va muta, dacă nu, nu se va muta.*

Totuși, din această cauză ți se spune să ai credință că se întâmplă, deoarece Domnul vrea să vindece orice boală și neputință acum.

Sunt atât de multe argumente că Domnul îi vrea pe toți vindecați încât nu știam pe care să îl scriu primul. Poți alege: crezi adevărul care spune că voia lui Dumnezeu este ca toată lumea să fie vindecată sau crezi minciuna care spune că trebuie să aștepți ca Domnul să îți arate pentru cine să te rogi.

Domnul i-a trimis pe primii ucenici: *Duceți-vă din sat în sat și vindecați pe bolnavii care vor fi acolo.* La sfârșitul lucrării, le spune: *Duceți-vă de mai faceți și alți ucenici și învățați-i și pe ei să facă tot ce v-am poruncit*, inclusiv *să vindecați bolnavii*. Iar acei ucenici să învețe la rândul lor alți ucenici să vindece bolnavii. Ar fi trebuit ca acest lanț de ucenicizare să ajungă până la noi în ziua de astăzi. Ar fi trebuit să avem profesori care să ne învețe cum să ne rugăm pentru bolnavi. Nu avem așa mulți, dar putem să schimbăm noi situația. Ești îndrăzneț să lupți pentru lucrarea Domnului?

Așadar, și tu ești ucenic și asta arată că și pentru tine este valabilă trimiterea Domnului Isus de a propovădui, de a vindeca și de a elibera pe captivii diavolului.

Dumnezeu vrea să te ajute și să te întărească. Ți-a dat tot ce ai nevoie. Trebuie doar să vrei. Fie ca și acest mesaj să te încurajeze să începi a fi un ucenic la fel ca Domnul Isus în fapte și în vorbe. Domnul să te binecuvânteze!

- Tibi dragă, dar sunt atâtea versete care spun că în împărăția lui Dumnezeu se ajunge prin multe necazuri. Sunt atâtea versete care spun că trebuie să trecem prin felurite încercări pentru ca încercarea credinței noastre să producă răbdare. Poate Domnul folosește boala ca să ne învețe o lecție sau să ne învețe să fim mai răbdători.
- Și aceasta este o întrebare grozavă. În capitolul următor vom discuta despre încercări.

Dar ca să îți dau de gândit până intrăm în pâine… Dacă încercarea aduce răbdare, cum se face că oamenii cei mai încercați nu sunt și cei mai răbdători? Unde este problema?

CAPITOLUL 10

ÎNCEARCĂ DUMNEZEU PRIN BOLI?

- Frățioare, adică ce vrei să spui, că totul trebuie să ne meargă bine? Nu tu boală, nu tu probleme, nu tu necazuri, nu tu încercări? Frate, în rai pe flori nu poți fi dus!
- Zic și eu ca Pavel: atunci de ce să nu facem răul ca să vină binele din el? De ce să nu facem mai multe prostii ca să fim și mai încercați și să ajungem mai repede în rai?

Într-adevăr, în împărăția lui Dumnezeu se intră prin multe necazuri. Dar nu prin boli cum s-ar înțelege din prisma religios-teologică. Uită-te în vremea ucenicilor; ei nu au fost bolnavi, dar, cu toate acestea, au fost încercați. Cum? Au fost prigoniți. Prigonirile sunt încercările. Domnul Isus spune în **Marcu 10:28-31:** *Petru a început să-I zică: „Iată că noi am lăsat totul şi Te-am urmat”. Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă sau fraţi sau surori sau tată sau mamă sau nevastă sau copii sau holde pentru Mine şi pentru Evanghelie şi să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, fraţi, surori, mame, copii şi holde, împreună cu* *<u>prigoniri</u>”*, nu cu boli și încercări.

Vor fi încercări? Cu siguranță. Eu vreau să-ți vorbesc prin această carte cum să înțelegi sensul încercărilor, cum să le

gestionezi și cum să lucrezi cu ele. Dacă știi cu siguranță că necazul acela este un inamic, vei avea curajul să te împotrivești lui cu toată puterea și credința. Dacă ai vreo sămânță de îndoială și parcă îți vine să crezi că boala, durerea, încercarea sau necazul acela vine de la Domnul, atunci tu nu știi ce să faci. Ai vrea să lupți împotriva lor, dar nu știi dacă este voia Domnului. Pe de altă parte, parcă îți dai seama că Domnul nu ți-ar face așa ceva și îți vine să te împotrivești. Apoi, îți vine în minte nevrednicia și stai în dubii. Necazul te apasă, iar tu nu știi dacă te va scăpa Domnul, dacă trebuie să stai liniștit, să aștepți în tăcere, pentru că pur și simplu nu știi de ce se întâmplă. Spui doar că acesta este țepușul tău sau că asta ți-e crucea pe care trebuie să o porți în fiecare zi.

Cartea aceasta își propune să te facă pe tine, cel care o citești, să înțelegi de acum înainte cum să gestionezi fiecare problemă care îți va apărea în viață. Totuși, aici ne vom concentra mai mult pe boală, suferință, necazuri și probleme sufletești, din familie și așa mai departe.

Doresc din toată inima ca de acum încolo orice problemă ar veni peste tine, peste familia ta sau peste prietenii tăi, să cunoști cine este autorul problemei ca să ai certitudinea dacă trebuie și ai dreptul să te împotrivești ei. Atunci când vei înțelege cine este autorul problemelor din viețile noastre, vei experimenta o libertate mare, iar rezultatele vor fi pe măsură.

Dumnezeu nu a spus că ne scutește de probleme, de necazuri sau de încercări, dar asta nu înseamnă că El vrea să rămânem în ele. Aici ne-am afundat noi. Trebuie să înțelegem că Dumnezeu nu dorește să ne chinuim, să fim bolnavi sau în probleme. Dar pentru că există ceea ce se numește libertatea în alegeri, se ivesc necazuri și încercări. Prin urmare, atunci când ele intervin, nu înseamnă că Dumnezeu ni le-a dat, ci că El a îngăduit asta. Responsabilitatea noastră acum este ca noi să le învingem, nu să le răbdăm. Și sunt atâtea versete care arată acest adevăr:

1 Corinteni 10:13 – *Nu v-a ajuns nicio ispită* (în original: încercare) *care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre, ci, împreună cu* ispita (încercarea), *a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda.* Cuvintele traduse aici în original sunt *G3986 Peirasmos – încercare, ispită* și *G3985 Peirazo – a încerca, a pune la probă, a ispiti.*

Dumnezeu spune despre noi, creștinii, că avem deja puterea necesară ca să învingem încercarea. Dumnezeu nu vrea să rămânem în încercare. E adevărat, s-a întâmplat că am nimerit în ea. Acum asta e! Dar să nu rămânem aici. Dumnezeu deja a lăsat în noi puterea de care avem nevoie să ieșim din ea. Dumnezeu nu vrea să rămâi în încercare, El vrea să ieși din ea. Ba chiar ți-a dat și puterea să rabzi până când vei ieși din ea. Din unele încercări e posibil să ieși mai greu, dar, slăvit să fie Domnul, El îți dă putere să rabzi până vei birui.

Fii foarte atent! Nu ți se spune să rabzi încercarea și să aștepți îndurarea Domnului. Scrie că El ți-a dat puterea de care ai nevoie ca să ieși TU din ea. El abia așteaptă să ieși din încercarea aceea, din problema aceea, iar pentru asta trebuie să îți folosești puterea pe care ai primit-o și să lupți împotriva ei până dispare. Iar dacă trebuie să se rezolve ceva sau să se vindece ceva, lupți cu sârguință pentru vindecare prin poruncire în Numele lui Isus, iar până se materializează minunea pe care o vrei, El ți-a dat și răbdare pe traseu.

Frumos text, nu-i așa? Sper să vezi marile încurajări ce se află în el. Hai să mergem la altul, unul care este și mai frumos când îl înțelegi așa cum scrie:

Iacov 1:2-4 – *Fraţii mei, să priviţi ca o mare bucurie când treceţi prin felurite încercări* (în original este același cuvânt ca cel dinainte, care a fost tradus *ispită*), *ca unii care ştiţi că încercarea* (testarea) *credinţei voastre lucrează răbdare. Dar*

răbdarea trebuie să-şi facă desăvârşit lucrarea, pentru ca să fiţi desăvârşiţi, întregi şi să nu duceţi lipsă de nimic.

Deci ce se testează? Ce se pune la probă prin încercări? Credința, nu răbdarea! Să luăm un exemplu. Să presupunem că tu ești pe frontul de luptă în Evul Mediu. O nouă provocare se pornește spre tine și camarazii tăi. Începe bătălia… Nu cu armele de astăzi, ci cu săbii. Te pornești cu bucurie spre inamicul tău care are ca scop distrugerea ta. El nu are deloc milă de tine. Singurul lui scop pentru tine este să te ucidă cât mai repede. În schimb, plin de bucurie tu alergi spre el și îl strângi în brațe, iar plin de veselie îi spui: „Inamicule! Așa sunt de mulțumit că te am lângă mine! Știu că tu mă vei face mai răbdător! Știu că prin tine mă voi face mai puternic, mai abil, mai rapid! Mulțumiri fie aduse șefului de companie pentru tine. Dacă nu erai tu, nu învățam răbdarea!” Ce crezi că va face inamicul? Nici nu cred că te va lăsa să vorbești. Te va ucide oricum pe loc. S-a înțeles ce vreau să comunic? Este adevărat că luptele cu inamicii te vor face mai puternic, mai abil, mai răbdător, dar asta nu înseamnă că trebuie să stai mulțumit și calm în încercare și în luptă! Tu dacă stai în luptă fără să te împotrivești, dușmanul îți va face felul!

Cine ne-a învățat pe noi prostia că trebuie să avem răbdare în ispită și să așteptăm în răbdare ajutorul Domnului? Tu trebuie să ieși din încercare! Tu trebuie să dai nas în nas cu inamicul și să îi spui: „Nu am niciun respect pentru tine. Împărăția mea trebuie să fie cea câștigătoare. Trebuie să te ucid. Trebuie să te nimicesc pe tine și pe colegii tăi”. Iar apoi, te lupți cu toată puterea pe care ai primit-o împotriva vrăjmașilor până îi biruiești. Aceasta este o luptă normală. Prin biruința ta vei căpăta mai multă experiență, vei fi mai puternic și capabil în luptele viitoare. Nicidecum nu ți se cere să stai liniștit în luptă, așteptând ca șeful de companie să vină să lupte în locul tău. El ți-a dat tot ce ai nevoie. Ți-a dat arme, ți-a dat instrucție. Acum tu du-te și fă-i bucățele pe demonii ăia! Nu

trebuie să îi iei în brațe! Ei sunt inamicii tăi – duhurile care îți îmbolnăvesc repetat trupul sau acea boală care este cauzată de un duh de boală. Din această cauză medicii dau din cap și spun că nu înțeleg ce se întâmplă! Boala respectivă nu e prietenul tău, ci e inamicul tău! Ești în încercare! Îți este pusă la probă credința! Tu ai deja la dispoziție puterea de care ai nevoie pentru a o învinge, așa că ieși din tranșee și ucide prin sabia cuvântului boala. Dumnezeu asta vrea să faci! Să lupți împotriva ei, nu să te bucuri că ești bolnav!

Cu toate acestea, Biblia ne încurajează: *Să vedeți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări*. Asta vrea să spună să nu te panichezi când mai vine una. „Ohh! Încă una? Nu mai vreau. Doamne, oprește-le!" Ei bine, aici suntem în acest centru de antrenament al Creatorului. Prin feluritele încercări și provocări, noi ne antrenăm pentru ce urmează. Dușmanul tot dușman rămâne, dar prin el avem ocazia să ne antrenăm. Când vin ispitele, încercările, necazurile, problemele de orice natură ar fi ele, acestea sunt lăsate pentru a te antrena. Prin ele vei căpăta experiență, vei căpăta răbdare, vei crește în credință, vei crește în putere și așa mai departe. Dar să nu uiți acest principiu: NU Dumnezeu îți dă încercarea, ci inamicul, care este diavolul. Dumnezeu nu vrea să stai în încercare, adică pe terenul inamicului, ci vrea să ieși cât mai repede de acolo. El ți-a dat puterea necesară ca să ieși din încercare, din boală, din probleme și din necazuri. Îți va da puterea să rabzi până vei birui lupta, dar asta nu înseamnă că trebuie să stai în ea. Ieși din încercare!

Este adevărat că încercările acestea te vor crește, te vor învăța cum să fii mai capabil în luptele următoare. Dar niciodată să nu spui că Dumnezeu vrea să te învețe ceva prin acea problemă, necaz, boală sau suferință și că trebuie să aștepți în tăcere să vezi ce vrea Domnul să-ți vorbească. NU! Dumnezeu vrea să ieși de acolo! Dumnezeu vrea ca tu să înveți răbdarea, să înveți creșterea credinței prin faptul că tu biruiești

inamicul, prin faptul că biruiești bolile, prin faptul că orice problemă ar veni peste tine ca să te încerce, tu în Numele lui Isus ucizi orice vrăjmaș. Asta vrea Dumnezeu de la tine!

Cu ce îl ajută pe Dumnezeu că tu ești bolnav în pat? Ce beneficii ar avea El sau trupul lui Hristos dacă tu ești bolnav? Ce pierde diavolul? El îmbolnăvește pe cine vrea, iar noi stăm nepăsători, spunând că Domnul a făcut-o, deci trebuie să fie ceva bun. Ce minciună! Asta e ca și cum pe frontul de bătălie mergi fără stres, nepregătit, nu lupți împotriva nimănui, iar atunci când vrăjmașul te rănește tu spui: „O… Mulțumiri fie aduse șefului companiei noastre! Dacă el a îngăduit să fiu rănit înseamnă că trebuie să rabd până va veni să se lupte el cu vrăjmașii mei”. Nu mă înțelege greșit! Nu vreau să spun că Dumnezeu nu va interveni sau că El nu va face nimic pentru tine. Eu vreau să îți arăt care este partea ta în lupta cu boala, cu problema, cu necazul și cu suferința. Noi am pus totul în spatele lui Dumnezeu. El să lupte pentru noi, El să alunge bolile, El să mustre, să certe în locul nostru. Și de-a lungul anilor se vede cât de *multe* rezultate a adus această metodă. Niciodată nu au mai fost pe pământ așa de multe boli. Diavolul oricând vrea să-și bată joc de cineva, îl îmbolnăvește sau îi provoacă un accident. A reușit să mintă trupul lui Hristos că Dumnezeu ar da boala și astfel nimeni nu se opune lui. Își face de cap, iar noi nu spunem nimic. Din această cauză sunt atât de mulți bolnavi între noi, pentru că noi nu ne facem partea!

Privește la bolnavii din biserica ta. Acum imaginează-ți că mergi cu ei în fața Domnului Isus pe vremea când El era pe pământ în trup. Îi prezinți pe nume pe fiecare. Ce spui, îi va vindeca Domnul Isus sau nu? Normal că îi vindeca! El îi vindeca pe toți care veneau la El! Bun, și atunci astăzi de ce nu sunt vindecați? S-a schimbat Dumnezeu? Nu! Adevărul este că noi suntem responsabili să vindecăm bolnavii. Singurul vinovat în toată ecuația este cel care se roagă. Nu contează nici starea bolnavului, nici a familiei, nici a bisericii, nici a lui Dumnezeu.

Singurul care este direct responsabil de reușită sau de nereușită este cel care se roagă pentru bolnav. În cazul în care te rogi pentru tine însuți, tu singur ești responsabil.

Știu că este foarte dur ceea ce scriu, dar este spre bine. Pentru că asta îți va aduce speranță. În sfârșit, ai observat că Dumnezeu este pentru tine și nu împotriva ta. Dumnezeu este vindecătorul, nu cel care te îmbolnăvește. El vrea să te ajute să biruiești boala, nu boala să te biruiască pe tine sau, în cel mai rău caz, să te ucidă.

Este posibil să te fi supărat pe mine pentru ce am scris mai sus. Eu nu am vrut să te acuz. Prin asta am vrut să te încurajez că se poate ajunge la vindecare de fiecare dată. Isus a fost bătut crunt și rănit pentru ca tu să fii vindecat! Nu este destul faptul acesta ca să-ți arate că voia Lui este ca tu să fii vindecat?

În acest capitol asta vreau să îți arăt. Da, într-adevăr, *în lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea!* Domnul nu spune: „În lume veți avea necazuri, să le răbdați pentru că vreau să văd cât rezistați în ele". Nu! Ne spune să le biruim! Adică să luptăm împotriva lor atunci când ele apar! Drept dovadă, te poți uita la faptul că Domnul Isus nu a fost bolnav niciodată! El s-a luptat cu bolile și le-a biruit! Dacă Tatăl voia ca Fiul să rabde bolile, Domnul Isus ar fi fost bolnav și ne-ar fi arătat cum să rabzi bolile și necazurile. Așa ceva nu s-a întâmplat. Nu crezi că ar fi cazul să te gândești la asta? Dacă boala este necesară într-un credincios, de ce nu fost Domnul Isus bolnav? Până te mai gândești, haide să mai luăm câteva texte despre încercare:

Iacov 1:12 – *Ferice de cel ce rabdă* (*a rezista, a face față*) *ispita* (*încercarea* în original). *Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieţii pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc. Nimeni, când este ispitit* (original: *încercat, pus la încercare, ispitit*) *să nu zică: „Sunt ispitit* (original: *încercat, pus la încercare, ispitit*) *de*

Dumnezeu." Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău şi El Însuşi nu ispiteşte pe nimeni.

Iată atent ce limpede sunt prezentate încercările de apostolul Iacov. Cât de clar spune el: *Nimeni să nu spună când este încercat că este încercat de Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu încearcă pe nimeni!* Dacă te întrebi de unde am scos cuvântul încercare, o să îți explic. Poți căuta tu însuți pe orice platformă online sau în aplicațiile ce conțin *Biblia cu Numere Strong*[3]. Mergi la **Iacov 1** și poți căuta chiar tu dacă într-adevăr cuvântul scris aici – *peirasmos* – înseamnă cu adevărat *încercare*. Dacă ai încredere, îți scriu aici. În majoritatea Noului Testament VDCC[4] atunci când găsești scris *ispită* sau *încercare* este același cuvânt în grecește.

- ca substantiv este: *G3986 Peirasmos – încercare, ispită*;
- ca verb este: *G3985 Peirazo – a încerca, a pune la încercare, a ispiti.*

Atunci când citești *ispită*, dar și atunci când citești *încercare* în VDCC, să ai în vedere că în original este același cuvânt. Practic, se referă la același lucru: test, încercare, ispită prin care vrăjmașul îți probează puterea, credința sau cunoașterea, iar prin aceasta se vrea ca tu să pierzi bătălia și să cazi testul.

De exemplu, Domnul Isus spune în **Matei 22:18**: *Fățarnicilor, pentru ce mă ispitiți* (peirazo)*?* Ce trebuia să facă Domnul Isus? Să rabde ispita? Normal că nu! Înseamnă că aceasta a fost o încercare de-a fariseilor ca să-L prindă. La fel cum este și boala astăzi, o încercare de la diavolul prin care el încearcă să te prindă. Tu trebuie să spui la fel ca Domnul Isus: „Pentru ce mă ispitești? Pentru ce mă încerci, vrăjmașule?" Iar

[3] Vezi https://www.ebiblia.ro/ .
[4] VDDC – versiunea *Dumitru Cornilescu* corectată.

apoi rezolvi problema. Nu cazi în cursa bolii, ci te lupți împotriva ei până o biruiești.

Ispita este același lucru cu *încercarea* în Biblie, oricât de șocant ar părea. Și să nu uiți că scrie negru pe alb în Iacov că NU Domnul este cel care te ispitește sau Cel care te încearcă. Știu că acest adevăr te va elibera mult. Când îl vei studia personal mai mult, vei afla singur mai mult adevăr prin el. Domnul să te lumineze!

Iacov 1:17 – *orice ni se dă bun şi orice dar desăvârşit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.*

- Andrei, boala este ceva bun sau rău?
- Ăăă...
- O boală nevindecată duce la moarte sau la viață?
- La moarte.

Domnul Isus a venit să aducă viață și încă viață din belșug. Atunci boala este ceva rău, nu ceva bun. Așadar, orice ni se dă bun, adică vindecarea, este de la Tatăl.

Să mai analizăm un text despre încercare. Vei rămâne din nou uimit când îl vei citi:

Apocalipsa 2:10 – *Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi, ca să vă încerce. Şi veţi avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da cununa vieţii.* Cine este cel care încearcă? Cine? Diavolul. Domnul îi anunță pe credincioșii aceia despre un atac pe care îl va da diavolul în viitor. La fel cum am scris în capitolul 8 despre prorocii. Domnul te anunță cu privire la atacurile pe care le are diavolul în plan pentru tine sau pentru familia ta sau pentru biserica ta. Dar scrie negru pe alb că nu Dumnezeu este cel care încearcă, ci diavolul va arunca în temniță pe oameni ca să-i încerce. Diavolul este autorul necazului. Să mai citim odată textul: *Nu te teme*

nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi, ca să vă încerce. Şi veţi avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte şi-ţi voi da cununa vieţii.

Apostolii când povestesc despre necazurile lor, despre strâmtorările prin care au trecut, despre încercările pe care le-au avut, ei se referă la prigonirile pe care le sufereau. Ai observat asta? Niciodată nu spune Pavel că printre necazurile lui se numără și o boală pe care o avea ca să fie desăvârșit prin ea.

Să luăm și câteva texte în care apostolii își prezintă necazurile. Să vedem care au fost necazurile apostolilor:

1 Tesaloniceni 2:14 – *Fraţilor ... şi voi aţi suferit din partea celor de un neam cu voi aceleaşi rele pe care le-au suferit ele din partea iudeilor. Iudeii aceştia au omorât pe Domnul Isus şi pe proroci, pe noi ne-au prigonit, nu plac lui Dumnezeu şi sunt vrăjmaşi tuturor oamenilor, pentru ca nimeni din voi să nu se clatine în aceste necazuri, căci ştiţi singuri că la aceasta suntem rânduiţi. Şi când eram la voi, v-am spus mai dinainte că vom avea să suferim necazuri, ceea ce s-a şi întâmplat, cum bine ştiţi.* (Este vorba de boli? Nu.) *Astfel, în nerăbdarea mea, am trimis să-mi aducă ştiri despre credinţa voastră de teamă ca nu cumva să vă fi ispitit Ispititorul şi osteneala noastră să fi fost degeaba. De aceea, fraţilor, în toate strâmtorările şi necazurile noastre* (Se vorbește despre boli sau despre prigoniri? Despre prigoniri, așa-i?) *am fost mângâiaţi cu privire la voi prin credinţa voastră.*

Cred că este evidentă faptul că nu este vorba nicidecum de boli. Este vorba de prigonirile pe care le-au îndurat apostolii din partea iudeilor. Asta numesc ei necaz, suferință, strâmtorări. Cum spunea și Isus, de prigoniri nu suntem scutiți. Dar boala este cu totul altceva. Domnul a plătit ca să ne răscumpere de sub boală.

Iată la rând câteva pasaje care vorbesc despre necazuri, despre suferință și încercare, dar de fiecare dată este vorba despre prigonire! Niciodată nu se arată boala ca fiind parte din necazuri! Interesant, nu? Hai să vedem:

Matei 13:21 – *Dar n-are rădăcină în el, ci ţine până la o vreme; şi, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvântului, se leapădă îndată de el.* Necazul este din nou asociat cu prigonirea. Dacă devii creștin, începi să fii prigonit, dar dacă te lepezi te creștinism, prigonirea încetează. Dacă aici necazul ar fi boală, să presupunem că te lepezi de creștinism; va înceta boala din trupul tău atunci când te lepezi de creștinism? Nici vorbă! Rezultă că nici aici nu este vorba de boală.

Ioan 16:33 – *V-am spus aceste lucruri ca să aveţi pace în Mine. În lume veţi avea necazuri, dar îndrăzniţi, Eu am biruit lumea.*

Fapte 7:10 – *Domnul a fost cu Iosif şi l-a izbăvit din toate necazurile lui.* Dacă necazul înseamnă boală, atunci ce boli a avut Iosif?

Fapte 20:23 – *Numai Duhul Sfânt mă înştiinţează din cetate în cetate că mă aşteaptă lanţuri şi necazuri.* Dacă în mod normal pe un creștin trebuie să îl năpădească necazurile, adică bolile, atunci ce boli l-au așteptat pe Pavel la Ierusalim?

Romani 8:35 – *Cine ne va despărţi pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea sau prigonirea sau foametea sau lipsa de îmbrăcăminte sau primejdia sau sabia?* Iată din nou cum pur și simplu nu este scris nicăieri despre boală! Nu te-ai întrebat vreodată de ce nu scrie? Dacă era normal pe vremea apostolilor să fie boală, de ce nu au pus și boala în lista cu necazuri?

2 Corinteni 6:4 – *Ci, în toate privinţele, arătăm că suntem nişte vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări.* Dacă Pavel ar fi avut o

boală, nu crezi că ar fi scris de fiecare dată în epistolele lui ca bisericile din jur să se roage pentru boala lui?

2 Corinteni 7:4 – *Am o mare încredere în voi. Am tot dreptul să mă laud cu voi. Sunt plin de mângâiere, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre.* Din nou este vorba de prigonire și nu de boală.

2 Corinteni 8:2 – *În mijlocul multelor necazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare şi sărăcia lor lucie au dat naştere la un belşug de dărnicie din partea lor.* Iarăși se vorbește despre prigonire.

2 Corinteni 11:23-33 (aici Pavel își enumeră toate necazurile, strâmtorările, încercările și problemele pe care le-a avut în viață de când este creștin; SĂ CĂUTĂM CUVÂNTUL BOALĂ LA OCHI sau măcar BOALĂ, în general.) – *În osteneli, şi mai mult; în temniţe, şi mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte! De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; o dată am fost împroşcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte şi o zi am fost în adâncul mării. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăţi, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între fraţii mincinoşi, în osteneli şi necazuri, în priveghiuri adesea, în foame şi sete, în posturi adesea, în frig şi lipsă de îmbrăcăminte! În Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea Damascenilor, ca să mă prindă. Dar am fost dat jos pe o fereastră într-o coşniţă, prin zid, şi am scăpat din mâinile lor.*

Ai găsit că Pavel ar fi avut vreo boală printre necazurile acestea? Oare de ce nu avea? De ce nu avea și el o boală ca tot omul? La inimă ceva sau la ficat sau la ochi, cum se spune, sau un cancer… Ceva care să îl țină... De ce nu scrie? Simplu: pentru că Pavel nu a fost bolnav!

Efeseni 3:13 – *Vă rog iarăşi să nu vă pierdeţi cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră.* Pavel era prigonit din cauză că predica Evanghelia la neamuri. Din acest motiv le spune efesenilor: *eu pentru voi îndur toate astea...*, nu că Pavel ar fi îndurat boli pentru efeseni.

1 Tesaloniceni 1:6 – *Şi voi înşivă aţi călcat pe urmele mele şi pe urmele Domnului, întrucât aţi primit Cuvântul în multe necazuri* (contextul arată clar că se referă la prigoniri) *cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt.*

Și-acum, hai să prezentăm cel mai scos din context pasaj pe care l-am văzut folosit de către mulți, spunând că ar fi vorba de boli. Ține-te bine și urmărește firul! Știu că e puțin mai greoi acest capitol, dar vreau din toată inima să rup orice legătură a celui rău pe care le are cu versetele astea. Să nu mai ia diavolul versetele și să le folosească cum vrea el, scoase din context, cum a făcut la ispitirea lui Isus. Să citim deci despre ce este vorba:

2 Corinteni 1:4-10 – *care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înşine suntem mângâiaţi de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz! Căci, după cum avem parte din belşug de suferinţele lui Hristos, tot aşa, prin Hristos avem parte din belşug şi de mângâiere. Aşa că, dacă suntem în necaz, suntem pentru mângâierea şi mântuirea voastră; dacă suntem mângâiaţi, suntem pentru mângâierea voastră, care se arată prin faptul că răbdaţi aceleaşi suferinţe ca şi noi. Şi nădejdea noastră pentru voi este neclintită, pentru că ştim că, dacă aveţi parte de suferinţe, aveţi parte şi de mângâiere. În adevăr, fraţilor, nu voim să vă lăsăm în necunoştinţă despre necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsaţi peste măsură de mult, mai presus de puterile noastre, aşa că nici nu mai trăgeam nădejde de viaţă. Ba încă* ***ne*** *spunea gândul că trebuie să murim, pentru ca să* ***ne*** *punem încrederea nu în noi*

înşine, ci în Dumnezeu, care înviază morţii. El ne-a izbăvit şi ne izbăveşte dintr-o astfel de moarte şi avem nădejde că ne va mai izbăvi încă.

Despre ce necaz este vorba aici? Ce necaz mare l-a lovit pe Pavel și echipa lui de misiune? Să presupunem că este vorba de boală și că boala a fost așa de gravă încât Pavel era pe moarte. Cum răspunzi la următoarea întrebare: Dacă Pavel a fost bolnav pe moarte, de ce scrie la persoana I, plural? De ce scrie ***ne*** *spunea gândul că trebuie* ***să murim*** (**noi**)? Deci, după cum scrie, se vede că întreaga echipă de misiune era pe moarte, nu doar el.

Să analizăm ce necaz a avut Pavel și echipa lui în Asia. Fără prea multe explicații, pentru că e prea mult de scris, vreau să îți arăt direct despre ce este vorba. Dacă dorești să studiezi, vei vedea acest adevăr. Pavel face referire la necazul din **Fapte 19:21-41**, în care argintarul Dimitrie produce acea răscoală imensă. Imaginează-te tu în acea situație. Să fii ca la un meci de fotbal pe o arenă cu 50000 de oameni în tribune și toți să strige și să răcnească împotriva ta și a echipei tale „mare este Diana efesenilor”, timp de două ore continuu. Cum te-ai fi simțit? Pavel a vrut chiar să intre în arenă, dar colegii nu l-au lăsat. L-ar fi rupt în bucăți. Chiar mă miră faptul că nu a murit niciun ucenic atunci la ce s-a întâmplat acolo. E normal că se temeau de moarte. Subliniez că în niciun caz nu este vorba despre boală în textul din **1 Corinteni**, termenul *boală* sau vreun sinonim de-al său neapărând în întreaga scrisoare către corinteni.

În concluzie, în împărăția lui Dumnezeu se intră prin multe necazuri, dar nu în sensul că cei care nu sunt bolnavi nu vor fi mântuiți. Suntem într-un centru de antrenament, iar Dumnezeu îngăduie ca să ne luptăm cu inamicul. Inamicul nostru este diavolul și împărăția lui. El te încearcă prin boli, prin probleme, prin necazuri, chiar și prin probleme financiare, dar Dumnezeu deja ți-a dat puterea să biruiești boala, necazul,

problema și încercarea în care ai ajuns. Dumnezeu nu vrea să rămâi în încercare. Nu vrea să fii mulțumit cu încercarea sau cu provocarea pe care ți-a dat-o inamicul. Dumnezeu vrea ca tu să biruiești ispitele, încercările, bolile, necazurile, strâmtorările, iar prin biruință tu devii mai puternic, mai abil în luptele viitoare și, de asemenea, te pregătești pentru ce urmează.

Boala este un inamic. Acum știi că Dumnezeu nu vrea să te mulțumești cu ea sau, mai grav, să spui: „Doamne, mulțumesc pentru boala aceasta, pentru că prin ea învăț răbdarea.” Nu! Dumnezeu ți-a pregătit mijlocul să ieși din ea, nu să rămâi în ea cu mulțumire. Începe să lupți împotriva inamicului, nu să îl îmbrățișezi!

- Tibi, dar este scris aici că dacă treci prin încercări, după aceea vei ști cum să-l mângâi pe celălalt când trece și el prin încercări. Poate Dumnezeu îngăduie să treci printr-un necaz ca să poți încuraja pe altul când va trece și el printr-o situație asemănătoare. Altfel predici unui bolnav când ai trecut și tu pe acolo!
- Andrei dragă, de ce nu te apuci să te droghezi vreo cinci ani de zile ca apoi să poți predica drogaților? Altfel predici când ai fost și tu un drogat!!! De ce nu te apuci să trăiești în mizeriile lumii acesteia, ca să poți încuraja pe cei care vor să se pocăiască? Altfel predici unui mizerabil când ai trecut și tu prin mizerii!!!
- Păi... Aici nu se pune.
- Eu voiam să-ți arăt că e adevărat, pe de-o parte, ce spui. Altfel predici unui om când ai trecut și tu prin aceeași problemă, dar asta nu înseamnă că Dumnezeu vrea ca tu să treci pe acolo doar de dragul să poți mângâia pe altul.
- Da, bine. Dar, pe de altă parte, dacă este vorba că trebuie să mă antrenez prin încercările diavolului, atunci poate ar trebui să mă rog să fiu încercat, ca să cresc în putere!
- Nici vorbă de așa ceva! Ajunge zilei necazul ei. Domnul Isus nu ne-a învățat să cerem necaz.

Iacov spune să privim cu bucurie când trecem prin încercări, adică dacă tot au venit, să le luăm ca pe niște probleme de matematică și să le rezolvam, cu bucuria că vom fi mai experimentați după ce le vom rezolva însă nu ne învață să cerem încercări. Niciodată să nu ceri încercări necazuri sau probleme. Ele vor veni. Diavolul ți le va da, dar pentru că ai vrut tu. Ajunge zilei necazul ei!

Iată deci încă o încurajare puternică pe care ai primit-o în acest capitol. Încercarea diavolului poate veni și prin boală, dar să nu uiți că încercarea este inamicul tău. Așa că ieși din tranșee și taie boala în bucățele, în marele Nume al lui Isus Hristos.

- Tibi, să nu uităm totuși că găsim scris în **Evrei 12** despre pedepsirea copiilor. Care părinte nu-și mai biciuiește copilul câteodată? Dumnezeu poate mai folosește boala ca și pedeapsă pentru unii copii. Poate nu ca pedeapsă, dar poate ca disciplină…

Evrei 12, un text atât de frumos, dar care este înțeles așa de urât! Bine că mi-ai adus aminte să ne uităm la Evrei 12. Care este adevărul despre pedeapsă? Pedepsește Dumnezeu prin boală? Să cercetăm și acest aspect!

CAPITOLUL 11

PEDEPSEȘTE DUMNEZEU PRIN BOLI?

- Tibi dragă, dacă în viață nu ai parte de necazuri sau dacă nu ești niciodată bolnav, e un semn mare de întrebare! Dacă nu ești bolnav înseamnă că Dumnezeu nu te disciplinează. Asta înseamnă că nu ești copilul Lui, iar tu vei fi judecat odată cu lumea.
- Să zicem că ai dreptate. Tu ești bolnav?
- Prin harul Domnului, da. Am greșit în unele lucruri, dar pentru că Domnul mă iubește mă disciplinează. Sufăr de diabet, iar când am întrebat pe Domnul de ce nu mă vindecă, El a răspuns: „Fiule, boala aceasta este pentru desăvârșirea ta. Nu cârti, nu murmura, pentru că prin ea te curăț și te sfințesc pentru a fi vrednic în ziua răpirii!" Dumnezeu mi-a spus clar că aceasta este crucea pe care trebuie să o port în fiecare zi. Și, de asemenea, pedeapsa de care am parte, ca să nu fiu judecat odată cu lumea.
- Suferi de diabet? Ohh, cum te-a mințit diavolul! Hai să îți explic de ce și cum te-a mințit diavolul. Iar ca semn că este Adevărul, vei constata tu însuți printr-o simplă întrebare. Fii atent! Tu spui că Dumnezeu nu vrea să te vindece de diabet pentru că aceasta este pedeapsa Lui și metoda de disciplinare pentru tine. Acum răspunde la asta: dacă ai fi cu același diabet în urmă cu două mii de ani între miile de bolnavi care veneau la Isus, sincer, pe tine te-ar vindeca Isus de diabet? Da sau nu? Dacă ai

merge la Domnul Isus și ai cere vindecare de diabetul tău, te-ar vindeca?
- Ăăă...
- Nu-i așa că te-ar vindeca? Dar de ce? Adineauri ai spus că, de fapt, Dumnezeu nu vrea să te vindece? S-a schimbat voia lui Dumnezeu în două mii de ani? Oh, nu... Nu s-a schimbat. El a rămas același. El nu te va pedepsi, nici nu te va disciplina prin boli sau suferințe.
- Dar cum rămâne cu **Evrei 12**?
- Hai să cercetăm!

Cu ceva timp în urmă, în biserica noastră mi-a fost dat să aud o profeție extraordinară pe vreau să o notez aici. Un frate a avut o vedenie. El a văzut în vedenie un zid, un zid al plângerii, stropit cu sânge. Fratele L-a întrebat pe Domnul ce semnifică această vedenie, iar Domnul i-a răspuns: „Aici, la acest zid al plângerii, vin oamenii care își plâng necazurile și problemele. Dar sunt unii cărora nu le pasă, ci acuză și spun: „Da! Aceasta este pedeapsa Domnului!" Apoi lovesc acele persoane, iar lovindu-i, țâșnește sânge pe zid. Domnul vă spune astăzi: „Să compătimiți".

Am înțeles ce a vrut să spună Domnul prin descoperire, dar oare câți înțelegem adevăratul sens al acestui Cuvânt? Domnul a zis: „Nu spuneți: «Este pedeapsa Domnului!», pentru că nu este așa... Oamenii trebuie compătimiți, ajutați, nu puși la colț și judecați ca fiind pedepsiți de Domnul".

În urma acestei descoperiri, am hotărât să compun un capitol în care să explic pasajul din **Evrei 12**, care este folosit atât de urât și nebiblic încât nu mai pot suporta atunci când se aduc acuzații la adresa lui Dumnezeu, că bolile sunt pedeapsa Domnului pentru unii oameni pentru ca plata păcatelor lor să fie achitată prin ele. Pentru că, fiindcă, deoarece… vezi Doamne, Domnul vrea ca noi să nu fim judecați odată cu lumea.

Mai întâi de toate, ca semn că oricine folosește **Evrei 12** sau **Ioan 15** ca fundament pentru a justifica necesitatea bolilor în oameni nu cunoaște Biblia, vei observa că pentru aceștia cărțile **Romani, Galateni** și **Evrei** sunt cele mai grele. Vor spune foarte des că Romani și Galateni sunt cărți grele și sunt greu de priceput. Frații mei, **Romani, Galateni** și **Evrei** mi se par cele mai explicite cărți din întreaga Biblie. Problema este că ne e greu să credem exact așa cum scrie. De exemplu, este scris în **Galateni 3:11** că *nimeni nu va fi socotit neprihănit prin Lege*. Ei bine, asta este împotriva culturii, datinii și tradiției noastre. Rar vei găsi oameni care să îți spună că într-adevăr nu se bazează pe poruncile Vechiului Testament pentru a fi socotiți neprihăniți. Ei spun că trăiesc în Noul Testament, dar caută legi și porunci în Vechiul Testament. Caută luni, ani, zile de curățare, acțiuni, fapte etc. Deci este imposibil pentru astfel de oameni să înțeleagă, să priceapă și să creadă **Romani, Galateni** ori **Evrei**.

De asemenea, este scris că noi vom fi judecați după Evanghelia lui Pavel. Imaginează-ți – să știi că vei fi judecat după Evanghelia lui Pavel și să nu știi ce spune Pavel despre mântuire, ba chiar să spui că nu poate înțelege oricine așa ceva. Un astfel de om nu se diferențiază mult de un român cu numele drept-credincios, clasic, care habar nu are cum sau pe ce bază este mântuit, ci stă și așteaptă la risc ziua venirii Domnului și viața ce va să vie.

Așa că îți recomand ție, drag cititor, ca atunci când auzi pe cineva explicând cu foc și cu har **Evrei 12** sau pedepsirea copiilor prin boli și necazuri, să te informezi care este poziția acestuia cu privire la har. Dacă acel om îți va spune că omul este mântuit prin har doar în momentul nașterii din nou însă după nașterea din nou mântuirea se menține prin fapte, acel om este exact ce numea Pavel, nechibzuit. Așa i-a numit pe galatenii care au început să creadă astfel. Adică nu știe ce vorbește, nici ce urmărește.

Nu lăsa astfel de oameni să interpreteze Biblia în locul tău și să îți impregneze în minte o frică de Dumnezeu pe care El nu vrea să o ai. Dumnezeu este dragoste, iar dacă vei accepta învățătura acestor oameni care ți-L prezintă pe Dumnezeu ca fiind mânios, niciodată, dar niciodată nu Îl vei putea iubi pe Dumnezeu.

Nicio soție nu își poate iubi soțul decât dacă acesta o iubește și o iartă. Dacă acesta este un soț fixist, iar la prima greșeală o va penaliza sau îi va arăta greșeala sau nu-și va suporta soția decât atunci când aceasta va fi perfectă, acea soție niciodată, niciodată nu își va putea iubi soțul. Va fi doar o relație comandant-soldat. Tot așa, în Noul Legământ nu suntem chemați la o relație impersonală între Dumnezeu și om. Până nu vei experimenta iubirea lui Dumnezeu pentru tine nu Îl vei putea iubi.

Din păcate constat că cea mai mare piedică în calea oamenilor de a fi mai buni și mai roditori pentru Dumnezeu se datorează faptului că ei cred într-un Dumnezeu mânios. Un Dumnezeu care nu poate suporta greșelile lor, care pedepsește absolut orice greșeală pe care o fac și nu îi poate iubi din cauza păcatelor și greșelilor. Nu îi poate iubi din cauză că nu se roagă destul, din cauză că nu au postit destul, din cauză că nu au făcut destule fapte bune. Din această cauză, au permanent în ochi un Dumnezeu mânios, un foc mistuitor, iar dacă vrei să te apropii de El, ai face bine să vii pregătit, să îți iei o viață de călugăr, pentru că Dumnezeu nu primește oameni normali, ci oameni extraordinari, super-eroi, extratereștri, deci tu nu ai nici măcar o șansă. Iar din cauza faptului că te cunoști, pentru că știi că vei eșua pe cale, alegi să nu lucrezi mai deloc pentru Domnul deoarece este mai bine să nu ai posibilitatea să greșești. Astfel Dumnezeu nu va avea motiv să te certe, pentru că nu ai greșit în așa multe lucruri. Cât neadevăr!

Vă spun o taină, cum spunea Pavel: dacă vrei să vezi voia și natura lui Dumnezeu cum sunt de fapt, uită-te la Isus. El

spune de nenumărate ori în Noul Testament că *El și Tatăl Una sunt*. El este oglindirea exactă a Tatălui. Este întipărirea ființei Lui. El nu face nimic de la sine, ci face doar ce vede pe Tatăl făcând. În concluzie, exact așa cum s-a purtat Isus pe pământ cu ucenicii acum două mii de ani, exact așa este și Tatăl. Tot așa cum lucra și primea oameni Domnul Isus atunci când era pe pământ, așa îi primește și astăzi, ba mai mult.

De fapt, hai să analizăm. Domnul Isus a avut zeci de ucenici. Să ne uităm la viața lor. Ioan era doar un tinerel, avea 20 de ani aproximativ. Sunt curios dacă se mai îndrăgostea de vreo fată pe drumul lui din misiune. Ce crezi, dacă îl vedea Isus că el se uita după cineva, îl punea deoparte pe Ioan pentru șapte zile? Îl pedepsea pe Ioan? Nu mă înțelege greșit! Eu nu spun că a păcătui este ceva bun sau că nu-i problemă. Eu vreau să îți spun cum arată Biblia relația dintre copil și Dumnezeu în privința aceasta. Petru s-a lepădat de trei ori de Domnul Isus. I-a spus Isus ceva despre asta? L-a pedepsit prin ceva ca el să nu fie osândit odată cu lumea? L-a dat jos din slujbă? Nici vorbă! Identic este și Dumnezeu astăzi cu tine! Nu mai lăsa pe cei ce vor să folosească Biblia după cum vor ei sau religia lor să îți prezinte un Dumnezeu care este supărat pe tine aproape constant și care nu te poate suporta pentru că nu ești perfect sau pentru că păcătuiești. Uită-te în propria viață – ți-a adus această învățătură împlinirea versetelor din **1 Ioan 2:6-10** unde este scris că cine este născut din nou NU păcătuiește? Scopul meu este să îți prezint adevărata natură a dumnezeirii și iubirea Lui ce o are pentru tine. Vreau să vezi harul lui Dumnezeu așa cum este arătat în Scriptură. Vreau să vezi că Dumnezeu atât de mult te-a iubit, nu că atât de mult te-a urât!

Doar înțelegând cu adevărat harul Îl vei iubi, Îi vei sluji și nu vei mai păcătui, ci vei birui păcatul. Pentru că aceasta este Calea prin cale poți ajunge la desăvârșire: Harul, nu legea faptelor. Calea este Adevărul, iar Adevărul este Isus, iar Isus

este Harul. Dar toate acestea le vei cunoaște doar atunci când vei înțelege și vei primi iubirea lui Dumnezeu.

- Bine, bine, dar cum rămâne cu **Evrei 12**?
- Hai să intrăm în pâine, cum s-ar zice!

Să deschidem la **Evrei** și să citim împreună capitolul **12**. De la **versetul 3** găsim scris un mesaj de încurajare: *Nu te lăsa, nu descuraja.* În **versetul 4** este scris despre lupta împotriva păcatului, iar în contextul încurajării de a te lupta împotriva păcatului, este scris: *Și ați uitat sfatul pe care vi-l dă ca unor fii. „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești mustrat de El”*. Începând de aici, se tot folosește cuvântul *pedeapsă*.

Cornilescu, în prima sa traducere, a considerat că *pedeapsă* ar fi echivalentul grecescului *paideia*. În a doua sa traducere, VDCL[5], a rectificat greșeala, dar a fost prea târziu. Acest cuvânt a pus bazele unei adevărate arhitecturi în materie de învățătură greșită cu privire la disciplinare. În a doua sa traducere, Cornilescu a folosit în același text, cuvântul *înțelepțire*. De ce? Care este, de fapt, sensul? Cuvântul *paideia*[6] înseamnă, în primul rând, *Educație și Învățătură*, iar un doilea lui sens este *disciplină*, însă niciodată *pedeapsă* în sensul de *sancțiune* sau *penalizare*. Din cauza aceasta Cornilescu a folosit în a doua sa traducere cuvântul *înțelepțire*, pentru că și-a dat seama că aici nu este vorba de pedeapsă ca și sancțiune, ci de educație prin Cuvânt. Chiar și astăzi cuvântul *paideia* în greaca modernă înseamnă *educație*. Pentru că asta însemna și atunci.

Autorul nu se referea la pedeapsă în sensul de sancțiune sau condamnare sau osândire. Nu se gândea la sancțiune. S-ar

[5] VDCL – versiunea *Dumitru Cornilescu* literală.
[6] Vezi https://www.ebiblia.ro/ , G3809.

putea să ți se pară prea de tot, dar să citim pasajul, schimbând cuvântul pedeapsă cu înțelesul lui original, și anume *educație, învățătură, disciplină: Fiule, nu disprețui educația, învățătura, disciplina Domnului și nu-ți pierde inima când ești mustrat de El.* Deci nu este sancțiune.

În continuare este redat un citat care nu este scris nicăieri în Biblie, ci este o adăugire care, atenție, este figurativă: *Domnul bate cu nuiaua pe oricine îl iubește.* De ce figurativ? Pentru că și Pavel folosește aceeași expresie în **1 Corinteni 4:21**: *Ce voiți? Să vin la voi cu nuiaua sau cu dragoste și cu duhul blândeții?* Despre ce vorbește Pavel aici? Avea de gând să vină cu o nuia la Corinteni să-i pedepsească fizic? Sau avea să-i blesteme cu niște boli? Atunci la ce se referea el când spunea că ar fi mers cu nuiaua la corinteni? La mustrare, fraților, la mustrare! Pe un copil poate îl mai pedepsești cumva, dar pe un tânăr de vreo 20-25 de ani nu știu cine îl mai pedepsește cu nuiaua. Cei mari sunt disciplinați prin mustrare, educație și învățătură.

Versetul 7 – *Suferiți educația, învățătura, disciplina. Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este tatăl care nu își educă, învață, disciplinează copilul?* Să fim înțeleși: când folosim cuvântul *disciplină*, nu ne referim la o sancțiune aplicată, ci la *educație*, la *învățătură*. La fel cum la școală sunt prezentate sistematic *discipline* separate. Acele discipline de la școală nu sunt sancțiuni sau bătăi sau pedepse, ci sunt diferite materii prin care ești educat, învățat cu privire la diferite lucruri. Textul de aici folosește cuvântul *disciplină* cu sensul de educație și învățătură, ca la școală. Cum și spune mai jos, este o școală.

Versetul 8, cel mai urât folosit verset pe care îl aud tot mai des interpretat fără logică – *Dar, dacă sunteți scutiți de educație, învățătură, disciplină, de care toți au parte, sunteți niște fii din curvie, iar nu fii.* Să medităm ca de obicei. Cine sunt fiii din curvie? În mod normal, vagabonzii, cei fără mamă,

fără tată, fără sens în viață, bătuți de soartă. Vagabonzii, ei nu au parte de educația părintească despre care este vorba aici. În schimb, ei au parte de pedeapsă, adică de sancțiuni. Dacă vreun astfel de fiu din curvie fură, dă în cap la cineva, se urcă beat la volan, produce un accident cu victime, acesta va fi pedepsit. Poliția nu se va uita la el cu milă deoarece legea include și vagabonzii în lista oamenilor care trebuie pedepsiți. Fiii din curvie NU sunt scutiți de pedeapsa ca penalizare. Deci în acest sens până și fiii din curvie au parte de pedeapsă (sancțiune). Pe de altă parte, ei nu au parte de educație părintească pentru că este imposibil. Ei nu pot să aibă parte de educație, nu de pedeapsă.

Cine a crescut fără părinți, abandonat, știe mai bine că ești pedepsit și sancționat mult mai mult și mai des decât un copil care are părinți. Societatea este crudă. Așadar, contextul afirmă că acești copii nu au parte de educație în sensul de *învățătură*. Iată cât de frumos scrie că dacă noi nu vom avea parte de Educația Domnului, adică de învățătura corectă din Cuvântul Lui, suntem ca niște copii needucați, neînvățați, prunci care nu sunt obișnuiți cu cuvântul despre neprihănire și așa mai departe!

Știu că este foarte greu să crezi ce am scris până acum, deoarece am citit o grămadă de ani *pedeapsă* în loc de originalul *educație* și din această cauză ne este foarte greu să ne întoarcem la adevărul biblic. Cu toate acestea, suntem nevoiți să conștientizăm faptul că nu se potrivește cuvântul *pedeapsă* acolo, iar așa poate ne va fi mai ușor.

Versetul 9 – *Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au educat, învățat, disciplinat și tot le-am dat cinstea cuvenită.* Încă o dovadă a faptului că acest *paideia* nu înseamnă *sancțiune* este că Dumitru Cornilescu traduce același cuvânt corect în alte două texte din Noul Testament. De exemplu, în **Efeseni 6:4**, Pavel recomandă creștinilor să-și educe copii prin *mustrarea* (paideia) *și învățătura* Domnului. Aici *paideia*

este tradus *mustrare*. Al doilea text, este în **2 Timotei 3:16**, unde în prima și clasica lui traducere Cornilescu scrie așa: *Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.* Cuvântul folosit pentru *a da înțelepciune* este exact același *paideia*. Aici a fost tradus prima dată prin *a da înțelepciune*, iar în a doua traducere, în Evrei 12, a tradus *înțelepțire*, ceea ce e corect.

Acum uitându-ne la pasajul din **Timotei**, ce să facem? Putem afirma că studierea Bibliei ne aduce sancțiune? Pedeapsă? Ne va aduce citirea Bibliei pedeapsă? Penalizare? Nicidecum! Studierea Bibliei ne aduce educație, învățătură și disciplină.

- Hai că începe să se facă lumină!
- Mă gândesc și eu că da. Mă bucur.

Versetul 10 – *Căci ei ne <u>educau, învățau, disciplinau,</u> pentru puține zile, cum credeau ei că e bine. Dar Dumnezeu ne <u>educă, învață, disciplinează,</u> pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.* Să analizăm comparația. Se scrie că părinții noștri ne educau pentru o perioadă scurtă de timp cum credeau ei că este bine. În ce sens? Un părinte nu își poate învăța copilul cum să se comporte în fiecare domeniu din viață când acesta va crește mare. Părintele nu îl poate învăța cum să lucreze în toate afacerile în care va fi implicat pe viitor. Părintele nu îl poate învăța pe copil cum să își aleagă casa pe care și-o va cumpăra când acesta va avea 50 de ani. Educația pe care o dau părinții copiilor este de scurtă durată, adică pentru puține zile. În acest sens se spune că *părinții noștri ne educau și ne învățau, pentru puține zile*, deoarece educația părinților nu poate acoperi toți cei 100 de ani ai copilului. Ei doar explică copilului cât de bine o pot face, în general, nu

specific sau de durată, cum să se comporte în lume, apoi cu Dumnezeu înainte!

Dumnezeu însă educă pe termen lung. Învățătura Lui nu se limitează la o scurtă durată. Învățătura pe care ne-o dă El prin Cuvânt poate fi chiar 24 din 24 și poate avea efect specific pentru toata viața sau pentru eternitate. Din acest motiv ni se spune că El ne învață și ne explică voia Lui pentru binele nostru. Pentru a ne face părtași sfințeniei Lui, adică naturii Lui.

Un copil nu se aseamănă mai mult și mai repede cu sfințenia, bunătatea și dragostea tatălui său dacă acesta este sancționat și pedepsit regulat, ci dacă acesta este instruit, educat și învățat cum să o facă. Un copil nu va fi mai iubitor dacă este pedepsit cu regularitate, bătut cu nuiaua sau altceva de genul acesta. El va fi mai iubitor când va primi dragoste sau când este învățat de ce să o facă, care este bucuria și împlinirea de a fi iubitor sau de a împrăștia dragoste și așa mai departe. Nu poți oferi ceva ce nu primești mai întâi. Nu poți oferi dragoste dacă nu o primești mai întâi. Iar dacă tu nu accepți și nu dorești să primești dragostea lui Dumnezeu, dacă nu o înțelegi cât este de mare pentru tine este normal să nu îți poți iubi aproapele. Știu că vei cunoaște iubirea Domnului treptat, te vei lăsa topit de dragostea Lui și astfel viața ta va fi transformată prin harul lui Isus. Pentru că El e bun și tu ești bun. Și vei vedea asta din momentul în care începi să vorbești cine ești în Hristos. Rezultatele vor fi uimitoare, chiar și pentru tine.

Versetul 11 – *Este adevărat că orice educație, învățătură, disciplină deocamdată pare o pricină de întristare și nu de bucurie. Dar mai pe urmă, aduce celor ce au trecut prin școala ei, școala ei, roada dătătoare de pace a neprihănirii.* O, cât de limpede este numită *paideia* - școală! Adică un loc în care primești educație, unde se învață elevii, ucenicii, nu unde se sancționează. Repet: nu unde se pedepsesc, ci unde se învață, unde se predă. Noi mergem la școală să primim învățătură, nu

să fim biciuiți sau chinuiți. Totuși, se mai vede ceva. Este scris că *orice educație, învățătură, disciplină, pare întristare și nu bucurie, dar mai pe urmă aduce roada, aducătoare de pace a neprihănirii.* Ce aduce? Roadă. Aduce Rod. Cum adică? Pedeapsa aduce rod? Sau altceva?

Pentru asta ne vom uita și la **Ioan 15**, care este, de asemenea, un pasaj controversat și aducător de confuzie atunci când este înțeles cum nu este scris. Despre **Ioan 15** vom scrie în capitolul următor însă vreau să aduc doar un verset de acolo, **5**: *Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod.* Deci nu dacă sunteți pedepsiți veți aduce roadă, ci dacă veți rămâne în Hristos veți aduce rod.

Din propria experiență îți spun – câteodată disciplinarea prin Cuvânt îți închide gura, câteodată Dumnezeu vorbește direct și tranșant cu tine. La ceva timp după ce Dumnezeu mi-a descoperit aceste lucruri, comunicam personal cu câteva sute de persoane, iar cu alte mii de persoane am avut cel puțin o tangență reală sau virtuală. De multe ori mai mult comunicam cu alții decât munceam. Adoram să-i ajut pe oameni, cu toate că am ajuns să cheltuiesc o grămadă de timp pentru ei. Totuși, era o singură parte care nu-mi plăcea. Un lucru la care Dumnezeu mă chema, dar, pentru că era prea mare responsabilitatea, când vorbeam cu El despre asta Îi spuneam că nu vreau să devin ce dorește el în această privință. Într-o noapte pe când vorbeam cu Dumnezeu, I-am repetat acest lucru. Până atunci Domnul îmi vorbise cu răbdare despre asta. În acea noapte, mi-am repetat dorința de a nu sluji în acel punct în care El dorea să slujesc, iar El mi-a răspuns pe loc, dar pe un ton disciplinar: „Tu nu vrei să nu slujești acolo, tu, de fapt, nu vrei să fii responsabil!” Vă mărturisesc că îmi venea să intru în pământ. În acea noapte mi-am dat seama ce bleg am fost până atunci în privința aceasta. Lucrarea Domnului cere responsabilitate. Dacă vrei să fii un slujitor cu rezultate, trebuie să fii responsabil în multe lucruri.

Sincer, dacă mi-ar fi dat Dumnezeu o boală de stomac atunci, eu nu aş fi priceput ce vrea să-mi explice. Nu aş fi priceput printr-un necaz ce vrea să schimb la mine. Dar prin simplul fapt că mi-a spus direct ce trebuie să schimb, chiar dacă acum nu a părut așa iubitor, eu am înțeles exact ce trebuie. Din noaptea aceea am cedat.

Dacă eu sau tu ai fi disciplinat sau educat prin boli și necazuri, cum se presupune, ai ști ce vrea Domnul să te învețe? Sincer, dacă tu crezi că Dumnezeu îți arată prin boală ce vrea să schimbi la tine, atunci te întreb cum vezi asta – cum știi în funcție de necazul care vine ce vrea Dumnezeu să-ți comunice? Așa-i că de multe ori voiai să înțelegi, dar nu ai înțeles ce ar trebui să faci?

Sper că ai priceput ce vreau să comunic. Câteodată, disciplinarea lui Dumnezeu prin Cuvânt, te întristează. Îți vine să intri în pământ de rușine, dar aduce roada neprihănirii.

Să revenim la sensul cuvântului. Încă o dovadă a faptului că substantivul *paideia* este folosit de autor cu sensul de educație și învățătură este că însuși William MacDonald[7], care este cesaționist, afirmă în comentariul lui pentru pasajul din **Evrei 12** că sensul cuvântului nu este *sancțiune*, ci *educație*: „Când citim cuvântul disciplinare, avem tendința să-l echivalăm cu o biciuire. Dar în contextul actual el are sensul de educație dată unui copil, formarea sa, în care întră îndrumările, disciplina, îndreptarea și avertismentul. În pasajul ce ne stă în față, disciplinarea nu era o pedeapsă pentru faptele rele, ci o pregătire sau o formare prin intermediul prigoanelor".

Ultimul și cel mai puternic argument care ar trebui să pună stop oricărei interpretări greșite cu privire la pedeapsă este faptul că Domnul Isus este Cel care a purtat pedeapsa păcatelor noastre. Dacă noi ar trebui să fim pedepsiți din nou, asta ar

[7] William Mac Donald, *Comentariul biblic al credinciosului. Noul Testament*, Fundația Lampadarul de Aur, Oradea, 2004, p. 1025.

însemna că pedeapsa care a căzut peste Domnul Isus nu a a avut niciun rost.

Dumnezeu nu-ți va da o boală sau un necaz prin care să îți achiți plata păcatelor. Ele au fost plătite deja. De fapt, și plata vindecării tale deja a fost plătită. Ridică-ți vindecarea! E a ta, e pentru tine! Dumnezeu nu te-a pedepsit, El te iubește. Da! Te iubește! Vrea să te vindece.

Când este folosit ca verb, *paideuo*, are același sens primar: *a educa, a învăța, a disciplina, a arăta calea, a se crește*. Deci același sens, de educare și instruire prin învățătură. Acest cuvânt, numerotat *G3811*, este folosit în câteva pasaje unde Cornilescu în prima traducere le-a notat prin *pedepsire*. Primul este în **1 Corinteni 11:32**, iar al doilea este scris în **Apocalipsa 3:19**, iar ambele trebuie înțelese și citite cu sensul primar, original, și anume *educare, învățare, instruire, direcționare*.

Pasajul despre Cina Domnului îl vom cerceta probabil într-o carte viitoare. Cina Domnului! Câtă vindecare trupească ne-a pregătit Dumnezeu prin această lucrare, iar nouă ne este frică de ea. O să aducă multă eliberare descoperirea Cinei Domnului. Atunci vom discuta despre **1 Corinteni 11:32** și ce înseamnă *educația* (*paideia*) ce te scapă de osândirea lumii.

Nu uita, Dumnezeu te iubește! El nu stă să te urmărească cum greșești ca să aibă prilej să te pedepsească. El vrea ca prin dragostea Lui tu să te pocăiești, să te întorci la El, iar El te va învăța, te va educa și te va disciplina prin harul Lui ca să ajungi la o viață de biruință împotriva păcatului. Dar prin HAR, nu prin Lege sau reguli sau porunci omenești. Este o mare diferență.

- Bine, Tibi, am înțeles. Dumnezeu mă iubește și nu mă va pedepsi prin boală. Are sens acum. Dar totuși poate El mă va trece prin boală ca să mă fac mai bun. El poate îngăduie boala în trupul meu nu ca pedeapsă, ci poate că

vrea să mă curețe de tot ce este rău în mine și astfel să pot aduce mai mult rod. Doar așa scrie în **Ioan 15**, că Domnul curăță mlădițele ca să aducă și mai mult rod. Poate El va dori să mă curețe prin boală și asta este spre binele meu. El din dragoste face lucrul acesta.

- Îmi place că pui întrebarea direct, așa cum o ai pe inimă. În capitolul următor vom cerceta adevărurile din **Ioan 15**. Până ajungem acolo, vreau să îți pun o singură întrebare: prin ce boli au fost curățiți ucenicii și Domnul Isus încât se spune despre ei că erau curați acum? Bună întrebare, nu-i așa?

Să aducem la lumină și mai mult Adevăr. Să smulgem mahrama religiei tradiționale pe care am lăsat-o să ne acopere adevărul. După eliberare, Dumnezeu va lucra într-un mod deosebit, tu te vei bucura, vei fi bucuros și mulțumit. Pentru că voia Domnului este bună, plăcută și desăvârșită. Voia Domnului este plăcută. Asta nu am scris-o eu.

După ce vei termina de lecturat îl vei cunoaște pe Dumnezeu cu adevărat așa de mult și într-un mod cum nu L-ai mai cunoscut până acum. Iar această descoperire a Lui pe care ți-o face capitol după capitol se va materializa prin rezultate pe măsură. Vei observa că Îl iubești mult mai mult pe Dumnezeu și te vei mira cum este posibil ca tu să Îi slujești cu atâta sinceritate și bucurie. Îl vei iubi mult, pentru că El te-a iubit mult mai întâi. Totuși, să nu uităm scopul acestei cărți: să te facă să urăști boala deoarece este un inamic al Domnului și al tău.

CAPITOLUL 12

CURĂȚĂ DUMNEZEU PRIN BOALĂ?

- Pace, frățioare Andrei! Ce mai faci?
- Rău, frate... Așa mă doare de tare când se schimbă vremea... Mă curăță Dumnezeu...
- Cum te curăță, tovarășe?
- Hai, măi, nu râde! Eu vorbesc serios. Am o vreme de când e mai rău ca niciodată. E drept, în ultima vreme nu prea am fost la adunare, nu prea m-am rugat, nu prea am citit în Biblie. Nu prea am adus rod. Cred că mă curăță Dumnezeu de toate prostiile mele ca să aduc rod pentru El mai multe fapte bune.
- Andrei, Dumnezeu nu te curăță prin boală ca să aduci mai multă roadă? El te curăță prin Cuvânt, așa scrie în Ioan!
- Da, frate, dar dacă nu aveam boala asta eu nu eram așa pocăit. Dumnezeu a găsit cu cale să mă atragă la El prin boala asta. Chiar Îi mulțumesc pentru ea!
- Oh, Doamne! Frate, eu cred că te-a adus boala mai aproape de El, dar nu înseamnă că Domnul ți-a dat boala asta ca să te trezești și să mergi din nou la biserică. Uite, vecinul tău e un idolatru și de vreo 5 ani nu mai merge la biserică. Acum câteva luni s-a îmbolnăvit de cancer. Asta ce a fost? I-a dat Dumnezeu o boală ca să meargă din nou la biserica aceea idolatră?
- Nu, dar ce legătură are?

- Asta vreau să spun și eu. Ce legătură are mersul la biserică cu boala? El de ce e bolnav? Vrea Dumnezeu să îl trezească în credință ca să meargă din nou la biserică să se închine la statui sau la icoane?
- Asta nu, dar poate Dumnezeu vrea ca prin boala asta să-l îndrepte către biserica noastră.
- A făcut vreodată Domnul Isus asta? Ai văzut pe cineva care nu prea era credincios, iar Domnul i-a dat o boală ca prin ea să vină la El?
- Nu, dar... na... totuși trebuie să recunoști că oamenii în boli se pocăiesc. Boala lucrează spre binele lor, pentru că prin ea se fac mai buni și mai credincioși.
- Într-adevăr. De fapt, și pușcăria te face mai bun. Asta înseamnă că ar fi bine ca măcar odată în viață să trecem pe la pușcărie, ca prin ea să ne facem mai buni? Dacă tu mergi cu 150 km/oră, iar pentru că te prinde poliția primești o amendă de 3000 de lei, te întreb, o să te înveți minte? Te va face amenda aia să nu mai conduci cu viteză?
- Cu siguranță! Chiar am și primit o astfel de amendă. O lună de zile am mers regulamentar în fiecare zi după aceea.
- Ei, vezi? E adevărat că necazurile te fac mai răbdător pentru o vreme. Parcă te curăță de ce e rău și ai impresia pentru o vreme că te-ai cumințit. Până la primul drum drept, așa-i?
- La două zile după ce am reprimit permisul am luat 1500 amendă pentru viteză.
- Te cred... pentru că așa e natura noastră. Necazurile nu ne cumințesc. Te poți uita în jurul tău. Caută familiile cele mai încercate și vei rămâne surprins că sunt tot la fel de nerăbdătoare, tot la fel de „nesuferite” câteodată și așa mai departe. Frate drag, pe om nu necazurile îl fac mai bun. Nu necazurile îl curăță. Așa pare. Dar după ce trece puțin timp, se întorc înapoi la cele vechi. Asta ai văzut și la tine. Ai făcut prostia, ai plătit 3000 de lei din banii tăi, pe lângă că ai stat trei luni fără permis, dar la câtva timp

după ce ai uitat, fără să vrei, ai recidivat. Asta nu e doar în cazul tău, ci pentru toată lumea.

- Așa e... de multe ori mă gândesc la asta. Mă tem că Dumnezeu nu va putea scoate nimic bun din mine. Oricât de mult m-a trecut prin încercări, nu m-a putut îmblânzi. Mă tem că o să am o viață ratată.
- Andrei, aici intervine Harul. Aici intervine Cuvântul. Hai să îți arăt cum o face, chiar din acest text pe care l-ai înțeles după cum l-ai înțeles... Hai să-ți arăt cum te curăță Dumnezeu de problemele acestea. Te va elibera mult această descoperire. Ești gata să afli ce a căutat inima ta atâta timp?
- Chiar sunt curios dacă mai am vreo șansă. Observ că nici măcar boala asta pe care o am nu m-a apropiat de Domnul cum ar trebui... Mă simt fals. Nu fac din inimă ceea ce ar trebui să fac.
- Mă bucur că recunoști asta. Hai să fim liberi în Numele lui Isus Hristos!

După cum am observat în capitolul precedent, boala și suferința nu sunt o pedeapsă de la Domnul sau o modalitate prin care El te disciplinează. Dumnezeu nu folosește boala și suferința ca prin acestea să te învețe lucruri, să îți formeze caracterul sau să te întărească în credință. Dumnezeu când te învață, când te instruiește te va învăța prin prigonirile ce rezultă din trăirea cu evlavie în Hristos. Scriptura spune că *cei ce vor să trăiască cu evlavie în Hristos vor fi prigoniți.*

Dacă tu nu ești prigonit din pricina credinței înseamnă că tu nu trăiești cu evlavie în Hristos. Tu pentru diavolul nu ești un inamic, ci o țintă pe care o poate ataca oricând voiește deoarece știe că nu vei opune rezistență, adică nu te vei împotrivi. Pentru împărăția întunericului tu nu ești un luptător care să creeze panică. Iadul nu te cunoaște. Deci e normal să nu fii prigonit. Dar dacă vei începe să dărâmi întăriturile vrăjmașului din viața ta, dacă începi să te lupți împotriva

duhurilor după cum scrie în **Efeseni 6**, dacă vei încerca să te lupți împotriva bolilor și dacă vei începe să eliberezi captivii de sub puterea întunericului, iar apoi să îi aduci în împărăția lui Dumnezeu, fii atent, iadul se va porni împotriva ta. E normal și e îndoielnic dacă nu e așa.

La asta se referea Pavel și Isus când spuneau: *în lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, eu am biruit lumea.* Ei nu anunțau că vor fi foarte bolnavi sau chinuiți de demoni. Nu! Ei se refereau la faptul că adevărații creștini vor fi prigoniți din pricina lui Hristos și din pricina Cuvintelor Lui pe care ei le împlinesc acum.

Dacă vei începe astăzi să predici anumite păcate, e în regulă. Dacă vei începe să predici Legea, să predici porunci și fapte vrednice de pocăință, e în regulă. Dar dacă vei începe să predici puterea lui Dumnezeu, dacă vei începe să vorbești împotriva împărăției diavolului, iar apoi să înveți pe alții cum să lupte împotriva ei, dacă vei elibera oamenii de sub robia vrăjmașului, atunci tu ești un inamic periculos pentru el. Și va folosi tot felul de oameni prin care să te oprească din drum. Va folosi fel de fel de oameni. Vei fi trădat de prieteni, vei fi acuzat pe nedrept, vei fi părăsit, vei fi neglijat, vei fi dat la o parte, se va vorbi împotriva ta și împotriva lucrării lui Dumnezeu pe care El vrea să o facă prin tine, pentru că diavolul îi va folosi pe cei neveghetori ca să își apere împărăția. Aceasta se numește prigonire.

Prigonire a suportat și Domnul Isus din partea fariseilor și a cărturarilor, adică din partea liderilor religioși. Prigonire a suportat și Pavel, și Petru, și Ioan și ceilalți.

Chiar și în zilele noastre, cei religioși, cei care au o formă de evlavie, adică cei care vor să fie socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeul prin faptele și eforturile lor, ei ți se vor împotrivi cât de mult vor putea, deoarece diavolul tremură înaintea ta din cauza lucrării pe care ai început-o în Numele lui Isus. Dar nu te teme! Hristos e în tine și ce este pus în tine este

mai tare decât ce este în lume. Mergi înainte! Luptă! Fă o trezire spirituală unde te afli! Nu te panica atunci când cei din jur sunt împotriva ta!

De fapt, toți slujitorii din vremea Bibliei care au început o trezire au fost prigoniți. Absolut toți! Moise s-a ridicat și a fost prigonit. Ilie s-a ridicat și a fost prigonit. Elisei, Ieremia, Ezechiel, Isaia, Domnul Isus, Petru, Ioan, Pavel și așa mai departe. La fel și cei care au pornit treziri de-a lungul vremurilor. Cine l-a înțeles pe Martin Luther? Cine l-a crezut pe Leonard Ravenhill? Câți au crezut că lucrarea de la Azusa Street a fost de la Domnul? Majoritatea spuneau că e de la diavolul: „Niște vrăjitori! Cică vorbesc în limbi! Aiurează! Satana e implicat acolo!” Asta auzeau de la toată religiozitatea: „Unde ai mai văzut așa ceva? Unde ai mai auzit în ultimele sute de ani ca cineva să vorbească în limbi în Numele lui Isus? Asta e înșelătoria diavolului! E vremea din urmă când diavolul înșală neamurile cu semne și minuni!” Pe undeva e adevărat. Nu s-a auzit de vorbirea în limbi până atunci pentru că a ascuns-o vrăjmașul. Dar asta face ca Biblia să nu conteze la fel de mult? Ce contează că nu s-a mai auzit de semne și minuni și vindecări și eliberări în masă? Dumnezeu se descoperă mai mult și mai mult… și mai mult! Chiar nu vrei să Îl cunoști și tu mai mult?

Se spune că dacă Domnul va veni să se arate într-o biserică cu putere printr-o trezire va veni cu pace. „Eh! Dacă asta ar fi de la Domnul, ar aduce pace, nu dezbinare. Ce, Domnul face dezbinare în popor?” Apoi cu un zâmbet travestit se ascund în spatele unor prorocii pe care le interpretează intenționat invers sau, mai grav, în spatele prorociilor firești care afirmă împotriva Bibliei că undeva, în viitor, vom face sau se va face..., dar acum nu e timpul...

Fraților! Dacă vrem trezire, trezirea se va produce după cât ne luptăm noi pentru ea. Uită-te în biserici – este posibil ca de 70-80 ani să se aștepte trezirea. Iar de 70 de ani toți se uită în

viitor. Se hrănesc din promisiuni. Fraților! Surorilor! Trezirea trebuie să înceapă acum! Vrei să faci tu o trezire? Dumnezeu vrea să te susțină!

Acum să ne întoarcem la pasajul din **Ioan 15**. După cum am spus, bolile nu sunt incluse în planul lui Dumnezeu, în sensul că ți le va da El ca prin ele să te maturizezi. Diavolul este cel care ți le dă, iar responsabilitatea ta este să folosești puterea pe care ți-a dat-o Domnul și să te împotrivești ei. Câștigând acea luptă, te vei maturiza, vei deveni mai puternic, mai răbdător și așa mai departe. Am vorbit despre asta în capitolul despre încercări.

Cu toate acestea, există acest text, **Ioan 15**, care este folosit atât de nebiblic, iar unii oameni îl folosesc pentru a-L contura pe Dumnezeu ca fiind un tată care vrea cu orice chip să te vadă suferind, apoi numesc asta *dragoste*...

Să începem să îl studiem împreună și să vedem care este cu adevărat sensul acestui pasaj și ce a vrut să spună Domnul Isus prin el:

Ioan 15:1-2 – *Eu sunt adevărata Viță și Tatăl Meu este Vierul.* Deci să reținem că Hristos este vița. Nu noi sau alți frați, ci Domnul Isus este Vița. *Pe orice mlădiță care este în Mine și n-aduce roadă, El o taie.* Să ne oprim aici și să recapitulăm:

- fiecare mlădiță reprezintă un creștin născut din nou sau care a fost născut din nou;
- mlădițele neroditoare care se usucă vor fi tăiate la urmă, adică la sfârșitul veacului;
- chiar dacă ai fost născut din nou, dar ai greșit sau nu aduci roadă, în teorie încă ai rămas în viță, dar e posibil să nu aduci roadă;
- textul pare să spună că pe orice mlădiță care este în Hristos și nu aduce rod El o taie.

Având în vedere că Ioan nu a scris cartea în limba română, ar fi normal și potrivit să cercetăm cum anume s-au formulat

aceste enunțuri în original. Să urmărim cuvântul *a tăia*. Cuvântul echivalent pentru *a tăia* este *airo – G142. Airo*, care este verb, înseamnă în primul rând *a ridica*, apoi *a lua* și după aceea *a lua ceva prin forță, a smulge*. Și acum, atenție! **Versetul 5** spune că Domnul va arunca în foc mlădițele neroditoare doar atunci când acestea nu rămân în viță, adică în Hristos. Aici însă este vorba despre mlădițele care încă sunt în viță, adică în Hristos. Este imposibil să se spună despre acestea că se vor smulge sau că se vor tăia. Să reformulez: Domnul spune că va arunca în foc mlădițele care nu rămân în viță la alegerea lor, nu că va arunca în foc mlădițele care sunt în viță și nu aduc rod. E un detaliu extrem de important pentru studiul nostru acest lucru.

Dar de ce este scris *a tăia*? Care este sensul în original? Sensul cuvântului *airo* este *a ridica*. Chiar îți recomand ca după ce studiezi aceste capitole, să nu rămâi doar la o recunoaștere a faptului că așa a spus Tibi, deci trebuie să fie adevărat. Nu îl poți înfrunta pe vrăjmaș spunându-i că așa a spus Andrei. Mergi tu însuți la Biblie și caută, studiază ca să vezi dacă într-adevăr este așa. Poți folosi *eBiblia*. Caută cuvântul *G142*. Vei vedea că sunt 97 de locuri în care se folosește acest cuvânt. În cele mai multe cazuri, acesta este tradus *a ridica*, iar în restul, *a lua*, cu o singură excepție, când este tradus *a tăia* (în **Ioan 15**). Așadar, atunci când scrie: *mlădița care este în Mine și nu aduce rod el o taie*, chiar nu înțeleg de ce *airo* este tradus *a tăia*, pentru că nu asta înseamnă cuvântul *airo*. E ca și cum ai spune că în românește cuvântul *a ridica* înseamnă *a tăia*. Nu au nicio legătură unul cu altul.

Să mai vedem câteva texte din Scriptură ce conțin cuvântul *airo* și să analizăm cum a tradus Cornilescu:

Matei 9:6 – *Isus a zis slăbănogului: ridică-ți patul și umblă.* Aici s-a tradus: *a ridica patul*. Ce putem înțelege? I-a spus Domnul Isus *să își taie* patul? Nu! I-a spus să îl ridice de jos.

Matei 11:29 – *Luați jugul Meu asupra voastră. Airo* este tradus aici *a lua* (a lua de jos ceva, adică jugul). Ce putem înțelege, ne-a spus Domnul să ne tăiem jugul?

Matei 14:20 – *S-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri.* Aici *airo* este tradus *a ridica,* adică s-au ridicat de la pământ coșuri. Putem spune că s-au tăiat coșurile?

Matei 16:24 – *Cine vine după mine, să-și ia crucea și să mă urmeze.* Traducerea lui *airo* se face prin *a lua* (de jos… crucea), adică a lua ceva de jos și a ridica *în sus.* (Reține pleonasmul!) Am putea spune că ne-a zis Isus să tăiem crucea?

Luca 5:25 – *Slăbănogul și-a ridicat patul înaintea lor.* Ce a făcut ologul? Și-a tăiat patul?

Mai sunt atât de multe alte texte care arată că sensul principal al cuvântului *airo* este acela de *a ridica de jos* (pentru a duce sus), iar cel secundar este de *a lua.* De exemplu, este notat des despre unii oameni că și-au ridicat (*airo*) ochii spre cer. Am putea să înțelegem cumva că și-au tăiat ochii?

Nu-mi pot explica de ce Cornilescu a tradus aici *airo* cu *a tăia*, pe când pentru acest sens exista cuvântul *ekkopto,* care înseamnă *a tăia, a îndepărta.* Dacă sensul pentru ce a vrut să spună Domnul Isus aici era acela de *a taia,* Ioan ar fi folosit cuvântul *ekkopto* sau *apokopto.* Din cele 97 de pasaje în care a tradus *airo,* **singurul** loc în care Cornilescu l-a scris *a tăia* este în **Ioan** 15! Intrigant, nu-i așa? Cum și de ce s-a întâmplat asta nu știu. Ciudat este că *airo* nu are deloc sensul de *a tăia, a amputa, a secționa, a înlătura, a îndepărta.*

Așadar, deoarece ne este arătat că sensul cuvântului *airo* este cel de *a ridica* și nu de *a tăia* din viță, avem obligația să reformulăm textul astfel: *Pe orice mlădiță care este în mine și n-aduce rod, El **o ridică*** (de la pământ).

- Cum adică o ridică?

Cei care se ocupă cu via știu ce înseamnă. De multe ori sunt mlădițe care nu s-au ținut de celelalte ori nu s-au ancorat pe cadrul care le ținea la înălțime, iar din această cauză au căzut la pământ. Mlădițele dacă au căzut la pământ, nu pot aduce rod de acolo. Dacă sunt lăsate așa, ele se vor usca. Ele pur și simplu nu pot face struguri când sunt la pământ. Atunci când vine Vierul, le ia de jos și le ridică din nou pe stâlp, din nou la înălțime, din nou pe cadru, ca să poată aduce roadă.

Asta face și Tatăl nostru ceresc atunci când un creștin a căzut la pământ din diferite cauze. El încă este în Hristos, *în viță,* dar a căzut la pământ. Nu s-a mai ținut de creștini, ci s-a lăsat biruit de vrăjmașul. Acesta l-a biruit și astfel a căzut într-o stare în care îi este imposibil să lase rodul Duhului Sfânt să iasă prin el. El nu poate aduce rod. El este la pământ. Tatăl nu îl înlătură pe unul ca acesta. Nicidecum! Tatăl, Vierul, vine, îl ia de mână și îl ridică. Îl pune din nou pe stâncă, adică la înălțime, ca să poată rodi, ca să poată avea din nou bucuria, care este o roadă a Duhului Sfânt.

Dumnezeu nu disprețuiește o inimă zdrobită și mâhnită. Dacă ești la pământ, ești în depresie, ești terminat și obosit de viață, să știi că Tatăl îți întinde mâna să te ridice pe suportul credinței. Ca să poți aduce roada ce o produce Hristos Vița, prin Duhul Sfânt, în tine. Reține! Cel ce produce Roada prin Duhul Sfânt este Vița, adică Hristos, nu tu! Tu doar aduci roada la iveală, nu o produci.

Acum să trecem la următoarea zicere. Aici este așezat un grup de enunțuri și trebuie luate ca întreg pentru a fi înțelese: *Și pe orice mlădiță care aduce rod o curăță ca să aducă și mai mult rod. Acum voi sunteți curați, din pricina Cuvântului pe care vi l-am spus.*

În primul rând, să observăm că acești ucenicii erau deja curați, adică ei deja au fost curățiți. Cum a avut loc curățirea ucenicilor? Prin boală? Au fost ei bolnavi? Au fost ei în suferință? Au fost puși în cuptoare de încercare pentru un timp

stabilit în care Domnul Isus nu i-a vindecat pentru că trebuia să se finalizeze procesul de curățire? Sunt trei elemente de notat:

- a fi curățit înseamnă a fi curat;
- tu ești curat prin curățirea făcută de Cuvânt;
- Cuvântul curăță o mlădiță roditoare, nu o boală sau un necaz!

De ce să interpretăm noi invers Biblia și să îi adăugăm noi cuvinte dacă ea spune clar că această curățire o face Cuvântul lui Dumnezeu? Unde scrie boală pe aici?

- Ei, cum adică va fi curățit un creştin prin Cuvânt?
- O să studiem aceasta.

În continuare va trebui să te concentrezi cu toată puterea la ce voi scrie. Vor fi revelate adevăruri profunde. Peste tot unde vom merge, să urmărești baza și derivațiile lui *a curăța*. Pe acesta îl studiem acum:

Ioan 17:17 – *<u>Sfințește</u>-i prin <u>Adevărul</u> Tău: <u>Cuvântul</u> Tău este <u>Adevărul</u>.*

- adevărul este cel care sfințește;
- Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul;
- Cuvântul și Adevărul sfințesc, *curăță.*

Efeseni 5:26 *–ca s-o <u>sfințească</u>* (pe biserică), *după ce a <u>curățit-o</u> prin botezul cu <u>apă</u>* (adică prin apă) *prin <u>Cuvânt</u>.*

- Dumnezeu a curățit Biserica prin Apă;
- Apa înseamnă Cuvântul lui Dumnezeu;
- Biserica suntem noi, creștinii;
- pe noi, creștinii, Dumnezeu ne-a curățit prin Apă, care este Cuvântul;
- Cuvântul, Apa, Adevărul, Sângele și Lumina sunt nume ale Domnului Isus care curăță.

Ține-te bine pentru ce urmează! Scrie în **Fapte 15:9** – *N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință.* Din nou, *curățire*.

Și acum vine cel mai important verset pe care vreau să îl amintesc, **1 Ioan 1:7**: *Dacă umblăm în lumină* (adică dacă suntem în viță, în Hristos), *după cum* <u>*El însuși este în Lumină*</u>*, sângele lui Isus Hristos ne* (ce face?) <u>*curăță de*</u> (de ce anume ne curăță?) <u>*orice păcat*</u>. Să mai citim o dată cum e scris: *Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuşi este în lumină, avem părtăşie unii cu alţii; şi sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne* <u>*curăţă*</u> *de orice păcat.* Ia te uită!

Este arătat în mai multe locuri din Scriptură cum curăță Domnul mlădițele. Ești de acord să lăsăm Biblia să se explice pe ea însăși? Uite cum același autor spune același lucru, cu alte cuvinte, dar cu același sens. Dacă rămâi în viță, adică în Lumină, adică în Hristos, aduci rod. Iar dacă rămâi în viță, adică în Lumină, adică în Hristos, sângele Lui, Cuvântul Lui, te va sfinți și te va curăți de orice păcat. Citește asta de mai multe ori. Trebuie să o asimilezi neapărat la valoarea ei. Este foarte puternică.

Să recapitulăm… Sunteți curați din pricina Cuvântului. Cuvântul este Adevărul. Sfințește-i prin Adevărul Tău… și prin Sângele Lui suntem curățați (în permanență) de orice păcat. Să facem și o schemă:

Isus = Vița = Cuvântul = Apa = Lumina = Sângele

Toate acestea de mai sus au următoarele proprietăți:

Sfințește = curăță, curăță de ORICE PĂCAT

Glorie Lui! Asta numește **Ioan 15** *curățire,* curățirea de păcat pe care o face Domnul celor ce rodesc.

Îmi pare rău că poate te supără formularea aceasta, dar acesta este adevărul: Dumnezeu nu este un zeu care imediat se supără când o dai în bară. Din nou spun, nu vreau să afirm că aceasta înseamnă că ai voie să păcătuiești, ci vreau să îți spun

că asta îți va da putere să mergi mai departe, iar data viitoare, Dragostea Lui te va topi și nu o vei face din nou.

Gândește-te puțin – dacă unui copil care învață să meargă cu bicicleta și care cade, lovindu-se rău, tatăl lui i-ar răspunde: „Of, of! Nu știu de ce m-am încrezut în tine! De ce ai căzut? De ce nu ai fost atent? De ce nu poți fi perfect? Sfânt? Pentru asta, să nu te mai prind niciodată pe bicicletă. Văd că nu ești în stare. Ba chiar să știi că trebuie să fii pedepsit pentru că ai căzut!”, cum ar fi? Dar tatăl nu îi va spune așa pentru că el se așteaptă din moment în moment ca băiatul să cadă, să eșueze. Dacă o dai în bară, Cuvântul te curăță! Nu te lăsa biruit de vrăjmașul și nu mai păcătui! Încetează să mai greșești! Totuși, dacă vei cădea iar de pe bicicletă, suie-te din nou și luptă. Antrenează-te!

E normal ca pe cale să mai faci greșeli. Nu vrei, dar le faci. Dumnezeu nu este supărat pe tine, te rog înțelege asta! El se aștepta la asta! El știa deja ce vei face! Nu lăsa căzăturile tale să te oprească. Nu da înapoi! Vei crește, vei birui… Vei fi puternic! Luptă pentru Dumnezeu! Dacă vei păcătui intenționat e ca și cum te dai singur de pe bicicletă în șanț. Te vei lovi! Chiar dacă nu ai vrut sau ai vrut. Păcatul are consecințe, de aceea te îndemn să cauți să primești puterea pe care ți-o dă El ca să nu mai păcătuiești, iar apoi să lupți. Dumnezeu vrea să te ajute să biruiești.

Uite un exemplu potrivit. Domnul Isus îl vindecă pe slăbănogul de 38 de ani, iar la ceva timp după vindecare, îl găsește pe om în Templu. Aici îi spune ceva foarte interesant. Să vedem:

Ioan 5:14 – *După aceea, Isus l-a găsit în Templu şi i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuieşti, ca să nu ţi se întâmple ceva mai rău”.* Ai observat? Domnul nu îi spune: „Vezi să nu o dai în bară din nou deoarece te voi pedepsi din nou cu boală!” Nu! El, de fapt, spune: „Te-ai făcut sănătos. Acum ai grijă de sănătatea ta. Să nu mai păcătuiești, ca

să nu pățești ceva mai grav. Nu eu te pedepsesc, ci păcatul, deoarece are consecințe. Diavolul a prins o portiță largă prin care să te atace. Nu-i deschide poarta prin păcat, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău". E mult diferită abordarea, nu? Și ce frumos scrie...

Așa că ești sfătuit astăzi de Domnul Isus: „Nu mai păcătui ca să nu ți se întâmple ceva rău de la diavolul. Dacă o dai în bară Dumnezeu te iartă, dar este cineva care abia așteaptă să-i lași ușa deschisă pentru atacuri. Nu-l lăsa, pentru că te vreau sănătos!"

Iată apoi un lucru interesant: Dumnezeu dorea din toată inima ca acest om să rămână sănătos pentru tot restul vieții! Nu i-a spus: „Mna, Eu acuma te-am vindecat. Dar așteaptă-te la altă boală care să te încerce. Vreau să-i pun la probă pe frații din biserică. Vreau să văd cât se roagă pentru tine. Așteaptă-te să fii bolnav din nou". Nici pe departe! Dumnezeu voia ca el să rămână în continuare sănătos!

Observi acum cât de mult se conturează realitatea despre vindecare din Scriptura pe care o ții zilnic în mână? Cred din toată inima că după fiecare pagină citită, Dumnezeu te luminează tot mai mult și ajungi să înțelegi și să crezi că Dumnezeu te vrea sănătos. Nu uita: El a plătit scump ca tu să fii sănătos! Cum să avem nerușinarea să-I spunem că nu vrem vindecarea? Cum să nu luptăm pentru ea? Acum însă știu că începe să se facă lumină în mintea ta și vei face ce spune Cuvântul cu privire la boli, necazuri și încercări. Biruiește-le în Numele lui Isus! Amin!

Cred că am înțeles acum adevărul din **Ioan 15.** Curățirea mlădițelor înseamnă curățirea de greșeli, de păcate, de lucruri care nu ne folosesc și de care Sângele, Cuvântul și Adevărul ne vor curăți ca să putem rodi mai mult.

- Dar care este legătura dintre păcate iertate și o rodire mai bogată?

Nu poți rodi mult atunci când ți se pare că ești păcătos sau nevrednic. Nu ai cum... Te simți nevrednic și nu ai puterea să lucrezi, să rodești. Însă atunci când știi că ești iertat și curățit de păcatele tale, plin de bucurie, aduci mult mai multă roadă din dragoste pentru dragostea Lui.

În continuarea versetelor se explică faptul că producerea roadelor o face vița, adică Hristos, nu mlădițele. Mlădițele trebuie să aducă, nu să producă rod. Este scris în **versetul 5**: *despărțiți de Mine nu puteți face nimic.* Noi trebuie să ne focalizăm pe Hristos, pe Cuvânt, pe viță, pe Persoana ei și astfel El va rodi în noi. Noi suntem responsabili doar să aducem, adică să scoatem la iveală rodul, după cum spune cuvântul din original, *phero – a duce, a aduce, a căra, a purta, a suporta, a mișca ceva din loc, a prezenta, a aduce la iveală.*

Noi lăsăm ca roadele Lui să fie văzute în noi. Dacă vom încerca să producem noi roadele, acestea se vor numi *neprihănire proprie*, iar în termeni contemporani, *legalism*. Aceasta înseamnă cădere din har, înseamnă despărțire de Hristos, adică de viță.

În grabă, pentru ca nu vreau să o lungim, vreau să explic și **versetul 6** care spune: *Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare și se usucă, apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard.* Aici este arătat ceva foarte important. Să te desparți de viță, depinde de tine, nu de Dumnezeu! Cum te poți despărți de Hristos? Lăsăm din nou Biblia să explice Biblia: **Galateni 5:4** – *Voi care voiți să fiți socotiți neprihăniți prin Lege, adică prin fapte, v-ați despărțit de Hristos, <u>v-ați despărțit de Hristos</u>, <u>v-ați despărțit de Hristos</u>, ați căzut din har!*

Pavel numește a fi despărțit de Hristos (de viță), a fi anatema, blestemat, adică lepădat, neaprobat, conform **1 Corinteni 7:11.** Scriptura afirmă clar: *cine se pune sub lege și*

nu stăruie în toate lucrurile scrise în ea, este sub blestem, implicit despărțit de Hristos.

Câtă grijă trebuie să avem să nu fim prinși în capcana legalismului, adică să crezi că prin neprihănirea ta proprie sau prin faptul că duci tu o viață plină de abțineri… zile și luni și ani și porunci omenești care au într-adevăr o smerenie și o asprime față de trup, dar nu sunt de niciun preț!

Nu mă înțelegeți greșit! Noi urâm cu desăvârșire păcatul! Nu îl dorim! Nu îl vrem! Am declarat război împotriva lui. Dar nu vreau să scăpam de păcat prin Lege și prin ținerea poruncilor (cu toate că nici nu poți scăpa de păcat sub Lege), ci prin har, prin sângele Mielului și prin puterea pe care ne-o dă EL pentru a nu mai păcătui.

Asta înseamnă să nu rămâi în viță: să te lepezi de Isus-Harul să începi a te socoti neprihănit prin eforturile tale. Dacă ajungi la punctul în care ai fost născut din nou prin credință însă de acum crezi că mântuirea ta depinde de faptele tale, tu încă trăiești în Vechiul Legământ. Iar dacă faci asta, trebuie să ții și Sabatul.

- Poftim?!
- Nu spui că trebuie ținute cele zece porunci? De ce tai una? Trebuie să ții și Sabatul!

Să nu fim inconsecvenți. De ce ții doar cele nouă porunci? Acesta este un subiect lung și nu ne propunem să intrăm în el acum.

În concluzie, acesta este mesajul pe care **Ioan 15** vrea să îl transmită:

- dacă ești născut din nou ești în viță;
- dacă ești o mlădiță legată în viță, dar ești la pământ și nu aduci rod, Dumnezeu Tatăl te ridică, îți întinde mâna să te ridice ca să poți aduce din nou rod;

- dacă ești născut din nou, ești în viță și aduci rod, Dumnezeu încă te curăță prin Cuvânt, prin Sângele Lui de orice păcat, de orice rău, și te sfințește prin Adevăr.
- dacă te lepezi de Isus-Harul și apoi începi să te bazezi pe faptele tale și să te întorci la Lege, prin aceasta cazi din har și te desparți de Hristos, adică te desparți de viță. Astfel te vei usca, iar la sfârșitul veacului, dacă încă ai rămas în uscăciune (lege), vei fi aruncat în foc. Te rog, bazează-te complet pe Hristos, pe neprihănirea Lui, pe Harul Lui și pe Dragostea Lui, prin credință. Nu te baza pe faptele tale ca prin ele să fii socotit neprihănit!

În cele din urmă, hai să spunem de dragul argumentației că această *curățire* implică boală și suferință. Ce boli și ce suferințe au avut ucenicii de sunt numiți curați? Domnul Isus spune despre ei că au fost curățiți deja. Ce boli au avut ei? Ce încercări și cuptoare de câteva luni sau ani au avut ucenicii prin care să fie curățiți? Nu au avut. Ei nu au stat bolnavi în pat. Nu spune nicăieri în Scriptură asta. Dimpotrivă, ei pe unde mergeau vindecau bolnavii. Ucenicii nu mergeau să îi viziteze, să le lase o plasă de dulciuri cu portocale și banane, apoi să le cânte o cântare, iar după aceea îi încurajau cu tărie să mai rămână bolnavi până la moarte. Nici vorbă! Acolo unde ni se spune: *Am fost bolnav și ați venit să mă vedeți,* se spune să mergi să vizitezi bolnavii ca să te rogi pentru ei! Nu să le duci o plasă de dulciuri, să cânți o cântare cu ei, apoi să pleci și să lași bolnavul tot bolnav! Domnul Isus dacă ar fi vizitat bolnavul acela, ce crezi că făcea? Îi cânta o cântare și pleca? Nici vorbă! Îl vindeca!

Domnul Isus atunci când a întâlnit-o pe soacra lui Petru prinsă de friguri nu i-a spus: „Ohh... când mă uit la tine îmi dau seama ce binecuvântare este să fii sănătos. Dumnezeu te-a rânduit bolnavă pentru noi cei sănătoși ca să prețuim sănătatea.” Câte poezii am compus de când nu se mai vindecă

bolnavii între noi! Câte poezii și casete ieftine! Iar noi le credem! Le predicăm! Și bolnavii mor pe capete! Fraților, surorilor, trebuie să oprim asta! Domnul Isus vindeca pe bolnavii pe care îi întâlnea. Ucenicii îi vindecau pe bolnavii pe care îi întâlneau. Dar Pavel? Amintește-ți, când a ajuns pe insula Malta, ce a făcut acolo? A vindecat pe TOȚI BOLNAVII care erau acolo! A lăsat în urmă o insulă întreagă fără bolnavi!

- Da` frate, noi trebuie să vizităm bolnavii, nu să-i vindecăm!
- Frate drag, tu urmărește faptele ucenicilor și vezi ce făceau ei când vizitau bolnavii. Știi ce făceau? Se rugau pentru ei și îi vindecau. Nu cântau o cântare, iar apoi plecau acasă.

Îmi pare rău că sunt nevoit să fiu așa direct. Trebuie să fiu. Trebuie să arăt câte minciuni am crezut până acum. Câte casete am inventat ca să avem ce spune bolnavilor. În loc să predicăm vindecarea Domnului, noi predicăm beneficiile bolilor! Ce se întâmplă cu noi???

Cu toate acestea, mă bucur că tu, iubite cititor, începi să realizezi adevărurile despre vindecarea în Numele lui Isus. O să frângem toate minciunile celui rău cu privire la aceste lucrări ale lui Dumnezeu. Vrem doar adevărul. Nu tradiție, nu datina bătrânilor, nu cine știe ce vedenii, vise, prorocii, cuvinte, predici, oameni cu vază. Îmi pare rău… Suntem nevoiți să rămânem doar la Scriptură.

Rezultatele noastre cu privire la vindecare sunt pe nicăieri în raport cu Biblia. Trebuie să schimbăm asta. Și o vom face prin Hristos. Trebuie să revenim la Scriptură și la nivelul de lucrare măcar al Domnului Isus. Așadar, să nu te temi că Dumnezeu te va îmbolnăvi ca să te curețe prin asta. Dacă ești bolnav, ai tot dreptul să te împotrivești bolii și să lupți

împotriva ei. Domnul a plătit vindecarea ta, primește-o! E un dar. Fii vindecat în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, chiar acum. Amin!

- Tibi dragă, m-ai uimit...
- Eu doar am vrut să rup minciunile diavolului din tine. Se pare că erai tare prins de ele! S-a mai rupt și din tine câte ceva. Lasă, ai învățat o lecție!
- Acum are sens. Să presupunem că m-ai lămurit. Totuși, cum are loc vindecarea? Adică ce fac eu? Ce se întâmplă când eu poruncesc?
- Vrei să-ți arăt ce se întâmplă în spatele scenei? Bine.

O să avem câteva pagini în care am să arăt cum funcționează vindecarea sau, mai exact, puterea Duhului Sfânt. Ce se întâmplă în domeniul spiritual atunci când tu poruncești și îți pui mâinile peste bolnavi? Mai are rost să îți spun că vei fi uimit? Nu cred. Deja ești învățat să fii uimit. Să continuăm.

CAPITOLUL 13

CE SE ÎNTÂMPLĂ CÂND TE ROGI PENTRU BOLNAVI?

Imaginează-ți cum ar fi ca în localitatea ta să nu mai existe spitale. Toate spitalele, rând pe rând, să se închidă. Dar știi din ce cauză? Din cauză că TU ai început să te rogi pentru bolnavi în Numele lui Isus, iar datorită râvnei tale te-ai rugat pentru așa mulți bolnavi încât toți care se îmbolnăvesc din oraș știu că doar dacă se ating de tine vor fi vindecați de orice boală ar avea.

În Scriptură, în **Ioan 14:12** este scris că cei ce vor crede în Isus vor face și ei lucrările pe care le făcea El pe pământ, ba altele și mai mari decât acelea. Deci tu care crezi în Isus ai promisiunea următoare: dacă vrei, poți face și TU lucrările, semnele, minunile, vindecările pe care le-a făcut Isus, ba altele și mai mari. Vrei să începi să lucrezi în această direcție pentru împărăția Domnului? Vei crește, iar în Numele lui Isus Hristos vei ajunge să învii și morții pentru că Domnul a promis asta, nu eu. Acesta este Cuvântul Lui, iar El nu este fiu al omului ca să mintă. Dumnezeu să îți dea curaj să te apuci de lucrarea Lui!

Acum să privim la noi. Dacă astăzi este cineva bolnav, există vreun un reprezentant al cerului la care știi că dacă vei ajunge problema ta va fi rezolvată? Știu că noi ne-am obișnuit să nu mai depindem de alții, cum se spune, ci să mergem direct

la Dumnezeu pentru ca El să ne rezolve problemele. Nu aş avea nimic împotriva acestei idei dacă ea ar aduce rezultatele Bibliei. Dar, o, de ce nu se mai vindecă astăzi bolnavii ca altădată? Nu ca acum 70 de ani, ci ca acum 2000 de ani. Cu zecile de mii deodată! Să fie oraşe întregi fără bolnavi.

Imaginează-ţi pentru o clipă cum ar fi să locuieşti într-un oraş ca Ierusalimul de altădată şi să vezi venind din oraşele învecinate mii de bolnavi cerând vindecarea lui Dumnezeu de la tine. Iar ei să ştie că tu le-o poţi da. Asta nu e o mândrie pentru tine, pentru că tu ştii că puterea Duhul Sfânt este instrumentul pentru vindecare.

Imaginează-ţi că acele cohorte de bolnavi aşteaptă ca tu să îi vindeci pe toţi. Ce vei face? Cum vei reacţiona? Pune-te în papucii lui Petru. Nu este scris în Biblie că Domnul Isus i-ar fi încredinţat lui Petru misiunea pentru vindecare în masă. El doar a continuat trimiterea din **Luca 9** sau **10.** Nu scrie că Petru avea dar de vindecare; totuşi, el vindeca cu mulţimile în Numele lui Isus. Cum anume făcea El? Cum se făcea că Dumnezeu lucra aşa de puternic prin el şi prin ceilalţi ucenici? Aici vrem să rămânem. Să explicăm cum anume se produce vindecarea. Cum anume are loc?

Curry Blake, un frate cu experienţă în lucrarea de vindecare, a ajuns odată într-o macara imensă. Acolo l-a văzut pe mecanicul care manevra acea macara enormă. Ea putea ridica maşinile ca şi cum ar fi fost doar nişte pene. Acel mecanic doar atingea cu degetele mici manete din cabină. Doar prin simpla mişcare a acelor manete, o forţă imensă asculta intenţia mecanicului, iar aceasta ridica maşinile ca pe nişte piese mici de lego. Acel mecanic a fost angajat să mute maşinile de colo-colo, însă angajatorii şi-au dat seama că el cu propriile puteri nu poate muta ridica astfel greutăţi. Prin urmare, i-au pus la dispoziţie o unealtă cu o forţă imensă care să îi amplifice intenţiile. Practic, mecanicul putea face o treabă imposibilă foarte simplu, doar stând pe scaun şi apăsând pe

niște manete. Dar dacă el nu apăsa pe manete, macaraua nu se mișca un milimetru. Pe când vedea el aceste lucruri, Duhul Sfânt i-a vorbit cam așa: „Vezi, fiule? Macaraua este puterea Duhului Sfânt care stă la dispoziția creștinului. Creștinul de unul singur nu poate vindeca, nu poate elibera. Totuși, dacă primește această putere și dacă o va folosi, atunci nimic nu este imposibil pentru el dacă învață cum să o folosească. Puterea Duhului Sfânt este amplificatorul intenției creștinului. Dacă el vrea să se întâmple ceva, va mișca maneta, iar puterea Duhului Sfânt îi va împlini intenția cu o putere nelimitată. Dar doar dacă acesta va atinge maneta. Duhul Sfânt este ajutorul, nu făcătorul. Făcătorul este creștinul. Duhul Sfânt este ajutorul".

Atunci fratele a înțeles mult. Această experiență și pe mine m-a uimit. Eu credeam că Dumnezeu este Cel care trebuie să meargă în față, iar eu să îi caut dorința și să îl urmez către bolnavii pe care vrea El să îi vizitez. Atunci am înțeles că Domnul vrea, de fapt, ca toți să fie vindecați, deci nu are rost să mă opresc în teama că poate aici sau undeva nu va vrea Domnul să vindece.

Ceva extraordinar scrie în **Marcu 16**: *Iată semnele ce vor însoți,* adică ce vor urma. Întâi mergi tu, iar în urma ta vor merge semnele din **Marcu 16**. Nu merg mai întâi semnele, apoi tu, ci unde mergi tu, acolo vor fi și semnele. Nu trebuie să cauți unde ar putea fi semnele, ca și tu să mergi acolo. Semnele te urmează pe tine. Duhul Sfânt este ajutorul tău, este apărătorul tău, este cel care dorește cu orice chip să facă bine, să vindece, să elibereze, să ofere tărie, curaj, libertate, putere, credință, bucurie, pace, dar o face acolo pe unde mergi tu.

Avem experiențe interesante în care puterea Duhului Sfânt a pătruns în ceilalți oameni pe care i-am atins. Ba chiar de câteva ori noi nu am intenționat asta, dar Duhul Sfânt a fost Cel care a continuat lucrarea. De cele mai multe ori intenția noastră a fost ca persoana să fie umplută de putere, de vindecare și, de

asemenea, să fie eliberată, iar Duhul Sfânt a amplificat dorința noastră (care este tot a Lui) prin puterea Lui.

Dintre experiențe nu știu pe care să o spun prima. De exemplu, vedem că atunci când ne rugăm pentru oameni, puterea este așa de mare pentru ei încât trupurile lor încep să tremure, să plângă cu putere și se vede pe fața lor o bucurie și o pace pe care nu o poți tăgădui. Am primit mărturii (după ce ne-am rugat) de la persoane cum că așa putere cum au simțit atunci nu au simțit niciodată în viață. Unii simt puterea ca un curent electric, alții ca o energie, alții ca o căldură, ca un foc, alții ca o răcoare plăcută, alții ca o ușurare sufletească, alții ca un șoc, iar alții nu simt nimic, ci doar sunt vindecați. Sunt diferite tipuri de manifestări. Am constatat că nu noi alegem manifestarea, ci Duhul Sfânt. Unele se văd în timp, deoarece persoanele se schimbă, sunt mai liniștite, sunt mai blânde, altele sunt mai înțelepte, deci se vede o schimbare pentru că Împărăția lui Dumnezeu a venit peste ei. E așa de frumos cum lucrează Tatăl! Cu cât o să experimentezi mai mult din lucrările Lui, cu atât vei fi mai dependent de El și una cu El. Așa de mult te apropie de Domnul astfel de experiențe încât nu îți poți închipui. Dar vei vedea și nu va mai trebui să îți explic. Este ceva glorios să Îl vezi pe Dumnezeu cum lucrează. Să nu uităm asta, dragul meu cititor, Dumnezeu lucrează când începem noi să lucrăm. Ordinea este următoarea:

1. noi punem mâinile peste bolnavi;
2. Duhul Sfânt va lucra prin tine ca să vindece, ca să elibereze (asta trebuie să învățăm pe parcurs, cum să îl lăsăm pe Domnul să lucreze prin noi).

Sunt care ne tot cheamă cu insistență să mai venim pe la ei, doar ca să mai simtă măcar odată aceeași putere a Duhului Sfânt care le-a marcat viața. Ce bun este Dumnezeu! O, ce Mare și ce Bun este al nostru Mântuitor!

Ordinea este următoarea: îți pui mâinile peste bolnavi, apoi Duhul Sfânt lucrează. Nu e invers. Nu este nevoie să simți, să

vezi, să auzi nu știu ce semn. Biblia îți spune de atâtea ori: *Duceți-vă și vindecați bolnavii.*

Apropo, de ce evanghelizăm oamenii fără vindecare și eliberare dacă Domnul ne-a poruncit să facem tot pachetul? Mă tem că și aici trebuie să ne corectăm. Dar, cu ajutorul Domnului, ne vom corecta, pentru că vrem cu orice chip să facem voia Lui.

- Tibi, dar ce trebuie să simți atunci când te rogi? Ce simți?
- Sincer, eu în aproximativ 90 % din cazuri nu simt absolut nimic, chiar nimic. Câteodată știu că persoana se va vindeca. Nu știu cum, dar spun asta și nu știu... Unii întreabă: „De unde știi că e gata? Cum știi că e gata?" Nu știu...

Biblia spune că își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor vindeca. Nu spune că dacă vor simți ceva, atunci se vor vindeca.

- Este posibil ca unii să nu fie vindecați?
- Nicidecum.

Dacă nu se văd rezultate nu înseamnă că acesta este răspunsul cerului. Continuă să lupți! Atacă, atacă și iar atacă problema aceea până dispare definitiv. Insistă cu încăpățânare ca ea să plece și vindecarea să rămână.

- Este posibil să te rogi și să nu se întâmple nimic?
- Nu prea...

Este imposibil să te rogi pentru cineva conform legii credinței și totuși să nu se întâmple nimic. Este posibil să nu se întâmple cum aștepți tu. Este posibil să nu se vadă. Este posibil

să mai fie necesară încă o rugăciune. A te ruga a doua oară sau a treia oară nu este un gest al necredinței. Cu toate acestea, pe vremuri nu aveai voie să faci ungerea cu untdelemn de două ori la aceeași boală pentru că ar fi însemnat necredință. Chiar și Smith Wigglesworth spunea că este incorect să te rogi de două ori pentru un bolnav. Oarecum era adevărat. Era adevărat pentru el. Pentru nivelul lui de credință nici nu era nevoie de două rugăciuni.

Odată a venit un doctor cu un muribund la biserica lui, iar Smith s-a rugat, să spunem așa după cum știa el atunci. Cine îl cunoaște pe Wigglesworth, știe despre ce vorbesc. Muribundul a murit pe loc sub mâna lui Smith, iar doctorul țipa la el: „Te vom da în judecată! L-ai ucis pe bietul om! Criminalule!” Iar Smith i-a răspuns clar și direct: „Taci și stai jos! Eu îmi cunosc slujba”. Spunând aceasta a plecat mai departe către ceilalți bolnavi. După câteva minute, doctorul exclamă cu nedumerire: „Nu pot să înțeleg! Ești sănătos!?” Când aude asta, Smith se întoarce către cel ce adineauri era mort. Îl vede viu, iar acum mergea prin biserică, trecând pe lângă doctor și fratele lucrător. Un om al lui Dumnezeu de nivelul lui nu avea rost să se roage de două ori pentru un bolnav, pentru că pur și simplu nu avea rost. De ce să te rogi pentru un bolnav de două ori dacă acesta se vindecă din prima?

Așadar, ai voie să te rogi de mai multe ori pentru un bolnav. Dar de fiecare dată când te rogi, intenționează și așteaptă-te să fie ultima. Satură-te și compătimește persoana! Creează în lăuntrul tău milă față de om și ură față de diavolul care l-a înlănțuit. Pune mâna pe sabie (cuvânt) și taie boala în bucățele! Fie-ți milă de om! Sunt atâția care au nevoie de atingerea lui Dumnezeu. Au nevoie de puterea Duhului Sfânt ca să li se rezolve problema, dar sunt puțini oameni care au învățat cum să folosească *macaraua*, cum să folosească puterea care, în esență, este nelimitată.

Dacă tot vorbeam despre ce simți când te rogi, să vă povestesc o experiență care m-a marcat. Am mers odată într-o localitate învecinată într-un supermarket. În timp ce discutam cu Gabi (adică Filip de la *Andrei și Filip* de pe YouTube) printre rafturi, îl văd pe un tânăr la vreo 18-20 ani cum se îndreaptă grăbit spre mine. Fix spre mine se îndrepta! Nu îl cunoșteam, nu l-am văzut niciodată și nici de atunci încoace. Se apropie, se oprește în fața mea și întinde mâna spre mine ca să mă salute. Din reflex, am întins mâna și eu ca să-l salut. În momentul în care l-am atins, s-a întâmplat ceva ce m-a marcat. Am simțit, pur și simplu, am simțit, nu știu cum să explic, am simțit cum a ieșit din mine o putere. Pur și simplu dinspre umăr în jos a curs o putere în el. Eu am rămas blocat, nu am simțit niciodată așa ceva. Repet – nu a intrat în mine, ci am simțit cum a ieșit. El a întrebat ceva legat de magazin, iar apoi a plecat. Așa de șocat am rămas încât mă uitam la mâna mea și mă gândeam: „Ce e asta?” Și mi-a venit în minte întâmplarea aceea când Domnul Isus a simțit că ieșise o putere din El.

După aceea l-am căutat să îl întreb câteva lucruri, dar nu l-am mai găsit niciodată până acum. Fără intenția mea, Duhul Sfânt pur și simplu a vrut să atingă acea persoană.

Pe de altă parte, de multe ori când mă rog pentru alte persoane, eu nu simt absolut nimic, pe când ei simt diferite manifestări ale Duhului Sfânt. Vindecarea are loc ori instant, ori gradual. De asemenea, ne-am rugat pentru unii care ne-au mărturisit că nu au simțit absolut nimic și, cu toate astea, una dintre cele mai puternice experiențe și mărturii de vindecare pe care am văzut-o a venit din partea unei persoane care a spus că nu a simțit nimic. A fost o minune foarte mare, dar nimic dramatic atunci. Ne-am rugat, am poruncit și am plecat.

Ideile de bază pe care vreau să ți le arăt aici sunt următoarele:

- fie că simți ceva, fie că nu simți, continuă să te rogi pentru bolnavi;

- fie că bolnavii simt ceva sau nu simt, continuă să te rogi pentru ei;
- fie că vezi rezultate, fie că nu vezi, continuă să te rogi.

Aici e pusă la bătaie Biblia, iar ea spune clar: *creștinii își vor pune mâinile peste bolnavi, iar ei se vor însănătoșa. Cei ce vor crede vor face și ei lucrările pe care le fac Eu, ba încă altele și mai mari decât acestea.* Dumnezeu nu poate să mintă, deci trebuie să fie adevărat ce a spus.

Este scris: *Rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați.* Nu scrie: *Rugați-vă unii pentru alții și este posibil ca unii dintre ei să se vindece.* Nu vreau să cobor Biblia la nivelul meu de experiență, ci vreau să lupt până voi aduce nivelul meu de experiență la cel al Bibliei.

Cunosc un slujitor care atunci când a început să se roage pentru bolnavi, primul bolnav s-a vindecat pe loc. Apoi s-a rugat timp de peste 3 luni pentru aproape 700 de bolnavi și nu a fost vindecat niciunul. Cu toate acestea, nu a renunțat, apoi mai târziu nu i-a mai putut număra pe cei care erau vindecați în Numele mare, scump și atotputernic al lui Isus Hristos din Nazaret.

Lumea are nevoie de oameni ai lui Dumnezeu care să lucreze cu semne și minuni. Dumnezeu vrea să își pregătească persoane prin care să lucreze cu semne și minuni. Oricine vrea se poate alătura armatei de ucenici. Vrei și tu? Cere-I lui Dumnezeu să te învețe cum să îți folosești puterea pe care ți-a dat-o și adu Împărăția lui Dumnezeu în viețile multor oameni. Împlinește-ți misiunea pe care ți-a dat-o Domnul ca ucenic. Știi care este? Să aflăm împreună… Tu ești ucenic. Care este trimiterea unui ucenic? Iată un exemplu**: Matei 10:7-8** – *Și pe drum propovăduiți și ziceți: „Împărăția cerurilor este aproape! Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, curățiți pe leproși, scoateți afară draci”.*

Abia aștept zilele în care voi vedea bolnavi vindecați cu sutele de mii, duhuri fugind cu milioanele, morți care vor învia

și ucenici care se vor înmulți peste măsura așteptărilor noastre. Vrei să faci parte din această ucenicie? Ești admis. Domnul te-a calificat deja. Ești vrednic. Încrede-te în El și începe să fii un pericol pentru diavolul, pentru bolile lui și pentru duhurile pe care le trimite. Fii un om care să stea în spărtură. Trebuie să trăiești și tu cum a trăit Isus. Isus a evanghelizat, a vindecat și a eliberat. Trebuie și tu să faci lucrările acestea. Acum!

În concluzie, ce se întâmplă în spatele lucrării de a porunci sau de a vorbi în Numele lui Isus? Ce se întâmplă atunci când îți pui mâinile peste bolnavi? Când tu vei alege ca prin credință să faci asta, Duhul Sfânt îți va continua intenția. Nivelul de curgere al puterii Duhului Sfânt prin tine depinde de experiența sau de credința ta. Credința necesară să începi o ai deja, iar pe măsură ce lucrezi și practici, vei crește în credință, iar treptat vei face lucrări mari, apoi și mai mari, apoi și mai mari. Treptat vei învăța cum să lași puterea să vindece, să elibereze, să atingă și așa mai departe.

Poți începe cu lucrări mici. Poți începe cu dureri, de oricare. Ai o durere de cap? Hotărăște-te să vii împotriva ei! Domnul Isus ți-a purtat durerile. Dacă El ți-a purtat durerile, iar tu spui că n-are rost să lupți pentru vindecare, e ca și cum i-ai spune lui Isus: „Mulțumesc că mi-ai purtat durerile, dar nu era nevoie. Asta pe care o am acum e suportabilă”. E nepoliticos, nu-i așa?

Așadar, înțelege că Domnul Isus a purtat durerile în locul tău pe cruce și hotărăște-te să te ridici împotriva durerii. Pe baza promisiunilor poruncește durerii să plece din trupul tău, din mâna ta sau de oriunde ar fi. Orice perioadă a lunii ar fi, durerea nu are ce căuta într-un om. Isus S-a făcut blestem pentru noi, pentru ca noi să fim răscumpărați de sub blestem. Orice blestem a fost făcut vreodată în istorie pentru om, Isus s-a făcut blestem pentru noi ca noi să fim eliberați de sub blestem. Deci orice ar fi, orice durere, de orice natură, oricât de normală ar fi, dacă te hotărăști că nu mai vrei să o

experimentezi, atunci când te aștepți să vină tu poți veni împotriva ei în Numele lui Isus. Nu este un abuz. Este folosirea jertfei lui Isus pentru slava Lui. El nu vrea să suferi.

Durerea de cele mai multe ori e un lucru mic. Ce faci? Te aprinzi și cerți durerea aceea: „Tu ce cauți aici? Tu nu ai dreptul să fii aici! Durere, ce cauți aici? Ieși afară! În Numele lui Isus Hristos, durere, îți poruncesc să pleci! Trupule, fii vindecat chiar acum, în Numele lui Isus!" Apoi vei fi uimit! Toată durerea va pleca instantaneu. Dacă nu pleacă toată, va pleca poate jumătate sau doar puțin sau poate deloc. Nu contează. Dacă îi spui unui copil să facă ceva și el nu face, nu înseamnă că nu ai autoritate, ci înseamnă că nu ți-ai exercitat-o. Mai ceartă durerea aceea până pleacă toată. Tu nu rogi durerea să plece. Tu nu îi recomanzi. Tu îi ordoni. Îi poruncești să plece. Pe un ton plin de autoritate vorbești problemei ce să facă. Nu spui: „Durere... pleacă… în Numele lui Isus...", ci poruncești: **„Durere! PLEACĂ în Numele lui Isus!"**

Cu fiecare încercare pe care o biruiești, vei crește și vei crește, iar apoi vei câștiga lupte și mai mari. Nu te teme de eșecuri, ci pur și simplu nu renunța. Trebuie să rămâi statornic și hotărât în credință.

- Cum vine asta?
- Hai să vedem…

Iacov 1:5-8 – *Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă şi fără mustrare, şi ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credinţă, fără să se îndoiască deloc, pentru că cine se îndoieşte seamănă cu valul mării, tulburat şi împins de vânt încoace şi încolo. <u>Un astfel de om să nu se aştepte să primească ceva</u> de la Domnul, <u>căci este un om nehotărât şi nestatornic în toate căile sale</u>.*

Aici avem un pasaj care ne arată cum să cerem ceva de la Domnul și cum să primim.

- Cum să cerem? Cu credință.
- Bun, asta știm. Dar ce înseamnă să ceri cu credință?

Textul acesta vrea să ne arate ce nu înseamnă credința. În finalul pasajului este descris omul care nu are credință în cererea lui. Cum este prezentat? Omul care se roagă fără credință este un om *nehotărât* și *nestatornic*. Așadar, avem două indicii importante. Omul fără credință în rugăciune este:

1. nehotărât: *dipsychos (G1374) – având două minți; împărțit, nesigur, nehotărât* (sursa: *eBiblia.ro*). Acesta gândește în două feluri. Acum e credincios, crede Cuvântul, crede că Domnul vrea să-l vindece, dar în momentul următor se îndoiește de Cuvânt, nu mai crede promisiunea, nu mai crede că este valabilă și pentru el promisiunea și astfel este cu inima împărțită. Pe de-o parte, ar vrea să creadă adevărul, pe cealaltă, i se pare prea frumos să fie adevărat. Și merge așa, de la Ana la Caiafa, de la credință la necredință, și se apucă de rugăciune cu premisa „Ia să văd, oare chiar merge? Eu nu prea cred că e valabil și pentru mine, că și eu am dreptul, dar hai să probez!” Apoi începe să rostească doar ca formulă ceea ce știe că trebuie rostit. Este scris că *un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul*.

Pentru încurajarea ta îți spun că și prin puțină credință poți muta munții. Asta nu trebuie să te descurajeze. La început va fi foarte greu să crezi 100% promisiunile Domnului. Domnul știe asta. Te va lăsa să guști din minunile Lui chiar și cu puțină îndoială în tine, dar, pe viitor, Dumnezeu vrea să crești. Trebuie să ai încredere că El va lucra de fiecare dată. Și vei crește în credință, vei crește în credință, până vei ajunge să vezi lucrări și minuni mari prin tine.

În concluzie, nehotărât înseamnă îndoielnic – „Eu știu... oare să fie... dacă nu e...”. Refuză și atacă aceste gânduri de îndoială care vin. Strigă: „Este scris! Este scris! Cei ce cred își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor vindeca! Eu aleg să cred în promisiunile lui Dumnezeu! El a vindecat boala asta deja, deci trebuie să se vadă vindecarea numaidecât!” Răstoarnă orice izvodire a minții și orice gând care se ridică deasupra cunoștinței lui Hristos, adică orice gând care spune invers față de ce mărturisește Hristos trebuie răsturnat prin Cuvânt.

Dacă vine îndoiala în gând și spune: „Dar dacă nu se întâmplă? Dacă Dumnezeu nu vrea să lucreze acum pentru că am făcut asta și asta?”, tu vii și răstorni această izvodire a minții care se ridică deasupra cunoștinței lui Hristos. Cum adică? E mai tare ce spune mintea ta decât ce a spus Hristos? Hristos a spus: *În Numele Meu veți scoate draci, veți vorbi în limbi noi, vă veți pune mâinile peste bolnavi. Cine crede în mine va face și el lucrările pe care le fac Eu, ba altele și mai mari. Dacă va zice cineva muntelui acesta, ce zice se va face. Va avea lucrul cerut. Prin rănile Mele voi ați fost vindecați, ați fost tămăduiți!*

Gândurile mele sunt mai de încredere decât ce a spus Hristos? Diavolul, prin gânduri de îndoială, vrea să se ridice deasupra promisiunilor lui Hristos și să facă promisiunile greu de crezut. Este mai bine sau mai recomandat să crezi ce spune raționamentul diavolului și al izvodirilor minții noastre decât ce spune Biblia, nu? Nu! Despre asta vorbim: **2 Corinteni 10:5** – *Noi răsturnăm izvodirile minţii şi orice înălţime care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu şi orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.* Orice îndoială și orice gând îl supunem prin promisiunile Domnului. „Păi, nu simți nimic! Nu s-a întâmplat nimic! Cum să crezi ceva ce nu se vede?” Este scris: *Oricine crede în El nu va fi dat de rușine.*

Așadar, stai pe promisiune în continuare. Tu nu ești un om nehotărât, împins încoace și încolo. Tu stai drept în picioare și te luptă cu problema ta pe baza promisiunilor pe care ți le-a făcut Dumnezeu în Biblie și vei birui.

2. nestatornic – *akatastatos (G182) – instabil, nehotărât*. Oarecum asemănător cu termenul precedent; arată o personalitate care nu stă în picioare pe promisiune. Crede tare, tare, iar apoi vine îndoiala și el începe să creadă mai mult în îndoială decât în Dumnezeu. Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu.

Totuși, ce înseamnă să ai *credință*? Să recitim celebrul verset din **Evrei 11:1** – *Şi credinţa este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredinţare despre lucrurile care nu se văd.* Acum să parafrazăm: *credința*, adică ingredientul de care ai nevoie pentru a face minuni sau vindecări este o statornicie, o hotărâre de a rămâne credincios promisiunilor lui Dumnezeu, chiar dacă nu vezi rezultate. Continui să crezi, chiar dacă ți se pare că doar nădăjduiești sau că speri să se întâmple ceva. Și orice ar fi, orice ar veni, chiar dacă nu se văd lucrurile pentru care tu crezi, alegi să rămâi puternic încredințat că promisiunile Domnului sunt Adevărul și ele vor birui în cele din urmă. Altfel spus, *credința*, adică ceea ce se cere de la tine pentru a se întâmpla minunea, este o încredere neclintită în niște promisiuni pe care încă nu le vezi împlinindu-se, dar cu toate acestea, tu ești absolut convins că se vor împlini chiar dacă nu le vezi în realitate. Să mai citim o dată originalul lui Cornilescu. Se înțelege extraordinar acum, nu-i așa? *Şi credinţa este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredinţare despre lucrurile care nu se văd.*

Să studiem puțin și necredința sau puțina credință, iar apoi să vedem niște descoperiri uimitoare despre credință din Scriptură. Pentru a face semne și minuni în Numele lui Isus,

trebuie să știi ce este necredința și ce este credința. Hai să aflăm!

Pentru început, să vedem ce este necredința, cum știi când o ai, cum să scapi de ea, cum se manifestă și multe alte lucruri interesante, cât mai concentrate cu putință. Să analizăm ce putem scoate din întâmplarea cu eșecul ucenicilor de a tămădui un îndrăcit și să stabilim care este rolul postului în cadrul lucrării de vindecare și eliberare.

Știu că am mai scris asta, dar aici chiar ai nevoie de atenționare. Pregătește-te să fii uimit de niște descoperiri pe care nu le-ai observat niciodată în Scriptură. O să intrăm pe tărâmul necredinței, o să studiem, o să vedem cum lucrează și cum să nu o luăm în serios ca să putem avea rezultate.

Uf! Am emoții când știu ce urmează.

CAPITOLUL 14

CE ÎNSEAMNĂ NECREDINȚA ȘI CE PRESUPUNE SĂ AI NECREDINȚĂ?

Termenii folosiți în Scriptură pentru acest domeniu sunt:

a. *necredință, infidelitate – apistia (G570)*;

b. *puțin credincios, prea puțin încrezător – oligopistos (G3640)*;

c. *îndoială - diakrino (G1252)*:

- *a separa, a face distincție; a judeca, a decide într-o dispută.*
- *a se despărți de cineva (ceva), a se desolidariza; a se opune, a discuta în contradictoriu; a avea dubii, a se îndoi.*

- Totuși, poți să-mi dai câteva exemple despre ce înseamnă necredința? Aud destul de des recomandarea să nu fim necredincioși, dar, sincer, nu știu ce presupune asta. Pur și simplu nu înțeleg sută la sută ce vrea să exprime Scriptura prin acest termen. Poți să-mi explici?
- Asta voi face în continuare. O să-ți arăt cel puțin cinci laturi ale necredinței; mai exact, analizând câteva acțiuni ale oamenilor ce au fost considerate necredință sau îndoială de către Dumnezeu, vei înțelege ce înseamnă necredința.

Sub ce formă se poate manifesta necredința?

a. *îngrijorările veacului și înșelăciunea bogățiilor*: **Matei 13:22** – *Sămânţa căzută între spini este cel ce aude Cuvântul; dar îngrijorările veacului acestuia şi înşelăciunea bogăţiilor îneacă acest Cuvânt şi ajunge neroditor*.

Atunci când tu iei promisiunile din Cuvânt și le pui în practică, dacă îngrijorările veacului te copleșesc, ai face bine să scapi de aceste îngrijorări pentru că prin ele promisiunea se îneacă și nu poate nici încolți, nu poate nici rodi. Lasă stresul! Încrede-te în Domnul în orice situație, chiar și în cea financiară.

Pe de altă parte, dacă ești cuprins de înșelăciunea bogățiilor și vrei să strângi, să strângi doar pentru tine, ai face bine să vezi ce spune Biblia despre dare și primire. Pentru că înșelăciunea bogățiilor face ca promisiunile Bibliei să nu se împlinească, pur și simplu nu poate încolți.

Așadar, o latură a necredinței este îngrijorarea, iar alta este înșelăciunea bogățiilor.

b. *teama, șovăiala, ezitarea, îndoiala, a te trage înapoi*; teama înseamnă puțină credință. Petru s-a temut de vânt și de furtună, iar apoi a început să se afunde în mare. Isus a numit această *teamă* a lui Petru ca fiind *îndoială (distazo (G1365) a șovăi, a ezita, a se îndoi de...): Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?*

c. *lipsa acțiunii,* adică *nu ceri, nu faci, nu lucrezi*; tot necredință este și atunci când nu acționezi.

De exemplu, Noe a fost pus să construiască o arcă. El a început să lucreze la ea până a finalizat-o. Și, surprinzător, Noe este pus în rândul celor care au avut credință în **Evrei 11:7**. Scrie despre el că prin credință a construit acel un chivot. Poftim?! Dar pentru ce îți trebuie credință să construiești ceva? Așadar, dacă Noe nu s-ar fi apucat de construit, era vorba de necredință, dar pentru că el s-a apucat și a acționat, aceasta s-a numit credință.

Cât de important este acest aspect! Dacă nu te apuci denotă necredință. Din această cauză este certat cel care nu și-a folosit talantul, pentru că nu a acționat, nu a făcut nimic.

Prin credință a părăsit Moise Egiptul. El pur și simplu a luat o decizie, iar apoi a acționat.

Nu aveți pentru că nu cereți! Dacă stai în fața unui bolnav sau în fața bolii tale fără să faci ce ți-a spus Biblia despre acest lucru, este normal să nu ai ceea ce îți dorești, pentru că nu ceri. Trebuie să ceri vindecare. Trebuie să ceri ce este al tău. Domnul abia așteaptă să lucreze, dar dacă nu pui mâinile, dacă nu poruncești, dacă nu vorbești muntelui, dacă nu acționezi, dacă nu te apuci să lucrezi, acestea denotă necredință, iar promisiunile care ți-au fost făcute vor fi fără efect.

Prin urmare, necredință mai înseamnă și lipsa de a acționa.

d. *o inimă împietrită* – o inimă religioasă care nu este sensibilă cu privire la mișcările Duhului Sfânt;

Matei 13:15 – *Căci inima acestui popor s-a împietrit; au ajuns tari de urechi, şi-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înţeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu şi să-i vindec.* Acest fel de oameni nu pot să conceapă că Domnul lucrează și altfel decât au văzut sau au auzit ei. Dacă Domnul ar vrea să lucreze între ei ar face bine să lucreze după cum vor ei. Dacă nu, atunci acela nu este Dumnezeu pentru ei.

Liderii religioși iudei nu au mai văzut pe cineva care să facă așa minuni și, în același timp, să le calce tradiția în picioare fără niciun respect. Ei se gândeau că dacă Dumnezeu ar veni să lucreze printre ei, le-ar respecta tradițiile, obiceiurile și datina bătrânilor. Cu toate acestea, Domnul Isus când a venit a călcat regulat tradițiile lor deoarece El a vrut să împlinească Legea Tatălui, nu datina bătrânilor.

Mă întreb dacă au încercat fariseii să Îi spună Domnului Isus: „Măi, dar nu poți face cumva să nu mai ispitești lumea în zilele de Sabat? Să nu fie o pricină de poticnire, știi? Că dacă

vei continua așa și nu vei face cumva să lași de la Tine, nu vei putea să faci ce ai în plan. Poate faci cumva să ții măcar de ochii lumii datina bătrânilor. Învață-i și pe ucenici să facă la fel, iar oamenii vor vedea că Tu corespunzi cu modelul nostru de cum trebuie să arate Mesia. Vor vedea și vor crede că tu ești Mesia. Dar așa arăți că ești încăpățânat, că Tu le știi pe toate, iar lumea urăște asta. Nu Ți se șade la vârsta Ta să ai așa un tupeu, mai ales în fața bătrânilor din adunare. Stai în liniște în banca Ta, iar dacă Domnul vrea să Te arate că Tu ești Mesia, o va face și Te va aduce în față, iar așa vor vedea toți că Tu ești Mesia, că Tu ești acela pe care îl așteptăm. Stai liniștit! Dacă Domnul chiar vrea să Te folosească, va găsi El o modalitate. Dar, până atunci, fii mai liniștit, mai tăcut, nu Te arăta singur așa de înțelept și nu mai spune despre Tine că ești Fiu de Dumnezeu, că totuși ești om și Tu. Și Tu te-ai mâniat în Templu și făceai pe nervosul printre vânzători, că, vezi Doamne, tare mult ții Tu la Casa Domnului… încât i-ai luat la bătaie pe bieții oameni. Ei făceau o slujbă de conversie în mărfuri. Tot pentru Domnul lucrau și ei. Ce e rău în asta? Deci nu te mai arăta că ai fi cineva pentru că știi ce scandal și ce dezbinare ai făcut în ziua când te certai în templu. Bucură-te că nu am luat măsuri împotriva Ta! Așadar, pentru binele tău, fii mai rezervat! Încă nu merge ce vrei Tu să predici. Oamenii sunt speriați de ce le spui. Ni se spune des: «Ce se întâmplă? E sub orice critică!» Nici nu știm ce să mai facem, ce să le mai spunem... S-a mai auzit că mergi în casele vameșilor și a curvelor și… nu ți se șade să vorbești în Numele Domnului. Dacă vrei să vorbești, dacă vrei să te susținem, trebuie să o lași mai moale cu teoria ta. Unde ai mai găsit în Scriptură de Împărăția Cerurilor? Noi avem câte 60-70 de ani de pocăință și așa ceva nu s-a predicat niciodată. Mai stai puțin să crești, să fii încercat. Nu vii acuma și în câteva luni vrei Tu să strici rânduiala adunărilor. Du-Te de aici! Unde mai găsești pe

cineva să predice ca Tine? Deci cum rămâne? Lași de la Tine ca să lăsăm și noi?" Și discuția poate continua…

Cred că ai înțeles ce am vrut să comunic. În concluzie, ce ar fi făcut Isus la toate aceste acuzații? E simplu – ar fi continuat să predice exact la fel și să facă exact la fel. Pe astfel de oameni care nu puteau crede în descoperirea Fiului lui Dumnezeu și care nu puteau crede în ceva ce nu au văzut sau auzit mai întâi, Domnul îi numește *oameni cu inima împietrită*. Iar oamenii cu inima împietrită nu pot să ajungă să vadă minunile lui Dumnezeu prin credință. Inima lor e de piatră, iar pe piatră nu poate crește sămânța promisiunilor din Cuvânt.

Marcu 3:5 – *Atunci, rotindu-Şi privirile cu mânie peste ei, şi mâhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ţi mâna!" El a întins-o şi mâna i s-a făcut sănătoasă.*

Aici s-a întâmplat același lucru ca cel de mai sus. Cei religioși nu puteau suporta ca un om care se dă sfânt și mare lucrător, ba chiar Fiu de Dumnezeu, să calce datina lor în legătură cu Sabatul. De ce tradiția? Pentru că nicăieri în Scriptură nu este scris că este păcat să vindeci în ziua de Sabat. Nicăieri în Biblie nu este scris că este păcat să te apleci la pământ sau să scuipi pe pământ sau să iei noroi în mână. Și atunci de ce nu suportau asta fariseii? Aici e interesant. De-a lungul timpului evreii au construit un fel de cod de reguli, de porunci, care erau scoase după mintea lor din Tora. Luau ei versete, le puneau cap la cap cu altele și ieșeau alte reguli pe care le puneau într-o culegere numită *Mișna.* Nu știu exact câte reguli conținea această carte (aproximativ zece mii). Toate aceste porunci erau făcute de oameni de-a lungul timpului, dar nu erau scrise nicăieri în Biblie. Ele păreau bune. Dacă le țineai erai considerat mai sfânt, mai religios, mai pocăit și așa mai departe. Printre acele reguli se numărau și acestea:

1. în zilele de Sabat este interzis să scuipi pe pământ;

2. în zilele de Sabat este interzis să te apleci la pământ și să iei noroi în mâini. Aceasta este socotit ca lucru în zi de Sabat.

Așadar, pentru că tradiția iudaică spunea asta, Domnul Isus a făcut exact invers: **Ioan 9** – *După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pământ şi a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta şi i-a zis: „Du-te de te spală în scăldătoarea Siloamului” (care tălmăcit, înseamnă: „Trimis”). El s-a dus, s-a spălat şi s-a întors văzând bine. Mai târziu, „Din nou, fariseii l-au întrebat şi ei cum şi-a căpătat vederea. Şi el le-a zis: «Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat şi văd». Atunci, unii din farisei au început să zică: «Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ţine Sabatul»”.*

După Biblie, aceasta nu era păcat. După datina bătrânilor, era mai rău decât o crimă. Sincer, nu înțeleg de ce Domnul Isus a fost așa de radical cu tradiția, cu religia, cu datina bătrânilor și cu „pocăința” venită din bătrâni, dar așa a făcut. Din această cauză nu Îl puteau suporta liderii religioși, pentru că nu se supunea rânduielilor care au venit până atunci între ei. De ce Domnul Isus nu le-a respectat ca prin aceasta să-i câștige pe farisei și pe cărturari? Nu știu, dar știu un lucru: de aici învățăm că nu este biblic de dragul religiei să compromiți adevărul pe care Domnul ți-l încredințează.

Marcu 16:14 – *În sfârşit, S-a arătat celor unsprezece, când şedeau la masă; şi i-a mustrat pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.*

Aici Domnul Isus numește necredința *împietrire a inimii*. Dar ce a numit El *împietrirea inimii?* El a numit *împietrire* faptul că nu au crezut cele mărturisite de ucenici. Ucenicii care L-au văzut înviat au mers la ceilalți ucenicii și le-au povestit cum Domnul Isus a mers cu ei aproape 11 km, iar abia la urmă L-au recunoscut. Ucenicii au povestit cu zel că Hristos a înviat, dar ei nu i-au crezut. Domnul Isus a numit asta *împietrire a*

inimii și *necredință*. Faptul că nu au crezut în mărturia unora despre El era necredință. Ce puternică este această revelație!

În concluzie, sunt cel puțin cinci fețe ale necredinței, iar necredința și puțina credință, care sunt cam greu de delimitat, sunt cele care împiedică puterea Duhului Sfânt să lucreze:

- îngrijorările veacului acestuia;
- înșelăciunea bogățiilor;
- teama, șovăiala, ezitarea, îndoiala;
- lipsa acțiunii (nu ceri, nu faci, nu vorbești);
- inimă împietrită, religioasă, care nu crede mărturia altora despre Hristos.

Necredința în esență este și ea o acțiune care se manifestă prin retragerea din luptă. Dacă tu continui să lupți atunci înseamnă că tu nu ești necredincios.

Să dăm un exemplu practic. Să presupunem că mergi pe stradă și vezi la o terasă pe cineva bolnav. Ceva îți aduce aminte de versetul din **Marcu 16:18** – *Își vor pune mâinile peste bolnavi și se vor însănătoși.* Și te întrebi „Oare ce-ar fi dacă m-aș ruga pentru bolnavul acela ca să fie vindecat?" Cine este cel ce gândește astfel în mintea ta: Tu, Domnul sau diavolul? Firea din tine ar vrea să facă lucrările Domnului? Nici pomeneală. Diavolul și-ar săpa casa ca tu să îi scoți boala din omul acela? Nici pomeneală. Așadar, asta înseamnă că Duhul Sfânt ți-a pus în minte și în inimă acest îndemn. Până la urmă, El este Cel care a scris Biblia, e normal să-ți aducă aminte ce a scris.

Să presupunem că accepți provocarea. Te îndrepți spre bolnavul acela ca să te rogi pentru el, dar ceva se întâmplă. Pe când te îndrepți spre bolnav, exact aceeași voce, cu același timbru, tot la persoana I, vorbește în mintea ta: „Dar dacă nu se întâmplă nimic?" Ei bine, cine a vorbit asta? Duhul Sfânt ar pune îndoială în tine? Nicidecum. Firea ta pământească s-ar îndoi? Este posibil. Diavolul ți-a adus îndoială? Mult mai posibil.

Care este adevărul? Chiar dacă este firea ta cea care a gândit asta, chiar dacă este un gând direct de la diavolul, tu acum ești pus la test, la încercare și ai două opțiuni:

1. **necredința**: te retragi din cursă, dai înapoi de la provocarea Duhului Sfânt și nu mai mergi spre bolnavul acela să te rogi pentru el. Aceasta este necredința – când te retragi și nu mai acționezi, adică nu continui drumul.

2. **credința**: îi răspunzi gândului. „Dar de ce să nu meargă? Este scris! Păi dacă merge?” și mergi înainte. Dacă nu bagi în seamă gândul acela sau câte or fi și continui să mergi către bolnav ca să te rogi pentru el, atunci tu nu mai ești în necredință, ci în credință.

Necredința, în esență, este și ea o acțiune, care se manifestă prin retragerea din luptă. Dacă tu continui să lupți, atunci înseamnă că tu nu ești necredincios. Orice ai simți, orice ai gândi, niciun argument de-al diavolului să nu te convingă că nu trebuie să te rogi pentru un bolnav. Continuă să mergi.

Eu cu cât experimentez o împotrivire mai mare din partea diavolului ca să nu mă rog pentru cineva, cu atât îmi dau seama că diavolul se teme de mine și că știe că dacă îl ating el se va dizolva. Dacă ar ști că astea sunt povești și că nu îl pot fugări, atunci de ce m-ar opri prin îndoială? De ce nu mă lasă să continui ca să mă fac de rușine? De când ține diavolul la onoarea mea? Dacă el se luptă să nu ajung acolo înseamnă că el știe că eu sunt în stare să-i fac probleme dacă voi ajunge. Logic, nu?

Dacă știi că ești capabil să faci față unui adversar, de ce nu vrei să te lupți cu el? De ce pui îndoială în el dacă oricum știi că nu te poate învinge? Prin simplul fapt că ești îndoielnic și că diavolul pune îndoială în tine la greu poți să-ți dai seama că demonii aceia tremură bine din cauza ta.

În cele din urmă, să trecem peste textul din **Matei 17:19-21**, în care ucenicii au eșuat într-o minune. Cei nouă ucenici care au rămas jos au avut un caz mai deosebit – un îndrăcit pe

care nu l-au putut elibera. După ce lucrarea s-a terminat, acești nouă ucenici îl întreabă deoparte pe Isus care este cauza eșecului lor, de ce nu au reușit. Isus le răspunde: *din pricina puținei voastre credințe* (în original: *din pricina necredinței voastre*). Ce a însemnat asta?

Să citim textul mai bine: *Atunci ucenicii au venit la Isus şi I-au zis deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem?”„Din pricina puţinei voastre credinţe”, le-a zis Isus. „Adevărat vă spun că, dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice muntelui acestuia: ‘Mută-te de aici colo’ şi s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputinţă. Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune şi cu post”.*

Din această întâmplare reies o grămadă de învățături de bază pentru vindecare:

1. *Dacă ai avea credință, ai spune muntelui să plece*. Pentru că ei nu au reușit din cauza necredinței, asta înseamnă că la un moment dat ei s-au retras din luptă. Când au văzut cât de gravă e situația și când a văzut cum se manifesta acea persoană, s-au speriat și s-au retras, adică au încetat să mai vorbească muntelui, duhului să plece. Aceasta a fost necredință. Din această cauză Domnul Isus le spune: *dacă aţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, aţi zice* muntelui...

Credința nu este un sentiment. Credința este o acțiune. Îți pui mâinile și poruncești? Dacă da, atunci înseamnă că tu crezi. Nu ai curaj să o faci sau te retragi din luptă? Asta arată că tu ai necredință, ești necredincios.

2. Încă un lucru extrem de important din acest text este cum pun problema ucenicii: *Doamne, noi de ce n-am putut să-l scoatem?* Ei știau că este treaba lor să scoată demonii și să vindece. Ei nu au întrebat: „Doamne, dar Te-am strigat, de ce nu ne-ai venit în ajutor? De ce nu ai vrut să vindeci persoana? Te-am rugat cu plânsete și cu amar, de ce nu Te-ai îndurat de bietul om să vii și să-l vindeci?” Nu. Ei au știut că este responsabilitatea lor să vindece și să elibereze. Nu era Domnul

Isus responsabil pentru asta. Ei erau conștienți că dacă persoana nu e vindecată, nu e vinovat Dumnezeu, nici bolnavul, nici familia, ci ei.

3. Ca răspuns al cauzelor eșecului Domnul Isus nu le-a oferit motive precum:

a. are un păcat nemărturisit;

b. încă nu i-a venit timpul ca să fie vindecat;

c. nu a fost voia Domnului ca el să fie vindecat, ci voia Domnului a fost ca să ajung Eu și prin Mine să se facă minunea; voi nici nu aveați cum să reușiți;

d. acest necaz este pentru curățirea și unitatea familiei. El nu va fi eliberat până când familia lui nu se unește cu post și rugăciune pentru cauza asta… până nu se vor apropia de mine mai mult Eu nu le voi vindeca copilul;

e. aceasta este o pedeapsă pentru tatăl lui. A făcut multe prostii în trecut. Domnul în mânia Lui a hotărât să îngăduie încercarea asta peste ei, ca să fie curățiți;

f. tatăl are un păcat nemărturisit;

g. ucenicii au un păcat nemărturisit;

h. ucenicii nu erau vrednici să îl scoată sau nu erau împuterniciți să facă asta;

i. nu au dar de vindecare sau de a face minuni.

Și lista poate continua…

4. Domnul Isus nu prea a fost mulțumit de faptul că ei nu au reușit să vindece bolnavul. Chiar dacă ucenicii ar fi venit cu celebrele noastre scuze – „Doamne, dar eu nu pot să fac nimic! Cine sunt eu ca să fac minuni? Eu sunt cel mai mare păcătos, Doamne! Sunt un nimeni, Doamne! Dacă nu l-ai vindecat Tu, eu un simplu om ce puteam face?” N-ar fi mers! Pentru că dacă folosește cineva aceste scuze, le spune din mândrie și lene, nu din smerenie. Cum ar fi să-ți spună copilul tău: „Tată, dar cine sunt eu ca să lucrez? Eu sunt cel mai păcătos dintre copiii tăi. Sunt un nimeni. Dacă tu nu mă ajuți să duc gunoiul, să clădesc

lemnele, să-mi fac temele, eu ce pot face? De ce nu clădești tu lemnele tată? Eu sunt cel mai neînsemnat dintre toți frații mei, dacă tu nu vrei să clădești lemnele, eu ce pot face? Sunt un simplu copil. Nu vreau să-ți fur slava, tată...”. Culmea, de multe ori noi chiar așa ne comportăm!

Întreaga responsabilitate pentru reușită sau nereușită revine slujitorului care se roagă pentru bolnav. Îmi pare rău dacă sună prea mândru. Nu eu am spus asta, ci Cuvântul. Dacă cineva nu este vindecat sau eliberat, întreaga vină este a celui care se roagă și deloc a bolnavului sau a mediului înconjurător.

Dacă cel care este bolnav are și el credință pentru vindecare, îți va fi mult mai ușor ție. Dar chiar dacă nu are credință, ba este și încăpățânat sau chiar ateu, tu ai putere să treci peste necredința lui deoarece lumina biruie întunericul. Necredința lui nu poate opri credința ta. Cu toate acestea, după ce vei pleca de la el, dacă vrăjmașul îl păcălește, boala i se poate întoarce înapoi. Acest lucru nu mai e vina ta. Totuși, după ce pierzi contactul cu bolnavul, continuă să îți menții credința cu privire la vindecarea lui. În caz că el se va îndoi, credința ta să-i mențină vindecarea până el va crește în credință. Orice ar fi, să nu te temi că ar exista o piedică în calea vindecării. Nu este absolut niciuna în afară de tine însuți și de mentalitatea ta. Știu că este foarte dur ceea ce scriu aici, dar reține că și pentru mine este valabil ce scrie în această carte. Sunt conștient de faptul că atunci când nu văd rezultate este din cauza mea, dar nu mă las. Ci voi crește și voi tot crește până totul va fi cu putință.

- Tibi, nu vezi că scrie acolo că acel soi de draci nu poate ieși afară decât prin rugăciune și post? Ucenicii pentru că nu au postit destul nu au avut autoritate și putere peste acel duh.
- Da! Bine că mi-ai adus aminte. Iată încă un text care aduce confuzie. De ce confuzie? Să fii atent!

Aceeași întâmplare o găsești și în **Luca 9:37-43**. Singurul motiv arătat aici pentru eșec este *necredința.* Pe de altă parte, în același capitol, în **Luca 9:1-2**, scrie așa: *Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece bolile.* Așadar, ucenicii au primit putere și autoritate peste TOȚI DRACII, nu doar peste o parte. De ce le spune că le-a dat și putere, și stăpânire peste toți demonii dacă erau unii dintre ei care nu ies decât cu rugăciune și post? Vezi cum nu se leagă ceva?

În al doilea rând, Domnul Isus le-a spus ucenicilor să nu postească: **Matei 9:15** – *Isus le-a răspuns: „Se pot jeli nuntaşii câtă vreme este mirele cu ei? Vor veni zile când mirele va fi luat de la ei şi atunci vor posti”.* Știai că ucenicii nu au postit niciodată cât timp era Domnul Isus cu ei și cu toate acestea au scos draci și au vindecat boli cu miile? Cum a fost posibil? Apoi, de ce îi acuză Domnul Isus pe ucenici că soiul acesta de draci nu iese decât cu rugăciune și post dacă tocmai El le-a spus că nu trebuie să postească?

Nu postul îți oferă autoritate sau putere peste boli sau demoni, ci credința! Ideea că dacă nu postești sau dacă nu te rogi mult nu ai cum să faci semne și minuni e direct din iad. Îmi pare rău că trebuie să spun asta! E o minciună care ne-a oprit de-a lungul anilor în a face lucrări pentru că zicem: „N-am postit destul, nu m-am rugat destul…”.

Nu-i așa că de multe ori ți-ai zis: „Oh, dacă aș ști măcar un număr de zile câte să le postesc pentru a se rezolva problema aș face-o cu siguranță, dar nu știu”. Din această cauză, niciodată nu te simți complet pregătit, vrednic sau împuternicit să te rogi pentru tine, pentru altul sau pentru ceva.

Din nou spun – îmi pare rău că trebuie să scriu asta. E unul dintre subiectele pe care nu prea vreau să le discut deoarece așa de tare s-a implementat necesitatea și obligativitatea postului între credincioși încât îi ține diavolul legați cu tot felul de minciuni. Uite un dialog între diavolul și un credincios:

- Cum să te apuci de lucrarea asta fără să postești? Măcar o zi să postești…
- Bine, hai postesc astăzi, iar mâine mă voi ruga pentru problema asta (și în ziua aceea postești până la 6 seara).
- Ești culmea! Cum crezi că cu trei sferturi de zi de post îl poți învinge pe vrăjmaș? Ăsta nu e post, e o zi în care nu ai mâncat. Trebuie să lupți! Nu vezi că nu e nicio diferență?
- Bine, o să postesc trei zile la rând. Da, consecutiv. Dar în fiecare seară voi bea puțină apă.

Postești acele trei zile, iar după aceea:

- Cât e trei zile de post pentru problema asta? 30 de ani de prostie și nelegiuire crezi că trec cu trei zile de post? Așa simplu? Și ce zile de post sunt astea dacă în fiecare seară bei apă? Te înșeli singur!
- Diavole, dar mă disperi! Cât trebuie să postesc ca să am autoritatea și puterea să te înving?
- Ha, ha, ha! De fapt, nu trebuie să postești deloc. Tu ai primit autoritatea și puterea necesară să mă învingi. Dar dacă reușesc să te păcălesc zi de zi că încă nu ești pregătit să lupți împotriva mea, eu stau fără griji pentru că nu mi te vei împotrivi.

Cred că s-a înțeles ideea. Concepția care spune că pentru a primi împuternicire, putere, ungere, autoritate peste boli sau demoni trebuie să fie precedată de post și rugăciune este de la diavolul. Cu tot respectul pentru asta, dar vreau să îți arăt ce scrie Biblia.

Ucenicii nu au postit deloc cât a fost Domnul Isus cu ei pentru că Domnul le-a spus că nu vor posti până ce El nu pleacă. I-ar fi certat El pe ucenici că nu postesc după ce El însuși le-a spus să nu o facă? Nicidecum. Apoi, ucenicii cu toate că nu au postit deloc, au avut rezultate extrem de mari în comparație cu ce avem noi astăzi. Nu ar trebui să ne dea de gândit asta?

- Bun, dar cum rămâne cu textul care spune clar că acel soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și post?

După lumina pe care am primit-o după multele studii pe această temă, am constatat că sunt două posibilități. Hai să le studiem:

1. Domnul Isus vrea să spună că acest soi de necredință nu poate ieși afară decât prin rugăciune și post. Unii susțin că poate exista necredință în cel ce se roagă, iar ca să scapi de această necredință trebuie să postești și să te rogi, urmând ca prin post și rugăciune să scapi de necredință.

2. Foarte interesant este că acest verset, versetul **21** din Matei 17, nu este găsit în original. Practic, nu este în Biblie. Ca dovadă, poți căuta în multele versiuni ale Bibliei care arată cuvintele sau versetele adăugate de-a lungul anilor și vei vedea că toate afirmă asta: acest verset lipsește din manuscrisele vechi și fost adăugat ulterior.

a. William MacDonald[8] afirmă că acest verset lipsește din majoritatea Bibliilor, deoarece nu apar în manuscrisele mai vechi;

b. comentariul Edition C[9] afirmă același lucru;

c. comentatorul Bibliei MacArthur[10]spune: „acest verset nu se găsește în cele mai bune manuscrise”.

d. Biblia GBV[11]: „Unele manuscrise omit v.21”;

e. Biblia Romano-Catolică[12]: „versetul 21 lipsește în manuscrisele importante” (în Biblia Catolică nici nu este trecut versetul 21, ci este trecut peste el);

f. NTM[13]: „unele manuscrise adaugă versetul 21”;

[8] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/vdcc/Mat/17/21/com/WMD.
[9] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/vdcc/Mat/17/21/com/EC.
[10] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/vdcc/Mat/17/21/com/JMA.
[11] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/gbvn/Mat/17/21.
[12] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/vbrc/Mat/17/21.
[13] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/ntm/Mat/17/21.

g. ediția Dumitru Cornilescu Revizuită[14]:„versetul nu apare în manuscrisele mai timpurii (cele din sec. I-IV d. Hr.)”;

h. traducerea Interconfesională a Noului Testament[15]: „unele manuscrise adaugă v21”.

Pentru că Marcu este foarte asemănător cu Matei, găsim și în **Marcu 9:29** aceeași explicație. Și din nou avem un lucru asemănător: la textul original, *acest soi nu poate ieși decât prin rugăciune*, s-au adăugat câteva cuvinte care nu au fost scrise de Marcu. Acestea sunt *draci* și *post – acest soi (de draci) nu poate ieși decât prin rugăciune (și post)*.

Nu știu cine a fost persoana care prin secolele timpurii a adăugat pur și simplu în Scriptură această concepție că fără post nu poți scoate demoni, dar din păcate a reușit. Poate fi greu de crezut. Cum a lăsat Dumnezeu să se altereze Biblia cu adăugiri de-a lungul secolelor? Ei bine, nu știu. Ce știm este că totuși poți verifica ce scria cu adevărat. Nu m-am întrebat dacă scrie sau nu; eu am observat acele neconcordanțe dintre ce a spus Isus înainte și versetul ăsta. Nu înțelegeam unde îmi scapă ceva.

Să ne mai uităm odată la acele contradicții:

a. Dacă Domnul aștepta de la ucenici ca ei să postească, atunci de ce i-a oprit să postească? Ba chiar le spune și altora: *Ucenicii mei nu vor posti, până nu plec de la ei. Abia după aceea vor posti.*

b. Cum au putut ucenicii să aibă așa multe rezultate în vindecări și eliberări dacă postul era o condiție absolut necesară? Ucenicii nu au postit deloc. Cum au avut rezultate? Este înregistrat un singur eșec între ei, cu toate că nu posteau deloc.

[14] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/edcr/Mat/17/21.
[15] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#verse/tint/Mat/17/21.

c. Dacă *acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și post,* de ce nu îi pune Domnul Isus pe ucenici să postească pentru asta? De ce atunci când le dă putere peste toți demonii nu le spune: „Uite, Eu v-am dat putere și autoritate peste majoritatea din ei, dar sunt unii mai răi, care nu ies afară decât prin rugăciune și post. Trebuie să vă apucați să postiți".

d. De ce nu refuză Domnul pe nimeni atunci când vindecă, spunându-i: „Nu ai postit destul. Postește 3 zile și te întorci la mine apoi. Ai prea multă necredință în tine și nu pot să te vindec cu asta. Trebuie să postești".

Așadar, nu înseamnă că dacă vei posti vei avea mai multă putere, mai multă autoritate pentru a elibera pe oameni. Aceasta este o funie de-a celui rău prin care dacă nu ești atent te va opri de fiecare dată când vrei să te rogi și nu te vei mai ruga.

Singura problemă a ucenicilor pe care Domnul le-a arătat-o a fost aceasta, necredința. Apoi a explicat ce este necredința: *dacă ați avea credință, ați zice...* Ei au încetat să se mai roage pentru acea tămăduire și prin faptul că au încetat să mai lupte, lucrarea a fost oprită și biruința nu a putut avea loc. Din această cauză le spune în Marcu: *Acest soi nu iese decât prin rugăciune! Voi dacă încetați să vă rugați pentru eliberarea omului, vindecarea și eliberarea nu vor avea loc. Trebuie neapărat să vă rugați în continuare*. După cum am observat mai sus, cuvântul *post* nu este scris de Marcu.

- Ce înseamnă asta? Că nu mai trebuie să postim?
- Nu am spus asta.

Apostolii au postit după ce Domnul Isus a plecat la cer. Domnul Isus a învățat pe oamenii care erau sub Lege cum să postească corect după Lege, dar postul acesta nu este de nicio culoare pentru autoritate peste boli sau demoni, ci este pentru tine însuți. Postul trebuie încadrat unde trebuie, nu unde ni se

pare că ar trebui. Prin post îți pui la punct trupul, prin post dobândești experiențe noi. Postul face parte din viața credinciosului. Noi nu vrem să spunem să nu postești. Am spus mai devreme că în privința postului și rugăciunii *stăm bine.* Aceasta nu e este o carte despre post, cu toate că mă gândesc pe viitor să facem o lucrare despre asta. Aici am vrut cu desăvârșire să stârpim teama că dacă nu ești pregătit prin post înaintea diavolului tu nu vei avea putere peste el sau, mai grav, că te va învinge el pe tine.

Ucenicii nu au fost vătămați de diavolul cu toate că nu au postit. Am fost puțin radical în această direcție pentru că știu cum lucrează diavolul la mintea omului, iar necesitatea zilelor de post e o mare problemă în mintea credincioșilor. Asta înseamnă să te bazezi pe neprihănirea ta. De exemplu, dacă diavolul ar pleca pe baza postului tău, pe baza trăirii tale, pe baza vieții tale de ascet, atunci de ce mai folosim Numele lui Isus? La ce ne ajută?

Iată o întrebare bună: de ce nu postim mult, iar după ce postim mult și căpătăm putere, cum se spune, să mergem înaintea demonului și să-i spunem: „În Numele meu îți poruncesc să ieși afară!”? Dacă pe baza eforturilor noastre avem putere, de ce mai folosim Numele lui Isus pentru eliberare? De ce nu folosim numele nostru? Cred că s-a înțeles mesajul.

Diavolului nu îi este frică dacă tu postești; nici nu îl încurcă, nici nu îl ajută. În schimb, postul te poate ajuta să crești în credință. Să nu crezi că postul îți dă autoritate și putere peste vrăjmaș, iar atunci când tu nu postești nu poți să te lupți cu el, pentru că vei eșua! Așadar, postul este pentru trupul nostru și pentru sufletul nostru. Nu vom scrie aici cât este de util și cum să îl folosim pentru că ar fi prea multe de scris.

În concluzie, aceasta este minciuna pe care o vom rupe de astăzi înainte – când vrei să te rogi pentru un bolnav, să nu îl lași pe diavolul să te păcălească spunând că tu nu ai postit și nu

poți să îl scoți afară sau nu poți să vindeci boala respectivă. Odată înlăturată această minciună, te vei încrede permanent, oricând, la orice oră, doar în vrednicia, autoritatea, puterea și neprihănirea lui Isus pe care le manifestă prin tine. Nimic nu te poate opri, cu excepția ta însuți și a mentalității tale.

Știu că îți va aduce mare eliberare această descoperire. Pentru că de cele mai multe ori când vine vorba de vrednicia de care ai nevoie pentru a te ruga pentru bolnavi, te lovești inevitabil de acest obstacol. Cu riscul de a fi acuzat că am scos lucruri și cuvinte din Scriptură, aleg să descopăr și acest lucru trupului lui Hristos. Chiar te rog să cauți personal aceste lucruri. Tare mult m-am gândit dacă să scriu sau nu acest lucru despre post. Cel mai probabil voi fi acuzat că scot lucruri din Scriptură, cu toate că nu este adevărat. Eu nu le-am scos. De fapt, alții le-au adăugat în timp.

Dacă vei considera că aceste dovezi sunt suficiente pentru a te face să înțelegi că nu postul te împuternicește pentru lucrare, îți ofer libertatea să crezi această descoperire eliberatoare. Dacă vei considera că este imposibil așa ceva, iar tu dorești în continuare să crezi că postul te împuternicește în aceste lucrări, nu te opresc. Dacă îți pare că simți asta și nu vrei să renunți, e în regulă. Mergi mai departe, dar, din păcate, nu prea vei avea rezultate. Permanent vei crede că nu ești destul de vrednic pentru asta sau pentru cealaltă. Dacă ar fi gândit și ucenicii așa, mă tem că șapte zile la rând după ce s-au certat între ei nu se mai rugau pentru bolnavi pentru că nu se mai simțeau vrednici. Deci dacă această descoperire nu îți pare valabilă, dă-o la o parte și păstrează doar ce este bun.

Dacă ai înțeles adevărul Scripturii cu privire la sensul postului în cadrul lucrării de vindecare și eliberare, asta te va ajuta mult când vei fi năpădit de îndoieli.

- Tibi... Tibi dragă, pe la trei sferturi, sincer, am vrut să aprind focul în sobă cu spusele tale! Totuși, eram curios

cum termini. Să știi că de multe ori mă gândesc la post. Mă gândesc de fiecare dată când vreau să fiu mai bun pentru Dumnezeu că ar trebui să postesc pentru a fi mai plăcut înaintea Lui. Și pentru că eu nu postesc mai des ca fariseii, așa mă simt de vinovat câteodată. Mă bucur să știu că Domnul mă vede neprihănit prin Hristos. Acum nu o să mă mai păcălească diavolul cu minciuna asta. Cam greu am digerat ce ai scris, dar... am cercetat și am văzut că așa este. Eu nu m-am gândit la faptul că ucenicii cu toate că nu posteau făceau minuni fără număr. Asta m-a mirat enorm!

- Mă bucur mult pentru tine. Acum că am înțeles necredința, hai să vedem ce înseamnă credința, cum se manifestă, cum să o crești și cum știi dacă o ai. Abia aștept să îți văd reacția când îți voi spune că și copiii au deja credința să facă minuni. Și un convertit de două minute are deja în el credința necesară pentru a face minuni. Poate deja să lucreze cu ce are.
- Sincer, eu nu vreau să știu de altul acum. Vreau să știu dacă am eu și cum să lucrez.
- Să vedem atunci ce presupune să ai credință ca să știi ce ai de făcut.

Ești pregătit? Să mergem mai departe. În curând ajungem la limanul promisiunilor.

CAPITOLUL 15

CE ESTE CREDINȚA ȘI CE PRESUPUNE SĂ AI CREDINȚĂ?

- De mic mă întreb ce înseamnă credința. Știu că mi se cere să am credință, dar nu știu ce este cu adevărat credința. Ce este credința? Ce să faci ca să ai credință? Concret, nu pe ocolite...
- Tu crezi în Domnul Isus?
- Normal! Cum să nu cred? Cred în Domnul Isus din toată inima mea!
- Dar de unde știi că ai credință în El dacă nu știi ce înseamnă credința?
- Ăăă… la asta nu m-am gândit niciodată. Nici nu cred că are legătură. Una este credința mântuitoare și alta este credința care face minuni.
- Așa am crezut și eu. Stai să-ți arăt un text din **Fapte 3**. Sigur l-ai citit de nenumărate ori, dar nu ai observat asta. Fii atent!

Acolo era un om olog din naştere, care era dus şi pus în toate zilele la poarta Templului numită Frumoasă, ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. Mulți aduc acest verset ca să argumenteze că Domnul are un timp al Lui în care să vindece. Și ei spun: „Vezi? Omul acesta era adus în toate zilele la templu, la același templu în care mergea regulat Domnul Isus.

Gândește-te cum se simțea ologul acela din naștere atunci când de fiecare dată Isus trecea pe lângă El fără să-l vindece. Domnul are timpul Lui de vindecare, nu când vrem noi. Și timpul Lui a fost aici în **Fapte 3**”. Aceasta este o minciună mare. Înseamnă că textele clare despre miile de vindecări care au avut loc instant nu trebuie să le băgăm în seamă, ci doar pe cele care se pot adapta după doctrina noastră. Și măcar dacă ar fi direct, dar este prin deducere.

Adu-ți aminte de orbul Bartimeu. El doar atunci când a auzit că vine Domnul Isus pe lângă el a început să strige cu disperare după vindecare. Imaginează-ți! Nu rugăciune simplă, ci disperată. Îl implora pe Isus să vină și la el să-l vindece. L-a vindecat Domnul sau i-a spus că încă nu i-a venit timpul? Adu-ți aminte de acei leproși care la fel strigau după vindecare. Adu-ți aminte de acei doi orbi care cereau cu disperare vederea. Ce le spune Domnul Isus? Că încă nu le-a venit timpul? Nu, ci le spune: *Căpătați-vă vederea!* Adu-ți aminte de gloatele care veneau disperate către El și strigau după vindecare. Toată lumea se îmbulzea spre El, iar cei care nu puteau să meargă singuri erau aduși de alții pe paturi și pe așternuturi la Isus sau la ucenici. A rămas vreunul nevindecat? Nu!

- Bun! Acum întoarce-te la ologul de la templu. Chiar crede cineva că acest olog L-ar fi văzut pe Domnul Isus de fiecare dată când intra în templu și nu ar fi strigat după vindecare? L-ar fi văzut pe Isus care vindeca cu miile și era extrem de popular în Ierusalim și în Israel și ar fi rămas nepăsător? Crezi că se uita inexpresiv la Isus cum îi vindeca pe alții și nu ar fi spus nimic? Nu crezi că ar fi strigat după Isus în gura mare: *„Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”* Este imposibil ca acest olog să fi avut vreodată tangență cu Domnul Isus. Orice bolnav avea tangență cu Isus era vindecat. De asemenea, cred că nici cei ce îl aduceau pe olog la Templu nu-L cunoșteau pe

Isus sau pe apostoli pentru că, în mod sigur, l-ar fi adus la ei ca să-l vindece.

Cred că acest olog a venit din altă parte, din altă țară, ori... nu știu... Cert este că ologul nu era adus de mulți ani zilnic la poarta Templului. Pentru că era imposibil să fi fost în poarta Templului acel olog și Domnul Isus să fi trecut pe lângă El, iar ologul să fi rămas bolnav. Pune-te în pielea ologului. Dacă știai că Acela este Isus din Nazaret și vedeai în fața ta câțiva bolnavi cum se vindecau sub mâinile Lui, ți-ar fi tăcut gura? Ai fi spus: „Eh… ce-o mai fi și asta?! Eu nu am nevoie de vindecare”? Nicidecum! Sunt sigur că ai fi făcut ca și Bartimeu. Dacă eram, aș fi țipat în gura mare către Isus: „Doamne, te rog ai milă de mine! Fiul lui David, vreau să merg!” Și, cu siguranță, ologul ar fi fost vindecat.

Apostolul Pavel a fost contemporan cu Isus – era cam de aceeași vârstă sau mai mic cu vreo 4-8 ani decât Domnul Isus – dar niciodată nu l-a văzut. Niciodată! El apare în Ierusalim abia la uciderea lui Ștefan. Deci, cu toate că Pavel era un evreu contemporan cu Isus, nu L-a întâlnit niciodată pe Isus în trup. La fel ca Pavel, acest olog nu L-a văzut pe Domnul Isus niciodată. Așadar, nu ține argumentul că Domnul își are vremea Lui cu privire la vindecare. Vremea Lui este acum!

Petru, ca şi Ioan, s-a uitat ţintă la el şi a zis: „Uită-te la noi!” – Analizând textul, în primul rând, se observă că:

- ucenicii încă nu au mers în Templu să se roage… poate ca să prindă rugăciunea de iertare pentru a fi vrednici de rugăciune;
- nu au început să se roage o oră, două, ca Dumnezeu să le descopere voia Lui;
- nu l-a încurajat pe olog să își ducă boala mai departe cu demnitate pentru că Domnul are un plan măreț prin asta, ci, dimpotrivă, l-au vindecat;
- nu l-au luat la mărturisire (atenție);

- nu au început să cânte o cântare sau să facă ceva pentru a crea o atmosferă duhovnicească;
- nu au început să se roage ca Domnul să se prezinte la lucru deoarece El era în ucenici deja;
- nu l-au întrebat nimic de familie, de cum a venit boala, de blesteme, de lucruri de prin casă sau dacă este certat cu cineva. Oare de ce nu l-au întrebat chiar nimic?

În al doilea rând, aici Petru și Ioan au comis o gafă teologică foarte mare. Ei au uitat de faptul că trebuia să se considere un nimeni, au uitat să înceapă cu: „Noi, care suntem cei mai neînsemnați, cei mai păcătoși etc.”, ci din contră, spun ceva foarte dubios, de parcă ar fi cineva. Ei spun: „Uită-te la NOI!” Ar fi trebuit să spună: „Nu te uita la noi! Noi suntem niște simpli oameni, tu uită-te la Isus!” Sper că s-a priceput ironia! Petru și Ioan au reacționat exact cum trebuie!

Atunci, Petru i-a zis: „Argint şi aur n-am, dar ce am, îţi dau: În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te şi umblă!”

Din nou, vedem că Petru nu a avut acces sau cunoștință de teologia noastră privilegiată. Era un om simplu, fără carte, fără școală biblică și din această cauză era cam mândru și nu știa cum să fie smerit și cu lepădare de sine. Mai presus de toate, el spune: *Ce am eu, îți dau.* Cum a crezut Petru că el ar avea ceva în plus? El trebuia să afirme că este un nimeni. Unde e smerenia? Vai, câtă mândrie pe el și ce limbaj la el, fratele meu!

Nu am vrut să fiu prea ironic, ci doar voiam să las religiozitatea să se manifeste puțin. Cred că se vede că nu-și are rostul o asemenea poziție față de reacția lui Petru. Cu toate acestea, astăzi vedem astfel de reacții, nu-i așa? „Vaaai! Câtă mândrie pe el! Cică el vindecă bolnavii! Câtă nerușinare! Dar cine te crezi, mă? Ești și tu un simplu muritor! Ce ai tu în plus? Mulțumește Domnului că se folosește de tine, un simplu om, dar, după aceea, ascunde-te ca să nu te mândrești! Ce-i cu

atitudinea asta arogantă la tine? Zici că-ți faci reclamă! «Ce am îți dau?» Ce ai tu, mă? Tu nu ai nimic! Dumnezeu este cel care a lucrat, tu ești un simplu muritor! Cum îți permiți să vorbești așa? Unde este slava pe care o dai lui Isus? Prin faptul că ai zis că tu ai, tu, de fapt, i-ai furat slava lui Isus. Asta e o blasfemie! Dumnezeu nu împarte slava cu nimeni!"

Dar vedem că o astfel de reacție nu își are locul. Arătarea mândriei este și ea mândrie și încă una mult mai mare. Frica religioasă de mândrie este mândrie însă mult mai gravă.

Mă bucur că începi să înțelegi acest lucru. Dumnezeu te luminează tot mai mult. Deci observi cum spune? Ce am îți dau. La fel să spui și tu. Pentru că ai puterea Duhului Sfânt în tine. Așa că folosește-o în Numele lui Isus!

L-a apucat de mâna dreaptă şi l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile şi gleznele; dintr-o săritură a fost în picioare şi a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind şi lăudând pe Dumnezeu.

Pentru cei care se întreabă cât de puternic poate lucra Dumnezeu instant. Uite un om care nu a învățat niciodată să meargă și nici nu a mers pe picioare un an, doi ca să se învețe cum să-și țină echilibrul. Nu avea mușchi întăriți, ci atrofiați, dar, cu toate acestea, mergea pe loc fără să aibă nevoie să învețe să meargă. Și spectaculos lucru este faptul că sărea. Da, sărea! Obișnuiește-te cu acest fel de minuni. În România vei vedea și tu astfel de minuni. Adu-ți aminte de câte prorocii vin pentru majoritatea bisericilor: *DUMNEZEU VREA SĂ LUCREZE CU SEMNE ȘI MINUNI CA NICIODATĂ!* Și o va face, dacă vrei chiar și prin tine.

Petru, când a văzut lucrul acesta, a luat cuvântul şi a zis norodului: „Bărbaţi israeliţi, pentru ce vă miraţi de lucrul acesta? De ce vă uitaţi cu ochii ţintă la noi, ca şi cum prin puterea noastră sau prin cucernicia noastră am fi făcut pe omul acesta să umble?"

Două lucruri foarte puternice sunt scrise aici:

- nu prin puterea omenească a avut loc minunea;
- *nu prin* **cucernicia** (în original: *evlavia, cuviința, frica de Domnul*) ***noastră*** *am făcut pe omul acesta să umble!*

Cum, Petru, nu ai postit înainte de a veni la Templu ca să fii vrednic? Cum adică? Tu duci o viață normală ca orice creștin și totuși ai avut puterea Duhului Sfânt care te-a însoțit? Iată ce frumos și ce direct este scris că nu prin neprihănirea noastră se vindecă oamenii! La fel ca Petru am primit în dar neprihănirea lui Hristos, de aceea noi suntem permanent vrednici să ne rugăm pentru bolnavi.

Petru a ratat rugăciunea de iertare. Când a făcut-o? Înțelege de ce spune el mai târziu: „Nu prin evlavia noastră, nu prin neprihănirea noastră, nu prin trăirea noastră, nu prin frica de Domnul, nu prin cucernicia noastră am făcut pe omul acesta să umble, ci prin neprihănirea pe care am căpătat-o prin credința în Isus Hristos. Slavă Lui pentru neprihănirea Lui!"

Încă un aspect puternic din acest verset: Petru afirmă că el l-a făcut pe olog să meargă? Citește cu atenție. Scrie că nu prin puterea sau neprihănirea lui, dar automat prin puterea Duhului Sfânt și prin Neprihănirea lui Hristos ei l-au făcut pe acel om să umble. Îți dai seama ce spus? Și nu este singurul loc! A spus la început: *Uită-te la noi! Ce am îți dau!*

Mai târziu le spune fariseilor în versetul **9**: *Fiindcă suntem trași la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav.*

La fel scrie și despre Ștefan: **Fapte 6:8** – *Ștefan era plin de har și de putere și făcea multe minuni și semne mari în norod.* – Să nu credeți că vreau să aduc slujitorul într-o stare de mândrie legalizată, dar eu ce să fac dacă așa afirmă Scriptura?! Biblia spune despre Ștefan și Pavel că ei făceau minuni. Pentru că nu mai trăim noi, ci Hristos trăiește în noi… Când ne punem noi mâinile peste bolnavi, de fapt, El își pune mâinile peste ei. Din acest motiv, pentru că tu și Hristos sunteți una, sunteți

aceeași natură în duh, se consideră la amândoi că faceți minuni. Nu înseamnă că le faci prin puterea omenească… Ce vreau să arăt este că Dumnezeu nu socotește mândrie asta, pentru că nu este. Hristos este glorificat oricum!

Fapte 28:8 – *Tatăl lui Publius zăcea atunci în pat, bolnav de friguri şi de urdinare. Pavel s-a dus la el, s-a rugat, a pus mâinile peste el şi l-a vindecat.* Cum să scrie că Pavel l-a vindecat pe Publius? Nu Dumnezeu l-a vindecat? Ba da, puterea Duhului Sfânt l-a vindecat, dar pentru că Pavel și Duhul Sfânt una sunt, cum și Tatăl și Fiul una sunt, chiar dacă se spune că Pavel l-a vindecat, slava tot Dumnezeu o are. Dacă Pavel nu își punea mâinile și nu comanda vindecarea, Dumnezeu nu era glorificat acolo. Așadar, Pavel l-a vindecat, iar Domnul a fost glorificat.

Câteva minute mai târziu, Petru începe să explice cum a fost vindecat ologul. Ești curios să afli dacă este diferență între credința mântuitoare și credința care face minuni? De la subiectul acesta am pornit.

Prin credinţa în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeţi şi-l cunoaşteţi; credinţa în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeţi cu toţii.

- Prin care credință a fost ologul vindecat? Prin credința mântuitoare! Ai spus că tu crezi în Domnul Isus, așa-i? Ei bine, de aceeași credință este vorba. Prin credința în Numele lui Isus se vindecă bolnavii sub mâinile tale. Prin credința în Isus oamenii capătă vindecare deplină.

Trebuie ca prin creșterea de care vei avea parte în aceeași lucrare să crești totodată și în încrederea că Domnul te ajută și te însoțește de fiecare dată cu semnele și cu minunile Lui. Trebuie ca prin practică să te încrezi în Domnul, că El îți *va păzi spatele.* Să te încrezi în Domnul că puterea Lui va lucra. Pentru aceasta trebuie să practici și să te hrănești din Cuvânt.

Oricâtă necredință ai avea, ea la un moment dat va dispărea. E un proces, dar prin practică vei vedea tot mai mult că Dumnezeu are încrede în tine și va îngădui ca prin tine să se facă semne și minuni.

Deci credința care face minuni este aceeași credință mântuitoare pe care tu o ai deja. Pentru că dacă nu ai avea-o nu ai fi mântuit și nu ai fi avut cum să fii botezat cu Duhul Sfânt. Dacă ești mântuit și botezat cu Duhul Sfânt atunci tu ai deja credința cu care să începi să lucrezi cu semne și minuni. Să trecem la treabă atunci! Ai deja ce-ți trebuie! Slavă Lui!

- Ce presupune să ai credință? Ce înseamnă să ai credință?

Pistis (G4102) înseamnă *încredere, credință; credincioșie; putere de convingere; responsabilitate.* Cel mai bine vom observa ce anume înseamnă *credința* (*pistis*) atunci când vom vedea unde este folosită în Biblie. Descoperiri noi urmează în continuare. Vom oferi câteva pasaje. Scopul tău este acela de a descoperi ce înseamnă credința în acele întâmplări și cum s-a manifestat credința ca tu să știi cum să ai acea credință. Să începem:

a. Romani 4:16-22 – *De aceea, moştenitori sunt cei ce se fac prin credinţă, pentru ca să fie prin har, şi pentru ca făgăduinţa să fie chezăşuită pentru toată sămânţa lui Avraam. El, adică, este tatăl nostru înaintea lui Dumnezeu, în care a crezut, care înviază morţii şi care cheamă lucrurile care nu sunt ca şi cum ar fi.*

Când a poruncit Dumnezeu să se creeze lumina, nu exista deloc lumină. Nu a creat întâi un bec ca prin acea lumină să facă una mai mare. El cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi. Tu chemi vindecarea într-un trup bolnav ca și cum ea ar fi deja acolo. Domnul a vindecat acel trup acum 2000 de ani. Domnul Isus te-a iertat de păcatele tale nu acum, ci acum 2000 de ani. Tot așa Domnul nu te-a vindecat acum de bolile tale, ci

El le-a purtat acum 2000 de ani prin rănile Lui. Tu ai fost vindecat însă a venit diavolul, care e un hoț, și ți-a furat vindecarea, ți-a furat sănătatea. Treaba ta este să dai boala la o parte, să fugărești demonii care au furat sănătatea, vindecarea și eliberarea și să scoți de sub robia vrăjmașului sănătatea pe care Dumnezeu a plătit-o pentru tine și pentru ceilalți.

Reține că vindecarea nu se face acum. Ea a avut loc acum 2000 de ani. Noi doar dăm la o parte pe cel care a alterat sau a furat vindecarea noastră. Iar dacă trupul sau sufletul a rămas afectat, continuăm să poruncim părții afectate să se alinieze cu promisiunile lui Dumnezeu. De aceea insist și spun că trebuie să iei boala, durerea, problema, adică duhul respectiv și să-l cerți: „Tu ce cauți aici? Eu am fost vindecat. Sunt vindecat! Ce cauți aici? Pleacă! Cât despre tine, trupule, nu uita că prin rănile Lui ai fost tămăduit acum 2000 de ani. Aliniază-te cu promisiunea aceasta. Tu ești vindecat! Aliniază-te cu Cuvântul!” Și atâta stai după trupul tău până se aliniază cu Cuvântul.

Știi ce e interesant? Dacă un doctor ne recomandă un tratament pentru o boală, îl punem în aplicare pe loc, chiar din acea zi. Dacă a doua zi nu s-a întâmplat nimic, ce facem? Renunțăm la tratament spunând „Eh... știam eu că nu se întâmplă nimic”? Nu! Noi continuăm în fiecare zi cu acel tratament. Continuăm zile sau săptămâni, poate luni. Și cu răbdare, în fiecare zi ne tratăm, nu ne lăsăm.

Oare de ce cu Numele lui Isus nu facem așa? Dacă ne rugăm o zi sau două, obosim și o lăsăm baltă spunând: „Știam eu că nu se întâmplă nimic”. Și uite cum cu un tratament omenesc care de multe ori nu funcționează avem răbdare, iar cu tratamentul *prin rănile Lui am fost tămăduiți* mergem o zi sau două și dacă nu vedem nicio schimbare renunțăm. Spunem că nu merge. Ce diferență! Avem mai multă încredere în tratamente omenești decât în rănile Lui!

Sfatul meu este să nu renunți. Cunosc atât de multe cazuri de oameni care au insistat și au insistat și atât de mult au insistat pe promisiune indiferent dacă se simțeau mai rău, indiferent dacă nu era nicio diferență, încât în cele din urmă Cuvântul a câștigat. Cineva a început să se roage; trei zile la rând nu a simțit nicio ușurare, apoi în a patra zi a fost însă vindecată. Continuă deci să poruncești bolii să plece până cedează. Cheamă lucrurile care nu sunt ca și cum ar fi.

Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut şi astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spusese: „Aşa va fi sămânţa ta”.

Să ne uităm cum a crezut Avraam că va avea un fiu. În primul rând, așa a avut o *încredere* în Dumnezeu încât L-a *ajutat* pe Dumnezeu să-și împlinească profeția, găsind o modalitate posibilă pentru a obține un fiu. Serios vorbind acum, cum se face că Dumnezeu nu a luat în seamă acest fapt? Cum se face că Dumnezeu îl vede pe Avraam ca având credință în pofida faptului că a avut de multe ori necredință și a acționat în necredință? Harul Lui, acesta e secretul. Slavă Lui Isus că nu ne ține în seamă momentele de necredință!

Ce vreau să scoatem de aici este următorul lucru: atunci când începi să lupți pentru vindecare, dacă ai momente în care renunți sau lucrezi în necredință sau acționezi în necredință, să știi că nu-i problemă atâta vreme cât te ridici iarăși. Continuă să lupți și prin faptul că lupți în continuare necredința este anulată. Prin faptul că te rogi, necredința se anulează, prin faptul că ataci boala prin poruncire, necredința dispare.

Acum să ne uităm din nou la text. Ce a însemnat credința pentru Avraam? *Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut şi astfel a ajuns...* A nădăjdui împotriva oricărei nădejdi înseamnă să știi că nu ai cum să scapi, să știi că nu ai cum să fii vindecat, dar, cu toate acestea, tu să nădăjduiești că vei fi vindecat. Știi că nu ai nicio șansă, dar tu susții în continuare că vei birui, că vei vindeca în Numele lui Isus sau că vei fi

sănătos. Avraam știa că nu poate avea un fiu și totuși își planifica viața ca având un fiu. El se aștepta că va avea un fiu. Prin faptul că a persistat în a crede că va avea un fiu, pur și simplu a avut un fiu până la urmă și astfel a ajuns prin această credință tatăl multor neamuri.

Şi, fiindcă <u>n-a fost slab în credinţă</u>, <u>el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit</u> – avea aproape o sută de ani – <u>nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.</u>

Aici ne sunt descoperite multe lucruri extraordinare. Avraam nu a fost *slab* în credință. POFTIM?! Dar el a fost slab! Nu din cauză că a fost slab în credință a încercat să-L ajute pe Dumnezeu să-și împlinească promisiunea care spunea că va avea un fiu? Nu din cauza slabei credințe Avraam a zis, în **Genesa 15,** *Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul meu casei mele este Eliezer din Damasc. Iată că nu mi-ai dat sământă și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu*?

Uite alt moment în care Avraam a fost slab în credința lui, **Genesa 17:17**; aici Dumnezeu îi spune din nou lui Avraam că el va avea un fiu, ba chiar că împărați vor ieși din el și din Sara. Știi ce face Avraam?! Fii atent cum reacționează Avraam: *Avraam s-a aruncat cu fața la pământ și <u>a râs</u>, căci a zis în inima lui: „Să i se mai nască oare un fiu unui om de o sută de ani? Și să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?”*

În primul rând, Avraam a căzut jos de râs, atât de tare s-a amuzat de cuvintele lui Dumnezeu. Imaginează-ți puțin ce înseamnă asta. Necredință pe față! Ba chiar nerușinată! Însă Cuvântul spune despre Avraam că *nu a fost slab în credință.*

În al doilea rând, el zice: *Să i se mai nască oare un fiu unui om de o sută de ani?*, pe când Cuvântul Domnului spune despre Avraam că *el <u>nu</u> s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani.* Observi contradicția?

În al treilea rând, Avraam spune: *Și să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?”*, în timp ce Cuvântul Domnului

spune despre el că ar fi zis: *Avraam nu s-a uitat la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.*

Doamne, dar ce se întâmplă? Adică omul acesta a râs de vorbele tale, iar tu spui despre el că nu a fost slab în credință? El a spus cu gura lui că nu crede că se mai poate naște un copil unui om de o sută de ani, iar tu spui despre el că, de fapt, a spus că nu s-a uitat la trupul lui de o sută de ani, ci a rămas credincios? Dar Tu spui exact ce nu a spus el!

El spune că nu mai crede despre Sara că ar mai putea naște copii, iar Tu spui despre el că a fost un om care nu s-a uitat la trupul Sarei că nu mai putea naște. Doamne, ce să înțeleg?

Și, de parcă nu ar fi de-ajuns, iat-o și pe Sara în capitolul **18:12** cum în același fel se amuză de promisiunea Domnului că va avea un fiu. Pur și simplu Sara spune: „Cu adevărat să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?" Și dacă nici asta nu ar fi de-ajuns, uite o surpriză și mai mare, **Evrei 11:11** – *Prin credinţă şi Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, <u>fiindcă a crezut</u> în credincioşia Celui ce-i făgăduise.*

Dragă frate, nu știu ce crezi tu, dar eu am rămas contrariat, pe de o parte, când am văzut că pe acești oameni care au râs de Dumnezeu Biblia îi numește credincioși (adică au avut credință), iar, pe de altă parte, asta m-a încurajat enorm. Tot așa trebuie să te încurajeze și pe tine în lucrare. Acum citește cu atenție aceste adevăruri esențiale. Dacă o să ții minte ceea ce vei citi în continuare, diavolul își pierde una dintre cele mai importante arme pe care le are.

Chiar dacă Avraam și Sara au avut momente de necredință maximă în calea minunilor pe care le așteptau, pentru că s-au redresat Dumnezeu nu a ținut cont de necredința lor, oricât de gravă a fost ea.

Chiar dacă în lupta ta pentru vindecarea sau pentru eliberarea pe care o cauți ai momente în care descurajezi sau în care ești afundat în necredință, poate chiar ai început să râzi de

promisiunile lui Dumnezeu pe față… oriunde ai ajuns cu necredința ta, să știi că ai scăpare! Nu ți se va scădea din minune pentru necredința ta. Dumnezeu anulează toată necredința ta dacă vei decide să crezi din nou în continuare. Pur și simplu se calculează ca și cum tu nu ai avut deloc necredință, ba chiar se va spune despre tine că nu ai fost slab în credință. Se va spune despre tine că nu te-ai îndoit de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință și se va spune că ai fost pe deplin încredințat că El ceea ce promite și împlinește. Reține că Dumnezeu nu te vede ca având necredință. Asta îți va da putere mare. Deci nu te teme că ai necredință. Nu te teme că ceva te oprește de la rezultat. Pur și simplu insistă, insistă și insistă până se împlinește Cuvântul Domnului!

El nu s-a îndoit de făgăduinţa lui Dumnezeu, prin necredinţă, ci, întărit prin credinţa lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredinţat că El ce făgăduieşte poate să şi împlinească. De aceea, credinţa aceasta „i-a fost socotită ca neprihănire”.

Ce fapt interesant, nu-i așa? El tocmai asta nu a făcut. El s-a îndoit de multe ori de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință și nu a fost deplin încredințat că ce Dumnezeu promite va și face. Dar pentru că s-a restabilit, Domnul a șters toată necredința lui din istorie. E inexplicabil, dar nu apare ca având necredință.

Să mai consultăm și alte pasaje, să vedem ce presupune să ai credință.

b. Romani 10:17 – *Credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu (și învățătură).*

Cu cât vei cunoaște mai mult despre aceste lucrări, cu cât vei studia Biblia mai mult despre această temă, cu atât credința ta va crește. Obții credință prin cunoașterea Cuvântului.

c. Romani 12:3 – *Dumnezeu a împărțit fiecăruia o măsură de credință (pistis).* Aici *pistis* se traduce cel mai bine prin *responsabilitate.* Se exclude varianta: „Frate, eu atâta

credință am primit de la Domnul. Eu nu am cum să am mai multă. Eu atât am primit. Ce vrei să fac? Dacă atât a hotărât Domnul... Eu sunt mai slab în credință pentru că atât mi-a dat Dumnezeu”. Nu, nu merge nici caseta asta. Dumnezeu a împărțit responsabilitate diferită, nu credință diferită. Putem spune că cei nemântuiți nu ar fi mântuiți pentru că Dumnezeu nu le-a dat măsura necesară de credință pentru a crede în Isus? Nicidecum! Așadar, să nu-ți fie frică că Dumnezeu nu prea ți-a dat credință și nu poți lucra.

d. Galateni 5:22 – credința face parte din Rodul Duhului Sfânt.

e. Efeseni 6:16 – credința este scut împotriva atacurilor și săgeților celui rău.

f. 2 Tesalonicei 1:3 – credința poate crește rapid.

g. 2 Tesaloniceni 1:11 – diferite lucrări pot izvorî din (prin) credință; credința poate da naștere lucrărilor.

h. 1 Timotei 4:1 – în vremurile din urmă oamenii se vor lepăda de credință. Din păcate, observăm asta mult. Creștinii cred tot mai puțin în Dumnezeu. Nu mai au treabă cu credința. Mai degrabă cred în medicină decât în Dumnezeu. Ei nu se vor depărta de religie, ci de credință. Măcar de am avea aceeași credință și în Dumnezeu și în oameni, tot ar fi un pas mare.

i. 1 Timotei 6:11-12 – credința trebuie căutată. Voi scrie direct ce am descoperit că scrie în versetul 12, fără să arăt cum am ajuns acolo. Oricine poate studia să vadă că așa este. Iată cum sună versetul parafrazat din original:

- *obținerea, creșterea credinței implică* (necesită, cere) *luptă* (a te confrunta cu dificultăți, a te strădui să obții un lucru)*, iar această luptă este corectă, frumoasă, atrăgătoare.*
- *creșterea credinței implică lupte și dificultăți, iar această luptă este corectă, bună și frumoasă.*
- *luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai*

> *făcut acea frumoasă mărturisire înaintea multor martori.*

Mai exact, textul explică exact ceea ce am vorbit în capitolul despre încercări: prin încercări, prin necazuri, prin probleme de tot felul, te oțelești în credință. Credința ta va crește. Asta nu înseamnă că trebuie să ceri probleme ca să ai posibilitatea să crești în credință. Dacă ai deja probleme, luptă-te împotriva lor. După ce le vei birui, vei crește în credință. Ea va fi mai puternică și vei fi abilitat să rezolvi cazuri mai grele.

După ce termini cu problemele tale, sau chiar în paralel, îi poți ajuta și pe alții în încercările lor. Sunt atâtea probleme, boli și suferințe în lumea aceasta, dar puțini sunt cei care știu să le rezolve. Ai dreptul să rezolvi și problemele altora chiar dacă nu le-ai rezolvat pe toate ale tale. Scopul este să înfrângem tot mai mult împărăția întunericului, să scăpăm de atacurile celui rău pe care le face prin boli și probleme, iar prin aceasta să creștem în credință pentru probele mai grele. Totuși, să nu te rogi să primești probleme! Nu face această prostie! Poți crește repede implicându-te să rezolvi problemele și încercările altora. În plus, chiar ți-a fost poruncit să faci asta – *vindecați bolnavii, scoateți afară draci.*

Ideea de bază a acestui verset este îndemnul lui Pavel pentru Timotei de a continua să lupte această luptă prin care se obține sau se crește credința.

j. Evrei 4:2 – *Căci şi nouă ni s-a adus o veste bună ca şi lor, dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei ce l-au auzit.*

Sunt arătate două elemente, iar dacă acestea se îmbină, se produce rezultatul dorit. Pe de-o parte este CUVÂNTUL, iar de cealaltă parte este CREDINȚA. Dacă promisiunile lui Dumnezeu (Cuvântul) nu se unește, nu se cuplează cu credința, nu te ajută la nimic. Ai în Cuvânt promisiunea despre vindecarea trupului, dar dacă ea nu se unește cu credința ta,

promisiunea nu te ajută la nimic. Credința reprezintă acțiunea de a ataca boala.

k. Evrei 6:12 – *așa încât să călcaţi pe urmele celor ce prin credinţă şi răbdare moştenesc făgăduințele.*

Prin credință (atacuri directe împotriva bolilor și a problemelor) și răbdare (perseverență, statornicie) moștenești (capeți, primești, câștigi) făgăduințele (împlinirea promisiunilor). Prin credința sau încrederea în promisiunile despre vindecare (exemplu: *prin rănile lui am fost vindecați; el îți vindecă toate bolile tale*) vei căpăta împlinirea acestor promisiuni. Până la împlinire, să ai răbdare. Apoi se va spune despre tine că prin credință și răbdare ai moștenit făgăduințele.

l. Evrei 12:2 – *Să ne uităm țintă la Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus.*

Domnul Isus este Cel ce duce la desăvârșire credința noastră. Aceasta se întâmplă când îți întorci privirile de la altceva spre El. De exemplu, Petru vrea să meargă pe mare. El cere o minune. Domnul îi spune să calce pe mare, adică în imprevizibil. Petru riscă și se apucă să facă ceva ce nu poate, și anume să meargă pe apă. Și merge, și tot merge. El se uita la Isus pentru că voia să ajungă la El. Dintr-o dată a început să se uite în jur și a început să vadă pericolele care îl înconjurau. Atunci când a constatat realitatea în care se afla pentru el nu a mai contat adevărul care spunea că toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede. Făcând aceasta, adică luându-și privirea de la Isus, el a început să se afunde.

În momentul în care vei începe să umbli pe mare, adică în supranatural, în momentele în care vei vedea minuni întâmplându-se sub mâinile tale, în jurul tău va fi mare forfotă, mare vânt, mare furtună. Dacă în continuare te vei uita țintă la desăvârșirea credinței tale, adică la Isus, vei termina încercarea fără mari probleme și fără să te temi sau să te îngrijorezi. Dacă nu vei băga în seamă toate minciunile celui rău pe care le vei vedea des împrejurul tău atunci când vei începe să mergi pe

mare, adică în semne și minuni, vei birui foarte ușor, fără să simți frică sau îngrijorare.

Dacă vei lua aminte la șoaptele celui rău și la forfota care este în jurul tău – „Erezie! Unde ai mai auzit ca cineva să poruncească bolii să plece? Cine te crezi tu să faci asta? Știi cine ai fost! Ți-a spus Domnul să faci asta? Nu! Te-ai apucat de capul tău! Ești femeie!”, dacă îți vei lua ochii de la Isus, adică de la Cuvânt, și te vei uita la aceste atacuri și furtuni din jurul tău, vei începe inevitabil să te afunzi în necredință. Cel mai bine este să le ignori. Pe de altă parte, dacă ai căzut în plasa celui rău și începi să te temi, să te îngrijorezi și începi să te afunzi în necredință, strigă către Domnul după ajutor sau reațintește-ți privirile spre El și nu vei mai cădea. Poți ieși de oriunde. Continuă să lupți.

m. Iacov 2:22 – *Vezi că credinţa lucra împreună cu faptele lui şi, prin fapte, credinţa a ajuns desăvârşită.*

Să parafrazăm: prin fapte (lucru, activitate, preocupare) desăvârșești (termini, aduci la capăt, la țintă) credința; cu alte cuvinte, prin preocupare, activitate, credința ajunge la desăvârșire. Deci cu cât pui mai mult în practică lucrările de vindecare și eliberare, cu atât vei deveni mai credincios.

n. 1 Petru 5:9 – *Împotriviţi-vă lui tari în credinţă, ştiind că şi fraţii voştri în lume trec prin aceleaşi suferinţe ca voi.*

Împotriviți-vă (opuneți-vă, rezistați) diavolului tari (duri, rigizi, statornici, puternici, de neînduplecat) în credința voastră, adică nu renunți! Nu te lași de promisiune nici mort! Stai cu încăpățânare pe promisiunile lui Dumnezeu! Te împotrivești diavolului și bolii pe care ți-a dat-o cu o rigiditate ieșită din comun. Pur și simplu, nu renunți la promisiunea că durerea va pleca, nu renunți la ideea că tu vei merge pe picioare. Nu renunți din a vă împotrivi cancerului, tumorilor, tuberculozei, paraliziilor, orbirii, artritei, surzeniei, diabetului, atrofierilor, osteoporozei, meningitei, problemelor de creier, problemelor de inimă, problemelor de plămâni, problemelor de ficat, de

splină, problemelor de mâini, problemelor de piele, problemelor de conștiență, de minte, de pancreas, de nas, de vedere, de oase, de diferite organe sau orice fel de boală ar fi! Tu atât de stabil și încăpățânat stai pe Cuvântul care spune că Dumnezeu vrea să te vindece de toate bolile tale încât regulat, la fiecare oră, în fiecare zi, continuu dai în bolile și în problemele acelea și în demonii aceia de mânie, de depresie, de supărare, de frică, de îngrijorare, de lipsuri, de bârfă, de moarte, de dependențe, de felurite prostii pe care le faci și nu vrei să le faci, de insomnie, de alergie, de fobii, de orice ar fi! Orice problemă de care Domnul te-a răscumpărat, pe care Domnul nu vrea să o ai pentru că te vrea liber, orice ar fi, tu să nu te oprești din a-i fugări din tine, din viața ta, din familia ta, din trupul tău și din sufletul tău.

Atât de țeapăn să stai pe Cuvântul Domnului încât nimic să nu te clintească: nici tu, nici familia, nici prietenii, nici dușmanii, nici vecinii, nici prorociile (nebiblice), nici visele, nici apostolii, nici măcar dacă ar veni un înger din cer să-ți spună că Domnul vrea în durere sau bolnav pentru puțin sau pentru totdeauna. Niciuna dintre acestea nu vor fi în stare să te despartă de Cuvântul lui Dumnezeu și de promisiunile din el. Asta înseamnă să te împotrivești diavolului și încercărilor lui tare în credință. Dacă ești de neclintit, cu siguranță vei birui orice problemă.

o. 2 Petru 1:5 – *De aceea, daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta*.

Ceva extraordinar am descoperit în acest pasaj: cuvântul pentru *faptă* este *arete (G703)*, care înseamnă două lucruri. În primul rând înseamnă *virtute morală*, dar mai înseamnă și *manifestarea unei puteri divine*[16]. De exemplu, uite cum traduce Cornilescu acest cuvânt, *arete*, în **1 Petru 2:9 –** *ca să*

[16] Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#search/ntns/g703.

vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat. Arete este tradus prin două cuvinte, și anume *puterile minunate.*

Acum să ne uităm din nou la versetul despre credință. Petru ne îndeamnă să ne dăm tot interesul ca să unim cu credința noastră ceva care este virtute, dar și o putere, adică o manifestare a Duhului Sfânt. Practic, s-ar putea să cunoști Cuvântul, s-ar putea să ai credință, dar tu să nu o folosești. Tu nu îmbini aceste elemente ca să produci o manifestare a puterii divine, adică a Duhului Sfânt. Ei bine, Dumnezeu ne îndeamnă și prin aceste cuvinte: *Dați-vă și voi toate silința, ca să uniți cu credința voastră fapta.* Fapta mai înseamnă deci și o manifestare a Duhului Sfânt, un semn, o minune, o vindecare, o putere minunată a lui Dumnezeu.

Luptă-te să ai experiențe puternice cu Duhul Sfânt, trăind minunile Lui. Dă-ți toate silințele să ajungi să vezi minuni sub propriile mâini în Numele lui Isus. Atât de mult te vei apropia de Domnul prin aceste experiențe încât nu îți poți imagina. Provoacă-te pe tine însuți/însăți să vezi oameni vindecați și eliberați prin tine. Nu uita că semnele sunt pentru toți credincioșii. Caută împărăția cerurilor! Aceasta este o parte din împărăția cerurilor.

În concluzie, credința este o încredere neclintită în lucrurile care nu se văd, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Sunt convins că acum înțelegi cu adevărat acest verset, nu-i așa? E mult mai luminos acum pe tărâmul credinței. Sunt convins de faptul că ai aflat, cel puțin în linii mari, ce presupune să ai credință. În principiu, credința reprezintă acțiunile pe care le faci ca să obții rezultate. Cu privire la vindecare, aceasta se poate formula cam așa:

1. boala sau orice problemă este o încercare de la diavolul;
2. noi trebuie să ne împotrivim diavolului tari, adică rigizi în credință;

3. prin faptul că noi luptăm cu insistență împotriva lui și certăm bolile și orice suferințe până acestea pleacă demonstrăm că avem credință;

4. cu cât biruim mai multe încercări, fie că sunt din viața noastră, fie că sunt ale altora pe care ne decidem să-i ajutăm, cu atât devenim mai puternici în credință, iar pe viitor va fi mult mai rapid și mult mai ușor; dacă la început te rogi trei sau 15 minute, după multe încercări pe care le treci cu succes câștigi aceeași victorie, poate chiar mai mare, în doar trei secunde. A Domnului să fie Slava!

5. prin faptul că noi biruim pe vrăjmașul și cotropim împărăția întunericului eliberând robii de lanțurile bolilor sau demonilor de orice fel, Împărăția lui Dumnezeu va crește, Dumnezeu va fi slăvit mult mai mult ca de obicei, Lumina noastră va lumina în întuneric cu mai multă putere ca niciodată, iar astfel Dumnezeu va fi Cel care va avea cei mai mulți fii la Slavă.

- Tibi, așa m-ai încurajat! Devine tot mai clar. Eu nu am știut că Dumnezeu mă vrea sănătos, cu toate că am citit de atâtea ori că Domnul mă vindecă de toate bolile mele! Cât de tare a mințit diavolul Trupul lui Hristos!
- Într-adevăr! Dar aceasta ia sfârșit pentru că acum se ridică o generație de luptători cum nu au mai existat niciodată pe pământ. Adevărul este că atât creștinii care se mulțumesc cu bolile vor fi mântuiți, cât și cei care nu vor să fie bolnavi vor fi mântuiți. Totuși, de ce să stai captiv când Hristos ți-a pregătit și ți-a plătit vindecarea de boli și eliberarea de duhuri?

Cum te-ai simți să lucrezi nouă ani de zile pentru un cadou pe care vrei să-l oferi copilului tău? Pur și simplu, banii pe care i-ai strâns pe durata a nouă ani de muncă asiduă îi cheltuiești ca să îi cumperi o mașină nouă, frumoasă, luxoasă, ultimul model, fără nicio zgârietură sau cusur. Apoi, când este ziua lui de

naștere, pui o fundiță pe ea și îl chemi pe fiu să vadă cadoul. El când vede mașina asta nouă exclamă de bucurie și începe să-ți mulțumească pentru că te-ai chinuit nouă ani să muncești pentru ea. Cu toate acestea, el în continuare va conduce zi de zi mașina veche pe care o avea și înainte. Niciodată nu folosește mașina pe care i-ai plătit-o; sau poate o folosește foarte rar, să zicem de trei, patru ori în toată viața lui. În schimb, el zi de zi vine la tine cu mașina cea veche și îți mulțumește regulat pentru că ai ales să muncești acei nouă ani pentru el.

Acum fii sincer, ce ai crede dacă tu ai fi acel tată? Ce rost are să-ți mulțumească pentru tot chinul ce l-ai îndurat nouă ani la rând dacă nu se folosește de mașină? Cu ce îl încurajează mulțumirile tale oricât de sincere ar fi dacă tu nu te folosești de jertfa lui? Exact așa facem și noi cu Domnul Isus. A venit pe pământ și a suportat cred că vreo nouă ore de bătăi crunte pentru vindecarea ta. Bătăile nu au fost pentru iertarea ta, ci pentru vindecarea ta.

Conform modelului Vechiului Legământ, iertarea se făcea prin sacrificarea unui miel, dar acel miel nu era chinuit sau bătut nouă ore înainte de a fi omorât. Iertarea se făcea doar prin uciderea animalului, nu și prin torturarea lui înainte de moarte. Iertarea pentru omenire a avut loc prin moartea lui Isus. Atunci de ce a fost atât de lovit și chinuit înainte de moarte? Oh, pentru bolile tale! Din această cauză scrie că prin rănile Lui suntem tămăduiți, prin rănile Lui am fost vindecați (**Isaia 53:4, 1 Petru 2:24**).

Toate acele boli le-a purtat în locul tău. Toate durerile le-a purtat ca tu să nu le mai porți. El a fost bătut crunt și desfigurat. Așa de torturat a fost trupul Lui încât nu mai înțelegeai dacă acea creatură este un om. Iar toată acea bătaie nu a luat-o ca tu să fii iertat, ci ca tu să fii vindecat!

Acum imaginează-ți cum se simte Domnul Isus când te îmbolnăvești și alegi să rămâi bolnav, spunând că asta nu e mare lucru, e o simplă durere, e o simplă chestie. Tu ai muncit

nouă ani de zile să-i faci un cadou fiului tău, iar el nu se folosește decât de trei sau patru ori în viață. La fel și aici: Domnul Isus a îndurat nouă ore de bătaie.

Te rog de astăzi înainte să pui o piatră de hotar. Dacă ești bolnav, nu te judec. Te înțeleg. Tu nu ai vrut să fii bolnav. Mai mult te-au învățat alții să te mulțumești cu boala. Nu te judec, te cred, dar a venit momentul eliberării tale. Înțelege că ești iubit de Domnul și că El ți-a plătit vindecarea completă de care ai nevoie. Așa că începe de astăzi înainte să lovești boala prin cuvintele tale, iar în Numele lui Isus alung-o. Pentru că tăticul tău ți-a plătit vindecarea, tu ai fost vindecat. Nu lăsa pe hoțul numit diavol să ți-o fure. Dă-l la o parte din calea ta și orice ar fi rău, dă la o parte!

Biblia numește tămăduiți, adică vindecați, și pe cei demonizați. Deci rănile lui Isus sunt valabile și pentru duhurile care tulbură, care influențează sau provoacă stări de dependență, de mânie, de anxietate, depresie, frică și așa mai departe. Este aceeași promisiune. Folosește ce a plătit Dumnezeu pentru tine scump și taie-l în bucăți bucățele pe diavolul și pe demonii lui. Satan e mai slab decât crezi. E mult mai slab decât știm noi. Nu-ți fie teamă! Luptă și vei birui, în Numele lui ISUS! Amin!

- Tibi, dar cum rămâne cu mărturisirea păcatelor? Domnul ne spune să ne mărturisim unii altora păcatele ca să fim vindecați. Cum să facem?
- Așa cum ai spus tu nu scrie nicăieri în Biblie. Dar este un subiect foarte bun de discutat. Vrăjmașul pe mulți îi ține legați în frica aceasta a păcatelor nemărturisite. Ca să-ți dau o temă de gândire, spune-mi: dacă cu două minute înainte de a veni răpirea tu păcătuiești și nu apuci să îți mărturisești păcatul, vei fi răpit la cer sau nu?
- Tu știi că de multe ori m-am gândit la asta? Care e adevărul?

Hai să aflăm împreună.

CAPITOLUL 16

ESTE NECESARĂ MĂRTURISIREA PĂCATELOR ÎNAINTE DE VINDECARE SAU ÎNAINTE DE ELIBERARE?

Dacă păcatul ar opri vindecarea, nimeni nu ar mai putea fi vindecat.

- Frate, am nevoie de vindecare. Sunt așa bolnav! Vă rog, veniți pe la mine, vreau să-mi faceți ungerea. Simt că mor.
- Venim, frate, venim…

După câteva zile…

- O! Bine ați venit! Așa de mult vă așteptam! Îmi este așa de rău! Simt că nu mai pot duce.
- Să ne rugăm atunci. Dar înainte de rugăciune te las cu fratele slujitor, dacă ai ceva de mărturisit.

Bolnavul stă și se gândește. Ce să spună? E disperat după vindecare, dar nu știe ce să mărturisească.

- Fraților, chiar nu știu ce să spun. Nu am nimic de mărturisit.
- Ehhh... Gândește-te bine! Ție nu ți-e rău degeaba. Ceva este la mijloc. Poate ai vreo problemă cu cineva, o neînțelegere, poate ai vorbit ceva nepotrivit, ceva trebuie să fie.
- Frate, dar chiar nu știu ce să spun. Nu am probleme cu nimeni. Dacă mor acum, știu că voi fi mântuit. Dar nu

vreau să mor pentru că știu că Dumnezeu vrea să mă vindece. Dar ce să spun dacă nu știu ce să spun?

Atât se insistă și se tot insistă ca bolnavul să mărturisească încât acesta ajunge să spună că s-a uitat ieri urât la nevasta sa, că acum trei zile s-a supărat pe un copil de-al lui, că acum o săptămână a furat o cireașă de pe o tarabă și așa mai departe. Ca și cum ai stoarce o cârpă uscată. Scumpii mei, a făcut Domnul Isus astfel cu bolnavii? Au făcut ucenicii așa ceva cu bolnavii? Și nu e deloc o surpriză că, de obicei, astfel de bolnavi, cu toată stoarcerea păcatelor prin mărturisire, rămân nevindecați mai departe. De ce oare? Dacă mărturisirea păcatelor este condiția pentru vindecare și dacă ei se mărturisesc, de ce nu se vindecă?

Hai să cercetăm puțin despre acest subiect.

Din câte știu, majoritatea, dacă nu chiar toată lumea, are cel puțin o boală, o neputință, un defect în trupul sau în sufletul lui. Există și răni sufletești care afectează oamenii pentru multă vreme, iar acele răni au nevoie de vindecare.

Acum gândește-te puțin cum ai reacționa dacă ai fi cu același trup și cu același suflet dus în urmă cu două mii de ani în Galileea. Să presupunem că ești bolnav de diabet și că mergi pe străzile din Galileea; vezi un norod mare cum vine spre tine, iar în fruntea lui merge un Om special. Localnicii îl numesc Isus. Tu știi despre cine este vorba. Este Isus Hristos din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu, Yahowah Rafa, adică Dumnezeul care te vindecă. Mergi spre El, apoi plângând te arunci în genunchi, cu fața la pământ, și cu un glas slab începi să spui: „Doamne, te rog, ai milă și de mine! Vindecă-mă...!”

Acum fii sincer, foarte sincer! Ce crezi că va face Isus? Se va atinge de tine ca să fii vindecat sau va trece pe lângă tine fără să-I pese? Te va vindeca sau nu? Isus îi vindeca pe toți care veneau la El. Dar dacă tu ai fi trăit atunci cu aceeași boală, cu diabet, ce crezi, și-ar pune mâna peste tine ca să fii vindecat

sau ar trece pe lângă tine fără să te vindece, spunându-ți că încă nu ți-a venit vremea? Ce crezi? Te va lua undeva deoparte ca să îți mărturisești păcatele? Te va analiza să vadă dacă ești destul de credincios sau dacă meriți să fii vindecat?

Schimbăm scenariul. Citești în Scriptură și, prin intermediul lui Luca, ajungi în Capernaum unde îl vezi pe acel îndrăcit din sinagogă cum este vindecat. Apoi vezi cum mii și mii de bolnavi sunt vindecați de orice boală ar fi avut, instant. **Toți** bolnavii, absolut **toți** bolnavii din zonă au fost vindecați de Isus în afară de tine, pentru că tu nu ai avut curaj să mergi la El. Apoi mergi într-o altă cetate după El și acolo vezi în fața ta cum un om lepros se curăță de bubele lui oribile la înfățișare, pe loc! Pe loc! Îl vezi cu ochii tăi cum se vindecă. Pentru că scrie: *îndată l-a lăsat lepra.* Apoi vezi în acea casă cum prin acoperiș se coboară un olog dus de patru inși. Și vezi cum un olog dintr-un cărucior se ridică și merge pe picioare. Dintr-odată merge și merge singur!

E interesant că astăzi se promovează din întâmplarea aceasta ceva ce nu este scris. Doar pentru simplul fapt că spune Isus: *Fiule, păcatele îți sunt iertate*, doar pentru atât s-a scos învățătura care afirmă că din cauza păcatelor bolile nu pot fi vindecate? Dar unde scrie asta? Unde spune Isus că trebuie făcută mărturisirea păcatelor înainte de vindecare? Unde a fost ologul acesta la mărturisire? Când Domnul Isus predica voind să le arate oamenilor cine este El, a spus: *Eu sunt pâinea vieții*; altădată a zis: *Eu sunt ușa*, iar altădată: *Eu sunt Lumina lumii.*

De data aceasta prin predica de aici Domnul Isus a vrut să arate că El este Cel care iartă păcatele. A vrut să arate că poate ierta păcatele. Domnul Isus nu i-a spus slăbănogului: „Din cauza păcatelor tale nu te pot vindeca!” Nu! Nu înseamnă că el nu a păcătuit, dar nu a spus Isus de nicio culoare că vindecarea lui era ținută de păcat. Dacă păcatul, chiar unul ascuns care este nemărturisit, ar ține vindecarea, atunci cine ar mai fi vindecat?

Să ne uităm cum se practica vindecarea în Evanghelii sau în Faptele Apostolilor. De exemplu, la înmulțirea pâinilor erau 5000 de bărbați, cu soții și măcar un copil, deci erau în jur de 15000 de oameni. Să presupunem că 30 la sută dintre ei erau bolnavi. Astăzi cam 90 la sută sunt bolnavi, dar acceptăm că erau doar 5000 bolnavi din 15000 de oameni. Domnul Isus avea obiceiul să vindece orice boală și orice neputință care era în norod. Am arătat asta în capitolele precedente. Așadar, toți cei 5000 de bolnavi sunt vindecați după ce Isus și-a pus mâinile peste ei. Acum gândește-te puțin la asta: dacă păcatul oprește vindecarea înseamnă că absolut toți, toți cei 5000 de oameni erau sfinți, fără păcat, extrem de credincioși, nespus de vrednici. Ar însemna că toți, deci niciunul pe dinafară, au mers mai întâi la mărturisire.

Nu așa spunem că înainte de rugăciunea pentru vindecare trebuie să mergi la mărturisire? Nu contează că nicăieri în 300 de pagini de vindecare nu scrie despre mărturisire, dacă scrie într-un singur loc, undeva în Iacov, că trebuie mărturisire înainte de vindecare, dăm la o parte toate aceste lucrări ale ucenicilor și ale Domnului Isus care au fost făcute fără mărturisire și mergem la un singur verset pe care nu-l înțelegem. Păi nu? Doar noi suntem oameni înțelepți, nu ne luăm după mulțime, ci mergem pe calea îngustă, unde sunt cele mai puține versete, acolo intrăm (vom cerceta imediat pasajul din Iacov).

Așadar, din acei 5000 de oameni, **toți** au mers la mărturisire înainte de a veni la Domnul Isus încât au fost vindecați, nu-i așa? Sunt curios unde au mers... Serios! Imaginează-ți puțin: unde să intre 5000 de oameni la mărturisire deodată? Cine să le ia mărturisirea?

Frații mei, iată încă o descoperire din Cuvânt. Pe acei oameni și pe restul care au fost vindecați nimeni nu i-a chemat la mărturisire! Nu scrie nicăieri așa ceva! Nu am ce să fac. Eu trebuie să arăt exact așa cum scrie. Nu pot ajusta Biblia după ce

cred eu sau altcineva că ar fi corect de făcut. Dacă Biblia nu arată că oamenii au mers la mărturisire înainte de vindecare, eu de ce să învăț asta? A, că se mai predică? Multe alte lucruri se mai predică; se predică faptul că Noe a construit arca în 120 de ani, că Harul de la neamuri se va lua, că femeia trebuie să arate ca jumătate de rodie, că telefonul e păcat, că e păcat să bei cafea, că nu sunt permise instrumentele în biserică, că oala plină are capac pe ea tot timpul, că femeia e mântuită prin nașterea de fii, iar dacă are fete e cam complicat, e la risc dacă e mântuită...

Ce facem? Le credem? Evident că nu! Adică ce legătură are că se predică? Dacă nu sunt biblice, le poate predica și un înger din cer. Galateni ne învață să nu le primim. Poate să aibă vise, experiențe, povești, întâmplări din bătrâni, din Australia, din Mozambic, că undeva a fost… NU! Dacă Scriptura spune clar ce are de spus cu privire la vindecare, și anume că Domnul Isus i-a vindecat pe toți, atunci nu mai vin să spun că undeva în Zimbabwe cineva a avut nu știu ce vedenie că Domnul îl vrea bolnav pe cineva sau că are un păcat nemărturisit. Nu corespunde cu Biblia.

Prin urmare, avem de ales. Ce credem? Credem ce spune un om, un proroc, un înger, un vis sau o vedenie despre cineva (că Domnul mai vrea să îl țină bolnav) sau alegem să credem Biblia care spune că Dumnezeu îți vindecă toate bolile tale? Alegerea aceasta relevă nivelul încrederii în Scriptură.

Se mai predică, de exemplu, că o zi în casa Domnului valorează 30000 de euro sau se mai predică faptul că Pavel era bolnav. Pavel bolnav? În Fapte este scris despre un olog din naștere cum îl asculta pe Pavel, iar acesta a văzut că el are credință să fie vindecat, iar apoi s-a rugat pentru el să fie vindecat și acesta s-a ridicat în picioare pe loc. Dacă sfântul Apostol Pavel era bolnav, cum a fost posibil ca acest om să aibă credința că va fi vindecat el, în ciuda lui Pavel? Dacă sfântul de Pavel a rămas nevindecat (și se vedea asta, după cum

spun teologii), cum se face că acel simplu olog a crezut că el, în ciuda lui Pavel, va fi vindecat. E ca și cum un surd i-ar spune unui surd: „No, să știi că Dumnezeu te vindecă acuma!” Așteaptă cineva ca al doilea surd să aibă credință că va fi vindecat? Evident că nu! Pavel nu era bolnav de niciun fel. La fel cum nici Isus nu era bolnav de nicio culoare.

Uite un al exemplu puternic. Dacă boala ar fi de trebuință în viața unui credincios, atunci Domnul Isus de ce nu a fost bolnav? (Nu vorbim despre ultimele clipe din jertfă pentru că atunci a purtat și păcatele. Ce facem acum, căutam să purtăm și păcate?) Deci de ce Domnul Isus nu a fost bolnav? Nu este boala o binecuvântare prin care învățăm lucruri, învățăm să fim mai răbdători? Este scris că Isus a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Când a fost Domnul Isus bolnav? Este scris că a fost ascultător până la moarte, adică până în ziua morții, nu după ce a înviat. Înainte de moarte înseamnă acei 33 de ani de viață. Când a fost Domnul Isus desăvârșit prin boală (Din nou, aici se exclude jertfa pentru că ea a fost pentru omenire, nu pentru desăvârșirea Lui)?

Odată am auzit o prostie de neimaginat pornind de la versetul din Evrei care spune că Isus a fost desăvârșit prin suferințe – cică versetul s-ar referi la întâmplarea când Isus S-a mâniat pe cei din Templu și i-a dat afară cu un bici de ștreanguri; întrucât Domnul Isus S-a mâniat atunci, iar El nu avea voie să Se mânie, a trebuit ca El să fie făcut desăvârșit prin suferință din cauza acelui păcat. Am mai auzit lucruri *interesante* la diferite culte sau secte, dar să spui că Domnul Isus, care era Fiul lui Dumnezeu, a păcătuit când S-a mâniat în Templu și că din această cauză a trebuit desăvârșit prin suferințe, parcă le întrece pe toate.

Domnul Isus a fost un exemplu demn de urmat pentru noi în toate privințele. Dacă El ar fi vrut să ne arate cum să trecem prin boli, s-ar fi lăsat chinuit de o boală ca să ne învețe cum să o răbdăm, cum să învățăm lecția din ea, cum să suferim

pedeapsa, cum să una, cum să alta. Dar, cu toate acestea, Domnul Isus nu a fost bolnav. Și cine spune că este credincios, trebuie să trăiască și El cum a trăit Isus.

Să revenim acum la cei 5000 de oameni vindecați toți de orice boală ar fi avut. Cred că s-a înțeles că Domnul Isus nu a cerut mărturisire înainte de vindecare de la nimeni deoarece nu era necesar. Dacă păcatul ar opri manifestarea Domnului, noi nu am putea să fim mântuiți. Dacă păcatul împiedică pe Domnul să te asculte, cum poți să mergi la El ca să fii mântuit? Tu ești păcătos, iar din cauza păcatelor tale El nu te poate auzi, nu-i așa? Evident că nu! Cred că s-a înțeles ideea că păcatul nu oprește manifestarea vindecării sau a eliberării. Dacă după vindecare tu chemi boala înapoi prin păcat sau prin alte decizii stupide, lui Dumnezeu nu-i pare rău că te-a vindecat. El știa dinainte că vei face asta. Slavă Lui că ne dă ocazia prin Fiul Său să gustăm puterile Lui minunate. Dacă o dăm în bară, noi avem de pierdut.

Nu mă înțelege greșit. O să scriu cât de des pot: nu spun că poți face orice și că nu contează dacă păcătuiești. Niciodată nu am afirmat asta. Asta este o scuză a celor care vorbesc de rău Harul – „Aaa, păi ce, adică faci ce vrei și Dumnezeu te iartă așa bine?!” Așa l-au întrebat și pe Pavel: *Ce rămâne atunci? Să păcătuim mereu ca să se înmulțească harul?*

Iată un secret: dacă o învățătură care prezintă harul biblic stârnește întrebarea asta, atunci acea învățătură este Harul cu adevărat biblic, cel predicat de Pavel. Dacă nu te provoacă să întrebi asta, atunci e o problemă. Pe Pavel l-au întrebat de patru ori: „Aaa! Asta înseamnă că poți păcătui liniștit, nu? Că Domnul e bun și iartă, nu? Nu poți tu păcătui cât poate Dumnezeu ierta, asta vrei să zici, nu?” NU! Nu asta vrea Biblia să spună și nici noi nu spunem asta.

În fine, subiectul nostru era mărturisirea și păcatul care se spune că oprește vindecarea. Imaginează-ți cum ar fi să fii bolnav, iar atunci când mergi la doctor la urgențe, medicul să

spună: „Uite, eu aș vrea să te pot vindeca, dar nu pot până nu îmi spui păcatele tale. Până nu îmi spui cum ai ajuns bolnav. Răspunde-mi la următoarele întrebări mai întâi: a fost bunica ta implicată în vrăjitorie, ai fost blestemat de către părinții sau bunicii tăi, te-ai certat cu cineva ultima vreme? Până nu mărturisești ce ai făcut de ai ajuns aici nu te pot ajuta". Imaginează-ți cât de dubios ar suna o astfel de analiză a medicului. Iar noi în calitate de creștini ne simțim mai slabi decât un doctor. Noi trebuie să-i căutăm în trecut, trebuie să-l punem să repete după noi că își iartă frații, că una, că alta... Doamne, ajută-ne să ne întoarcem la Scriptură și la Adevăr!

Totuși, cum rămâne cu versetul din Iacov? Să-l citim împreună:

Iacov 5:14 – *Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.*

Na, vezi cum scrie de clar că trebuie să fii ordinat ca să te rogi pentru bolnavi! ar spune unii. Cu toate acestea, textul spune așa: *să cheme pe presbyteros*, adică pe *bătrânii*[17] bisericii, *și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn.*

Când se referă la *prezbiterii*, sensul este de bătrâni sau de experimentați în viață, în lucrare, nu de ordinați, deoarece ucenicii nu erau *ordinați ca prezbiteri* atunci când se rugau pentru miile de bolnavi, ci ca *ucenici*. Nicăieri nu scrie că Iuda Iscarioteanul era ordinat prezbiter, dar cu toate acestea el ungea cu untdelemn pe bolnavi. În al doilea rând, nu scrie nicăieri în acest pasaj din Iacov despre punerea mâinilor.

În **Marcu 16:16-18** este scris: *Iată semnele ce vor însoți pe toți credincioșii: vor vorbi în limbi noi*. Numai cei ordinați vorbesc în alte limbi? *Își vor pune mâinile peste bolnavi și se*

[17] Scrie și la subsolul paginii din biblia VDCC. Vezi https://my.ebiblia.ro/app/index.html?redir#read/vdcc/Iac/5/1 .

vor însănătoși. Semnele pentru toți credincioșii dintr-o dată se schimbă doar pentru cei ordinați? De ce nu e și mântuirea doar pentru cei ordinați? De ce nu se dă botezul în apă la maturitate doar celor ordinați, la fel ca în biserica majoritară?

Anania, care era doar un ucenic, nu era ordinat, să zicem așa, dar el și-a pus mâinile peste Pavel și a fost vindecat. Așadar, atunci când este scris bolnavilor să cheme pe *prezbiteros* se referă la *cei cu experiență*.

Epistola lui Iacov cel mai probabil este prima epistolă scrisă din întreg Noul Testament. Ea a fost scrisă pentru noii convertiți. E foarte bogată în subiecte și are de toate pentru un proaspăt convertit. Atunci când ajunge la boli, întreabă: „Este printre voi un bolnav?” În mod normal ar trebui să nu fie, dar dacă este, să cheme pe cei experimentați, adică pe cei care au ajutat multă lume deja în domeniul vindecărilor și să se roage pentru el ca să fie vindecat, nu să ceară Domnului voia Lui cu privire la el. Nu zice să meargă, să se roage, să întrebe pe Domnul dacă este voia Lui ca acea persoana să fie vindecată. Nu! Nu scrie să se roage, iar apoi să plece, iar dacă va voi Domnul, Domnul îl va vindeca. NU! Scrie: *Rugăciunea făcută cu credință va mântui, adică va salva, va elibera, va vindeca pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoșa!* Nu scrie trebuie să se roage și apoi să spună: „Noi ne-am făcut treaba. Acum dacă va voi Domnul să se atingă de tine, El știe. Dacă ți-a venit ceasul, ne bucurăm, dacă nu, va trebui să mai aștepți. Noi nu putem face nimic fără voia Domnului.” Unde scrie asta? De unde se înțelege așa ceva?

Versetul 16, *Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați*, este de aur pentru religie. După cum am spus mai înainte și am arătat din Scriptură, nu găsim scris despre cineva că ar fi mers la mărturisire înainte de ungerea cu untdelemn sau înainte de rugăciunea pentru vindecare și, cu toate acestea, nu a fost niciun eșec din partea Domnului sau a ucenicilor din cauza

motivului că are un păcat nemărturisit. Nici măcar atunci când ucenicii au dat-o în bară cu acel copil îndrăcit și nu au reușit să îl elibereze, când vine Domnul Isus la ei, nu îi spune tatălui sau copilului: „Tu trebuie să ieși la mărturisire, de-asta nu iese dracul din copil. Până nu ieși la mărturisire, el nu poate ieși. El are dreptul să stea câtă vreme tu nu te mărturisești unui frate. Ia un frate, ia-l pe Iuda Iscarioteanul, și du-te în Templu sau în sinagogă, mărturisește-te, iar după aceea vii să mă rog pentru copilul tău. Dacă Tatăl va voi să îl scape, bine, dacă nu, îmi pare rău. Eu am vrut”. Sau să-i fi certat pe ucenici: „Măăăi! Cum să vă rugați pentru un îndrăcit fără să îl luați la mărturisire pe tatăl lui? Și pe copil trebuie să îl luați! Chiar dacă vorbește duhul din el. Cineva trebuie luat la mărturisire obligatoriu: ori tatăl, ori copilul, ori duhul necurat!”

Să mă iertați pentru că scriu atât de direct. Vreau cu orice chip să arăt minciunile celui rău în care am crezut. Vreau să arăt că nu scrie nici măcar în aceste cazuri grave că problema ar fi de la nemărturisirea unui păcat. Dacă ar fi fost problema un păcat nemărturisit, credeți că nu ar fi scris despre asta?

Singurele două explicații pentru nereușită în Biblie a fost necredința și datinile strămoșești, nu păcatul, nu nemărturisirea păcatelor.

- Atunci la ce se referă Iacov când scrie acel lucru?

Noi citim așa: „mărturisiți-vă unii altora păcatele ca să fiți vindecați”, dar așa ceva nu scrie. Nu scrie! Scrie astfel: *Mărturisiți-vă unii altora păcatele ȘI rugați-vă unii pentru alții ca să fiți vindecați*. Deci condiția pentru a fi vindecat cineva nu este să se mărturisească, ci ca cineva să se roage!

Totuși, credem în mărturisirea păcatelor? Credem! Am făcut-o uneori la oameni care mă puteau ajuta, iar câteodată la oameni care mai mult m-au încurcat.

Dacă cineva are nevoie de eliberare de un păcat anume, el merge și spune acel păcat cuiva care este în stare să-l elibereze de acel duh. Dar acesta mărturisește păcatul nu ca să fie iertat, vindecat sau eliberat. El își spune păcatul ca să fie eliberat de acel duh care îl ține în lanțuri, asta e ideea.

Pe când acțiunea de a merge regulat să spui unui om ca unui stâlp: „am făcut asta, asta, asta, asta, asta”, iar el să răspundă:„bun… bine, bravo, ne vedem tura viitoare”, iar tura viitoare să te întrebe el:

- Tot cu cele vechi?
- Mda...
- Mnah... Ne vedem tura viitoare atunci. Până atunci să citești mai mult din Biblie, să te rogi mai mult, să postești mai mult!

De unde obiceiul ăsta? De unde? După care Biblie? Care apocrifă?

Mă tem că acest mesaj este cel mai tăios pe care l-am scris până acum, dar subiectul o cere. S-a ajuns la un punct în care toată lumea se teme să ceară vindecarea deoarece este sigură că nu este vrednică. Creștinii se simt prea păcătoși, ba chiar sunt învățați să se simtă păcătoși, iar din această cauză sunt învățați că nu merită vindecarea. Mă tem că și tu ai simțit asta câteodată, că nu ești vrednic să fii vindecat de Domnul. La câte ai făcut, nu te poate iubi îndeajuns încât să te vindece.

Acum te rog să te întorci unde erai adineauri, și anume în Galileea acum două mii de ani, bolnav de diabet, cu aceleași păcate pe care le ai acum la activ. Ai văzut îndrăcitul din sinagogă eliberat, ai văzut lepra cum a dispărut complet într-o clipă, chiar atunci, ai văzut mii și mii de bolnavi în fața ta vindecați toți, ai văzut acel slăbănog cum este primit cu cea mai mare dragoste pe care o poate primi un om prin faptul că Isus îi spune: „Fiule (nu „Răule! Neascultătorule! Uite în ce hal ai ajuns din pricina păcatelor tale! Ar trebui să te mai las puțin să te înveți minte!), fiule, păcatele îți sunt iertate! Te iubesc.

Păcatele îți sunt iertate! Îți iau eu condamnarea. Pedeapsa o voi purta Eu în locul tău. Locul tău nu este aici într-un pat al neputinței. Îți dau un dar: iertarea mea necondiționată, dragostea și bunătatea Mea. Scoală-te și umblă! E gratis! E semnul iubirii mele!”

Apoi îl vezi cum se ridică în fața ochilor tăi. Peste câteva zile intri și tu în acea mulțime de bolnavi care caută vindecarea și eliberarea din partea lui Isus. Te-ai așezat într-un rând de oameni care așteaptă ca Isus să treacă prin fața lor. Trece la primul; avea o tumoare odioasă. Isus își pune mâna și pleacă tumoarea. Celălalt avea dropică; toată apa din el dispare instant și devine un om perfect sănătos. Credința îți crește. Celălalt este paralizat într-un pat; Isus îl trage de mână în sus, iar acesta umblă pe picioarele lui din nou. Următorul este un orb care nu a văzut niciodată; Isus se roagă pentru el, iar orbul își capătă vederea pe care nu a avut-o niciodată.

Dar... urmezi tu. Îți crește pulsul… Vine în fața ta, se uită la tine. Simți iubirea Lui, simți dragostea Lui și știi că în scurtă vreme, din dragoste pentru tine, își va lăsa trupul să fie bătut și ucis pentru tine. Acum El te întreabă: „Ce vrei să îți fac?” Iar tu tremurând îi spui: „Să fiu vindecat de diabet”, dar te gândești: „Doamne, dar eu sunt un păcătos! De atâtea ori am dat-o în bară!” Te gândești, dar nu spui asta: „Nu m-am rugat în ultima vreme. De postit, nici atât. Nu am citit din Biblie de mult! Am făcut atâtea păcate! Ce caut eu aici?!” Dar în tumultul de acuzații ce îți vin în minte, auzi vocea aceea divină cum rostește fără ezitare: „Fiule, păcatele îți sunt iertate! Da, vreau să fii vindecat!” Un curent de putere îți străpunge corpul. „Cum? Eu? Iertat? Dar ce e asta? Asta nu am mai simțit în corp! Niciodată! Sunt vindecat!? Am fost vindecat! Am fost vindecat!” Isus tocmai te-a vindecat, pentru că te iubește.

Crezi că ar fi făcut așa? Te-ar fi vindecat sau ar fi trecut pe lângă tine? Știi sigur că ar fi făcut-o. Nu se uita la tine. El ți-a

plătit păcatele și prostiile. Nu e supărat pe tine. Te vindecă din dragoste, nu din obligație.

Să revenim în secolul XXI. De ce dintr-odată crezi că Domnul nu ar vrea să te vindece? S-a schimbat Dumnezeu? Voia Lui s-a schimbat? Din secolul al VI-lea El cere și mărturisirea păcatelor pentru vindecarea ta? Nu. El rămâne neschimbat. El este același și ieri, și azi, și în veci. Mărturisirea păcatelor este și ea o tradiție care a pornit prin secolul al VI-lea de către monahii irlandezi, dar a fost impusă drept condiție necesară cuminecării din secolul al IX-lea. Adică pentru a fi vrednic de Împărtășanie sau pur și simplu să fii iertat – *sursa: Wikipedia.org.*

În concluzie, dacă ai nevoie de ajutor într-o problemă, dacă ai un păcat care te roade și nu poți scăpa de el, este posibil să ai nevoie de eliberare. Caută un frate în măsură care te poate ajuta și care să își pună mâinile peste tine pentru eliberare. Lui să i te mărturisești dacă vrei, ca să știe cum să te ajute. Dacă nu te poate ajuta, e diferit. Nu are sens să te mărturisești cuiva care nu te poate vindeca sau elibera de problemele tale. Aici mă refer la eliberarea de duhuri de adicții, nu la eliberarea unei rețete de zece zile de post sau a unei rețete despre cum să citești din Biblie de trei ori pe zi. Acesta nu este un ajutor. După ce vei fi eliberat, să nu uiți că ai nevoie să-ți înnoiești mintea după cum scrie în **Romani 12**. Dacă nu ai nevoie de eliberare, dar cu toate acestea ai probleme, atunci tu ai nevoie să-ți înnoiești mintea.

Ce vreau să-ți arăt din Biblie este următorul lucru – atunci când te rogi pentru bolnavi sau vrei să te rogi pentru boala ta, atunci când începi să o cerți ca să plece din viața ta sau a altuia, să nu te intereseze ce păcate ascunse are acea persoană. În lucrarea de eliberare și de vindecare a ucenicilor sau a Domnului Isus nu găsim scris despre absolut niciun om că ar fi fost mai întâi luat la mărturisire sau, mai ales, că păcatul ar fi oprit vindecarea cuiva. Toți cei 5000 de oameni au fost fără

păcat atunci încât au fost vindecați? Nu. Să nu te păcălească vrăjmașul că poate bolnavul are ceva de mărturisit. Acesta nu e un obstacol. Dacă păcatul nemărturisit ar fi fost un obstacol, nici Domnul Isus, nici ucenicii nu ar fi putut vindeca pe toți oamenii la un loc.

- În această situație am fost pus și eu de multe ori. Chiar și la botezul cu Duhul Sfânt am fost tare condamnat. Nu primeam botezul și lumea îmi zicea că trebuie să merg la mărturisire. Am mers de câteva ori la mărturisire. Am plâns, am zis tot ce am știut cu toată sinceritatea. Nu primeam și gata. Așa eram de disperat. M-am supărat pe Dumnezeu puțin. Ziceam: „Doamne, dar sunt și eu un om, nu sunt erou! Lui de ce i-ai dat și mie nu? Doamne, sincer îmi pare rău pentru ce am făcut. Ce vrei să fac acum? Vreau să mă schimb. Îți promit Doamne că dezinstalez și Facebook, și Instagram, mă las de jocuri, mă apuc de citit Biblia, o să mă rog de trei ori pe zi, dar te rog din toată inima, botează-mă și pe mine cu Duhul Sfânt în seara aceasta!” Cu toate rugăciunile de acest fel mă simțeam tot condamnat. M-am mărturisit, dar tot nu mă simțeam liber. Plângeam până mă săturam, dar nimic. Nu știu cum, dar până la urmă, am primit botezul cu Duhul Sfânt. Eram în al nouălea cer. De ce am primit așa greu?
- Din cauză că nu cunoșteai neprihănirea lui Hristos, ci lăsai condamnarea să aibă cuvântul în cugetul tău. Asta arată că încă nu înțeleseseși că nu este vorba de ceea ce ai făcut tu, ci de ce a făcut Isus la cruce. Tu aveai un anume procent în care te simțeai responsabil să fii vrednic și fix acolo erai nevrednic. Nici procentul acela nu ai reușit să-l împlinești.

Aici nu este vorba despre tine ori despre ceea ce ai făcut sau nu ai făcut tu! Contează doar ce a făcut Hristos, cu o condiție: să vrei, să ceri, să primești și să crezi asta. Dacă tu nu

crezi pe deplin că ești neprihănit datorită faptului că ești copil al lui Dumnezeu și nu din cauză că ai trăit tu frumos, atunci e normal ca osândirea cugetului să te pătrundă. Trebuie să spui: „Eu am cugetul curat. Eu sunt spălat prin credința în sângele lui Isus de orice păcat, iar prin aceasta sunt la fel de sfânt ca Domnul Isus, în permanență, în orice clipă".

Pentru că am fost socotiți neprihăniți prin credința în El, avem îndrăzneală, deci orice vom cere vom căpăta de la El. Este scris că Sângele Lui ne va curăța cugetul nostru de faptele noastre moarte ca să slujim Dumnezeului Celui Viu. Prin curățirea făcută de El ne vom liniști inimile înaintea Lui în orice domeniu ne osândește inima noastră. Astfel, pentru că inima noastră nu ne mai osândește, avem îndrăzneală la Dumnezeu și orice vom cere vom căpăta de la El fiindcă păzim poruncile Lui. Iar porunca Lui este să credem în Isus. O credință puternică se va vedea și prin faptul că ne iubim unii pe alții, dar, în esență, vrednicia o avem prin faptul că El ne-a curățit de toate păcatele noastre și prin jertfa Lui am primit o răscumpărare veșnică.

În concluzie, problema păcatului a rezolvat-o Hristos. Să nu mai săpăm după păcatele altora. Dumnezeu este Acela care îi socotește neprihăniți și punct!

- Înțeleg acum! Sunt vrednic! Sunt vrednic să mă rog pentru bolnavi! Acum vreau cu orice chip să aflu cum să mă rog pentru bolnavi sau cum să mă rog că bolile să plece și ce pași ar trebui urmăriți. Vreau să aflu. Sunt pregătit!
- Te simți pregătit? Mă bucur. Mă bucur! Să vedem atunci ce trebuie să faci când ajungi în fața unui bolnav ca el să fie vindecat și eliberat prin tine.

Ai emoții? Hai să începem practica.

CAPITOLUL 17

CONCRET, CUM SĂ TE ROGI PENTRU BOLNAVI?

În sfârșit, după atâtea capitole, cred că a venit timpul să explicăm cum să te rogi pentru bolnavi, cum să procedezi concret. Ce vorbești? Ce spui? Poruncești, dar cui? Când? Cum? Ce aștepți să se întâmple? Când se întâmplă?

Înainte de a începe, vreau să scriu și să arăt în câteva cuvinte celor care încă sunt reticenți, nesiguri și îndoielnici cu privire la această practică un exemplu interesant. Dacă nu ar fi biblic, nu ar funcționa. Să zicem că se dă o lege în România, iar în Constituția României va scrie astfel: „Cel ce va aduce la primăria locală o foaie galbenă va primi din partea statului 3000 de lei”. Dacă legea este valabilă, iar tu te duci la primărie cu o foaie galbenă și le-o dai, ei îți vor da banii? În Constituția României scrie clar: „Cel care aduce o foaie galbenă la primărie, primește 3000 de lei”. Dacă duci o foaie galbenă la primărie, vei primi banii sau nu? Evident că da! Pe baza legii, așa-i? Dar dacă într-o zi legea va fi abrogată, vei mai primi banii? Nu. De ce? Pentru că nu mai este valabilă.

Așa este și cu legea credinței. Dacă pui mâinile peste bolnavi, iar Dumnezeu lasă să curgă vindecarea prin tine înseamnă că e Biblic, nu? Înseamnă că este voia Lui să fie lăsată vindecarea, doar nu scapă Dumnezeu vindecare fără voia

Lui. Deci faptul că funcționează, adică oamenii se vindecă în Numele lui Isus, este o dovadă că Dumnezeu este de acord. Dacă nu ar fi după voia Domnului, de ce se vindecă? De ce sunt oamenii liberi? Diavolul nu vindecă pe nimeni. Cine să vindece? Puterea omenească? Nu. Puterea lui Dumnezeu o face. Să ne uităm la un verset minunat:

Fapte 14:3 – *Au rămas multă vreme în Iconia și vorbeau cu îndrăzneală în Domnul, care adeverea Cuvântul privitor la Harul Său și îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor.*

Așadar, Dumnezeu îngăduia să se facă semne și minuni prin mâinile lor. Care sunt semnele?

Marcu 16:17-18 – *În Numele Meu vor scoate draci, își vor pune mâinile peste bolnavi.* Dacă se vindecă înseamnă că Dumnezeu este Acela care îngăduie lucrul acesta. Și slavă Lui că El vrea!

Să detaliem practica vindecărilor și a eliberărilor în Numele lui Isus. În Apocalipsa găsim scris cum vor birui în zilele noastre creștinii pe diavolul. Hai să vedem! Cum îl biruim noi pe diavolul care aduce problemele, certurile, bolile, dezbinările, ura, duhurile și orice este împotriva eficienței pentru lucrarea lui Hristos? Cum?

Apocalipsa 12:11 – *Ei l-au biruit* (pe diavolul) *prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor.* Cuvântul mărturisirii lor reprezintă ceea ce mărturiseau cu gura. Ce spuneau ei cu voce tare, să zicem așa, adică prin ce spuneau, prin ce vorbeau, prin ce dovedeau cu gura lor. *Și nu și-au iubit viața, chiar până la moarte.* Două sau chiar trei lucruri importante trebuie să remarcăm aici:

1. îl biruiești pe diavolul cu bolile și încercările lui prin Sângele Mielului;

În primul rând, noi avem putere și autoritate să îl biruim pe diavolul din pricină că Domnul Isus și-a lăsat sângele să-I curgă pe cruce, pentru ca prin această jertfă diavolul să fie

învins. Prin jertfa Lui, toată autoritatea I-a fost dată în cer și pe pământ și pentru că Domnul Isus are acum toată autoritatea în cer și pe pământ, diavolul cu oștirea lui nu mai are nimic. Așa se face că atunci când folosim Numele lui Isus folosim și acea autoritate deplină pentru a ucide vrăjmașul.

Coloseni 2:15 – *A dezbrăcat domniile și stăpânirile* (toți demonii) *și le-a făcut de ocară înaintea lumii după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.* Domniile și stăpânirile sunt demonii, conform **Efeseni 6** – *noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.* Hristos a dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară. Ele nu mai au putere acum. Ele nu mai au putere în sensul de autoritate, deci nu mai au dreptul să te atace. Din aceasta cauză scrie că diavolul este hoț, iar hoțul nu vine decât să înjunghie, să fure și să prăpădească. Dacă un hoț îți intră în casă nu înseamnă că are dreptul să o facă. Oricare ar fi istoricul familiei tale, orice ai găsi acolo, orice ar fi implicat, chiar dacă diavolul a prins o portiță deschisă și a intrat, apoi a furat sănătatea, liniștea, pacea și libertatea, nu contează. Dumnezeu este mai mare și poate rezolva. Diavolul nu are drepturi. Nu are autoritate să te bată sau să te chinuiască. Are abilitatea să o facă, dar nu are dreptul. E diferență între cele două. Înseamnă că poți să te lupți fără grijă împotriva lui, Dumnezeu asta așteaptă.

Așadar, știind că diavolul nu are dreptul să te atace, nu trebuie să te interesezi cum a pătruns boala sau problema în trupul tău sau în familia ta. Domnul Isus nu a făcut asta. Nu i-a întrebat de istoric, de părinți, de bunici, de drepturi sau despre alte lucruri ca mai apoi să le rupă și abia după aceea să poată oferi vindecarea sau eliberarea. Nu i-a întrebat de păcate, de datorii ori de alte lucruri. Nu! Diavolul nu are drepturi. De-asta e numit hoț. Dacă avea drept nu mai era numit hoț.

2. îl biruiești pe diavolul cu bolile și încercările lui, prin cuvântul mărturisirii tale;

Prin cuvântul pe care îl mărturisești cu gura poți muta munții. Este scris: *Nimic nu va fi cu neputință.* Să presupunem că te doare genunchiul. În Noul Testament nu scrie nicăieri că cineva ar fi fost vindecat de durere. Asta ce înseamnă? Că Dumnezeu nu vindecă durerile? Ohh, nu! Deoarece este scris în **Isaia**: *Durerile noastre le-a luat asupra Lui.*

Să presupunem că te doare un genunchi. Trebuie să știi pe ce promisiune biblică te bazezi.

1 Petru 2:24 – *Prin rănile Lui ați fost vindecați.*

Isaia 53:4-5 – *El a luat asupra Lui neputințele noastre, și durerile noastre le-a luat asupra Lui și prin rănile Lui suntem tămăduiți.*

Psalmul 103:3 – *El îți iartă toate păcatele, El îți vindecă toate bolile tale.*

Evanghelii – *Îi vindeca pe toți cei ce aveau trebuință de vindecare.*

Biblia afirmă clar că El a luat asupra Lui durerile noastre. Atunci de ce mă mai doare? Aici e problema noastră. Credem ce vedem și nu ceea ce scrie. Eu trebuie să mă angajez că stau și rămân pe promisiune și să cred că eu am fost vindecat. Cum? Aici trebuie puțină atenție; este scris în **Marcu 11:23**:

Adevărat vă spun că dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare!" și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. De aceea vă spun, că orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți, să credeți, să credeți că l-ați și primit, că l-ați și primit și (apoi) îl veți avea.

Așadar, nu întâi primești, apoi crezi. Nu! Întâi crezi că ai primit deja, apoi vei primi.

Alt verset: **1 Ioan 5:14** – *Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.*

Este voia Lui ca să ceri vindecare? Dacă Dumnezeu nu vrea să fii vindecat atunci pentru ce a mai suferit pentru boala ta? Dacă boala ta nu se vrea a fi vindecată, atunci Domnul Isus de ce a mai fost torturat pentru vindecarea ei? De ce a purtat-o El dacă, de fapt, tu trebuia să o porți? De ce ți-a purtat durerea de genunchi dacă El voia ca tu să o porți? Ohhh, nu e așa! El voia ca tu să fii liber, de aceea a purtat bolile, durerile și neputințele în locul tău, ca tu, fiu de Dumnezeu, să nu le mai porți. Așadar, tu ceri ceva după voia Lui, ceri vindecare. Te bazezi pe promisiunea care spune clar, negru pe alb, că durerile tale au fost purtate de El.

3. dreptul de a te ruga pentru boala ta o primești din alte promisiuni, precum **Marcu 16:18** – *Semnele oricărui credincios: în Numele lui Isus își vor pune mâinile peste bolnavi, vor vorbi în alte limbi, vor scoate draci.* Ai așadar dreptul să te rogi și pentru altcineva, dar și pentru tine însuți. Apoi, după cum am învățat în capitolele precedente, rugăciunea se face prin poruncire directă împotriva problemei în Numele Domnului Isus. Începi să poruncești problemei să plece deoarece ea nu are dreptul să stea acolo. Începi să poruncești durerii să plece.

Să le grupăm acum și să vedem ce iese. Iată ce trebuie să fie în mintea ta când începi să te rogi să îți treacă durerea de la genunchi:

1. **Pe ce bază afirm că durerea trebuie să plece și că nu are ce căuta în mine?** Pe baza faptului că este scris în Biblie că *durerile noastre le-a luat asupra Lui*, deci noi nu mai trebuie să le purtăm. Aceasta este doar una din zecile de promisiuni.

2. **Pe ce bază afirm că eu am dreptul să fiu vindecat?** Pe baza faptului că Isus a fost rănit, ca prin rănile Lui eu să fiu tămăduit. Aceasta este alta din zecile de promisiuni.

3. **Pe ce baza afirm că Dumnezeu vrea să fiu vindecat chiar acum?** Pe baza promisiunilor care afirmă asta, precum

Îndrăzneala pe care o avem la El, este că dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Dacă ceri iertarea, care este tot după voia Lui, când o primești? Atunci sau după trei săptămâni? Să ceri vindecarea este după voia Lui? Evident! Dumnezeu nu vrea să suferi. El te-a răscumpărat de boală. Domnul Isus și apostolii au vindecat de fiecare dată pe loc și nu mai târziu. Nimănui nu i-a spus să vină mai târziu pentru că nu i-a venit timpul. De fiecare dată voia Domnului a fost acum. Aparent, este un singur caz când Domnul Isus a zăbovit, și anume învierea lui Lazăr. Doar de acolo se predică faptul că Domnul are timpul lui. Ce ridicol! Facem doctrine dintr-un singur pasaj neglijând zecile de mii de cazuri de vindecare instant. Ce oameni *grijulii*, dar inconsecvenți, suntem în privința aceasta. O, nu lăsa excepțiile să-ți creioneze voia Domnului reală! Voia Domnului este să te vindece acum!

4. **Pe ce bază afirmi că tu ai putere și autoritate peste toate bolile sau peste toți demonii?** Este scris în texte precum:

Matei 10:1 – *A chemat pe ucenicii Săi și le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate și să tămăduiască orice fel de boală și orice fel de neputință.*

Luca 9:1 – *Le-a dat putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece bolile. Apoi i-a trimis să tămăduiască pe cei bolnavi.*

Luca 10:19 – *iată că v-am dat putere să călcați peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va putea vătăma.*

Poate vei spune că tu nu ai primit de la Domnul Isus putere și autoritate, deci nu ai cum să faci semne și minuni. Se spune în pasajele de mai sus că ucenicii au primit putere și stăpânire peste orice boală, peste orice neputință sau demon, așa-i? Bun… Atunci de ce este scris în **Luca 24:49** așa – *Iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*? De ce mai aveau ucenicii nevoie de putere dacă ei aveau deja?

De asemenea, mai este scris în **Fapte 1:8** – *Voi veți primi o putere când se va coborî Duhul Sfânt peste voi.* Care e ideea? De ce nu îi lasă Dumnezeu în continuare pe ucenici să lucreze cu puterea pe care o aveau deja? Pentru că puterea aceea pe care au primit-o înainte era mică în comparație cu puterea Duhului Sfânt pe care urma să o primească. Așa mă gândeam și eu: „Doamne, dar eu trebuie să primesc o putere specială pentru a putea avea semnele din **Marcu 16**, un dar spiritual sau o împuternicire sau o ungere specială”. Dar am constatat că dacă nu aș fi primit ungerea sau împuternicirea aceea pe care o doream, eu nu puteam vorbi în alte limbi.

Frate și soră dragi… Da, tu! Tu când ai fost botezat cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ai primit o putere mai mare decât au primit cei 12 ucenici în **Matei 10** sau în **Luca 9**, mai mare decât au primit cei 70 de ucenici. Domnul Isus știa că puterea Duhului Sfânt care va veni acum este mult mai puternică decât cea dinainte și le-a poruncit să o aștepte pe aceea. Ea a venit rapid. Nu a durat zece ani ca promisiunea să se împlinească.

Asta să fie o încurajare pentru tine – dacă ești botezat cu Duhul Sfânt, tu ai acces la semnele din **Marcu 16**. Acolo este și vorbirea în alte limbi, după cum bine știi. La fel cum ai crescut în folosirea acestui semn, începe să crești și în celelalte.

Iată o altă dovadă că botezul cu Duhul Sfânt pe care l-au primit ucenicii în **Fapte 2** și pe care îl primim și noi astăzi vine la pachet cu semnele și minunile Duhului Sfânt. Te poți uita la apostolul Pavel. El nu a primit deloc putere de la Domnul Isus prin punerea mâinilor Lui precum ucenicii. El nu a primit dar de vindecare sau de minuni. El a primit botezul cu Duhul Sfânt și făcea minuni nemaipomenite.

În concluzie, în baza faptului că am fost botezat cu Duhul Sfânt afirm că am putere și stăpânire peste boli, chiar mai mare decât au avut ucenicii.

5. **Pe ce bază afirmi că trebuie să poruncești bolii sau duhurilor să plece?** Pe baza faptului că Domnul Isus și

ucenicii au acționat astfel. Hristos este modelul nostru. Trebuie să trăim și noi cum a trăit Isus. De asemenea, cei ce vor crede în El vor face și ei lucrările pe care le-a făcut Isus, ba altele și mai mari. Domnul Isus a poruncit bolilor să plece și a poruncit duhurilor să plece. Sunt atât de multe texte captivante însă le găsești și în capitolele precedente. Dacă ai citit la rând până aici, cunoști deja bazele.

Așadar, cu atâtea promisiuni în spate ești sigur acum că durerea aceea trebuie să plece. După cum am citit în Apocalipsa, prin cuvintele tale îl biruiești. Începe să proclami promisiunile Bibliei:

„Cuvântul lui Dumnezeu spune despre mine că prin rănile Lui am fost vindecat. Boală, tu ce cauți aici? Tu nu ai dreptul să stai aici! Tu ești o hoață! Tu ai furat sănătatea și vindecarea lui Dumnezeu pe care a plătit-o pentru mine. Prin faptul că eu am primit autoritate și abilitate să te nimicesc, prin cuvântul mărturisirii mele, pe baza că sunt fiu, copil de Dumnezeu, îți poruncesc în Numele lui Isus Hristos, durere, să pleci de la mine! Trupule, tu ești Templul Duhului Sfânt și nu vreau să îngădui ca Dumnezeu să aibă un templu plin de găuri și spărturi. Eu vreau ca nu doar sufletul și duhul, ci și trupul să fie păzit întreg și fără cusur până la venirea Domnului. Așa că, orice boala ai fi, tu ești o hoață și nu te vreau. Vin împotriva ta pe baza cuvântului din **Marcu 16** care spune că cel care crede și este botezat va scoate draci și va vindeca bolnavii în Numele lui Isus. Domnul Isus a spus despre mine că pot scoate draci și că pot vindeca boli în Numele Lui. Mă împotrivesc ție, în Numele lui Isus. Deci îți poruncesc, durere, să pleci toată din mine, chiar acum! Iar pe baza promisiunilor, îți poruncesc, trupule, să te vindeci. Îți poruncesc, genunchiule, să te vindeci chiar acum, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret! Prin rănile lui, în Numele lui Isus, eu am fost vindecat, complet, chiar acum”.

Nu trebuie să te rogi așa mult. Exemplul de mai sus îți arată doar ce să fie în inima ta ca, folosind câteva cuvinte de poruncire, vindecarea să aibă loc. Pentru început, e posibil ca a ta credință să vrea să funcționeze cu mai multe cuvinte. Scopul tău este să ajungi în punctul în care să spui două sau trei cuvinte, la fel ca Domnul Isus: *Fii vindecat!* Sau, mai puternic, să ajungi la un nivel de credință în care doar să intenționezi vindecarea și ea să și aibă loc. De exemplu, Domnul Isus a spus acelei femei dintre neamuri: *Du-te! A ieșit dracul din fiica ta.* Fără nicio poruncă, ba chiar o eliberare de demoni făcută de la distanță, fără ca bolnavul să fie de față. Și gândește-te că Domnul Isus ți-a promis că poți face lucrări și mai mari decât acestea!

Bine. Acum, după rugăciune, poți începe să mulțumești pentru vindecare. De ce? Scrie în **Marcu 11** să poruncești, să crezi că l-ai și primit deja, iar apoi îl vei avea. Important! Atunci când poruncești, în mintea ta așteptarea să fie ca acea durere să plece pe loc. Nu în câteva minute ore sau zile. Instant să plece. De-asta și spui: ACUM! Crezi că se întâmplă și stai pe promisiune. De cele mai multe ori, durerea va trece instant. Pentru că Dumnezeu este bun. Dumnezeu este mare. Dumnezeu îngăduie să se facă semne și prin tine. Pentru că El a plătit pentru asta.

Rugăciunea de mai sus sub absolut nicio formă nu este un șablon. Ferește-te de șabloane! Dumnezeu a vindecat în zeci și zeci de moduri diferite ca să ne arate că El nu adoră șablonul, dar trebuia să arăt măcar un model. La un moment devine un reflex și doar intenția vindecă și eliberează. Aceleași principii le aplici la tine însuți, cât și la ceilalți pentru care te rogi. Aceleași principii le aplici când este vorba de demoni sau când este vorba doar de un trup bolnav. Aceeași cale o poți folosi la orice problemă. Fie că este un duh, o problemă din familie, o ceartă, o neînțelegere, un necaz, o lipsă sau orice este de la

vrăjmașul. Lovește în problema aceea bazat pe promisiunile Bibliei.

Din acest motiv am afirmat la începutul capitolului că funcționează, deoarece în constituția lui Dumnezeu scrie că Cel ce crede face minuni. Această lege este valabilă. Așadar, pentru că este valabilă, Dumnezeu îngăduie să se facă semne și minuni prin tine. Dacă este altă problemă decât boala, atacă la fel.

Biblia prezintă două principii pentru biruință:

1. supuneți-vă lui Dumnezeu;
2. împotriviți-vă diavolului ca să fugă de la voi;

Supunerea este obligatorie, dar și împotrivirea directă este obligatorie pentru biruință. Te împotrivești prin cuvântul tău, în Numele Domnului.

Dacă te rogi pentru o persoană, începe să proclami, iar când începi să vorbești cu autoritate peste problemă, pune-ți mâna sau mâinile peste bolnav. Depinde în ce cultură te afli. Dacă este tradițională, pentru cugetul lor fă asta într-o rugăciune clasică dacă vrei. Cel mai biblic este să vorbești direct problemei, dar dacă ei nu prea cunosc Biblia, li se poate părea ciudat ce vorbești. Chit că scrie pretutindeni în Scriptură de poruncire, tot ciudat li se va părea. Începe să te rogi normal, iar când vrei, te poți îndrepta spre bolnav, începe să proclami și să poruncești în Numele lui Isus ce vrei să se întâmple.

Vrei un genunchi nou? Poruncește ca acesta să se înlocuiască cu unul nou. Zic și eu. Vrei să plece durerea? Spune-i să plece, dar cu autoritate, cu hotărâre și statornicie. Nu uita, Duhul Sfânt este ajutorul tău. Puterea Lui care este în tine va vindeca prin intenția ta.

După rugăciune, pune persoana să probeze, să verifice lucrarea. Dacă nu s-a schimbat deloc, ai variante: ori aștepți să lucreze, cu condiția să crezi pentru asta, adică alegi să crezi că persoana va fi vindecată în ceasul acela cum mai spune în

Scriptură, ori alegi să te mai rogi odată, cum a făcut și Domnul Isus chiar.

Dar este foarte important să știi că atunci când te rogi a doua sau a treia oara, nu te rogi ca și cum nu s-a întâmplat nimic până atunci, ci ca și cum adaugi la ceva care s-a făcut deja. A plecat puțină durere? Roagă-te și pentru restul. E posibil să fie treptat, dar cel mai posibil și de dorit este să se întâmple instant. Dacă forțezi spre instant, instant va fi. Dacă nu ești hotărât pentru asta, mai rar va fi.

Apropo de timp, să ne aducem puțin aminte de începutul secolului XX. Mișcarea penticostală a continuat și cu lucrarea de vindecare și eliberare, dar, din păcate, în timp s-a pierdut.

Un lucru foarte interesant este că în comunitatea penticostală până în anul 1940 era considerat păcat să mergi la doctor dacă erai bolnav. Toți creștinii care se îmbolnăveau erau vindecați în biserică. Îți dai seama? Dacă te îmbolnăveai și mergeai la medici în loc să mergi la biserică să se roage pentru tine cu punerea mâinilor erai considerat mai rău decât un bețiv. Nu erau liste cu bolnavi ca astăzi. Ei făceau la fel ca în Biblie. Își puneau mâinile peste bolnavi, iar ei se vindecau în Numele lui Isus. Din păcate, în doar 80 de ani s-a modificat drastic trezirea penticostală. Of, Doamne...

Să vedem cum punea problema John G. Lake, un lider al mișcării penticostale, pe la începutul secolului XX. Prin puterea lui Isus pe care el și ucenicii lui o foloseau din plin au închis spitalele din orașul lui. Pe vremea lui s-au închis spitalele pentru că **toți** bolnavii mergeau la el sau la unul din ucenicii lui, iar în Numele lui Isus erau vindecați. Odată a făcut o listă a lucrurilor care trebuie luate în considerare atunci când te rogi pentru bolnavi. Hai să o cercetăm împreună:

1. Distruge concepțiile greșite cu privire la boală și la vindecare!

Aceasta este prima regulă, dar și cea mai importantă dintre ele. Trebuie să cercetezi Scriptura, apoi să rupi, să distrugi

concepțiile greșite cu privire la boală și la vindecare. Nu ai cum să ai rezultate dacă crezi într-o Evanghelie sucită. Este scris în **Marcu 16:20** că Domnul întărea Cuvântul Lui prin semnele care-l însoțeau. Dacă acel cuvânt predicat nu prea este Cuvântul, atunci Dumnezeu nu va îngădui să crești în semne și minuni. Rezultatele vor fi slabe, poate chiar inexistente. Alege să crezi Biblia și doar Biblia. Orice este pe lângă Cuvânt, dă la o parte pe loc. Tu ai nevoie de Adevăr, nu de datinile strămoșești.

2. Recunoaște și tratează boala sau neputința ca fiind un inamic!

Boala nu este prietenul tău. Nu este nici vecinul tău. Nu este nici soacra ta. E ceva mult mai rău. Boala este dușmanul întrupat. Tu să nu cumva să ai milă de el. Dumnezeu ți-a lăsat abilitatea să te mânii pe ea. Taie boala bucățele. Este dușmanul tău! Atacă-l rapid și fără timp de gândire! Am vorbit despre asta în capitolul despre încercare. Domnul vrea să scapi de boală!

3. Satură-te!

Să-ți ajungă! În sensul: „Nu mai suport boala asta, m-am săturat! Ajunge!” Ca în momentele acelea din copilărie când te enervai pe cineva și scăpai de sub control. Așa fă și aici. Enervează-te tare pe boala aceea și scoate-o afară în Numele lui Isus. Ea nu are ce căuta în oameni.

4. Tratează toate bolile în același fel!

Aici este un secret frumos. Nu te uita la gravitatea bolii. Chiar dacă este o mică durere, chiar dacă este vorba de un cancer, toate sunt la fel. Pentru toate a plătit Hristos. Nu te panica dacă e un caz mai grav. Nu spune că pentru asta încă nu ai credință. Ia-le la rând, așa cum vin. Cunosc un slujitor care a fost trimis de păstor să se roage pentru bolnavi în oraș. Atunci a fost trimis pentru prima dată. Dacă țin minte bine avea aproximativ 20 de ani. Și prima lui minune știi care a fost? Una simplă – o înviere din morți. E vorba despre o fetiță de trei ani

care a murit de ceva timp și pe care o plângea familia. Acesta a intrat în casă, a scos pe toată lumea afară, iar în Numele lui Isus a înviat-o pe fetiță în câteva minute. Mărturia aceea este foarte puternică. Așadar, tratează toate cazurile la fel. Nu contează cât e de grav.

5. Raportează-te la boală ca fiind o persoană!

Încă un lucru important – din această cauză vorbești cu problema, pentru că ele pe undeva sunt persoane. Dracii sunt persoane. Au sentimente, rațiune și voință proprie, deci sunt persoane. Duhurile de boală la fel. Domnul Isus a vorbit mării, ba chiar unui smochin ca fiind niște persoane. Tot așa și noi trebuie să vorbim cu problemele ca și cum ar fi niște persoane. Din această cauză ele ascultă, pentru că te aud.

6. Poruncește, nu implora!

Nu te rogi: „Doamne, fie-ți milă de bolnavul acesta! O, boală, pleacă în Numele lui Isus…” (calm, plângător). Nu! Lui Dumnezeu îi este deja milă. Tu spune cu autoritate: **BOALĂ, ÎN NUMELE LUI ISUS HRISTOS DIN NAZARET, ÎȚI PORUNCESC PLEACĂ CHIAR ACUM! IEȘI AFARĂ ACUM! Trupule, FII VINDECAT, ACUM!**

7. Vorbește direct problemei, nu altuia despre problemă!

Nu spui: „Doamne, am problema asta, boala asta…”. Bazat pe promisiune, tu să spui: „Problemă, boală, Dumnezeu mi-a spus că tu ești inamicul meu. Dumnezeu a spus că am putere să îți poruncesc. Așa că, în Numele lui Isus, ieși afară acum! Trupule, fii vindecat acum!”

8. Privește oamenii ca fiind niște prizonieri de război sub opresiunea diavolului!

Din acest motiv scrie în **Fapte 10:38** că Domnul vindeca pe cei apăsați de diavolul. Cât de clar este scris că boala este de la diavolul! Așadar, fie-ți milă de cei care suferă. Dacă îi vezi în mall-uri, pe străzi și ai curaj să mergi la ei să te rogi pentru ei pe stradă, fă-o! Ei sunt prizonieri de război. Trebuie să

cucerim și să înfrângem împărăția întunericului! Scapă-i pe oameni din lanțuri!

9. Fă-te curat și rămâi curat!

Primește neprihănirea lui Hristos, dar totuși lasă-te de lume. Vei experimenta mai multă biruință. Astfel nici acuzatorul nu va avea pârghii pentru tine. Încetează să mai păcătuiești. Îți spun din experiența personală(cu toate că nu contează aceasta): cu cât vei crește în lucrarea aceasta, cu atât mai puțin vei păcătui. Atât de tare te apropie de Domnul lucrarea Duhului Sfânt încât nu mai are sens păcatul sau lumea pentru tine. Apucă-te, crești și vei vedea.

10. Stai departe de mândrie întrucât oricine poate face ce faci tu!

Asta încerc să explic tuturora. Ne mai întâlnim prin case și oamenii când ne văd zici că văd pe nu știu cine. „Au venit unșii Domnului!”, alții zic: „Aceștia sunt frații aceia cu dar de vindecare?”, iar noi le spunem: „Oameni buni, nu avem nimic în plus față de voi! Și voi puteți face asta! Și pe voi Isus vă iubește. Și pe voi Dumnezeu vrea să vă folosească”.

11. Fii agresiv! Învață și dezvoltă-ți agresivitatea față de cel rău.

Scrie în Scriptură: *Mâniați-vă și nu păcătuiți.* Știai că ai abilitatea să te enervezi? Știi pe cine să o faci? Pe diavolul. Canalizează toată mânia pe diavolul. El este inamicul tău. Ești în război cu El. Fără milă! Fără respect! Atacă-l direct și agresiv! Nu îl rogi să plece, nu îi recomanzi, ci îi poruncești cu autoritate să iasă afară. Pentru că nu îi poruncești unui deținut: „Hei, vino aici...” Nu! De fapt, spui: „Hei! Vino aici, acum! Îți ordon!” La fel trebuie să faci și în acest caz. Din acest motiv este scris că Domnul Isus și apostolii certau marea, certau vântul, certau dracii, certau bolile, vorbeau aspru cu smochinii și așa mai departe.

12. Lasă-te călăuzit de natura și de caracterul lui Dumnezeu!

Este foarte important și acest principiu. Într-unul din capitole am pomenit despre greșeala lui Pavel și a lui Petru când, supărați fiind pe niște oameni, i-au ucis sau i-au îmbolnăvit. Domnul Isus nu ar fi făcut asta. Trebuie permanent să ne lăsăm călăuziți și să ne corectăm după natura și caracterul lui Dumnezeu. Să ne iubim aproapele și chiar pe cei ce ne urăsc.

13. Acceptă responsabilitatea pentru aproapele tău!

Aici e mai complicat. John se referea la faptul că noi suntem responsabili să vindecăm bolnavii. Trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru aproapele nostru. Dacă el este bolnav, fie că este creștin, fie că nu este născut din nou, tu ești responsabil să-l vindeci. Așa spune Scriptura. În orice cetate veți intra, să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo. Aici trebuie să creștem toți.

14. Decide să asculți de Biblie, nu de sentimente sau de simțiri oscilante și arbitrare!

Orice ai simți, nu ceea ce simți e adevărul, ci ceea ce spune Isus este adevărul. Dacă durerea încă persistă sau e mai mare, nu acesta este adevărul. Aceasta este *realitatea*, dar nu și *adevărul*. Adevărul este că Biblia spune despre tine că ai fost vindecat și că durerile tale au fost luate de Isus. Atât stai pe promisiune până când adevărul, Isus, câștigă.

15. Înțelege că Dumnezeu este în tine, este cu tine și este pentru tine!

Prin cercetarea și cunoașterea Cuvântului în direcția aceasta, înțelege că Dumnezeu vrea cu orice chip să te ajute să crești din putere în putere. El nu este împotriva ta, spunând: „Ei na, și tu acum vrei să te apuci de lucru! Apucă-te singur! Dacă oi vedea că îți dai silința, poate am să te ajut, dar așa...”.

Dumnezeu vrea să te ajute să crești și să experimentezi minunile Lui cât mai mult. Nu te teme! Dumnezeu este în tine. Când tu îți pui mâinile, de fapt, Dumnezeu își pune mâinile.

Prin faptul că vei crește, înveți cum să lași puterea Duhului Sfânt să lucreze fără limite.

Să mai analizăm încă o **listă** cu lucruri pe care să le iei în calcul când te rogi pentru bolnavi sau pentru tine. Este scrisă de Curry Blake în manualul său *Divine Healing Technician Manual*[18]. Recomand seminarele fratelui Curry Blake.

1. **Află problema!**
   - numele bolii (Alergie, Cancer, Osteoporoză etc.);
   - simptome (durere, respirație greoaie, amețeli etc.);
   - află ce nu poate face persoana bolnavă(nu poate îndoi genunchiul, nu poate să-și îndoaie spatele etc.).
2. **Dacă bolnavul nu cunoaște numele bolii (nu poate fi diagnosticat), atacă!** Este un duh de boală!(Așa se explică bolile care nu se observă la analize. Medicii pur și simplu nu știu ce problemă ai. Analizele sunt bune, dar tu mori pe picioare. Așa am fost și eu până să descopăr adevărul despre vindecare.)
3. **Dacă sunt mai mult de două nume de boală sau simptome, atacă!** Este un duh de boală. Scoate-l afară!
4. **După ce problema este determinată:**
   - declară problemei că nu are niciun drept să rămână;
   - declară acea persoană liberă în Numele lui Isus;
   - emană, eliberează viața, puterea și vindecarea Duhului Sfânt prin metoda aleasă de tine:
     - punerea mâinilor;
     - batiste;
     - doar cuvinte de poruncire fără să pui mâinile;
     - o acțiune pe care trebuie să o facă ori bolnavul ori slujitorul (cum ar fi spălarea cu apă în cazul orbului sau umbra lui Petru)

[18] Vezi https://john-g-lake-ministries.myshopify.com/products/divine-healing-technicians-training-manual-pdf.

   - sau orice modalitate vrei tu; în Scriptură sunt cel puțin 39 de moduri diferite de a vindeca. Ai de unde alege.
- poruncește-i problemei, duhului ce vrei să facă (Ieși afară în Numele lui Isus! Cancerule, usucă-te din rădăcini chiar acum, în Numele lui Isus, și dispari pentru totdeauna!);
- poruncește-i trupului ce vrei să facă (Trupule, fii vindecat acum! În Numele lui Isus îți ordon, trupule, să te refaci, să te vindeci, să te însănătoșezi chiar acum!)

Apoi pune bolnavul să facă ce nu putea să facă. Continuă să lucrezi, să te rogi pentru el până poate face orice nu putea face înainte. Îi poți ruga să îți mărturisească orice schimbare sau simț.

La fel cum scoți o tavă cu ceva copt din cuptor ca să vezi dacă e gata, la fel probează vindecarea să vezi dacă a avut loc. Dacă nu, continuă lupta. Ai două variante: lovire repetată sau doar o dată și bine. Depinde de nivelul la care ești. Recomand din prima, orice fel de problemă sau boală ar fi, să dai o singură dată și bine în ea, cu toată puterea și credința în Numele lui Isus. Deci credința în Numele lui Isus va aduce tămăduirea, nu credința în credința ta. E mare diferență.

Cel mai potrivit e să îți iei un moment de seriozitate și cu duritate să poruncești problemei să iasă afară, iar apoi poruncești trupului să se vindece. Menționează că vrei ca asta să se întâmple **acum**. În mintea ta să te aștepți că se va întâmpla. Pur și simplu! La început va fi poate mai greu. Nu este o regulă. E foarte posibil să ai onoarea chiar de a învia un mort din prima. Când vei avea deja câteva vindecări și minuni pipăite pe care le-ai văzut cu ochii tăi, vei ajunge să fii surprins dacă nu se vindecă. Deci trebuie să forțezi pentru o vindecare instant. Te aștepți să fie instant, nu speri asta doar.

Dacă pare că nu se întâmplă, nu te panica. În mintea ta ești mirat de ce nu se întâmplă. Trebuia să se întâmple. Acum nu

considери că nu s-a întâmplat nimic. Continui să *adaugi* vindecare. Dacă te rogi pentru tine e la fel ca în cazul unui tratament: vorbește cât de des poți peste boala aceea și peste trupul tău. Pur și simplu te tot oprești și o lovești din nou. E o întăritură a vrăjmașului, iar tu prin lovituri repetate o distrugi prin perseverență:

„Boală, ieși afară! Răceală, nu ai ce căuta în mine! Pleacă! Ficatule, îți ordon să te vindeci acum! Vindecă-te în Numele lui Isus Hristos! În Numele Lui, prin credința în Numele Lui, îți poruncesc, trupule, să te vindeci pe deplin chiar acum! Eu cred în Numele lui Isus. Din această cauză sunt mântuit! Din această cauză vorbesc în alte limbi, pentru că eu am credință în Numele Lui. Prin aceeași credință în Numele lui Isus îți ordon, diabetule, să pleci în această clipă! Pleacă! Eu nu am diabet! Eu nu sunt bolnav! Eu sunt vindecat în Numele lui Isus! Hoțule, ia-ți boala și ieși afară cu ea! Pleacă acum!"

După o bucată de timp sau când vrei, începe să vorbești din nou împotriva bolilor și problemelor. Ele sunt persoane, ele te aud, din această cauză pleacă. Deci lovește și lovește repetat, regulat, cu forță, cu agresivitate, fără milă de vrăjmaș. Destul te-a chinuit! Biruiește-l și scoate-l afară în Numele lui Isus! Amin!

După cum am zis, să ne ferim de șabloane, dar pentru început este nevoie măcar de un model. Acela din Biblie este cel mai frumos: *Fii vindecat! Fii liber!* Puneau mâinile; dacă era vindecat era bine, dacă nu, **continuau**. Atunci când ucenicii eșuau, ei nu ziceau că nu a fost voia Domnului. Ei știau că trebuie să iasă.

- Am fost vindecaaaaaaaaaaaaaaaaatttttt!!!! Tiibyyyy, eu chiar am fost vindecat! Am început să mă rog după cum ai

scris și instant am fost vindecat de niște afecțiuni! Merge![19]

- Mă bucur enorm pentru tine. Nici nu avea cum să nu meargă. Acesta este Cuvântul Domnului. Totuși, vreau să mai avem un capitol în care să învățăm cum să ne menținem vindecarea.

Sunt mulți oameni care experimentează vindecări instant, dar diavolul începe să-i atace din nou cu aceleași simptome. Ce să facem atunci? De ce se mai întoarce?

Nu vreau să fie doar poveste, vrem să fie și realitatea la fel cu adevărul. Așa că haidem să vedem ce să facem după ce suntem vindecați. Va fi eliberator. O descoperire extraordinară vei găsi în capitolul următor.

- Ești pregătit să crești și mai mult în cunoștință?
- Da! Vreau! Hai să începem.

[19] După ce experimentezi puterea Duhului Sfânt la cineva sau la tine sau prin tine, te rugăm, scrie-ne! Ne încurajează mult mărturia ta în care ne povestești semnele și minunile pe care le-ai văzut făcându-se prin tine. A Domnului să fie toată gloria! Indiferent cât de mică sau mare este ea. Te așteptăm să ne scrii pe e-mail la ***andreisifilip@gmail.com***.

CAPITOLUL 18

CUM SĂ MENȚII VINDECAREA?

- M-am rugat pentru boala mea și instant am fost vindecat. Ziua aceea și următoarea a fost perfect. Dar câteva zile mai târziu parcă au mai venit aceleași simptome, iar câteodată parcă a fost și mai rău. Ce să fac?
- Este adevărat că ai fost vindecat, după cum ai și văzut. Dar, câteodată, în unele cazuri, acea boală parcă ar vrea să se mai întoarcă. Ea nu se întoarce ca mai înainte, ci doar așază niște simptome asemănătoare. Dacă ai mai fost vindecat de Domnul înainte, știi cum se întâmplă. Vrăjmașul câteodată nu renunță așa ușor. Dar oricum ar fi, tu vei birui definitiv. Hai să vorbim puțin despre asta.

Într-o noapte, toți evreii au fost eliberați de sub robia egiptenilor, prin credința în sângele mielului care a fost uns pe ușorii casei. Toți evreii au fost eliberați atunci din robia vrăjmașului. Au scăpat de asupritori. Au plecat cu toții la drum cu bucuria libertății. „S-a sfârșit chinul nostru! Acum mergem spre țara promisă!" Poți spune că au fost vindecați. Au fost eliberați din lanțurile vrăjmașului. Acum ei sunt liberi de orice boală și orice neputință. Au scăpat de egipteni! Au scăpat de faraon! Au fost vindecați! Merg cu bucurie către țara promisă.

Dar ceva se întâmplă. După un timp de mers prin pustiu, ei aud cum vin din nou egiptenii spre ei, repede și furioși.

Israeliții sunt îngroziți. „Ce ai făcut, Moise? Ai spus că ne-ai eliberat de egipteni, de ce mai vin după noi? Acum suntem pierduți! Nu erau morminte în Egipt de trebuia să ne aduci aici să murim? Moise, trebuie să fii ucis pentru minciunile astea! Ce libertate e asta? Ce eliberare? Uite ce eliberare ne-ai adus!"

Ei bine, cu toate acestea, între poporul Israel și faraon era stâlpul de nor sau foc. Acesta este reprezentat de Duhul Sfânt. Este scris: *Ei au fost botezați în nor (Duh) și în mare (Apă).* Deci cu toate că ei simțeau frica faraonului, simțeau simptome de moarte, cu toate acestea, Duhul Sfânt era între ei și nu au putut fi vătămați. Faraon se ține în continuare după ei, iar la un moment dat, poporul Israel ajunge la Marea Roșie; aici au fost cei mai speriați. Aici au crezut din toată inima că vor muri uciși de egipteni.

După cum am văzut în capitolul 3 al cărții, Moise a primit porunca de la Dumnezeu să nu strige, să nu plângă, ci să-și ia autoritatea, adică toiagul lui Dumnezeu pe care l-a primit, și să despartă el marea. Moise a făcut asta și poporul a trecut prin mare pe uscat, iar egiptenii au mers după ei. După aceea, atunci când copiii lui Israel au trecut marea și au ajuns pe celălalt țărm, faraon cu toți egiptenii s-au înecat în mare. Dar știi cum? Domnul i-a zis din nou lui Moise: *Întinde-ți mâna spre mare ca egiptenii să fie nimiciți cu toții.* Așadar, tot Moise a fost cel care *a poruncit* mării să-și reia cursul. Acum israeliții au văzut că faraon s-a înecat. Nu-l mai poate ataca deloc în privința aceasta. Astfel că ei cântă o cântare de laudă la adresa lui Dumnezeu pentru biruința pe care le-a dat-o. Mai târziu merg mai departe prin pustiu, întâmpină felurite dificultăți, diferite probe, diferite încercări, necazuri și așa mai departe.

Acum să vedem cât de mult se aseamănă acest exemplu cu noi. Ori te rogi tu pentru boala ta, ori te rogi pentru alt bolnav, ori se roagă altcineva pentru tine, prin credința în sângele Mielului, adică prin credința în Numele Lui, ești eliberat de orice boală, de orice neputință și de orice duh. Ești tare bucuros

pentru acest lucru. Ai scăpat de robie! Ai scăpat de faraon! Ești vindecat! Mergi cu bucurie spre țara promisă. Ai ieșit din Egipt! Ai fost eliberat de faraon! Colinzi pustiul cu bucurie până când constați că aceleași simptome vin înapoi după tine. Ba chiar e mai rău. Ți se pare că mori, ba chiar poate ai și credința că vei muri. Începi să plângi, să țipi: „Dar mi-ai spus că voi fi vindecat! Acum e mai rău ca înainte! Cine m-a pus să am încredere în asta? Cine m-a pus să mă bag aici? Nu erau morminte înainte? Nu existau tratamente de durere și înainte? Cine m-a pus să ajung aici! Uite unde am ajuns! Acum ce va fi cu noi?” Cu toate acestea, egiptenii erau liberi, la fel cum ești și tu.

Între tine și egipteni stă puterea Duhului Sfânt ca să nu se apropie de tine. Tu mergi înainte. Continuă să lupți cu simptomele acelea. Nu este venită boala înapoi, ci sunt niște simptome care vor să te atace. Nu ești din nou în robie, ci ai doar niște simptome care doresc să te facă să cedezi. Să nu faci asta! Continuă să lupți! Nu te teme! Puterea Duhului Sfânt este în tine și cu tine ca să mergi mai departe.

Apoi, este posibil să ajungi la un punct în care să știi că nu mai ai scăpare. Ajungi la Marea Roșie. În acel moment, poruncește simptomelor să plece la fel ca și Moise. I-ați autoritatea pe care ai primit-o și poruncește trupului sau sufletului să se vindece. Vei merge ca pe uscat, iar la un moment dat vei ajunge pe alt țărm. Oare ce trebuie să faci atunci? Exact, să acționezi prin autoritate! Să-ți exerciți autoritatea și să vorbești pentru vindecare. Nu te panica! Este ultima sforțare a întunericului. Totuși, tu ești mai tare decât el. Acum nu se vede asta, dar vei birui. Așadar, continuă să lupți și să poruncești simptomelor să plece și să poruncești trupului să se vindece. Spune-i mării să înece pe faraon, iar faraon va muri în ape.

Și gata! Ai ieșit din robia bolii, ai ieșit din Egipt. Dar simptomele parcă apar după o vreme. Alungă-le în Numele lui

Isus. Ceartă-le cu toată credința și statornicia, iar la un moment dat faraon se va îneca. Simptomele vor dispărea definitiv.

Acest lucru nu se întâmplă de fiecare dată. Normal ar trebui să nu se mai întoarcă, ci să fie o vindecare definitivă, dar în caz că ești atacat din nou, ți-am făcut de cunoscut ce să faci și cum să lucrezi. Să nu te temi că nu s-ar fi întâmplat nicio vindecare sau eliberare. După acea zi, tu nu mai ești în lanțuri dacă ai fost vindecat sau eliberat. Tu ești liber, dar s-ar putea să mai ai parte de câteva bătălii o vreme. Nu te teme! Dacă ai avut putere să atingi problema, ai putere să o și biruiești până la capăt. Nu te lăsa! Nu te da bătut înaintea vrăjmașului. Dumnezeu vrea să biruiești încercările. Dumnezeu vrea să câștigi aceste bătălii. Îți va da răbdare și curaj să le înfrunți. Mergi înainte!

Laudă-L pe Domnul pentru eliberarea și vindecarea ta! Slăvește-L pe Domnul pentru puterea Lui! Bucură-te împreună cu Cerul pentru semnele și minunile pe care le vezi.

Pe viitor sunt alte încercări cu care vei avea de furcă. Încercări noi, nu trebuie să le ceri tu. Ele vin singure. Când vin, bucură-te că mai ai o ocazie să devii mai experimentat, iar prin biruințe vei crește în răbdare, vei crește în putere și în credință. Dar să nu uiți aceasta: nu crești în răbdare, putere și credință dacă rămâi în încercare, ci doar dacă o biruiești și ieși din ea. Faptul că alegi și dorești să rămâi în încercare spunând că îl lași pe Domnul să lucreze în locul tău e ca și cum ai spune că alegi să stai pe frontul de luptă fără să lupți împotriva inamicului, ci aștepți ca șeful de companie să te scape. E nepoliticos în primul rând. Dumnezeu vrea să ieși din încercare. Nu te teme! Luptă în Numele lui Isus! Ai scăpare în Numele Lui! Nu uita că Dumnezeu vrea să ieși din încercări, nu să stai acolo să le rabzi. El îți dă putere să rabzi în acel timp dificil de luptă, dar nu înseamnă că trebuie să stai acolo. Ieși de acolo! Nu te teme de nimic! Începe să înveți lupta spirituală și lovește, lovește și iar

lovește până se termină și până biruiești și acea încercare. Nu uita! Încercarea este inamicul tău, nu prietenul tău.

Dacă dorești (cu toate că este o poruncă din partea Domnului), ajută-i și pe alții să scape din lanțuri. Vindecă-i, eliberează-i și propovăduiește-le Evanghelia. *Cine știe să facă un bine și nu-l face, face un păcat.*

Nu păcătui ca să nu ți se întâmple ceva mai rău! Scriptura spune că duhul necurat când iese dintr-un om, după un timp vrea să vină înapoi. Domnul Isus de câteva ori îi îndeamnă pe cei care au fost vindecați să nu mai păcătuiască pentru a nu li se întâmpla ceva mai rău. Trebuie să fim atenți la acest aspect. Prin păcat putem deschide poarta spre un nou atac al diavolului. Asta nu înseamnă că are dreptul, ci că am lăsat garda jos. E ca și cum ai lăsa ușa deschisă când pleci de acasă. Hoțului îi este mult mai ușor să intre să-ți fure sănătatea. Nu înseamnă că Domnul te va pedepsi mai rău prin boală dacă tu păcătuiești. Nu asta a spus Domnul Isus, ci ți s-a spus să fii atent, să nu lași culoar liber pentru hoț prin păcat.

Nu renunța! Atunci când suntem bolnavi, apelăm la medicină. Slavă Domnului și pentru doctori; dacă nu ar fi existat doctorii, milioane de creștini cu puterea Duhului Sfânt în ei ar fi murit. Mulțumim Domnului pentru ei. Au făcut de atâtea ori o treabă grozavă pentru creștini și necreștini. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți medicii care există cu toate binecuvântările pământești și duhovnicești pentru faptul că salvează oamenii de la moarte.

Totuși, Dumnezeu nu a programat ca vindecarea să se facă prin doctori, dar când a văzut că oamenii pur și simplu nu mai au încredere în El, a îngăduit și asta. Să nu uităm că este scris în **2 Cronici 16:12** despre acest lucru. Domnul s-a supărat când cineva a apelat la doctori și nu la Dumnezeu. Dacă în Vechiul Legământ Dumnezeu gândea așa, oare cum gândește acum când l-a lăsat pe Fiul Său să fie bătut pentru vindecarea noastră?

2 Cronici 16:12 – *În al treizeci şi nouălea an al domniei sale, Asa s-a îmbolnăvit de picioare aşa încât avea mari dureri; chiar în timpul bolii lui n-a căutat pe Domnul, ci a întrebat pe doctori.* Efectiv am ajuns să avem mai mare încredere în oameni (doctori) decât în Dumnezeu. Pe de-o parte o cred, deoarece de-a lungul timpului adevărurile despre vindecare s-au risipit în neant, iar apoi am început să ne învățăm unii pe alții că Dumnezeu trebuie să ne pedepsească sau să ne curețe prin boli sau că este supărat pe noi, iar din această cauză am fugit la doctori pentru vindecare, pentru că ne gândeam că Domnul este supărat pe noi acum și degeaba mergem la El pentru vindecare. Gândim astfel: „Dacă merg la un vas de lucru cel mai probabil îmi va da pe față păcatele, îmi va spune să mă pocăiesc mai mult și că din cauza fățărniciei mele a hotărât să mă treacă prin această boală. Așadar, cea mai bună variantă ar fi să nu mă duc la Domnul, ci să mă duc la doctor. Doctorii mă vor înțelege și sunt sigur că își vor da silința ca să fiu vindecat. Mă vor trata și vor scoate ei boala din mine”. Și orice tratament ar da medicii, îl urmăm exact după prescripțiile care ne-au fost date; nici la stânga, nici la dreapta.

De exemplu, dacă primim ca tratament obligația ca de trei ori pe zi să luăm un medicament anume timp de trei săptămâni consecutiv, o facem fără probleme. Cuminți și fără întrebări luăm medicamentele în fiecare zi de trei ori, după cum ne-a recomandat un om. Pe de altă parte, dacă ne spune Domnul că prin rănile Lui suntem tămăduiți și ne spune să luăm promisiunea asta ca să dăm boala afară, nu suntem la fel de ascultători. Încerc, poruncesc, dar dacă nu se întâmplă nimic deja încep să mă îndoiesc. Dacă mă rog și astăzi, și mâine, și poimâine și nu se întâmplă nimic, renunț: „Gata… Nu funcționează. Rănile Lui nu funcționează. Renunț!”

Ce oameni suntem! Tratamentul pe care ni-l recomandă un doctor îl luăm și de trei ori pe zi timp de trei săptămâni; chiar dacă nu simțim absolut nimic după toate cele 21 de zile de

tratament, mergem până la capăt, fără probleme. De ce oare cu Numele lui Isus nu facem la fel? Dacă două, trei, cinci zile nu simțim nimic, o lăsăm baltă și zicem că nu funcționează. Cât de mult ne-a mințit diavolul în acest timp încât să credem că un doctor dorește mai mult decât Dumnezeu ca noi să fim vindecați! Să credem că un doctor este mai în măsură decât Dumnezeu ca să vindece?!

Observi asta? Ce interesant și stupid sună, nu-i așa? Dar până aici cu minciunile! De-acum încolo minciunile celui rău sunt rupte din noi. Ele nu mai au ce căuta în noi. Noi am fost curățiți de toate aceste minciuni prin cuvântul pe care vi l-am scris și pe care l-ați citit. Acum sunteți curățați de minciuni și de tot ce este rău, iar acum puteți aduce mult mai multă roadă. Slăvit să fie Numele lui pentru curățirea pe care ne-a făcut-o prin Cuvânt!

Deci nu renunța! Continuă să iei *tratamentul*, adică să cerți boala și problema ori de câte ori poți. Zilnic sau ori de câte ori voiești. Alungă boala aceea des, ca pe un tratament. Chiar dacă nu simți nimic, continuă. Chiar dacă te simți mai rău, continuă.

Apropo de asta, mi-am adus aminte de un exemplu. Un om cu probleme a început să meargă regulat la niște tratamente pentru boala lui. Prima zi a fost greu. A doua zi și mai dureros. A treia zi, și mai dureros. Iar cineva îl întreabă cum se simte după tratament, iar el spunea ceva de genul: „Acuma mi-e mult mai rău, dar așa e la început. La început te doare mai tare”. Când am auzit mă gândeam câtă inconsecvență manifestăm noi în calitate de creștini! Când tratamentul omenesc agravează situația ne bucurăm și spunem că „Așa e la început, doare mai tare”, dar dacă începem să ne tratăm prin rănile lui Isus și începe să ne doară mai tare, ne oprim și plângem: „Ah! Dar de ce mă doare mai rău? Eu m-am rugat să-mi treacă, nu să mă doară mai tare! Ce e asta, Doamne?” Cred că vom învăța și din această lecție ceva foarte important. Așadar, nu renunța orice ar fi. Stai pe temelia promisiunilor orice ar veni. Cuvântul

Domnului este adevărul, iar Cuvântul spune că noi am fost vindecați. Cuvântul nu poate să mintă. Să probăm acest Cuvânt. Este scris că vor face lucrări și mai mari decât Isus. Acela să ne fie standardul.

Vei avea parte de împotrivire, dar nu te panica. Un alt aspect pe care vreau neapărat să îl notezi undeva și să îl ții minte – vei avea parte de împotrivire dacă te vei apuca de această lucrare biblică. E normal, dar nu te panica!

Să îți dau un exemplu; dacă vrei să te rogi pentru cineva și parcă ești descurajat de diavolul. Ți se spune că te vei face de rușine pentru că nu va fi nimic real, că va râde lumea de tine, că încă nu ești pregătit sau alte casete de acest fel. Ei bine, să ținem minte că diavolul niciodată nu ne vrea binele, ci răul. Înseamnă că afirmațiile lui sunt mincinoase. Diavolul nu este atent la tine ca nu cumva să te faci de rușine sau să nu cazi în deznădejde din cauza eșecurilor. El, de fapt, asta și urmărește să facă. El vrea cu orice chip să te faci de rușine ca prin asta să te descurajeze. Așadar, dacă primești astfel de atacuri, să știi că el cunoaște că poți face ceva. Încât îți spune: „Știi, mai bine să nu te rogi pentru el. Dacă nu se întâmplă, te faci și tu de rușine și, în plus, va fi lucrarea Duhului Sfânt vorbită de rău după aceea”. Poftim?! De când îi pasă celui rău de lucrarea Duhului Sfânt sau ca ea să nu fie vorbită de rău? El chiar asta vrea să se întâmple! Deci dacă ți se spune asta, înțelege că diavolul încearcă să te oprească din drumul tău pentru că știe că dacă îți vei pune mâinile minunea se va întâmpla.

Dacă diavolul ar ști că tu nu ai putere asupra lui, atunci de ce te mai descurajează? De ce nu te lasă să te faci de rușine? De ce pune îndoială în tine? De ce? Simplu: pentru că el cunoaște mai bine decât tine puterea și autoritatea pe care le ai. Iar dacă te va lăsa să îți pui mâinile peste bolnavi, el crede mai tare decât tine că boala se va vindeca și nu vrea să riște. El știe mai bine decât tine că tu într-adevăr ai puterea să-i faci rău și să-l scoți afară. Din această cauză te oprește.

Deci cu cât ești descurajat mai tare de cel rău, direct ori prin alți oameni neveghetori, ca să nu faci aceste lucrări în Numele lui Isus, să știi că diavolul se teme de tine foarte tare. Dacă nu s-ar teme, te-ar ademeni spre el ca să te distrugă. Că vrea să te țină departe de aceste adevăruri înseamnă că vrea să-și apere pielea. Din fericire a fost demascat. E gata cu el! În curând Domnul va zdrobi pe Satana sub picioarele noastre. Adică îl va zdrobi prin noi. Slavă lui Isus! Amin!

- Eu nu sunt mântuit. Eu nu sunt născut din nou. Cum să fac să devin copilul lui Dumnezeu ca să am acces și eu la aceste binecuvântări ale fiilor de Dumnezeu?

În această carte au fost prezentate drepturile unui creștin născut din nou și, mai ales, unul care a fost botezat în apă pe credința lui și cu Duhul Sfânt. Au fost scrise drepturile fiilor de Dumnezeu. Dacă ești fiu de Dumnezeu, dacă ești născut din Dumnezeu și faci parte din împărăția Luminii, atunci ai dreptul la toate aceste lucrări care sunt scrise în Scriptură despre această temă.

Dacă nu faci parte din Împărăția lui Dumnezeu, dacă nu ești botezat cu Duhul Sfânt, am o veste minunată pentru tine. Jertfa Domnului Isus despre care am povestit atât de mult este valabilă și pentru tine cel care citești, pentru oricine din această lume. Domnul dorește ca toți să fie mântuiți și niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

Dacă vrei să fii născut din nou, poți fi chiar acum dacă dorești. Dacă dorești chiar acum să devii copilul Dumnezeului Celui Preaînalt, o poți face rugându-te Tatălui Ceresc să te primească în Împărăția Lui. Este gratis! Domnul Isus Hristos a venit pe pământ, iar la aproximativ 33 de ani S-a lăsat să fie răstignit pe o cruce. Prin faptul că a ales să își dea viața în locul tău, ți-a pregătit salvarea și iertarea păcatelor de care ai nevoie. Cine spune că nu a păcătuit se înșală singur. Dar păcatul care

nu se poate ierta niciodată este acela de a nu crede în Isus Hristos că El este Domnul tău și Mântuitorul tău.

Ca Domnul Isus să fie Domnul și Mântuitorul tău trebuie să ceri asta. Nu devii copil al lui Dumnezeu din oficiu. Trebuie să Îi ceri să te ierte de toate păcatele tale. Cere să-ți ofere în dar iertarea păcatelor, cere-I să-ți ofere prin Harul Lui Neprihănirea lui Isus Hristos, spune-I că de astăzi vrei să fii copilul și ucenicul Lui, spune-I că de astăzi înainte Îl declari pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor al vieții tale și cere-I să te facă fiul Lui, cere-I să te nască din nou chiar acum.

Vrei să devii copilul Lui? Vrei să ajuți oamenii și să trăiești și tu cum a trăit Isus? Vrei să guști și să vezi cât de bun este Domnul? Vrei să fii salvat de păcat? Vrei să fii eliberat de consecințele păcatelor tale? El te vrea. Te acceptă. Oriunde ești, orice ai fi făcut, dacă alegi să crezi, Dumnezeu te face copilul Său instant, dar doar dacă vrei.

Dorești asta? Mă bucur enorm! Știam eu că vrei să scapi de viața aceasta mizerabilă, plină de condamnare, plină de boală, plină de nefericire și fără pacea Duhului Sfânt. Mă tem că știi mai bine decât mine ce înseamnă să nu fii copil de Dumnezeu. Nu mersul la biserică te face fiu de Dumnezeu. Nu religia îți dă pace, vrednicie, iertare și putere peste vrăjmași. Nu! Ci Hristos este cel care o face! Hai să ne rugăm împreună și să notăm această zi în calendar ca fiind ziua în care ne-am predat în mâna lui Dumnezeu, ziua în care ai devenit fiu și ucenic al lui Dumnezeu. Roagă-te cu voce tare împreună cu mine, din toată inima. Este între tine și Dumnezeu care este lângă tine:

„Doamne, Dumnezeule, sunt sătul de mine! Am aflat în această carte atât de multe despre Tine. Eu nu știam că Tu ești așa de bun cu mine. Eu nu am știut că Tu mă iubești așa de mult. Astăzi mă decid să fiu al Tău.

Doamne Isuse, mă mărturisesc un păcătos înaintea Ta! Am greșit în atâtea aspecte din viață.

Astăzi vin înaintea Ta și te rog să mă ierți de toate păcatele mele. Apelez la jertfa Ta pe care ai făcut-o și pentru mine. Mulțumesc din tot sufletul pentru că și pentru mine sunt valabile aceste promisiuni. Doamne, te rog în Numele lui Isus, prin sângele lui Isus care a curs pentru mine, curăță-mă de orice păcat, de orice nelegiuire și de orice pată.

Cred din toată inima că Tu, Doamne Isuse, ai venit pe pământ acum 2000 de ani, cred că ai făcut minuni, cred că ai murit pentru mine, cred că Ți-ai dat viața ca eu să fiu mântuit de moarte, cred că Tu ai înviat cu adevărat a treia zi și cred că mai apoi Te-ai înălțat la cer pentru ca făgăduința Duhului Sfânt să vină.

Astăzi îți cer și te rog să mă primești în familia Ta, Dumnezeule! Mărturisesc că vreau ca de astăzi înainte Domnul Isus să fie Domnul și Mântuitorul vieții mele. Aleg să Îl las pe El să-mi conducă viața. Dumnezeule, vreau să fiu născut din nou de Tine și din Tine. Primește-mă să fiu copilul Tău de astăzi înainte, în Numele lui Isus. Amin!

Tată, mulțumesc! De acum Îți pot spune Tată, pentru că tocmai am fost născut din Tine! Mulțumesc că m-ai primit în familia Ta! Mulțumesc că mi-ai dat dreptul să mă numesc copil al Tău. Te iubesc, Doamne! Vreau să Te cunosc mai mult și mai bine. Arată-mi Adevărul Tău tot mai mult. Mulțumesc că sunt iertat! Mulțumesc pentru neprihănirea lui Isus pe care tocmai am primit-o! Mulțumesc că sunt iertat de toate păcatele mele și că sunt salvat de la moarte.

Cred din toată inima că de astăzi înainte sunt copilul Tău. Îți mulțumesc pentru dragostea Ta! Călăuzește-mă spre copiii Tăi, călăuzește-mă spre

botezul cu Duhul Sfânt! Vreau să mă botezi cu Duhul Sfânt! Te rog în Numele lui Isus să mă ajuți în această lucrare.

Te iubesc, Tată, te iubesc din toată inima mea. Umple-mă de pacea Duhului Sfânt, de bucuria și de bunătatea Lui. De astăzi ești Tatăl meu pentru totdeauna. Vreau să fiu ucenicul Tău. În Numele lui Isus Hristos m-am rugat. Amin!”

Daaa! Tocmai ai devenit o făptură nouă! Nu-i așa că simți o eliberare? Te simți ușurat? Te simți în nori de bucurie? O, ce bun este Tatăl! Nu-i așa?

Dacă vrei să ne povestești mărturia ta, scrie-ne un e-mail la ***andreisifilip@gmail.com***. Ne-am bucura enorm să citim mărturia ta oricare ar fi ea. Dacă vrei să iei legătura cu noi, cei de la proiectul Andrei și Filip, o poți face pe e-mail, dar și pe celelalte platforme în care suntem disponibili. Pe YouTube ne găsești ca ***Andrei și Filip***. Dacă dorești să asculți mai multe mesaje, poți să o faci de acolo. Constant urcăm noi mesaje despre diferite teme, în principal despre Mântuire, Vindecare și Eliberare. Eu sunt *Andrei*. Deoarece aceste trei lucrări au fost direcția principală a lucrării Domnului Isus când era pe pământ, am decis să trăim și noi cum a trăit Isus.

Dacă te numeri printre aceia care tocmai au fost născuți din nou, scrie-ne, contactează-ne! Dacă vrei să te îndrumăm cum să umbli în plinătatea lui Dumnezeu pe pământ până la venirea Domnului, solicită un număr de telefon pe e-mail dacă dorești mai multe detalii. Ne-ar face mare plăcere să vedem creșterea pe care o face Dumnezeu cu tine.

Acum ești mântuit, dar poți fi și ucenicul Domnului. Ca să umbli în plinătatea a ceea ce am scris în această carte, trebuie să devii un ucenic al lui Isus Hristos, să fii botezat în apă în urma credinței tale și să fii botezat cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Un botez biblic la fel cum a fost în **Fapte 2** sau **19**, care să fie însoțit de semnele din **Marcu 16.** Este scris: *Cine va*

crede și se va boteza, va fi mântuit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși. Și vorbirea în limbi necunoscute este inclusă aici. O lucrare dumnezeiască pe care doar cine a experimentat-o știe cât este de magnifică. Caută pe cineva care crede în lucrarea Duhului Sfânt, dar să fie lucrarea completă, nu doar o parte din ea. Domnul te va călăuzi dacă vrei. Fii binecuvântat în Numele lui Isus!

Poate te-ai întrebat până acum care este scopul acestei cărți, de ce a fost scrisă această carte. Pornește ceva nou? Nu. Cuvântul lui Dumnezeu vrea să aducă la lumină lucrarea Duhului Sfânt în privința vindecării așa cum este ea, vrea să aducă trupul lui Hristos înapoi la Scriptură, la ultima reformă.

Este un mesaj universal valabil pentru creștinii botezați. Este un mesaj pentru tineri și tinere ca ei să știe cum să lupte cu încercările care vor veni peste ei. Este un mesaj pentru tați, pentru ca ei să știe cum să lupte împotriva încercărilor care vin peste familiile lor, peste ființa lor sau peste cei dragi ai lor. Este un mesaj pentru mame prin care le încurajează să lupte și ele împotriva durerilor de orice fel ar fi ele, să lupte împotriva încercărilor care vor veni peste ele, peste familia lor, peste soții lor și, mai ales, peste copiii lor. Ele nu trebuie să-și lase copiii chinuiți de cel rău prin boli, prin suferințe, prin alergii, prin colici, prin cine știe ce dureri. Nu! Dumnezeu a fost rănit grav ca noi să fim vindecați tot timpul.

Se face un schimb, ca la neprihănire: noi mergem la Isus și îi dăm păcatele noastre, iar El ne dă neprihănirea Lui în schimb. Noi mergem la Isus și îi dăm boala noastră, iar El ne dă vindecarea pe care a plătit-o prin rănile Lui.

Este un mesaj pentru cei în vârstă prin care ei să înțeleagă că Dumnezeu îi vrea sănătoși orice vârstă ar avea. Este scris despre Moise că la vârsta de 120 de ani puterea nu-i trecuse, iar vederea nu-i slăbise. Indiferent de vârstă, Dumnezeu te vrea

sănătos. Dacă nu te-ar vrea sănătos și la bătrânețe, atunci de ce scrie astfel?

Psalmii 103:3 – *El îţi iartă toate fărădelegile tale, El îţi vindecă toate bolile tale, El îţi izbăveşte viaţa din groapă, El te încununează cu bunătate şi îndurare; El îţi satură de bunătăţi* *bătrâneţea* *şi te face să* *întinereşti* *iarăşi ca vulturul.*

Isaia 40:31 – *Dar cei ce se încred în Domnul îşi înnoiesc puterea; ei zboară ca vulturii; aleargă şi nu obosesc, umblă şi nu ostenesc.*

Sunt atât de multe versete ca acestea. Dacă vrei, doar dacă vrei, la orice vârstă ai ajuns, să știi că Dumnezeu încă te vrea sănătos. El îți vindecă toate bolile tale. Chiar și boala pe care o ai la 100 de ani. De ce să nu mori sănătos? Sunt unii care întreabă: „Păi dacă Dumnezeu te vindecă de toate bolile, cum poți mori?” Frate, dar ce stresat ești că nu poți muri! Glumesc acum… Aceasta este o întrebare, cum să mori? Te pui în pat când vrei și adormi. Nu trebuie să fii bolnav pentru a muri.

Geneza 25:8 – *Avraam şi-a dat duhul şi a murit după o bătrâneţe fericită* (nu de-abia și-a târâit trupul după el), *înaintat în vârstă şi sătul de zile şi a fost adăugat la poporul său.*

Smith Wigglesworth a murit la înmormântarea ultimului său prieten. A mers lângă sicriul lui și pentru că a decis să meargă la Domnul, pur și simplu și-a dat duhul și a plecat la Domnul. Un medic i-a luat trupul să-l analizeze, iar după ce l-a analizat cu atenție, a spus: „În viața mea de când sunt medic nu am văzut o persoană mai sănătoasă decât acest om bătrân. Pur și simplu, nu există nicio urmă de boală în trupul lui. Este un miracol!” Exact ca Moise sau ca alții. Oare la întâmplare ni s-a spus despre aceștia că nu erau bolnavi nici măcar înainte de moarte? Domnul te face să întinerești iarăși ca vulturul. Dumnezeu te vrea sănătos. A plătit pentru asta.

La fel a făcut și apostolul Pavel. Înainte de a fi ucis, a spus: *Mi-am isprăvit alergarea, de acum mă așteaptă cununa. Sunt aproape să fiu turnat ca o jertfă de băutură.* El știa că și-a

terminat slujba pe care i-a dat Tatăl să o facă și a ales să fie acasă cu Domnul. Uite un pasaj extrem de radical în privința asta. Doar fii atent:

Filipeni 1:22-25 – *Dar, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; şi nu ştiu ce trebuie să aleg.*

- Observi cum Pavel știa că este la alegerea lui când să plece la Domnul?

Sunt strâns din două părţi: aş dori să mă mut şi să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine, dar, pentru voi, este mai de trebuinţă să rămân în trup.

- Pur și simplu, cu toată seriozitatea și fără nicio glumă, Pavel își exprimă problema: nu știe când ar fi mai bine să moară! Și el vorbește serios! Stă în dubii și nu știe ce să aleagă. Extraordinar!

Şi sunt încredinţat şi ştiu că voi rămâne şi voi trăi cu voi toţi pentru înaintarea şi bucuria credinţei voastre.

- Ultima afirmație parcă pune capac la toate: El are credința că va rămâne în viață. Practic, după ce s-a gândit: „Măăi, ce să fac: să plec la Domnul sau să mai stau în viață?", a decis să mai rămână pe pământ. Imaginează-ți puțin ce nemaipomenit e asta! Apoi, el era convins de faptul că nu va muri până nu vrea el.

Și noi ne panicăm astăzi că dacă Domnul ne vindecă de fiecare dată nu vom putea muri. Ce oameni cu perspectivă suntem noi! Ne gândim la viitorul nostru… Aș pune un emoji aici să arăt că sunt vesel, dar va trebui să-ți dai seama singur de asta.

În sfârșit, acest mesaj este pentru tine însuți/însăți. Să știi cum să te porți atunci când încercările vor lovi peste barca ta. Să nu stai nepăsător spunând că Domnul te va scăpa, iar tu să stai fără să lupți împotriva inamicului. Este un mesaj adresat oricărui creștin care dorește să vadă minunile lui Dumnezeu des. Cine vrea să guste din lucrarea Duhului Sfânt, cine vrea să vadă puterea lui Dumnezeu la lucru, cine vrea să

experimenteze promisiunile lui Dumnezeu, să știe cum să lucreze.

Acest mesaj a vrut să conștientizeze trupul lui Hristos de puterea care i-a fost încredințată și să încurajeze copiii lui Dumnezeu să lupte împotriva bolilor de orice fel.

Personal, eu am primit învățătura aceasta despre vindecarea lui Dumnezeu atunci când eram ca pe moarte, iar doctorii când m-au analizat au spus că sunt perfect sănătos. Analizele au ieșit perfect normale și în parametri, dar eu muream pe picioare. Nu mai puteam sluji în biserică, nu mai eram în stare să continui lucrările pe care le aveam în biserică deoarece starea se agrava, iar câteodată eram nevoit să anulez diferite activități din cadrul bisericii pentru că, lider fiind, nu puteam rezista din cauza bolii. Atunci m-am gândit puțin la acest lucru: „Doamne, dar de ce ai vrea tu ca eu să fiu atât de bolnav? Eu vreau cu drag să îți slujesc Ție. Eu de ce sunt bolnav? Eu nu pot fi eficient în lucrare astfel. De ce sunt bolnav? De ce nu mă vindeci? Eu știu că Tu ești Cel ce m-ai înzestrat cu abilitățile de care mă folosesc în biserică. Care e sensul să fiu bolnav dacă tu vrei să slujesc în biserică? Nu am cum să fiu eficient. Care este adevărul?”

Atunci mi-am dat seama că Dumnezeu nu vrea să fiu bolnav. Nu mi-ar fi spus să lucrez dacă m-ar fi vrut bolnav. Dar eram oarecum nedumerit. De ce nu mă vindecă Dumnezeu dacă nu mă vrea bolnav? Dumnezeu a lucrat în mod supranatural, iar încet-încet, mi-a descoperit multe lucruri despre această temă, iar în această carte am încercat să scriu cât mai comprimat posibil despre câteva probleme ce stau în calea vindecărilor.

Pentru un timp am dorit să spun mai multe din ceea ce știu despre acest subiect, dar văzând că manuscrisul va fi prea încărcat, am decis să scriu cât mai pe scurt despre lucrurile pe care le-am considerat eu, în lumina Duhului Sfânt, necesare acum. Vor mai urma cărți despre vindecare, eliberare și

mântuire. Deocamdată, această carte tratează minimul esențial pentru experimentarea semnelor și minunilor Duhului Sfânt.

Dacă mai ai întrebări, scrie-ne! Îți recomandăm de asemenea să ne cauți pe YouTube la ***#andreisifilip*** sau să cauți canalul ***Andrei și Filip***[20]. Acolo găsești și alte răspunsuri.

Sunt bucuros că ai călătorit împreună cu mine pe acest traseu al Scripturii și cred din toată inima că această carte îți va deschide orizontul către experiențe cu Dumnezeu cum nu ai mai avut niciodată. Îți doresc biruințe peste biruințe și toate bătăliile cu care te vei confrunta să le câștigi în Numele lui Isus spre slava Tatălui. Fii binecuvântat în Numele lui Isus, dragă cititorule!

În cele din urmă, dacă ai fost încurajat de acest mesaj, recomandă-l și altora. Trebuie să cunoască tot trupul lui Hristos adevărul că Dumnezeu îi vrea sănătoși și să știe cum să lupte împotriva bolii.

Când mergi să vizitezi un bolnav, roagă-te pentru el, iar în sacoșa cu cele ce i le duci în dar așază și această carte. Astfel și el va afla de iubirea lui Dumnezeu. Această carte îl va învăța cum să lupte împotriva suferinței pe care o are, iar prin ajutorul tău, prin puterea Duhului Sfânt în Numele lui Isus, acel bolnav să experimenteze o vindecare deplină, o tămăduire deplină și așa Împărăția lui Dumnezeu să crească, să crească și oamenii văzând semnele și minunile care se fac, să fie mântuiți.

Dacă vrei să binecuvântezi un frate sau o soră, un credincios sau chiar un necredincios, oferă-i cadou această carte. Dacă i-ai dat Biblia și nu o citește, oferă-i această carte. Astfel va vedea printre multe altele că Dumnezeu vrea să se folosească și de el și, mai mult de atât, vrea să îl vindece, să îl elibereze și să îl mântuiască. Biblia va avea sens pentru el mai apoi.

[20] Poți vizita canalul de YouTube aici: youtube.com/c/andreisifilip.

Dumnezeu să te binecuvânteze pe calea pe care știu că vei merge. Nu te teme orice încercare ar veni peste tine sau peste familia ta. Domnul deja ți-a dat puterea să ieși din ea. Rămâi pe temelie, tare în promisiunile Scripturii, și astfel te vei apropia de Dumnezeu cum nu ai mai făcut-o vreodată. Mulțumesc pentru timpul tău, dragă cititorule, și da, mi-a făcut o mare plăcere să îți arăt lucrarea, puterea, promisiunile și bunătatea lui Dumnezeu pe care le are pentru tine.

Acum îți dăm startul unei noi ere în relația ta cu Domnul. De astăzi viața ta nu va mai fi la fel. Acum ai înțeles cum se lucrează în domeniul spiritual și cum lupta noastră se dă la nivel spiritual, adică cu duhurile. Dumnezeu te va întări, îți va da putere și te va face neclintit.

Mergi înainte cu puterea pe care o ai, viteazule!

RETROSPECTIVĂ

Vindecarea, dreptul oricărui creștin

Tiberiu Andrei Ionesi

Capitolul 1: Află despre ce vei citi
Introducere

Capitolul 2: Cum ar fi dacă ar trebui să vindeci bolnavii?

1. Este normal să avem liste de bolnavi în biserică?
   - boala ca reproș sau ca ceva anormal
     - 1 Corinteni 11:30 – *Din pricina aceasta sunt...*
     - Iacov 5:14-15 – *Este vreunul printre voi bolnav?*
2. De ce ne rugăm Domnului ca El să vindece dacă El ne-a trimis pe noi să o facem?
   - asemănarea dintre vindecare și mântuire
   - vrea și Tatăl să-i vindece pe toți sau doar Isus a făcut asta?
   - dacă tu ai fi în fața lui Isus, te-ar vindeca?
   - lecții din eșecul ucenicilor de a vindeca

Capitolul 3: Vindecarea are loc prin poruncire, nu prin implorare?

- ce rost au strigătele acestea?
- are Dumnezeu milă de bolnavi?

- este nevoie de un dar special pentru a vindeca sau pentru a elibera?
- trebuie să fii ordinat ca slujitor ca să poți vindeca bolnavii?
- trebuie să fii trimis de Domnul într-un mod special ca să lucrezi cu semne și minuni?
- poruncirea mai înseamnă și cerere
- poruncirea mai înseamnă și rugăciune
- prin Hristos suntem mai presus decât îngerii
- care este diferența dintre puterea ca autoritate și puterea ca abilitate?
- este implicat nivelul sfințeniei în nivelul experimentări semnelor și a minunilor?

Capitolul 4: De la cine provine boala: de la Domnul sau de la diavolul?

- introducerea conceptelor despre *suveranitate* și *liberul arbitru*
- Domnul dă boala?
- ce ar trebui să faci dacă boala este de la Domnul?
- explicații pentru Iov 4 și 5
- *El face rana și tot el o leagă*
- cine l-a îmbolnăvit pe Iov?
- diavolul: „Boala lui Iov a fost mustrarea Domnului!”
- diavolul: „Boala lui Iov a fost pedeapsa Domnului!”
- diavolul: „Boala lui Iov a fost iubirea manifestată a Domnului!”
- Dumnezeu lucrează și prin doctori?
- Dumnezeu te iubește și nu vrea să-ți facă rău

Capitolul 5: Care este diferența dintre Lege și Har în privința vindecării?

- care este adevărul despre blestemele din Vechiul Testament?
- care este diferența dintre testamente în ceea ce privește natura lui Dumnezeu și vindecarea?

Capitolul 6: Ce este suveranitatea și cum îți fură diavolul vindecarea?

- Anania și Safira
- greșeala lui Petru
- asemănarea cu alt caz în care Isus a oprit uciderea oamenilor
- greșeala lui Pavel
- dragoste, nu mânie; viață, nu moarte; vindecare, nu îmbolnăvire
- ce vei lega pe pământ va fi legat în cer
- Daniel: același fel de rugăciune, dar cu răspunsuri diferite
- realitatea demonilor privitor la împotriviri
- legea credinței lucrează chiar dacă nu este după voia Domnului

Capitolul 7: Au voie femeile să-și pună mâinile peste bolnavi?

- avem baze pentru concepția care afirmă că femeile nu au voie să-și pună mâinile peste bolnavi?
- asemănarea dintre semnul punerii mâinilor și semnul vorbirii în alte limbi
- pe ce bază se afirmă că femeile au voie să lucreze în domeniul semnelor fiecărui creștin?
- exemple de femei cu daruri puternice din Scriptură
- de ce nu este scris mai clar despre asta în Biblie?
- asemănarea autorității în Hristos cu cea a poliției

- îndemnuri pentru mame și restul femeilor, tinere sau mai în vârstă
- cum rămâne cu fiii lui Sceva; dacă pățim și noi la fel?
- la ce se referă *Să nu-ți pui mâinile în grabă?*
- îndemnuri

Capitolul 8: De ce unele prorocii spun altfel?

- comparația cu întâmplările din Iona
- exemplul probei lui Moise
- exemplul probei lui Iehu
- inima lui Dumnezeu bate pentru iertare
- David era după inima lui Dumnezeu pentru că ierta
- iertarea este Harul
- fragmente din viața mea
- cum să judeci prorociile
- cum reacționezi dacă un proroc spune…
  - că Dumnezeu nu te mai poate ierta
  - că L-ai supărat pe Dumnezeu și de aceea te va trece prin cuptoare sau boli
  - că Dumnezeu vrea ca un bolnav anume să plece acasă
    - preștiință
    - test, probă
- de ce nu vorbește Dumnezeu prin proroci direct despre vindecarea bolnavilor sau punerea mâinilor

Capitolul 9: Voia Domnului este ca toți să fie vindecați?

- exemplul exodului fără infirmi
- pasaje care certifică adevărul din titlu
- argumentații scurte și la obiect cu privire la acest adevăr

Capitolul 10: Încearcă Dumnezeu prin boli?

- ce înseamnă încercare
- Dumnezeu vrea ca tu să ieși din încercare, nu să rămâi în ea
- El ți-a dat puterea să ieși din încercare
- ai primit puterea de a răbda până vei ieși din încercare
- Iacov 1
- nu Dumnezeu este autorul încercărilor, ci vrăjmașul
- Încercarea este inamicul tău, nu prietenul tău
- nu îmbrățișa încercarea; tu trebuie să o învingi, nu să te împrietenești cu ea
- Nu mulțumi Domnului pentru încercări: Dumnezeu vrea să ieși din ele
- ispită și încercare însemnă același lucru
- Apocalipsa 2:10: *Diavolul are să vă încerce*
- exemple de pasaje în care încercările sau necazurile sunt arătate ca fiind prigoniri, nu boli
- apostolii, ucenicii, dar mai ales Domnul Isus nu au fost bolnavi
- 2 Corinteni 1:4
- îngăduie Dumnezeu boala ca să putem mângâia pe cei bolnavi?
- să cerem încercări deoarece acestea ne cresc în credință și răbdare?

Capitolul 11: Pedepsește Dumnezeu prin boli?

- este adevărat că dacă nu ești bolnav e o problemă cu tine?
- o profeție din biserică
- cei care adoră Evrei 12 și Ioan 15 de obicei sunt legaliști care nu înțeleg scrisorile Harului
- dragostea în paralel cu dreptatea

- Dumnezeu și-a arătat bunătatea cu ucenicii când a fost pe pământ și nu i-a pedepsit niciodată
- explicarea lui *paideo*
- *paideo* înseamnă educație, învățătură și disciplină, nu pedeapsă sau sancțiune
- înseamnă că dacă ești scutit de *paideo* ești fiu din curvie?
- în alte texte ce folosesc *paideo,* Cornilescu traduce *mustrare* sau, mai ales, *a da înțelepciune*
- ce înseamnă *educați pentru puține zile*
- un copil nu-și iubește mai mult tatăl dacă acesta este pedepsit mai des
- în ce fel de cazuri educația pare o pricină de întristare?
- experiența mea
- și William MacDonald spune că în pasajul din Evrei 12 este vorba despre educație prin învățătură și nu pedeapsă ca sancțiune

Capitolul 12: Curăță Dumnezeu prin boli?

- dialog cu un creștin care se află în procesul de „curățare"
- boala sau necazul nu te face mai bun, ci mai rău
- când este vorba de necazuri este vorba de prigoniri
- credința în și predicarea Cuvântului real aduce prigonire
- predicarea manifestărilor Duhului Sfânt îți vor aduce prigonire
- toți cei care au pornit o trezire au fost prigoniți și considerați eretici
- trezirea vine la pachet cu sabia, cu dezbinarea, nu cu pacea; chiar și Domnul Isus a spus astfel
- extragerea detaliilor din Ioan 15

- legenda detaliilor
- cuvântul pentru *a tăia* este *airo* și, de fapt, înseamnă *a ridica*, nu *a tăia*
- pasaje ce conțin *airo*.
- corect este: *Pe orice mlădiță care este în Mine și n-aduce rod, el o ridică.*
- cum o ridică?
- Tatăl te ridică de la pământ și te pune pe înălțime ca să poți rodi.
- curățirea mlădițelor este făcută prin Cuvânt, nu prin boli
- cum se manifestă curățirea prin Cuvânt?
- dacă rămâi în viță, adică în Lumină, adică în Hristos, aduci rod, iar dacă rămâi în viță, adică în Lumină, adică în Hristos, sângele lui, Cuvântul Lui, te va sfinți și te va curăți de orice păcat
- conștientizarea că ești curățit în mod permanent te va face să rodești mai mult; vrednicia produce rodnicie
- de cele mai multe ori păcatul are drept consecință boala, dar nu Dumnezeu o dă ca și pedeapsă
- Dumnezeu vrea să fii sănătos pentru tot restul vieții
- nu noi producem roadele, ci Hristos prin noi
- a nu rămâne în viță înseamnă să cazi din Har în legea faptelor
- dacă presupunem că această curățire din Ioan 15 implică boli, atunci ce boli au avut ucenicii prin care au fost curățiți?
- *Am fost bolnav și ați venit să mă vizitați* înseamnă să mergi să-i vindeci, nu să le cânți *„O, mai rabdă, porumbiță!”*
- Domnul Isus sau ucenicii când vizitau bolnavii îi vindecau de fiecare dată

- Dumnezeu nu te va curăța prin boli, necazuri sau prin suferință

Capitolul 13: Ce se întâmplă când te rogi pentru bolnavi?

- cum ar fi să nu mai existe bolnavi în orașul tău
- creștinul este făcătorul de minuni, Duhul Sfânt este ajutorul – din această cauză rezultatele de azi sunt slabe; dacă rezultatele depindeau de Duhul Sfânt, minunile erau fără număr
- puterea Duhului Sfânt lucrează dacă tu acționezi
- ordinea este:
  1. îți pui mâinile peste bolnavi;
  2. Duhul Sfânt lucrează.
- ce trebuie să simți atunci când te rogi ca să știi că se întâmplă vindecarea?
- este posibil ca unii să nu fie vindecați?
- este posibil să te rogi și să nu se întâmple nimic?
- poți să te rogi de mai multe ori fără să însemne asta necredință?
- ce înseamnă să rămâi statornic și hotărât în credință?

Capitolul 14: Ce înseamnă necredința și ce presupune să ai necredință?

- termeni folosiți de Scriptură
- forme de manifestare ale necredinței:
  - îngrijorările veacului
  - înșelăciunea bogățiilor
  - teama, șovăiala, ezitarea, îndoiala – a te trage înapoi
  - lipsa acțiunii – nu faci, nu ceri, nu lucrezi
  - o inimă împietrită – religiozitatea

- exercițiu prin care poți recunoaște caracterul deciziei în ceea ce privește credința sau necredința
- detalii importante din eșecul ucenicilor
- *Doamne, de ce n-am putut să-l scoatem?* Ucenicii știau că depinde de ei tămăduirea, și nu de Dumnezeu.
- majoritatea scuzelor de astăzi nu ar fi mers drept răspuns al eșecului ucenicilor în fața Domnului Isus
- Domnul Isus a fost destul de supărat pe faptul că ucenicii au eșuat în această vindecare; asta arată clar că atunci când cineva rămâne bolnav, Domnul este destul de supărat că noi nu ne-am făcut datoria de a-l vindeca
- ce înseamnă că acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și post?

Capitolul 15: Ce este credința și ce presupune să ai credință?

- ce este credința
- explicații detaliate pe Fapte 3
- ce presupune să ai credință
- exemplul lui Avraam și necredința lui care este trecută drept credință pură
- alte pasaje care arată ce înseamnă credința
- credința mântuitoare și credința care face minuni
- cum se simte Isus când tu folosești doar de trei-patru ori în viață ceva ce El a plătit să ai în fiecare zi

Capitolul 16: Este necesară mărturisirea păcatelor înainte de vindecare sau înainte de eliberare?

- exemplul unui frate care înainte de ungere este forțat să se mărturisească

- exercițiu de imaginație: Cum ar fi să te trăiești acum două mii de ani? Ar fi valabile doctrinele pe care le crezi acum?
- nimeni din Evanghelii sau din Fapte nu a fost luat la mărturisire înainte de vindecare sau eliberare
- ce vrea să spună prin *păcatele îți sunt iertate*
- păcatul nu poate opri vindecarea
- Iacov 5
- trebuie să fii ordinat pentru a unge cu untdelemn?
- ce presupune mărturisirea păcatelor din Iacov 5
- mărturisirea se face doar persoanelor care te pot vindeca sau elibera în Numele lui Isus
- este absurdă vociferarea păcatelor ca unui stâlp
- pe tine te-ar lua Isus sau ucenicii la mărturisire dacă ai fi trăi pe vremea lor?
- neprihănirea lui Isus *vs.* vrednicia noastră.

Capitolul 17: Concret, cum să te rogi pentru bolnavi?

- Nesigur? – dacă nu ar fi Biblic, nu ar funcționa
- îl biruiești pe vrăjmaș prin Sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii tale
- când te rogi, să crezi că ai primit deja
- pe ce bază afirm că durerea trebuie să plece și că nu are ce căuta în mine
- pe ce bază afirm că eu am dreptul să fiu vindecat
- pe ce baza afirm că Dumnezeu vrea să fiu vindecat chiar acum
- pe ce bază afirmi că tu ai putere și autoritate peste toate bolile sau peste toți demonii
- pe ce bază afirmi că trebuie să poruncești bolii sau duhurilor să plece
- lucruri ce trebuie luate în considerare atunci când te rogi:

1. Distruge concepțiile greșite cu privire la boală și vindecare!
2. Recunoaște și tratează boala sau neputința ca fiind un inamic!
3. Satură-te!
4. Tratează toate bolile în același fel!
5. Raportează-te la boală ca fiind o persoană!
6. Poruncește, nu implora!
7. Vorbește direct problemei, nu altuia despre problemă!
8. Privește oamenii ca fiind niște prizonieri de război sub opresiunea diavolului!
9. Fă-te curat și rămâi curat!
10. Stai departe de mândrie; oricine poate face ce faci tu!
11. Fii agresiv! Învață și dezvoltă-ți agresivitatea față de cel rău!
12. Lasă-te călăuzit de natura și de caracterul lui Dumnezeu!
13. Acceptă responsabilitatea pentru aproapele tău!
14. Decide să asculți de Biblie, nu de sentimente sau simțiri oscilante și arbitrare!
15. Înțelege că Dumnezeu este în tine, este cu tine și este pentru tine!

- alte lucruri ce trebuie luate în considerare atunci când te rogi pentru bolnavi

Capitolul 18: Cum să menții vindecarea?

- la fel cum faraon a urmărit pe Israel după eliberarea din Egipt, la fel se poate întâmpla ca după ce vei fi vindecat de boala ta, să fii atacat de unele simptome de același fel sau mai grave ca înainte; nu te teme și luptă în continuare!

- nu păcătui ca să nu ți se întâmple ceva mai rău!
- nu renunța!
- vei avea parte de împotrivire, dar nu te da bătut!
- vrei să fii născut din nou și să fii ucenicul lui Dumnezeu?
- trimite-ne mărturia ta!
- care este scopul acestei cărți
- Domnul vrea să mori sănătos și la alegerea ta
- mergi înainte cu puterea pe care o ai, viteazule!

BIBLIOGRAFIE

1. Bibliografie primară

*** *Biblia sau Sfânta Scriptură a Vechiului și Noului Testament*, traducerea Dumitru Cornilescu, revizuită ortografic, Societatea Biblică din România, 2016.

*** www.ebiblia.ro.

Blake, Curry, *Divine Healing Technician Manual*, John G. Lake Ministries, disponibil pe https://john-g-lake-ministries.myshopify.com/products/divine-healing-technicians-training-manual-pdf la data 05.05.2020.

Mac Donald, William, *Comentariul biblic al credinciosului. Noul Testament*, Fundația Lampadarul de Aur, Oradea, 2004.

2. Bibliografie secundară[21]

Bevere, John, *Neabătut*, trad. Veronica Oniga, Succeed Puplishing, Medgidia, 2013.

Bevere, John, *Victorie în pustie*, Succeed Puplishing, Medgidia, 2009.

Prince, Derek, *Eliberarea biblică*, ediția I, Editura Neemia, Brașov, 2017.

Prince, Derek, *Seria fundamentelor*, ediția a III-a, Editura Neemia, Brașov, 2016.

[21] Recomandăm aceste titluri pentru oricine vrea cunoască o creștere spirituală tot mai mult. Acestea se pot găsi cu ușurință în librării, dar și online.

Prince, Derek, *Vindecarea prin cuvântul lui Dumnezeu*, ediția I, Editura Neemia, Brașov, 2016.

Prince, Joseph, *Destinat să domnești*, Editura Grace Today, Schotten, 2017.

Prince, Joseph, *Miracolul este în gura ta*, Editura Grace Today, Schotten, 2017.

Prince, Joseph, *Sănătate și împlinire prin Cina Domnului*, Editura Grace Today, Schotten, 2017.

Rocha, Ed, *Fii vindecat și rămâi vindecat*, Alfa și Omega Publishing, 2018.

Ai simțit binecuvântarea lui Dumnezeu prin această carte ori prin mesajele *Andrei și Filip* ascultate pe internet sau oriunde sunt disponibile? Susține proiectele și activitățile *Asociației Andrei și Filip*!

Atunci când investești în *Asociația Andrei și Filip*:

- **Distribui** Evanghelia lui Hristos într-un mod captivant și provocator unei mulțimi de oameni prin intermediul rețelelor de socializare, cărților, CD-urilor *(în curând)* etc.
- **Oferi** gratuit cărți, studii și învățături celor care au nevoie de creștere spirituală.
- **Pregătești calea** deschiderii *Centrului Creștin Andrei și Filip* și proiectelor ce țin de această școală de ucenicizare care se va deschide în România. Ucenicii vor fonda, la rândul lor, grupe sau biserici cu o perspectivă biblică, prin al căror impact vor trezi spiritual România!
- **Ajuți** nevoiașii atât material, cât și spiritual.

Dacă simți clar și puternic din partea Duhului Sfânt să investești în această lucrare, o poți face, dar numai dacă îți vorbește Dumnezeu sau dacă simți să faci lucrul acesta. În schimb, ne poți susține și în rugăciune ca Dumnezeu să ne poarte de grijă.

Titular cont: ***ASOCIATIA ANDREI SI FILIP***

RON: ***RO73 RNCB 0234 1689 4428 0001***
EURO: ***RO46 RNCB 0234 1689 4428 0002***
USD: ***RO19 RNCB 0234 1689 4428 0003***
GBP: ***RO89 RNCB 0234 1689 4428 0004***

Banca Comerciala Romana S.A.
Cod SWIFT: ***RNCBROBU***

Pentru mai multe detalii, scrieți-ne la adresa: andreisifilip@gmail.com

Când am auzit primul mesaj ***Andrei și Filip*** *m-am simțit de parcă m-am izbit de o altă plută și am strigat repede către ai mei: „Nu suntem singuri!", dar, de fapt, nu mă izbisem de o plută, ci de un ghețar – modest la suprafață, dar un titan în adânc.*

Paul și Sarah Mateș

Autorul nu abordează lucrarea de vindecare și de eliberare din punct de vedere teologic complex, el nu este un teolog erudit, ci abordează vindecarea și eliberarea biblică din punctul de vedere al credinciosului de rând care crede în mod radical ceea ce este scris în Sfintele Scripturi. Merită să iei în mână această carte și să o citești. Vei găsi în cuprinsul ei un adevăr sută la sută biblic: voia Domnului este ca toți oamenii să fie vindecați și după ce-L vei descoperi viața ta nu va mai fi niciodată ca până în prezent.

pastor Ilie Popa, Biserica Peniel din Viena

Provocarea de a parcurge această carte în calitate de corector am acceptat-o fără să mă gândesc că avea să se întâmple exact invers, adică eu să fiu corectată în anumite privințe. Am înțeles imediat că Dumnezeu vrea să mă modeleze nu doar prin cuvintele ce treceau rânduri-rânduri prin fața mea, ci mai ales prin omul din spatele acestora, Tibi. L-am perceput ca pe un Pavel al zilelor noastre, omul căutat, omul după inima lui Dumnezeu.

prof. dr. Bianca Tonț

Andrei și Filip *Ionesi, sub călăuzirea Duhului Sfânt, te ajută să îți lămurești convingerile care te împiedică să trăiești o viață de creștin cu adevărat liber în Hristos, învingător și plin de credință vie. Poți fi sigur că ești pe mâini bune în ceea ce privește autorul, atât pentru faptul că are mii de ore de studiu biblic, cât și pentru faptul că în viața cotidiană are parte de experiențe supranaturale de nivel biblic.*

Otniel B. Magda